

Sixth Sense

ဆယ့်နှစ် မဂ္ဂဇင်း

BURMESE CLASSIC

- ◆ နယ်လွန်ထူးခြား ဖြစ်ရပ်ဆန်းများ
- ◆ မိတ်ဆွေကောင်းဖြစ်လာအောင် စီရင်နည်း
- ◆ အမှန်တကယ် ချစ်၊ မချစ် ဆန်းစစ်နည်း
- ◆ စွမ်းအင်ဓာတ် ပိတ်ခေါ်အားသွင်းနည်း
- ◆ အတွင်း သန္ဓေဓာတ် ရှိ၊ မရှိ ဆန်းစစ်နည်း
- ◆ တိတ်တခိုးချစ်သူကို ကိုယ်ဆီ ဆီဆောင်နည်း
- ◆ အကျင့်ဆိုးတွေကို ပယ်ရှောင်ပေးမယ့် အဆောင်

- ✦ ပြန်ဟု စုန်း ကဝေ မှတ်တမ်း
 - ✦ အနောက်တိုင်း စုန်း ကဝေ မှတ်တမ်း
 - ✦ ထင်ရှားတဲ့ စုန်း ကဝေများရဲ့ အစွမ်းများ
 - ✦ မန္တန်ရဲ့ အာနိသင် အစွမ်းထူးများ
 - ✦ အင်း အိုင် ခါးလှည့် လက်ဖွဲ့ မန္တရား(၇)မျိုး
 - ✦ ဥုံ ငြောင်း ဟုံဟုံ ဖွ ဥုံဖွ သွာဟ အဓိပ္ပာယ်(၆)မျိုး
- စသည်ဖြင့် စုံလင်စွာ တင်ဆက်ထားသည့် ကဝေပျို့မှတ်တမ်း

ဓမ္မာပုဒ်

ဆဋ္ဌမအာရုံ မဂ္ဂဇင်းသည် ပရိသတ်များအတွက် ဖတ်စရာ၊ မှတ်စရာများစွာဖြင့် ဝယ်သိမ်း စာအုပ်ကောင်းအဖြစ် ဖန်တီးထားသောကြောင့် အမှတ်စဉ်အလိုက် ဖတ်ရှုသွားသင့်ပါသည်။ အမှတ်စဉ် ၁၅၊ ၁၆၊ ၁၇၊ ၁၈ စာအုပ်များကို မရလိုက်သူများအနေဖြင့် ဆဋ္ဌမအာရုံစာပေနှင့် ကိုယ်စားလှယ်များ အရောင်းဆိုင်များတွင် မှာကြားနိုင်ပါသည်။

အိမ်အရောက် ပို့ဆောင်ပေးမည်

“ဆဋ္ဌမအာရုံမဂ္ဂဇင်း” ကို

လစဉ်မှာယူလိုသူ ပရိသတ်များအနေဖြင့်

ကမ္ဘောဇဘဏ်၊ ပုစွန်တောင်ဘဏ်၊ ရန်ကုန်မြို့၊

ဘဏ်အကောင့်နံပါတ် ၀၀၄၁ - ၂၂၀၀ - ၄၃၆၀၇ သို့

မိမိနှင့် နီးစပ်ရာဘဏ်မှ ငွေလွှဲခန့်အတူ မိမိမှာယူလိုသော (၆)

လ (သို့) (၁)နှစ်စာအတွက် ကျသင့်ငွေကို ငွေလွှဲပေးပို့၍ မှာယူနိုင်ပါသည်။ ငွေလွှဲခကို မှာယူသူဘဏ်မှ တစ်ပါတည်းပေးချေ၍ ငွေလွှဲပေးပို့ရပါမည်။

(၆)လ ၁၉၅၀၀၀ ကျပ်
(၁၂)လ ၃၉၀၀၀ ကျပ်

ဖုန်း - ၀၉ ၇၃၁ ၇၆၆၅၀၀ သို့ မိမိ ငွေလွှဲပေးပို့ကြောင်းနှင့် စာအုပ်ပေးပို့ရမည့်လိပ်စာ၊ မှာယူသူ၏ နာမည်နှင့် ဖုန်းနံပါတ်တို့ကို အကြောင်း ကြားပေးရပါမည်။

ဘဏ်တွင် ငွေလွှဲပေးပို့မှုရောက်ရှိကြောင်း စစ်ဆေးပြီး ဖော်ပြပါ အချက်အလက်များ ပြည့်စုံပါက စာတိုက်မှတစ်ဆင့် အိမ်အရောက် ပို့ဆောင်ပေးပါမည်။ စာတိုက်မှပေးပို့နိုင်သော နေရာတိုင်း ရောက်ရှိပါလိမ့်မည်။

Sixth Sense
Publishing House

BURMESE CLASSIC

ဖြန့်ချိရေး - ဆဋ္ဌမအာရုံ စာပေ

အမှတ်(၁၇၀-၁၇၂)၊ ဒုတိယထပ်၊ လမ်း(၅၀)အထက်၊

ပုစွန်တောင်မြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။

ဖုန်း - ၀၉ ၇၃၁ ၇၆၆၅၀၊ ၀၉ ၃၀၀ ၅၀ ၁၆၀။

စာအုပ်ဆိုင်များနှင့် ဖြန့်ချိရေးကိုယ်စားလှယ်များ

ဆက်သွယ်ရန် - ၀၉ ၃၀၀ ၅၀ ၁၆၀

အိမ်အရောက်ပို့ကြိုတင်ငွေပေးမှာယူသူများ

ဆက်သွယ်ရန် - ၀၉ ၇၃၁ ၇၆၆၅၀

No.20, MAY, 2015

No.20, MAY, 2015

နယ်လွန်ထူးခြား ဖြစ်ရပ်ဆန်းများ (၁)	၃၉
သက်လုံ	
တမလွန်မှ ကမ္မည်းစာ	၆၀
တိုးထက်	
နိုင်ငံတကာမှ ဂန္တီရဟာသများ	၇၃
စိန်ဝင်းမော်	
နတ်ကတော်များ၏ ထူးခြားသော ဖြစ်ရပ်ဆန်းများ	၇၈
ရီရီဌေး	
သရဲမ ဖမ်းပွဲ	၉၆
နေမထူး	
ဖုန်းရွှေပညာဖြင့် အိမ်အမျိုးအစားခွဲခြားခြင်း	၁၁၂
ဝသုန်ဟိန်းထက်	
သန္တိသုခတံခါးဝသို့	၁၃၀
မင်းဘုန်းသိင်္ဃသူ	

ထူး ဆန်း ထွေ လာ အံ့ ဖွယ် စီ ရင် နည်း များ

မိတ်ဆွေကောင်းဖြစ်လာအောင် စီရင်နည်း	၂၂
အကျင့်ဆိုးတွေကို ပယ်ဖျောက်ပေးမယ့် အဆောင်	၂၅
အမှန်တကယ် ချစ်၊ မချစ် ဆန်းစစ်နည်း	၂၈
အချစ်နဲ့ ပေါင်မုန့်တစ်လုံး အစီအရင်	၃၀
စွမ်းအင်ဓာတ်ဖိတ်ခေါ် အားသွင်းနည်း	၃၂
တိတ်တခိုးချစ်သူကို ကိုယ်ဆီခေါ်ဆောင်နည်း	၃၄
အတွင်းသန္ဓေဓာတ် ရှိ မရှိ ဆန်းစစ်နည်း	၃၆

ဘီလီနတ်စာကျွေးပွဲ	၁၄၂
မကျွေးညှိစိန်	
သားသမီးဇော	၁၅၈
ရွှေအောင်း	
သံယောဇဉ် အမျှင်မပြတ်သေးသရွေ့	၁၇၈
ကိုမောင်သန်းဝင်း	
အိမ်မက်အကြောင်း၊ အိမ်မက်ဖတ်နည်း(၃)	၁၉၃
ကိုတင်ဝင်းလှိုင်	
အဆောင်	၂၀၆
မောင်မြင့်မား (ဗိုလ်ကလေး)	
မိန်းမရောင် လောကီပညာရပ်	၁၁

သူ တ / ရ သ ဖြစ် ရပ် ဆန်း ကြယ်

အိမ်သမုဒ္ဒရာထဲက ဂြိုဟ်သားကျွန်း	၅၀
မုန်ကျောက်တုံးကြီးများ၏ အံ့ဖွယ်အစွမ်းများ	၅၂
မြေအောက်ကမ္ဘာရဲ့ အရှင်သခင် ပလူတိုနတ်မင်း	၇၆
မိတ်ဆွေသေ (သို့မဟုတ်) ဆားပင်လယ်	၉၂
အိမ်ခြောက်ချိန်မှာ အရိုးခေါင်း ဖြစ်သွားသောပန်း	၁၀၀
ဆင်ကြိုကြိုတတ်သော ဆင်ဦးနှောက်	၁၂၄
သားဆန်းသော ငါးမိုး၊ ဖားမိုး ရွာသွန်းဖြိုး	၁၂၇
အုပ်စုလိုက် ခရီးသွားတတ်သော ငါးရှဉ့်များ	၁၅၆

www.burmeseclassic.com

ကလောင်ရှင်သစ်များ ပေါ်ထွက်လာရေး အစီအစဉ်

ဆဋ္ဌမအာရုံ မဂ္ဂဇင်းအယ်ဒီတာအဖွဲ့သည် ဂန္တီရုပ်ဝန်းတွင် ကလောင်ရှင်အသစ်များ မွေးဖွားပေးနိုင်ရေးကို အထူး အလေးထား ပါသည်။ ကလောင်ရှင်သစ်များပါဝင်လက်စွမ်းပြရေးသားနိုင်ရန် နေရာ များကိုလည်း ချန်လှပ်ပေးထားပါသည်။

သာမန်ထက် ထူးခြားဆန်းကြယ်သည့် အဖြစ်အပျက်များ၊ ဂန္တီရုပ် ဝတ္ထုရုပ်ဆိုင်းရာ အချက်အလက်များကို ခေတ်အမြင်၊ ခေတ်အတွေးဖြင့် ပေါင်းစပ်ရေးသားသည့် ဝတ္ထု/စာမူကောင်းများကို အမြဲတမ်း တံခါးဖွင့် ကြိုဆိုလျက် ရှိပါသည်။

ပုံနှိပ်ဖော်ပြခံရသည့် ဝတ္ထု/စာမူများကို ကလောင်ဟောင်း၊ ကလောင်သစ်မခွဲခြားဘဲ ထိုက်တန်သည့် စာမူနှင့် စာအုပ်လက်ဆောင် တို့အား ချီးမြှင့်သွားပါမည်။

ဆဋ္ဌမအာရုံမဂ္ဂဇင်း
အယ်ဒီတာအဖွဲ့

ဆဋ္ဌမအာရုံ မဂ္ဂဇင်း ၏ ဦးတည်ချက်

ကျွန်ုပ်တို့မဂ္ဂဇင်းသည် အရိုးခံဂန္တီရုပ်မဂ္ဂဇင်းတစ်စောင်မဟုတ်ပါ။ “ဆဋ္ဌမအာရုံစိတ်အဟုန်” ဆိုသည့် ဆောင်ပုဒ်ကို လက်ကိုင်ပြု၍ ထူးထူး ဆန်းပြားမှုများကို ခေတ်စနစ်နှင့် လိုက်ဖက် ညီအောင် ပုံဖော်ထားသည်။ ဂန္တီရုပ်လောကကို အလုပ်အကျွေးပြုရန် ဦးတည်ချက်ဖြင့် မွေးဖွားလာ သည့် ခေတ်မီဂန္တီရုပ်မဂ္ဂဇင်းတစ်စောင် ဖြစ်သည်။

အစွမ်းထက်သည့် ဂါထာမန္တန်နှင့် လောကီအစီအရင်များ၊ မှော်၊ ဝိဇ္ဇာ၊ စုန်းကဝေနှင့် သဘာဝလွန်စွမ်းအားရှင်များအကြောင်း၊ အတိတ် သမိုင်းတွင် ဖြစ်ပျက်ခဲ့သည့် ဂန္တီရုပ်ဆန်သော ဖြစ်ရပ်များ၊ ဖတ်စရာ ဂန္တီရုပ် ဝတ္ထု များ၊ သုတ/ရသ ဖြစ်ရပ်ဆန်းကြယ်နှင့် လျှို့ဝှက်အပ်သော ပညာရပ်ဆိုင်းရာ အချက်အလက်၊ အကြောင်းအရာများကို တစ်အုပ်ထက် တစ်အုပ် ပိုမို ဆောင်းမွန်အောင် အစဉ်အမြဲ ပြောင်းလဲတင်ဆက်ပါမည်။

ကိုမိုး (တောင်ကြီး)
ဆဋ္ဌမအာရုံမဂ္ဂဇင်း (အယ်ဒီတာအဖွဲ့)

www.burmeseclassic.com

ပုံနှိပ်မှတ်တမ်း

အယ်ဒီတာချုပ်

ကိုမိုး (တောင်ကြီး)

အကြံပေး အယ်ဒီတာ

ဦးငွေစိုး၊ ဒေါက်တာမိ

အမှုဆောင် အယ်ဒီတာအဖွဲ့

နွေသင်နိုင်၊ ဝေယံမိုး၊ မိုးထက်မြင့်

အုပ်ချုပ်ရေးနှင့် ဘဏ္ဍာရေးမှူး

ဒေါ်ဌေးဌေးလှိုင်

ထုတ်ဝေသူ

ကိုမိုး (တောင်ကြီး) { (၀၄၈၇၆) }

မျက်နှာဖုံး ဒီဇိုင်းနှင့် လိုဂို

အောင်မိုး

ပန်းချီသရုပ်ဖော်

ရဲရင့်နိုင်၊ မိုးအောင်၊ လှသစ်အောင်

ကွန်ပျူတာ

ဆဋ္ဌမအာရုံပိုင်းတော်သားများ

ပုံနှိပ်တိုက်

ဒေါ်ဝင်းမာ (စိတ်ကူးချိုချိုပုံနှိပ်တိုက်)

ဖြန့်ချိရေး

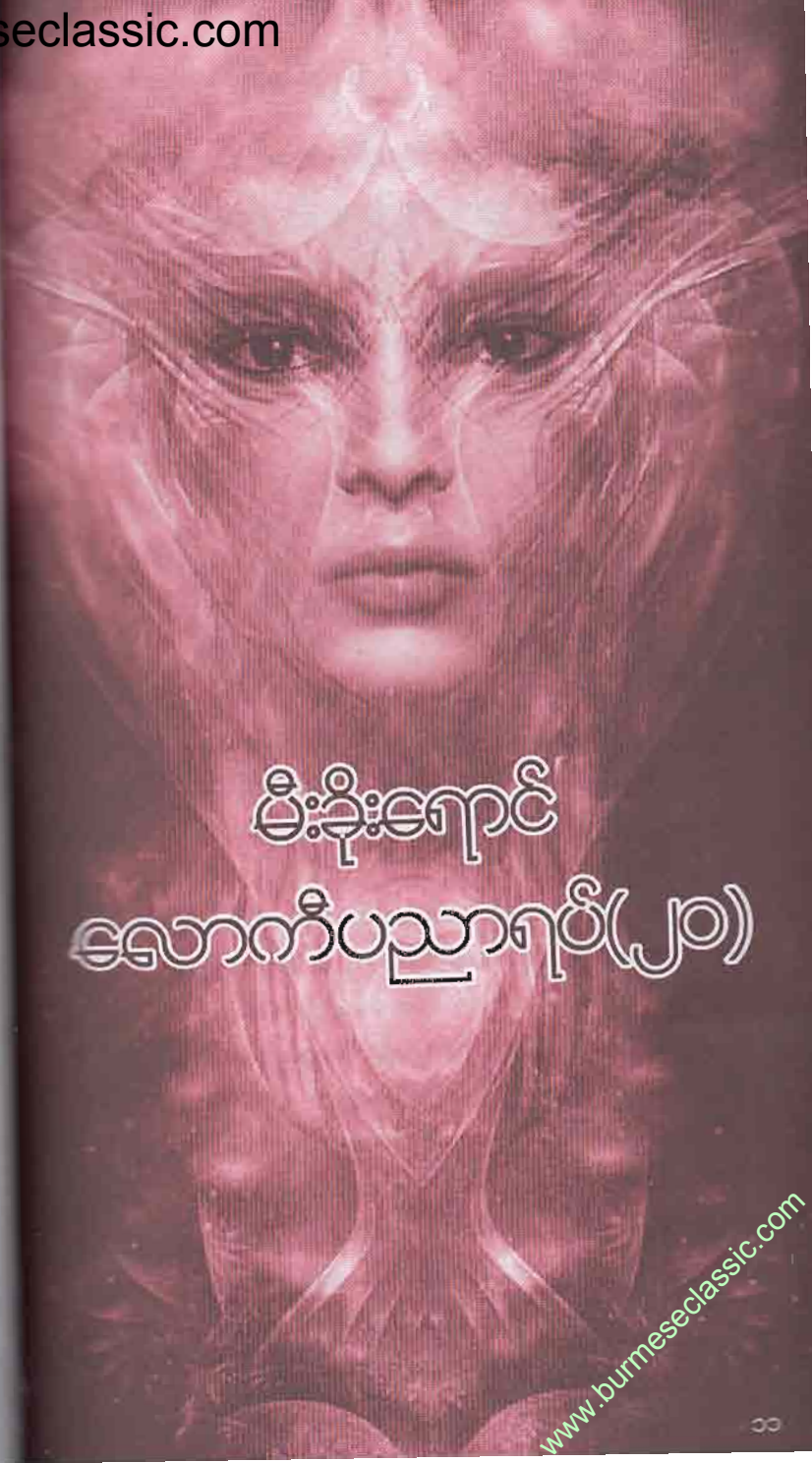
ဆဋ္ဌမအာရုံစာပေတိုက်

အမှတ် (၁၇၀ - ၁၇၂)၊ ဒုတိယထပ်၊ လမ်း(၅၀)အထက်၊ ပုဇွန်တောင်

မြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။

ဖုန်း - ၀၉ ၃၀၀ ၅၀ ၁၆၀၊ ၀၉ ၇၃၁ ၇၆၆၅၀၊ ၀၉ ၃၁၉၀၆ ၁၀၇။

တန်ဖိုး - ၂၀၀၀ ကျပ်

မီးခိုးရောင်

လောကီပညာရပ်(၂၀)

မိုးခိုးရောင် လောကီပညာရပ် (၂၀)

မိုးခိုးရောင်လောကီပညာရပ်ကနေ ပြန်လည်ကြိုဆိုပါတယ်။ ဒီတစ်ခေါက်မှာတော့ ကိုယ့်ဆီမှာရှိတဲ့စွမ်းအားရောင်ဝါကို အသုံးပြုပြီး အဝေးမှာ ဒုက္ခရောက်နေတဲ့ ကိုယ်ချစ်တဲ့သူကို ကာကွယ်နိုင်တဲ့ပညာရပ်တစ်ခုအကြောင်းကို ဖော်ပြပါမယ်။

တစ်ခါတရံမှာ ကိုယ်ကိုယ်တိုင်ထက် အခြားသူကို ပိုပြီးစိတ်ပူနေရတဲ့ အချိန်အခါမျိုး ရှိတတ်ပါတယ်။ ကိုယ်တိုင်က ဘေးကင်းလုံခြုံရာမှာ ရှိနေပေမယ့် ကိုယ်ချစ်ရတဲ့ မိဘ၊ မောင်နှမ၊ မိတ်ဆွေသူငယ်ချင်းနဲ့ ချစ်သူတို့က အန္တရာယ်များတဲ့ နေရာတစ်ခုကို ရောက်နေမယ်ဆိုရင် စိတ်ပူလို့ကို မဆုံးတော့ပါဘူး။

ကိုယ်တိုင်ကလည်း သူတို့ရှိရာလိုက်သွားဖို့ကလည်း မဖြစ်နိုင်။ တကယ်လို့ လိုက်သွားနိုင်မယ်ဆိုရင်တောင် ဘာမှ ထိထိရောက်ရောက် ကူညီလုပ်ကိုင်မပေးနိုင်တဲ့ အခြေအနေဆိုရင် ပိုဆိုးပါတယ်။

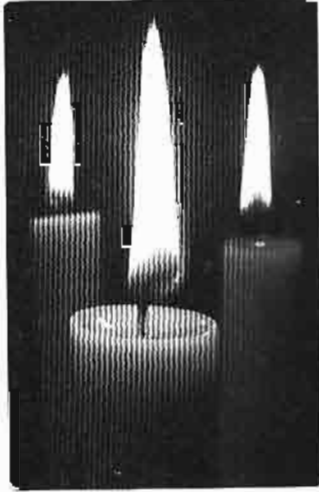
ဒီလိုအခြေအနေနဲ့ ကြုံဆုံလာပြီဆိုရင် အဝေးရောက်နေသူကို အကူအညီပေးနိုင်ဖို့ လိုအပ်လာပါပြီ။ ဒီအစီအရင်က ကိုယ့်ဆီမှာရှိတဲ့စွမ်းအားရောင်ဝါတွေကို အသုံးပြုပြီး အခြားသူကိုကာကွယ်ပေးနိုင်ပါတယ်။

ဒါပေမယ့် လွယ်လွယ်နဲ့တော့ နိုင်မှာ မဟုတ်ပါဘူး။ တရားထိုင်တတ်တဲ့ အကျင့်ရှိရမယ်။ စရုကကျင့်စဉ်အား တော်တော်ကောင်းမှသာ အစွမ်းပြမှာ ဖြစ်ပါတယ်။ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် လောကီပညာရပ်များကို လိုက်စားသူများအနေဖြင့် မသိခြင်း သိမှတ်ထားသင့်တာကြောင့် ဖော်ပြလိုက်ပါတယ်။

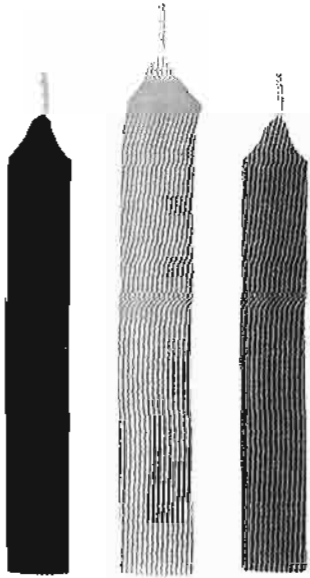
အဓိက လိုအပ်တဲ့ ပစ္စည်းကတော့ ဖယောင်းတိုင်(၃)တိုင်ပါပဲ။ ဒီနေရာမှာ ဖယောင်းတိုင်ကို ရွေးချယ်ရတာနည်းနည်းတော့ ခက်ကောင်း၊ ခက်နိုင်ပါလိမ့်မယ်။

ပထမတစ်တိုင်က ကိုယ်တိုင်အတွက်ဖြစ်ပြီး ဒုတိယတစ်တိုင်ကတော့ မိမိကာကွယ်ပေးလိုသူအတွက်ပါ။ တတိယတစ်တိုင်ကတော့ အခြားအရာအတွက် သုံးရမှာဖြစ်ပါတယ်။

ဖယောင်းတိုင်ရဲ့အရောင်တွေကိုတော့ ဆယ့်နှစ်ရာသီခွင်စက်ဝိုင်းအလိုက် ရွေးချယ်ရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။ သင့်ကို ကိုယ်စားပြုစေမယ့် ဖယောင်းတိုင်အရောင်ကို သင့်ရဲ့ ရာသီခွင်အလိုက် ဒီလိုရွေးချယ်ရပါမယ်။

- 1) Aries - ပန်းရောင်
- 2) Taurus - အဝါဖျော့ရောင်၊ အဝါ
- 3) Gemini - အဝါရောင်
- 4) Cancer - ဓဇ္ဇရောင်
- 5) Leo - အဝါ
- 6) Virgo - အပြာ / နက်ပြာ
- 7) Libra - အပြာ
- 8) Scorpio - အနီ
- 9) Sagittarius - နက်ပြာ / အပြာ

အဝါ

အစိမ်း

- 10) Capricorn - အစိမ်း
- 11) Aquarius - အဝါ/ဈေး/
- 12) Pisces - အစိမ်း/ဈေး/

အခြားသူ (သို့မဟုတ်) သင် ကာကွယ်ပေးလိုသူကို ကိုယ်စားပြုပေးမယ့် ဖယောင်းတိုင်အရောင်တွေကတော့ -

- 1) Aries - အနီ
- 2) Taurus - ခရမ်း/ဈေးရောင်
- 3) Gemini - အစိမ်း
- 4) Cancer - အစိမ်း

- 5) Leo - လိမ္မော်
- 6) Virgo - အပြာ/နက်ပြာ
- 7) Libra - ခရမ်း/ဈေးရောင်
- 8) Scorpio - အနီရင့်ရင့်
- 9) Sagittarius - ခရမ်း/ဈေးရောင်
- 10) Capricorn - အညို/နက်ပြာ
- 11) Aquarius - ခရမ်း/ဈေးရောင်
- 12) Pisces - စိမ်းပြာရောင်

တတိယဖယောင်းတိုင်ကိုတော့ အဖြူရောင်ကိုသာ ရွေးချယ်ရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။ ပြီးတော့ တတိယဖယောင်းတိုင်ကို အခြားဖယောင်းတိုင်တွေထက် ပိုပြီးကြီးတာကို ရွေးချယ်ရပါမယ်။

အထူးသတိပြုရမှာက ဖယောင်းတိုင်တွေဟာ အသစ်ဖြစ်ရမိမယ်။ ဒီအစီအရင်ပြီးသွားရင် ဒီဖယောင်းတိုင်တွေကို အခြားနေရာမှာ ဘာအကြောင်းနဲ့ဖြစ်ဖြစ် ပြန်ပြီး အသုံးမပြုရပါဘူး။

လုပ်ဆောင်ရမှာကတော့ -

ပထမ ဖယောင်းတိုင်မှာ သင့်နာမည်ကိုရေးပြီး အခြားတစ်တိုင်မှာ သင်ကာကွယ်ပေးလိုသူရဲ့ နာမည်ကိုရေးပါ။ ခဲတံရွှန်တဲ့ဓားနဲ့ ရေးထွင်းသို့ ရသလို၊ ကျွမ်းကျင်မယ်ဆိုရင် သွားကြားထိုးတံ အသုံးပြုနိုင်ပါတယ်။

ယခု ပြုလုပ်မယ့်အစီရင်ဟာ လူတစ်ဦးတစ်ယောက်ကို အင်အားကြီးစွမ်းအင်အကာအကွယ်သုံး စောင့်ရှောက်ပေးတာမျိုးလို့ ဆိုနိုင်ပါတယ်။ ဒါကြောင့် ပြုလုပ်တဲ့သူဟာ အင်အားနည်းသွားတာ၊ အင်အားနည်းတဲ့သူဟာ၊ တချို့ကိစ္စတွေမှာ ထိခိုက်မှုရှိတာမျိုးတွေ ဖြစ်စေပါလိမ့်မယ်။

ဒါပေမယ့် အကာအကွယ်ပေးခံရသူကိုတော့ လုံးဝ ထိခိုက်စေမှာမဟုတ်ပါဘူး။ ဒီအစီရင်ကိုပြုလုပ်ခြင်းဖြင့် ပြုလုပ်သူရဲ့စွမ်းအားနဲ့ အရောင်အထိတွေဟာ ကာကွယ်ပေးခံရသူထံ ရောက်ရှိသွားမှာ ဖြစ်ပါတယ်။

ကိုယ့်ဆီကနေ အခြားသူဆီကို အရောင်အဝါ၊ စွမ်းအားတွေပို့ပေးတာဟာ သိပ်ပြီးတော့ ရိုးရှင်းတဲ့ကိစ္စမျိုး မဟုတ်ပါဘူး။ ပြီးတော့ အခြားထိုင်တတ်ဖို့လည်း အများကြီးလိုအပ်ပါတယ်။

ပြုလုပ်ရမယ့် အဆင့်တွေကတော့ -

- ၁) တရားထိုင်ပါ။ ဒီလိုထိုင်တဲ့အခါ သင့်ရဲ့ အကာအကွယ်ပေးချင်တဲ့ဆန္ဒကို အာရုံစူးစိုက်ထားပေးပါ။

- ၂) ရောင်ဝါတွေ သန့်စင်ရပါမယ်။
ဒီအဆင့်ကို အောက်မှာ ပြောပြပေးပါမယ်။
- ၃) ဂါထာရွတ်ရပါမယ်။ ရွတ်ရမယ့်ဂါထာကို အောက်မှာ ဖော်ပြထားပါတယ်။
- ၄) အရာအားလုံးကို ထိန်းချုပ်ပြီး အကာအကွယ်ပေးလိုသူကို ကာကွယ်နိုင်ဖို့ တရားထိုင်ရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။

ဆယ့်နှစ်ရာသီခွင် တစ်ခုချင်းစီဟာ ဂြိုဟ်တစ်ခုချင်းစီကို ကိုယ်စားပြုပါတယ်။ ဆိုလိုတာက နတ်ဘုရားတစ်ပါးချင်းစီကို ကိုယ်စားပြုနေတာ ဖြစ်ပါတယ်။ တစ်ခုချင်းစီကို ဖော်ပြရမယ်ဆိုရင် -

- 1) Aries - အင်္ဂါဂြိုဟ်
- 2) Taurus - သောကြာဂြိုဟ်
- 3) Gemini - ဗုဒ္ဓဟူးဂြိုဟ်
- 4) Cancer - လ
- 5) Leo - ဇန
- 6) Virgo - ဗုဒ္ဓဟူးဂြိုဟ်
- 7) Libra - သောကြာဂြိုဟ်

- 8) Scorpio - အင်္ဂါဂြိုဟ်
- 9) Sagittarius - ကြာသပတေးဂြိုဟ်
- 10) Capricorn - စနေဂြိုဟ်
- 11) Aquarius - ယုရေနပ်ဂြိုဟ်
- 12) Pisces - နက်ပဇွန်ဂြိုဟ်

အကယ်၍ သင် ကာကွယ်ပေးလိုသူနဲ့ သင်ဟာ ဆယ့်နှစ်ရာသီခွင်ချင်းတူညီနေရင်တော့ ဒီအစီအရင်က အလုပ်ဖြစ်မှာ မဟုတ်ပါဘူး။ ဒါက နတ်ဘုရားတစ်ပါးဆီကစွမ်းအင်ကို တူညီတဲ့နတ်ဘုရားဆီ ပို့လိုမရတဲ့ အတွက်ကြောင့် ဖြစ်ပါတယ်။

(ဥပမာ-သင်က Gemini ဖြစ်ပြီး သင်ကာကွယ်ပေးလိုသူက Virgo ဖြစ်နေရင် အစီအရင်အောင်မြင်မှာ မဟုတ်ပါဘူး။)

အစီအရင်ကို ဒီလိုလုပ်ဆောင်ပါမယ်။ ဒါက ဒုတိယအဆင့်နဲ့ အထိယအဆင့်လို ဆိုနိုင်ပါတယ်။ သင့်ကို ကိုယ်စားပြုတဲ့ ဖယောင်းတိုင်ထဲ ဖိနပ်ဆွဲ အရင်မီးညှို့လိုက်ပါ။ သင် ကာကွယ်ပေးလိုသူကို ကိုယ်စားပြုတဲ့ ဖယောင်းတိုင်ကို အခြားမီးခြစ်ဆဲတစ်ခုနဲ့ မီးညှို့ပေးပါ။ ပြီးရင် -

“ကျွန်ုပ်တို့သည် နှစ်ယောက်ဖြစ်နေသောကြောင့် ဘယ်တော့မှ တစ်ယောက်တည်း ဖြစ်လာမည် မဟုတ်ပါ။ ကျွန်ုပ်တို့၏ စွမ်းအားနှင့်ရောင်ဝါများသည်လည်း ဒီအတိုင်းပင်။”

သို့သော် ယခု အစီအရင်
အရ
ကျွန်ုပ်စွမ်းအားများဖြင့်
သင့်ကို ကာကွယ်ပေးပါသည်”
ဆိုပြီး ရွတ်ဆိုရပါမယ်။ ပြီးရင် သင့်
ကို ကိုယ်စားပြုတဲ့ ဖယောင်းတိုင်ကို
ယူကာ အဲဒီက ဒီတောက်နဲ့တတိယ
ဖယောင်းတိုင် (အဖြူရောင်) ကို
မီးညှိပါ။ ပြီးရင် ထပ်မံရွတ်ဆိုရ
မှာက -

“နတ် ဘုရား (သင်က
Aries ဆိုလျှင်

အင်္ဂါဂြိုဟ်နတ်မင်းကြီးလို့ ရွတ်ဆိုပါ) က ခွင့်ပြုလျှင်
ကျွန်ုပ်သည် သင့်အား အမှန်တရားမဟုတ်တဲ့
ချစ်ခြင်းမေတ္တာကို အနှစ်နာခံကာ ပေးအပ်ပါသည်။
သင်၏ဘဝ ပြောင်းလဲစေရန်
(သင်ကာကွယ်ပေးလိုသူ၏
ရာသီခွင် နတ်မင်းကြီးကိုထည့်ပြီး ရွတ်ပါ)

နတ်ဘုရား၏နောက်ပါ
ဖျား ကောင်းကင်ဘုံသို့ ရောက်ပါ
စေ”

ဒီလိုရွတ်ဆိုပြီးရင်တော့
အဖြူရောင်ဖယောင်းတိုင်ကိုယူပြီး
သင် အကာအကွယ် ပေးလိုသူကို
ဆိုယ်စားပြုတဲ့ ဖယောင်းတိုင်မီး
နဲ့ ပေါင်းစည်း လောင်ကျွမ်းပေး
လိုက်ပါ။

အနည်းဆုံး (၁၀)စက္ကန့်
လောက် ကြာမြင့် သည်အထိ
ဖယောင်းတိုင်နစ်စုရဲ့ မီးတောက်
နှစ်ခုကို ပေါင်းစည်းလောင်ကျွမ်း
စေပြီးပြီဆိုရင် အဖြူရောင်ဖယောင်းတိုင်ကို လေနဲ့မှုတ်ကာ ငြိမ်းသတ်
လိုက်ပါ။

သင့်ကို ကိုယ်စားပြုထားတဲ့ ဖယောင်းတိုင်ကိုလည်း ငြိမ်းသတ်
နိုင်ပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ သင်ကာကွယ်ပေးလိုသူရဲ့ ဖယောင်းတိုင်ကိုတော့
ဘုန်းဆုံးသည်အထိ ဆက်လက်လောင်ကျွမ်းစေရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။

ဒါတွေအားလုံးပြီးရင်တော့ တတိယအဆင့်ထိ ပြီးမြောက်သွားဖို့
ဖြစ်တဲ့အတွက် စတုတ္ထအဆင့်ဖြစ်တဲ့ တရားထိုင်တာကို လုပ်ဆောင်ရမှာ
ဖြစ်ပါတယ်။

တရားထိုင်နေစဉ်အတွင်းမှာ သူ့ဆီကို ကိုယ့်ရဲ့စွမ်းအားရောင်ဝါ
တွေပို့လွှတ်နေတယ်လို့ အာရုံပြုပေးရပါမယ်။ ကိုယ့်ရဲ့အာရုံစူးစိုက်နိုင်မှု
တောင်းလေလေ။ ကိုယ့်ဆီက စွမ်းအားရောင်ဝါတွေ သူ့ဆီကို ပြန်ပြန်
ဆုတ်နိုင်လေ ဖြစ်ပါတယ်။

လက်တွေ့လုပ်ဆောင်ဖူးပြီး ထိရောက်တဲ့စွမ်းအား ပိုလွှတ်တာ
ဘယ်နည်းတစ်ခုဖြစ်တာကြောင့် အားလုံးပဲ အန္တရာယ်ကင်းကင်းနဲ့ လုပ်
ဆောင်နိုင်ကြပါစေ။

Signs of the Zodiac ဆယ့်နှစ်ရာသီရုပ်

Aries
 21 March- 20 April
 သိုးထီး(မိဿ)

Taurus
 21 April- 20 May
 နွားလား (တြိဿ)

Gemini
 21 May- 20 June
 အမြွှာ(မေထုန်)

Cancer
 21 June- 20 July
 ပုစွန်လုံး (ကရကဋ်)

Leo
 21 July- 19/22 August
 ခြင်္သေ့ (သိဟ်)

Virgo
 20/23 August-
 22 September
 အပျိုစင် (ကန်)

Libra
 23 September-
 22 October
 ရိန်ခွင် (တု)

Scorpio
 23 October-
 21 November
 ကင်းပြီးကောက်(ဗြိစ္ဆာ)

Sagittarius
 22 November-
 20 December
 လေးစွဲယောက်ျား(ဓန)

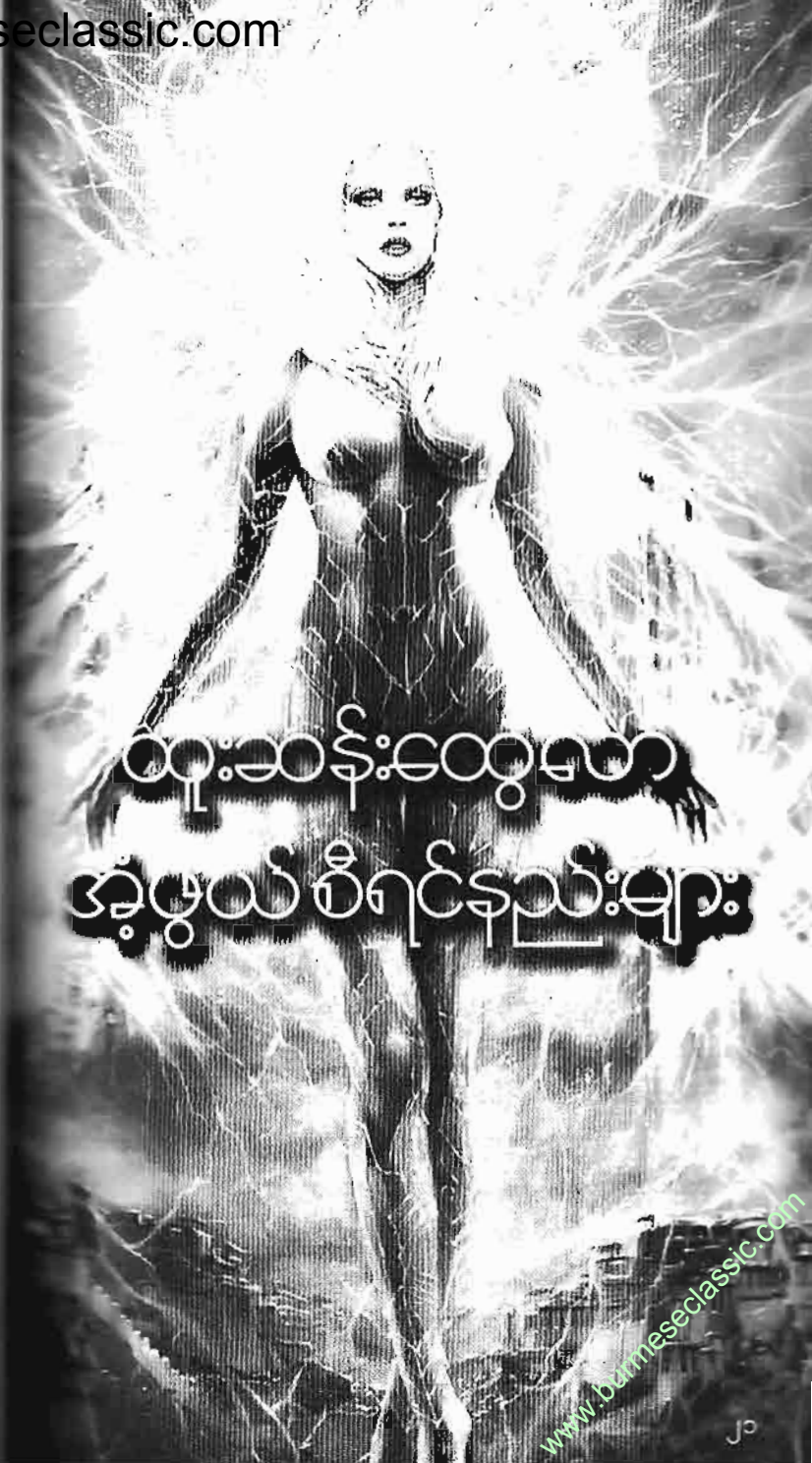
Capricorn
 21 December-
 20 January
 ဆိတ် (မကရ)

Aquarius
 21 January-
 19 February
 ရေထမ်းယောက်ျား(ကု)

Pisces
 20 February-
 20 March
 ငါးနှစ်ကောင် (မိန်)

ထူးဆန်းတွေ့မလာ
 အံ့ဖွယ်စီရင်နည်းများ

မိတ်ဆွေကောင်းဖြစ်လာအောင် စီရင်နည်း

လက်ရှိခေတ်နဲ့ လိုက်လျောညီထွေမှုရှိတဲ့ အစီအရင်ကောင်း၊ တစ်ခု ဖြစ်ပါတယ်။ အခုခေတ်မှာ မိတ်ဆွေစစ်၊ သူငယ်ချင်းကောင်း၊ ဆိုတာ အလွန်ပဲ ရှားပါးနေပါပြီ။ ကိုယ်လိုအပ်တဲ့အချိန်မှာ ကိုယ့်အပေါ်အကူအညီပေးနိုင်သူကသာ မိတ်ဆွေကောင်းဖြစ်ပါတယ်။

ဒီကနေ့ခေတ်မှာတော့ သစ္စာမရှိကြတဲ့လူတွေ၊ နောက်ကျောက် ဓားနဲ့ထိုးမယ်လူစားတွေသာ များပါတယ်။ ဒီအထဲကမှ မိတ်ဆွေအနေဖြင့် သင့်စိတ်ထဲမှာ မိတ်ဆွေကောင်း၊ သူငယ်ချင်းကောင်းလို့ ယူဆရသူတစ်ဦးကို ကိုယ့်အတွက် ဒီထက်ခိုင်းစွာ ယုံကြည်စိတ်ချနိုင်တဲ့ သစ္စာရှိနိုင်တဲ့ မိတ်ဆွေကောင်းဖြစ်လာအောင် ဖန်တီးစီရင်နိုင်ပါတယ်။

ဒါ့အပြင် ခေတ်စကားနဲ့ပြောမယ်ဆိုရင် High Boss တစ်ယောက်ကိုလည်း ကိုယ့်အပေါ် ပိုမိုယုံကြည်လာအောင်၊ ကိုယ်နဲ့ အလုပ်အတွဲတွဲလုပ်လာအောင် ဒီအစီအရင်နဲ့ ပြုလုပ်နိုင်ပါတယ်။

အခုအစီအရင်အတွက် လုပ်ဆောင်ရမယ့်အဆင့်တွေကတော့ များပြားပါတယ်။ ဒါပေမယ့် သင်ကသာ ယုံကြည်စွာ လုပ်ဆောင်နိုင်မယ်ဆိုရင် ထိုက်ထိုက်တန်တန် ပြန်လည်အကျိုးပြုပါလိမ့်မယ်။

အစီအရင်အတွက် လိုအပ်ထားတွေကတော့ -

- ၁) ကြီးစနစ်မျှင် (သိုးမွေးကြိုးကို သုံးပါ၊ အပ်ချည်ကြိုး၊ ချပါ)
- ၂) ဖယောင်းတိုင် တစ်တိုင် (အဖြူရောင် ပိုကောင်း)
- ၃) မီးခြစ်
- ၄) သင်ကိုယ်တိုင်ပဲ ဖြစ်

ဓါတယ်။

အခုအစီရင်က သင်နဲ့ သင့်မိတ်ဆွေ နှစ်ယောက်ကြားမှာ ဆက်

သွယ်မှုတွေ အားပျော့လာတဲ့အခါ ကိုယ့်ဘက်က သူနဲ့ကိုယ်နဲ့ နှစ်ယောက်ကြားမှာ ခိုင်မာတဲ့ယုံကြည်မှုတွေ ပိုမို တည်ဆောက်လိုတဲ့အခါမျိုးတွေမှာ အသုံးပြုနိုင်ပါတယ်။

အစီအရင်စတင်လုပ်ဆောင်တော့မယ်ဆိုရင် ပထမဆုံး ကိုယ့်တိုယ်သုမှ အနောင့်အယုတ်မပေးနိုင်တဲ့ ညအချိန်၊ နေရာတစ်နေရာမှာ အပ်လွှတ်ခွေထိုင်ပါ။ ကျွန်ုပ်သည် ဒီအစီအရင်ကို အောင်မြင်စွာလုပ်မယ်လို့ သိကြည်စိတ်ထားပါ။ ပြီးရင် တည်ငြိမ်မှုရှိလာအောင် တရားထိုင်ပေးပါ။

ဒုတိယအဆင့်အနေဖြင့် ကိုယ့်စိတ်ထဲမှာ လုံးဝတည်ငြိမ်အေးချမ်းမှုရှိ အကြည်တတ်လေးရလာပြီဆိုရင် ကိုယ်အနားကို သိုးမွေးကြိုးစလေး ခြစ်၍ ကိုယ့်ကို ယူလိုက်ပါ။

တတိယအဆင့်ကတော့ သိုးမွေးကြိုးစလေးနှစ်ဖျက်ကို ချည်နှောင်ထား ဖြစ်ပါတယ်။ ချည်နှောင်နေစဉ်မှာ -

- “အခုချိန်ကပြီ၊ သူနဲ့ငါ့ရဲ့ ခင်မင်မှုဟာ ခိုင်မာသွားစေရမယ်..။
- ခိုင်မာသွားစေရမယ်..။
- ခိုင်မာသွားစေရမယ်..” လို့ ဓွတ်ဆိုပေးရပါမယ်။

စတုတ္ထအဆင့်ကတော့ ကြိုးနှစ်ချောင်းကို ချည်နှောင်တဲ့အခါ မှာ တင်းသွားအောင် ဆွဲလိုက်တဲ့အချိန်မှာ အဲဒီကြိုးဟာ မချည်နှောင်မီဘဲ ပြုတ်ထွက်သွားတယ်ဆိုရင်တော့ အဆင့်(၈)နေရာကို သွားရမှာဖြစ်ပြီး တကယ်လို့ ချည်နှောင်မိတယ်ဆိုရင်တော့ ဖော်ပြပါ အဆင့်တွေအတိုင်း ဆက်လက်လုပ်ဆောင်သွားနိုင်ပါတယ်။

အဆင့်(၅)မှာတော့ ချည်နှောင်ထားတဲ့ကြိုးလေးနှစ်ချောင်းကို ဘေးမှာချထားပြီး အဖြူရောင်ဖယောင်းတိုင်ကို မီးထွန်းပါ။ ပြီးရင် အဆင့်(၆) အဖြစ် ချည်နှောင်ထားတဲ့ကြိုးထုံးလေးနေရာကို ဖယောင်းတိုင်က မီးတောက် နဲ့ လောင်ကျွမ်းစေလိုက်ရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။

အဆင့်(၇) ကတော့ ရေအနည်းငယ်ယူပြီး ငြိမ်းသတ်ပေးလိုက် ပါ။ အဆင့်(၈)ကတော့ မချည်နှောင်ဖြစ်တော့တဲ့ ကြိုးနှစ်ချောင်းထဲက တစ် ချောင်းကို သင့်အခန်းထဲမှာ ထားပါ။

အဆင့်(၉)မှာ ကျန်ရှိနေတဲ့သိုးမွေးကြိုးလေးကို သင့်မိတ်ဆွေရဲ့ အခန်းထဲမှာ ထားပေးရပါလိမ့်မယ်။ ဒါမှမဟုတ်ရင်လည်း သူ့အတွက် အစီ အရင်အဆောင်အဖြစ် ကိုယ်ပြုလုပ်ထားတယ်ဆိုပြီး ပလတ်စတစ်အိတ် သေးသေးလေးထဲထည့်ပြီး Stapler ဖြင့် ညှပ်ပိတ်ကာ ဂန္တီရလက်ဆောင် အဖြစ် ပေးနိုင်ပါတယ်။

ဒီအစီအရင်အားလုံး ပြီးမြောက်ပြီးရင် (၂)ရက်ပဲစောင့်ပါ။ သင့် ဆန္ဒတွေပြည့်ဝလာပါလိမ့်မယ်။ အဓိကအချက်က ဒီကြိုးလေးနှစ်ချောင်း ဟာ သင်နဲ့ သင့်မိတ်ဆွေနှစ်ဦးစလုံးရဲ့ အနီးကပ်ဆုံး နေရာတွေမှာ ရှိနေဖို့ လိုပါတယ်။ ကိုယ်နဲ့ စိတ်သဘောထားချင်းတူညီပြီး ယုံကြည်စိတ်ချရမယ့် ကိုယ့်အပေါ် ဘယ်တော့မှ သစ္စာမဖောက်မယ့် မိတ်ဆွေကောင်းပါ။ ပါတနာ ကောင်းတွေ ရရှိနိုင်ပါစေလို့ ဆန္ဒပြုလိုက်ရပါတယ်။

အကျင့်ဆိုးတွေကို ပယ်ဖျောက်ပေးမယ့် အဆောင်

မကောင်းသူဆိုတာ သိနေပေမယ့် ဖျောက်ဖျက်ဖို့ခက်နေတဲ့ အကျင့်ဆိုးလေးတွေ လူတိုင်းမှာ ရှိတတ်ကြပါတယ်။

ကိုယ်တိုင်ကပြုလုပ်နေကျမို့ မသိသာပေမယ့် တချို့သော အမှု အတုနှင့်တွေ့တာ ကျန်းမာရေး၊ လူမှုရေး၊ စီးပွားရေးတွေကို အနှောင့်အယှက် ဖြစ်စေတတ်သလို၊ ကိုယ့်အတွက် မထိခိုက်ပေမဲ့ အခြားသူတွေကို အနှောင့် အယှက်ဖြစ်စေတဲ့ အကျင့်ဆိုးတွေကို လူတိုင်းက ပယ်ဖျောက်ချင်ကြမှာ အမှန်ဖြစ်ပါတယ်။

မလုပ်တော့ဘူးဆိုပြီး တွေးကြည့်လိုက်ရင် လွယ်ကူနေပေမယ့် နေ့စဉ်အမျှ ပြုလုပ်နေကျ အကျင့်လေးတွေမို့ တကယ်တမ်းမလုပ်ဖို့ ကြိုး မတတ်အခါ ခက်ခဲနေတတ်ပါတယ်။ အဲဒီလို အခက်အခဲတွေကို လွယ်လွယ် လူကူကျော်လွှားနိုင်စေမယ့် အဆောင်စီရင်ပြုလုပ်နည်းဖြစ်ပါတယ်။

- လိုအပ်တဲ့ ပစ္စည်းများကတော့ -
- ၁) စာရွက်
- ၂) ဘောပင် ဒါမှမဟုတ် ခဲတံ
- ၃) ဖယောင်းတိုင်

၄) ဇန်နဝါရီ

၅) ရေတစ်ဇန်နဝါရီနဲ့ မီးခြစ်တို့ပဲ ဖြစ်ပါတယ်။

ဒီအဆောင်ကို ပြုလုပ်ရာမှာ အရမ်းကို မျိုးရှင်းလွယ်ကူပေမယ့် အကျင့်ဆိုးတွေကို ဈေးကွက်ဖျက်တဲ့နေရာမှာ တကယ်ပဲ အကူအညီဖြစ်စေ တာကို လက်တွေ့စမ်းသပ်ဖူးပြီး ဖြစ်ပါတယ်။

အစီအရင်အတွက် လိုအပ်တဲ့ ပစ္စည်းတွေ အားလုံးစုံလင်အောင် စုစည်းပြီး သွားပြီဆိုရင် ပထမဆုံးလုပ်ရမှာက မိမိ ဈေးကွက်ပစ်ချင်တဲ့ အမူအကျင့်ဆိုးတွေကို စာရွက်ပေါ်မှာ ချရေးရပါမယ်။

ဥပမာအားဖြင့် သင်ဟာ ကျန်းမာရေးနဲ့ မသင့်လျော်တဲ့ အစားအစာတွေ အများကြီး စားတတ်တဲ့သူဆိုရင် အဲဒီ အကြောင်းကို ချရေးပါ။ ပြီးရင် ဖယောင်းတိုင်ကို မီးညှိပါမယ်။ မီးမညှိခင် ဖယောင်းတိုင်ဟာ ဇန်နဝါရီထဲမှာ ရှိနေရပါမယ်။ ဇန်နဝါရီထဲမှာ ထည့်ထားပြီး သား ဖယောင်းတိုင်မျိုးရှိရင် ပိုကောင်းပါတယ်။

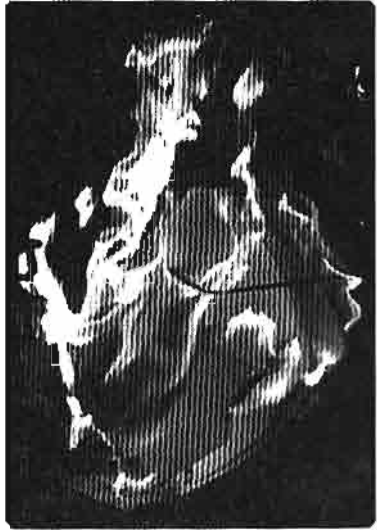
ရန်က ကိုယ့်အကျင့်ဆိုးတွေ ရေးချထားတဲ့ စာရွက်ကို ထွန်းထားတဲ့ ဖယောင်းတိုင်နဲ့အတူ လောင်ကျွမ်းပါစေ။

စာရွက်မီးလောင်နေ

ချိန်မှာ မိမိအနေနဲ့ လူတစ်ယောက် တို အမှန်တကယ် စိတ်ဆိုးဒေါသ ထွက်တဲ့အခါ ပြောဆိုသလိုမျိုး၊ မိမိ ရဲ့အကျင့်ဆိုးတွေကို မလုပ်တော့ သူး ဆိုတဲ့အကြောင်း ကျယ်ကျယ် လောင်လောင် ရွတ်ဆိုပါ။

ဥပမာ - "ငါကျန်းမာ ရေးနဲ့မတည့်တဲ့ အစားအသောက် တွေကို လုံးဝ မစားတော့ဘူး" ဆိုပြီး အကျယ်ကြီး အော်ဟစ် ရွတ်ဆို လိုက်ပါ။

ပြီးရင် အသင့်ယူထားတဲ့ ရေတစ်ဇန်နဝါရီကို ဖယောင်းတိုင်ပေါ် ထာနေ လောင်းချလိုက်ရပါမယ်။

အဲဒီအခါမှာ မီးလောင်ကျွမ်းထားတဲ့ စာရွက်နဲ့ ဖယောင်းတွေ ထာရောထွေးပြီး အရည်ပျော်သွားပါလိမ့်မယ်။ ကြမ်းပြင်ပေါ်မှာ မလုပ်ချင် သူတွေဟာ ပန်းကန်လုံးအသစ်တစ်ချပ်အပေါ်မှာ လှည့်ဆောင်နိုင်ပါတယ်။ ပြီးရင် ပြာတွေကိုယူပြီး အခြားစာရွက်တစ်ခုထဲကို ထည့်ခေါက်လိုက်ပါ။

အဲဒီပြာတွေ ထည့်ခေါက်ထားတဲ့ စာရွက်ကိုတော့ မိမိနှစ်သက် သလို အလှဆင်ပြီး မိမိမပြုလုပ်လိုတဲ့ အမူအကျင့်ဆိုးတွေကို ပယ်ဈေးကွက် ပေးမယ့် အဆောင်အဖြစ် သိမ်းဆည်းထားလိုရပါပြီ။

ကဲ . . အားလုံးအတွက် ဒီအစီအရင်က အကူအညီဖြစ်ပါစေလို့ အနူးပြုလိုက်ရပါတယ်။

အမှန်တကယ် ချစ်၊ မချစ်စမ်းသပ်နည်း

ထူးဆန်းအံ့ဖွယ်အစီအရင်တစ်ခုဖြင့် ကိုယ့်ရဲ့လက်ရှိချစ်သူက ကိုယ့်အပေါ် အမှန်တကယ် ချစ်၊ မချစ်စမ်းသပ်နိုင်တဲ့ အစီအရင်ကောင်း တစ်ခု ဖြစ်ပါတယ်။ ချစ်သူရဲ့အချစ်ကို စမ်းသပ်နိုင်တဲ့ အစီအရင်အတွက် လိုအပ်တဲ့ ပစ္စည်းများကတော့ -

- ၁) သင်တို့ ချစ်သူနှစ်ဦးရဲ့ ဆံပင်
- ၂) ငှက်မွေးတစ်ခု
- ၃) စာအိတ်တစ်အိတ် (ပန်းရောင်ရနံ့လျှင် ကောင်းသည်)

တို့ ဖြစ်ပါတယ်။

အခု အစီအရင်ကို ကောင်လေးဖြစ်သူက လုပ်ဆောင်မယ်ဆို ရင် တစ်လက်မခန့် စက္ကူရွက်အပေါ်မှာ ဆော့ပင်အနီဖြင့် အသည်းပုံကို ရေးဆွဲပါ။ မိန်းကလေးက လုပ်ဆောင်မယ်ဆိုရင် အနီရောင်နှုတ်ခမ်းနီတောင့် တစ်ခု လိုအပ်ပါတယ်။

အစီအရင်ပြုလုပ်ဖို့အတွက် ပစ္စည်းအားလုံး ကိုယ့်ဆီမှာ ခုံလင်စွာ ရရှိဆိုရင် ပထမဆုံး သင်ရယူထားတဲ့ သင်တို့ ချစ်သူနှစ်ဦးရဲ့ဆံပင်တွေကို

စာအိတ်လေးကို ထည့်လိုက်ပါ။

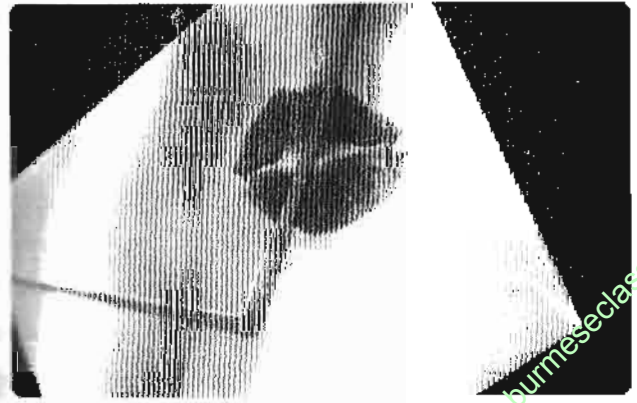
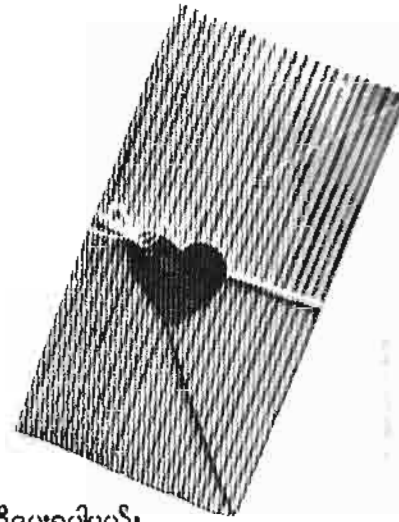
ပြီးရင် ငှက်မွေးလေးကို လည်း ဒီစာအိတ်လေးထဲကို ဆံပင် ဖျားနဲ့အတူ ရောထည့်လိုက်ပါ။ ပြီး ရင်တော့ သင့်ရဲ့ရင်ထဲကနေ ခံစား လာရတဲ့ စစ်မှန်တဲ့ ချစ်ခြင်းမေတ္တာ ဖြင့် -

“ငါ့ရဲ့ အချစ်ဟာ စစ်မှန် ဘယ်။

နင်ကစရာ ငါ့အပေါ် ချစ် အာ စစ်မှန်ရဲ့လား” ဆိုပြီး (၁၀) ကြိမ် ဆိုင်းတိုင် ယုံယုံကြည်ကြည်နဲ့ ရွတ်ဆိုပေးရပါမယ်။

တကယ်လို့ သင်ဟာ ကောင်လေးတစ်ယောက်ဆိုရင် စက္ကူနဲ့ ဩတင်လုပ်ထားတဲ့ အသည်းပုံလေးကို ငှက်မွေးနဲ့ဆံပင်တို့ထည့်ထားတဲ့ ဖျားရောင်စာအိတ်လေးအပေါ်မှာ ထမင်းလုံးနဲ့ဖြစ်ဖြစ် သာသာလေး ကပ် ထားပေးရပါမယ်။

တကယ်လို့ သင်ဟာ ကောင်မလေးတစ်ယောက်ဆိုရင် နှုတ်ခမ်းနီ ဆောင်လေးနဲ့ နှုတ်ခမ်းဆိုးလိုက်ပြီး စာအိတ်ပေါ်မှာ နှုတ်ခမ်းပုံလေးပေး လိုက်ပါ။ ပီပြင်စရာ၊ လှစရာ မလိုပါ။ ကိုယ်လုပ်တတ်သလို လုပ်နိုင်ပါတယ်။

ပြီးရင် ကိုယ်အိပ်စက် တဲ့ မေ့ရာအောက်မှာ ဒီစာအိတ် လေးကို (၈) ညတိုင်တိုင် ပစ် ထားလိုက်ရပါမယ်။ လုံးဝ ဖွင့် လှုပ် မကြည့်ရပါဘူး။ ဒီစာအိတ် အပေါ်မှာလည်း လုံးဝ စိတ် ရောက်မနေရပါဘူး။

(၉) ည ခြောက် ရောက်တဲ့အချိန်ကျမှ သင့်ရဲ့ စာအိတ်လေးကို ပြန်လည် စစ် ဆေးကြည့်ပါ။

အဲဒီအခါမှာ ကောင်လေးဖြစ်သူက စီရင်ထားတဲ့ စာအိတ်ပေါ်က အသည်းပုံလေးဟာ တွန့်ကြောသွားတယ်။ ဖျက်စီးဆုတ်ပြဲသွားတယ်ဆိုရင် သင့်ကောင်မလေးက တကယ်မချစ်သေးဘူးလို့ ယူဆရပါမယ်။

မိန်းကလေးဖြစ်သူက ပြုလုပ်ထားတဲ့ အစီအရင်မှာလည်း လုပ် ဆောင်ထားတဲ့ နှုတ်ခမ်းနီပုံလေးဟာ ပျောက်သွားတယ်။ ပျောက်ကွယ်လှ နီးပါးဖျက်သွားတယ်ဆိုရင် သင့်ရဲ့ကောင်လေးဟာ သင့်အပေါ် တကယ် အချစ်စစ်နဲ့ မချစ်သေးဘူးလို့ ယူဆနိုင်ပါတယ်။

အစီအရင်လေးက ရိုးရှင်းလွယ်ကူလှပါတယ်။ ဒါပေမယ့် ယုံယုံ ကြည်ကြည်နဲ့ လုပ်ဆောင်ဖို့တော့ အထူးပဲလိုအပ်ပါတယ်။ အားလုံးပဲ တဲ ကောင်းကြပါစေလို့ ဆုတောင်းပေးလိုက်ရပါတယ်။

အချစ်နဲ့ပေါင်မုန့်တစ်လုံး အစီအရင်

ပေါင်မုန့်ကြိုက်တဲ့ချစ်သူအတွက် ထူးထူးခြားခြား ဖြစ်စေမယ့် ဒီအစီအရင်ဖြစ်ပါတယ်။ အရင်ဆုံး လတ်လတ်ဆတ်ဆတ် ပေါင်မုန့် အသေးတစ်လုံးကို ဝယ်ယူပါ။ ညသိပ်မထားပါနဲ့။ ဒီနေ့ဝယ်၊ ဒီနေ့ညမှာ သူ့ဆောင်ရပါလိမ့်မယ်။

လပြည့်ညမှာ စီရင်နိုင်ရင် အကောင်းဆုံးဖြစ်ပါတယ်။ လုပ်ရမှာ မပေါင်မုန့်ကို ပြည့်ဝပြီး သာနေတဲ့ လမင်းကြီးရှိရာကို လက်နှစ်ဖက်နဲ့ ခြောက်တင်ပြီး-

“လနတ်သမီးရေ... ဒီပေါင်မုန့်လေးကို ကောင်းချီးပေးတော်မူပါ။

ကျွန်မချစ်သူနဲ့ ကျွန်မတို့ရဲ့ ဆက်ဆံရေးဟာ

ပိုပြီး သာယာခိုင်မြဲပါစေ” လို့ ဆုတောင်းပေးရပါမယ်။ ပြီးရင် ဒီ

ပေါင်မုန့်လေးကို လက်နှစ်ဖက်နဲ့ အလယ်တည့်တည့်ကနေ ထက်ပိုင်း ပိုင်း ထိတ်ရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။ ဒီလို ပိုင်းလိုက်ရာမှာ ဓား လုံးဝအသုံးမပြုရပါဘူး။ ဆုတ်တစ်နေ့မှာ ပေါင်မုန့်ခြမ်းလေးကို Jam သုပ်ပြီး ကိုယ့်ချစ်သူတို့ အတွက် သူက သင့်အပေါ်အချစ်စိတ်ပိုဝင်လာပါလိမ့်မယ်။

စွမ်းအင်ဓာတ်ဖိတ်ခေါ် အားသွင်းနည်း

ကိုယ့်ရဲ့ လောကီအစီအရင် ပစ္စည်းတစ်ခုခုကိုပဲဖြစ်ဖြစ်၊ ဖုန်ပစ္စည်းပဲဖြစ်ဖြစ်၊ ဂန္ထီရအဆောင်တစ်ခုခုကိုပဲ ဖြစ်ဖြစ်၊ စွမ်းအင်သွင်းနည်းအစီအရင် ဖြစ်ပါတယ်။ အရေးအကြီးဆုံးက စကြာဝဠာထဲမှာ မြောက်မြားလှစွာသော စွမ်းအင်တွေ ပျံနှံ့စီးပျောနေတယ်ဆိုတာကို ယုံကြည်ထားရပါမယ်။

ယခု စွမ်းအင်သွင်းနည်း အစီအရင်ကို လူတိုင်းတော့ လွယ်ကူစွာ လိုက်လုပ်နိုင်မှာ မဟုတ်ပါဘူး။ အတွေ့အကြုံရှိသူ၊ စကြာဝဠာဓာတ်တိုရယူလုပ်ဆောင်တဲ့ အစီအရင်တော်တော်များများကို လုပ်ကိုင်ဖူးသူ၊ ပါရမီရင့်သန်သူတချို့သာ လုပ်ဆောင်နိုင်ပါလိမ့်မယ်။ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ဂန္ထီရသုတအနေဖြင့် သိမှတ်ထားနိုင်ဖို့ ဖော်ပြချက် ဖြစ်ပါတယ်။

မိမိစွမ်းအင်သွင်းလိုတဲ့ပစ္စည်းတစ်ခုကို အရင်ဆုံး လက်နဲ့တိုင်းဆောင်ပြီး ဦးခေါင်းထက်မှာ မြှောက်တင်ထားပါ။ အချိန် အနည်းငယ်ကြာသည်အထိ လည်ပတ်နေတဲ့စွမ်းအင်လမ်းကြောင်းတစ်ခုကို စိတ်ထဲတရှာဖွေပါ။ ဒီလိုအစီအရင်မျိုးကို လုပ်ဖူးသူတချို့ဆိုရင်တော့ အလွယ်တကူ

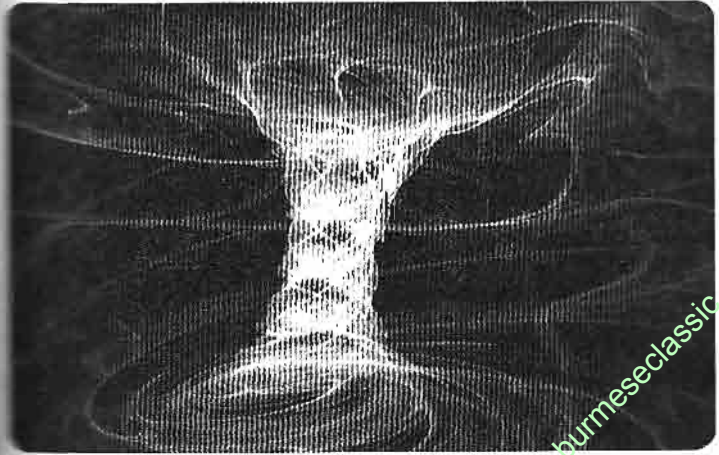
ရှာတွေ့နိုင်ပါတယ်။

ခေါင်းအထက်နားမှာ လည်ပတ်နေတဲ့ စွမ်းအင်လမ်းကြောင်းတစ်ခုရှိလာပြီ။ ကိုယ်တိုင်လည်း ခံစားမိလာပြီဆိုရင် အဲဒီကနေ လှိုင်းလုံးထောစွမ်းအင်တွေ ကြွထလာနေတယ်လို့ အာရုံပြုခံယူပြီး ကိုယ် စွမ်းအားသွင်းချင်တဲ့ပစ္စည်းထဲကို စကြာဝဠာထဲမှာ လည်ပတ်နေတဲ့ စွမ်းအင်များ အပြည့်အဝစီးဝင်ပြီး အားပြည့်ပါစေ။

လမင်း၊ နေမင်း၊ မြေကြီးနဲ့ ကြယ်တာရာတို့က ဒီပစ္စည်းထဲကို စွမ်းအင်သွင်းချင်တဲ့ ကျွန်ုပ်၏ဆန္ဒကို ဖြည့်ဆည်းပေးကြပါလို့ ရွတ်ဆိုပါ။ ဦးရင် မျက်စိမှိတ်ထားလျက်က ကိုယ်သွင်းချင်တဲ့ပစ္စည်းထဲကို စွမ်းအင်များ ဝင်ရောက်နေပြီလို့ အာရုံပြုပါ။

ကိုယ့်ပစ္စည်းထဲကို စွမ်းအင်ဓာတ်တွေ အပြည့်အဝ ဝင်ရောက်သွားပြီဆိုရင် တုန်ပြန်သင်္ကေတတစ်ခုအနေဖြင့် ကိုယ်စွမ်းအားသွင်းတဲ့ အဆောင်ပစ္စည်းဟာ သိသိသာသာ တစ်ချက် တုန်ခါသွားတာကို သိရှိခံစားရပါလိမ့်မယ်။

ဒီလိုသိရှိပုံသာလျှင် သင့်ရဲ့ စွမ်းအင်ဖိတ်ခေါ်သွင်းယူနည်း အစီအရင်ဟာ အောင်မြင်ပြီလို့ သတ်မှတ်နိုင်ပါတယ်။ ဒီလိုအဆင့်ရောက်နိုင်ဖို့ ဆိုရင် တရားများများထိုင်ပေးဖို့ လိုအပ်ပြီး ကိုယ့်စိတ်က အမြဲတမ်း တည်ငြိမ် အေးချမ်းနေကာ အာရုံစူးစိုက်နိုင်စွမ်းအားလည်း ကြီးမားရပါမယ်။

တိတ်တခိုးချစ်သူကို ကိုယ့်ဆီခေါ်ဆောင်နည်း

အခုနည်းလမ်းကလည်း ရိုးရှင်းလွယ်ကူသလောက် ထိရောက်မှုအားကောင်းလှပါတယ်။ ဘယ်လောက်တောင်အစွမ်းကြီးမားပါသလဲဆိုရင် ဒီအစီအရင်လုပ်ပြီးတာနဲ့ မကြာခင်မှာ သင့်ရဲ့တိတ်တခိုးချစ်သူနဲ့ သင် ချစ်သူတွေဖြစ်သွားမှာဖြစ်သလို၊ သူနဲ့ မကြာမတင်မှာ အိမ်ထောင်ကျ ကိန်းတောင် ကြုံနိုင်လောက်တဲ့အထိ အစွမ်းထက်မြက်ပါတယ်။

အစီအရင်အတွက် လိုအပ်တဲ့ပစ္စည်းများကတော့ -

- ၁) အနီရောင်ဖယောင်းတိုင်လေးတိုင်
- ၂) နို့သာဆီတစ်မျိုးမျိုး
- ၃) အိမ်စက်ရာခုတ်
- ၄) မိမိရဲ့အသံတို့ပဲ ဖြစ်ပါတယ်။

အခုအစီအရင်ကို ကိုယ်အိမ်စက်တဲ့ အိမ်ရာ(သို့မဟုတ်) ခုတင်နားမှာ ညအချိန်ကာလ၊ လူဖြေတိတ်ချိန်မှာ လုပ်ဆောင်ရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။ အစီအရင်စတင်ဖို့အတွက် အရင်ဆုံး အနီရောင်ဖယောင်းတိုင်

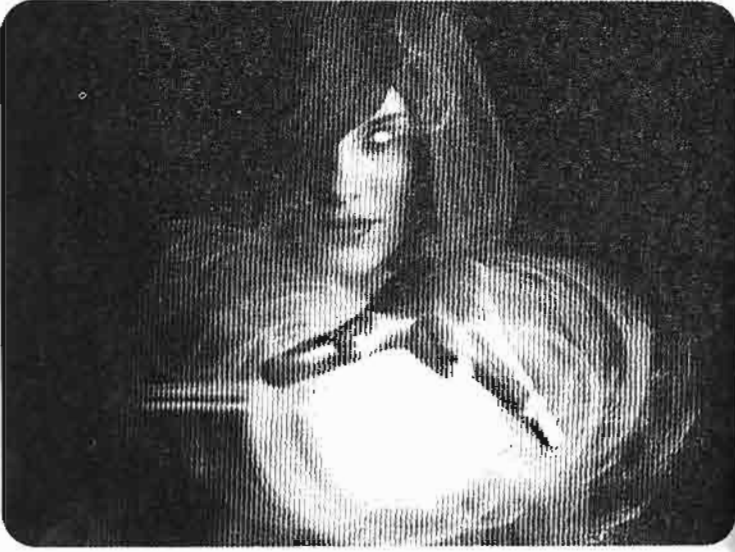
လေးတိုင်ကို နို့သာဆီနဲ့ ပွတ်သပ်သန့်စင်ပါ။ ကိုယ့် စိတ်ထဲမှာလည်း ဒီဖယောင်းတိုင်တွေမှာ မကောင်းတဲ့ အညစ်အကြေးတွေ ဘာဆို ဘာမှ မရှိတော့ဘူးလို့ ကိုယ့်စိတ်ထဲ ယုံကြည်လိုက်ရမှာ ဖြစ်ပါမယ်။

ဒို့ထက် ပိုသေချာချင်သလိုဆိုရင်တော့ အစီရင်အတွက် အကာအကွယ် အဖြစ် ဖယောင်းတိုင်တွေမှာ ပစ္စက်ကြယ်တံစွန် ငါးထောင်ကြယ်ကို ဈေးဆွဲနိုင်ပါမယ်။ ပြီးရင် ဖယောင်းတိုင်လေးတိုင်ကို မိမိအိမ်စက်ရာ ခုတင်ပုံပတ်လည်မှာ စိုက်လိုက်ပါ။

ပြီးရင် ညင်ညင်သာသာ၊ တမ်းတမ်းတတ ချစ်ဆိုရမှာက -
 "ကျွန်မ/ကျွန်တော်ရဲ့တိတ်တခိုးချစ်သူ သင့်ကို ဒီနေရာကိုလာဖို့ အလိုရှိပါတယ်။ ကျေးဇူးပြု၍ လာခဲ့ပါ။ မင်းရဲ့အချစ်ကိုလည်း ငါ့ကို ပြသပါ။ ငါ့မင်းကို အရမ်းအလိုရှိပါတယ်။ မင်းနဲ့ ဝေပါင်းသင်းချင်ပါတယ်။ မင်းနဲ့ ဝေပါင်းသင်းချင်ပါတယ်" လို့ ခုတင်ထက်နေ ချစ်ဆိုပြီး နှိပ်နှိပ်မက်တဲ့ခုတင်ကို လက်နဲ့ပုတ်ပေးပါ။
 ဖယောင်းတိုင်များကို ကုန်ဆုံးသည်အထိ ထွန်းထားရမှာဖြစ်ပါမယ်။ အိမ်မပျော်သွားစေဖို့ လိုအပ်ပြီး မီးသတ် အထူးပြုပါ။ အခုအစီအရင်အထိ ပြည့်ညီ၊ လဆန်းခါဖြစ်သော လခြမ်းသဏ္ဍာန်ရှိတဲ့ ညအချိန်တွေမှာ အစီရင်လုပ်ဆောင်နိုင်ပါတယ်။

အတွင်းသန္ဓေဓာတ် ရှိမရှိ ဆန်းစစ်နည်း

လူတစ်ယောက်မှာ လောကီပညာရပ်များကို လေ့လာလိုက်စားတဲ့အခါမှာ ကိုယ့်ရဲ့ကိုယ်တွင်းမှာ အတွင်းသန္ဓေဓာတ်ရှိ မရှိ ဆန်းစစ်ကြည့်ချင်တာ လူတိုင်းလိုလို ဖြစ်ပါတယ်။

အခု အစီအရင်က မှော်ပညာနဲ့ပတ်သက်ပြီး ကိုယ့်မှာ ပါရမီဓာတ်စ်ပါလားသလား။ ကိုယ့်ရဲ့ ကိုယ်တွင်းမှာ အတွင်းသန္ဓေဓာတ် ရှိ မရှိကို ဆန်းစစ်လေ့လာနိုင်သလို ကိုယ်ဟာ စုန်းကဝေအရာမှာရော ဝမ်းတွင်းပါ တစ်ယောက်လား။ အတွင်းသန္ဓေဓာတ် ခိုင်မာမှုရှိရဲ့လား။ ဆိုတာကို ဆန်းစစ်နိုင်ပါတယ်။

အခုနည်းလမ်းက မှော်ပညာ၊ စုန်းကဝေပညာတို့နဲ့ ပတ်သက်ပြီး အတွင်းသန္ဓေဓာတ်စ် ရှိ မရှိဆိုတာကိုသာ ဆန်းစစ်ကြည့်နိုင်ပါလိမ့်မယ်။ တခြားဂန္ထီရပညာရပ်များနဲ့ ပတ်သက်လို့တော့ မရနိုင်ပါ။

လုပ်ဆောင်ရာမှာ လိုအပ်တဲ့ပစ္စည်းက ဖယောင်းတိုင်တစ်ချောင်းသာ ဖြစ်ပါတယ်။ ဒါပေမယ့် ဒီဖယောင်းတိုင်ဟာ အသစ်ဖြစ်ရမှာဖြစ်ပါတယ်။ ဒီဖယောင်းတိုင်ကိုပဲ ဆက်တိုက်သုံးစွဲပြီး (၃)ညတိုင်တိုင် ကိုယ့်ရဲ့ အတွင်း ဓာတ်စ်နဲ့ ပတ်သက်ပြီး ဆန်းစစ်လေ့လာကြည့်နိုင်ပါတယ်။

ဟုတ်တယ်ဆိုရင်တော့ ဆက်လုပ်ရော မလိုတော့ပါဘူး။ အခု ဖယောင်းတိုင်ကို သုံးစွဲပြီးရင် ပြင်ပြတ်တဲ့သစ်ပင်တစ်ပင်အောက်မှာ ခြေ ကျင်းတူးပြီး မြှုပ်နှံပေးရပါမယ်။
ကဲ . . . စတင် ဆန်းစစ်ကြည့်ပါမယ်။ ကိုယ့်မှာ မှော်ပညာနဲ့ပတ်သက်လို့ အတွင်းသန္ဓေဓာတ် ရှိ မရှိဆိုတာကို စတင် ဆန်းစစ်မယ် ဆိုရင် -

အရင်ဆုံး ကိုယ်လက် သန့်ရှင်းအောင် ပြုလုပ်ထားပါ။ စိတ်ကို ထည်း ဘယ်ကိုမှ အာရုံမပြန်လွှင်အောင် စုစည်းထားပါ။ စိတ်တည်ငြိမ်ပြီးဆိုမှ အဖြူရောင်ဖယောင်းတိုင် အရှည်တစ်ချောင်းကို ညအချိန်မှာ ကိုယ့်ကို ဘယ်သူမှ မနှောင့်ယှက်နိုင်အောင် တိုယ်တစ်ဦးတည်း အစီအရင်လုပ်ဆောင်နိုင်တဲ့နေရာမှာ ပီးထွန်းညှို့လိုက်ပါ။

[ဒိုးရင် အဲဒီဖယောင်းတိုင်ရဲ့ ပီးတောက်နေရာကို (၁၀) စက္ကန့် ဆောက် စူးစိုက်ကြည့်ပေးပါ။ စူးစိုက်ကြည့်ပြီးတဲ့အခါမှာ ကိုယ့်ရဲ့ အသံကို ဆင်ခြင်မြင်တင်လိုက်ပြီး -

- “ငါ့မှာ မှော်ပညာ သန္ဓေပါလားသလား . . .
 - ငါ့မှာ စုန်းကဝေ သန္ဓေပါလားသလား . . .
 - ငါ့မှာ မှော်ပညာ သန္ဓေပါလားသလား . . .
 - ငါ့မှာ စုန်းကဝေ သန္ဓေပါလားသလား . . .
 - ငါ့မှာ မှော်ပညာ သန္ဓေပါလားသလား . . .
 - ငါ့မှာ စုန်းကဝေ သန္ဓေပါလားသလား . . .”
- ဆိုတာကို ကိုယ့်ရဲ့ ဆင်ခြင်ချက်ရဲ့ နေတဲ့အသက်ရဲ့ နှစ်ပြန် နှစ်ဆ ရွတ်ဆိုပေးရပါမယ်။

(၁၆)နှစ်ဆို (၃၂)ကြိမ်၊ အသက်(၂၀)ဆိုလျှင် အကြိမ်(၄၀) ရွတ်ဆိုပေးရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။ အသက်အရွယ်မရွေး လုပ်ဆောင်ကြည့် နိုင်ပါတယ်။

အထက်ဖော်ပြပါအတိုင်း၊ ရွတ်ဆိုပေးချိန်မှာ ဖယောင်းတိုင်ရဲ့မီး တောက်ကိုလည်း ဂရုစိုက်ကြည့်နေပေးပါ။ ကိုယ်ရွတ်နေတဲ့အချိန်မှာ ဖယောင်းတိုင်ရဲ့ မီးတောက်မီးလျှံဟာ ပိုပိုပြီး တဖျတ်ဖျတ်တောက်ပလှ၊ လွန်လောင်ကျွမ်းတယ်ဆိုရင်တော့ သင့်မှာ မှော်အတတ်၊ စုန်းကဝေ အတတ်တို့မှာ အတွင်း သန္ဓေဓာတ်ပါတယ်လို့ ယူဆနိုင်ပါတယ်။

ဒီလိုမှမဟုတ်ရင်တော့ သင့်မှာ မှော်၊ စုန်းကဝေအတတ်တို့နဲ့ ပတ်သက်လို့ အတွင်းသန္ဓေဓာတ်မဲ ပါမလာဘူးလို့ ယူဆရပါလိမ့်မယ်။ အလွယ်ဆုံး ဆန်းစစ်ကြည့်နိုင်တဲ့နည်းဖြစ်ပြီး တစ်ညမှာ တစ်ကြိမ်သာ လုပ်ဆောင်ရပါမယ်။ ဒီလိုမျိုး (၃)ရက်တိုင်တိုင် ဆန်းစစ်ကြည့်နိုင်ပါတယ်။

ဒီလို (၃)ရက်ဆန်းစစ်ပြီးရင် နောက်(၆)လနေမှ တစ်ခါပြန်လည် ဆန်းစစ်ကြည့်ရပါလိမ့်မယ်။ တကယ်လို့ ပထမအကြိမ်မှာ မအောင်မြင်ဘူး ဆိုရင်လည်း စိတ်ဓာတ်ကျစရာတော့ မလိုပါဘူး။

ကာလို့လဲဆိုတော့ ကိုယ့်မှာ မှော်ပညာနဲ့ပတ်သက်လို့ အတွင်း သန္ဓေရှိပေမယ့် တစ်ခါတရံမှာ တိမ်မြုပ်နေတာမျိုး၊ ပထမအကြိမ် ဆန်းစစ် စဉ်မှာ မပေါ်တာမျိုးလည်း ဖြစ်ကောင်း ဖြစ်နိုင်ပါကြောင်း။

နယ်ပွန်ထူးခြား ဖြစ်ရပ်ဆန်းများ(၁)

သက်လုံ

စိတ်တန်ခိုးသည် ထူးဆန်းလှသည်။ လူစုလူဝေးကို ညှို့ခြင်းဟု ခေါ်သော Mass Hypnotism သည်လည်း စိတ်တန်ခိုးပင် ဖြစ်သော် လည်း လှည့်စားမှုတစ်မျိုးပင် ဖြစ်လေသည်။

“လူစုလူဝေးကို ညှို့ခြင်း” ဟုသည်မှာ လေထဲတွင် တန်းထား သော ကြိုးတန်းကို လူအများရှေ့၌ ထောက်ထိုးလျှောက်ပြ၏။ လူအများတ ပင် ဤသို့လျှောက်သည်ဟု မြင်ကြ၏။ စင်စစ်သော်ကား ပညာရှင်သည် လူတစ်စုလုံးကို ညှို့၍ ဤသို့ထပ်မြင်စေခြင်းဖြစ်၏။

သူတို့ယ်တိုင်ကမူကား မမြေကြီးပေါ်တွင်ပင် ရပ်လျက်ရှိနေသည်။ ဤသို့ပြုမှုနိုင်ခြင်းကို “လူစုလူဝေးကို ညှို့ခြင်း” ဟုခေါ်ဝေါ်၏။ ထင်နိုင်၊ မြင် နိုင်စေခြင်းသာဖြစ်၍ အကျိုးကား မထူးလှချေ။

အခြားသော စိတ်တန်ခိုးတစ်မျိုး ရှိသေး၏။ တစ်နေရာရာ၌ အမှန် တကယ်တည်ရှိနေသော ပစ္စည်းတစ်ခုကို တန်ခိုးရှင်သည် မိမိနေရာသို့ စိတ် တန်ခိုး (ဝါ) မနောမယတန်ခိုးဖြင့် ဆောင်ယူပြ၏။ လှည့်စားမှုမဟုတ်၍ ထို ပစ္စည်းမှာ ပြန်မပို့မချင်း မိမိနေရာတွင်သာ ရှိနေသည်။

ဤသည်ကား အကျိုးထူး၏။ ထိုစိတ်တန်ခိုး နှစ်မျိုးအနက် ဒုတိယစိတ်တန်ခိုးမှာ ခက်ခဲလှသည်။ ယောဂလမ်းစဉ် (သမထ လမ်းစဉ်ဖြစ် သော ဟိန္ဒူပညာလမ်းစဉ်) ကို အတော်ကြီးပေါက်ရောက်ထားမှ ရတတ်၏။

ဥဒ္ဒဘာသာတွင်ကား ရာနက္ကတ္ထိပါဠိရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်များ စွမ်းဆောင်နိုင်၏။ ဤဒုတိယအမျိုးအစားဖြစ်သော မနောမယတန်ခိုးကို ကျွန်ုပ်သည် “ထူးဆန်းသော ပန်းချီကား” အမည်ဖြင့် “ကီ-အိုင်းလင်း” ဆိုသူ တစ်ပြုချက် တို့ ဖတ်တမ်းတင်အပ်ပါသည်။

ထူးဆန်းသော ပန်းချီကား

ဤအဖြစ်ကို ပြင်သစ်ရဲတပ်ဖွဲ့က လူယက်ရိုးယူမှုဟု ယူဆ၍ အချို့ လူများကမူ “ကြောင်” ခြင်းသာ ဖြစ်သည်ဟု ယူဆခဲ့ကြ၏။ သို့သော် ဖြစ် ချက်ပုံ၏အကြောင်းရင်းကား အံ့ဩဖွယ်ကောင်းလှသည်ကို တွေ့ရှိရ၏။ (၁၉၂၉) ခုနှစ်၊ ဧပြီလတွင် ပါရီဆူရေ (ပြင်သစ်စုံထောက်အဖွဲ့) သည် ထူး ဆန်းသော အမှုတစ်ခုနှင့်ရင်ဆိုင်တွေ့ရပြီး နောက်ဆုံးတွင် လက်သည်မပေါ် ၌ အပူပိတ်လိုက်ရလေသည်။

ဖြစ်ပုံကား ပဲရစ်မြို့သား၊ သူဌေးကြီး အမ် ဇီယား၊ ဒူးဘွားနေထိုင် သော အဖေအားယားရှိ အိမ်ကြီးမှ အစိုးထိုက်လှသော ဆီဆေးပန်းချီကား တစ်ချပ် အစိုးခံလိုက်ရခြင်းဖြစ်၏။ ရဲမင်းကြီးဖြစ်သူ “အင်ရှီယပ်” မှာ ဒူးဘွား၊ မိသားစုနှင့် အလွန်ရင်းနှီး သည်ဖြစ်၍ ဤအမှုကို အလွန် အလုပ်တော်သူများ နှင့် အင်နစစ်စိုင်းလိုက်လေသည်။ နိုင်ငံခြားသို့ ဤ ပန်းချီကားကို တိတ်တဆိတ် ရိုးထုတ် သွားနိုင်စေခြင်းမှာ နိုင်ငံရပ်ခြားသို့ သွတ်ပေါက်မှန်သမျှကို ပိတ်ဆို့ စစ်ဆေး၏။

နှစ်ရက်တိုင်တိုင် အစန်းတကြီး ရှာဖွေစစ်ဆေးခဲ့ သော်လည်း ရဲတပ်ဖွဲ့သည် အလွန်စ တစ်စုံတစ်ရာမျှ မရရှိ ခြေရသူပေ။

ပန်းချီကား၊ ပျောက်သွားသော အခန်းကို စစ်ဆေးသောအခါတွင် လည်း မည်သည့်လက်ရာအကြောင်းမှ မတွေ့ကြုံရပေ။ ဇောက်ထွင်းစင်ရောက် သည်ဟု ယူဆနိုင်စရာလည်း အကြောင်းမရှိချေ။

နောက်ဆုံးတွင် ဤသို့သော လက်မ(၄၀) x လက်မ(၆၀)ရှိ၍ ရွှေ ဘောင်ခတ်ထားသော ပန်းချီကားကြီးကို နေ့လယ်ကြောင့်တောင် လှေပြင် အောင် မည်သို့မည်ပုံထုတ်ယူသွားနိုင်သည်ကို စဉ်းစား၍ မရနိုင်ကြချေ။ စတာလင်ပေါင် (၁၈၀၀၀)ခန့်တန်သော ဤပန်းချီကားကို ဒူးဘွား၊ နောက်ဆုံး ပြင်ခဲ့ရသောအချိန်မှာ နံနက်ကိုးနာရီခန့်ရှိ၍ အိပ်စေမိန်းမက မရှိတော့ ကြောင်း သတိပြုမိသောအချိန်မှာ နေ့လယ်ဆယ်နာရီခန့်ဖြစ်ရာ ဤ အတောအတွင်းတွင် ပန်းချီကားမှာ ပျောက်ဆုံးခဲ့ရတော့သည်။

ရဲတပ်ဖွဲ့သည် တစ်အိမ်လုံးဓမ္မနောက်ရှာဖွေပြီး အိပ်စေ (၅) ယောက်ကို မေးခွန်းများ အပြန်ပြန်ထုတ်၍ စစ်ဆေးခဲ့ပါသော်လည်း အကျိုး မထူးခဲ့ပါချေ။ ပြတင်းပေါက်များမှာလည်း လူကုတ်အိမ်များ ထုံးစံအတိုင်း သံတိုင်များရှိ၍ ဝင်းမြတ်ခါးဝကလည်း မည်သူတစ်စုံတစ်ယောက်မျှ အထုပ် ကြီး တစ်ခုယူဆောင်သွားသည်ကို မတွေ့ကြုံရဟု ဆိုသည်။

နောက်နေ့ညနေတွင် စာပိုလုလင်လေးသည် သံကြိုးစာတစ်စောင် ကို လာပေးလေတော့၏။ သံကြိုးစာမှာ သူဌေးကြီး၏သားဖြစ်သူ ဗိုလ်ကြီး မာဆယ်ဒူးဘွားထံမှ ဖြစ်လေသည်။ ဗိုလ်ကြီးမာဆယ်ဒူးဘွားမှာ အယ်ဂျီ ပီယားပြည်ရှိ ပြင်သစ်စစ်တပ်တွင် “အဆိပ်ရည်များ ဓာတ်ခွဲသူ” အဖြစ် အမှု ထမ်းနေပြီး ထိုအရပ်တွင် ဖြစ်ပွားနေသော ကူးစက်တတ်သည့် ဆိုဗီယက် ရောဂါကို တားဆီးတိုက်ဖျက်နေသူတစ်ယောက် ဖြစ်လေသည်။

သူဌေးကြီး ဒူးဘွားသည် သံကြိုးစာကို ဖတ်ကြည့်လိုက်ရာ၌ မျက်လုံးများပြူး၊ သွားပြီး တုန်ယင်သောလက်ဖြင့် စုံထောက်အရာရှိကို ခေါ် ဝင်ကာ သံကြိုးစာကို ပြလိုက်လေသည်။ သံကြိုးစာထဲတွင်ကား “ထမင်း စားခန်းမှာ ဝပ်တို(ပန်းချီကား၏အမည်) ရှိသေးသလား” ဟု ပါရှိလေသည်။

“သူ .. ဘယ်လိုလုပ်ပြီး သိသွားသလဲ”

သူဌေးကြီးသည် ညည်းတွားမိလိုက်တော့၏။

“ဒီပန်းချီကားဟာ သူ့အကြိုက်ဆုံး ပန်းချီကားပဲ သူ့ကို ကျွန်ုပ်တို့

အသိမပေးပုံခဲ့ဘူး။ ဒါကြောင့်ပို သတင်းစာတွေကို သတင်းမပေး ဆဲ အုပ်ထားရတာပေါ့”

စုံ ထောက် အရာရှိ သည် သူ့ပုခုံးကိုမြှင့်ပြီး ပြန်ချ လိုက်၏။

“သတင်းယိုပေါက် ဆို ဆာ ရိုစမြေပေါင်ဗျာ၊ ဒါပေမယ့် ဒီတာ အမှုမှန်ပေါ့နဲ့ အကူအညီ မပေးနိုင်ပါဘူး”

နာရီအနည်းငယ်မျှကြာသောအခါ အယ်ဂျီပီယားပြည် ဟရဟုန် ဗျာတလေးရီ ဗိုလ်ကြီးဒူးဘွားမှာ သူ့ဖခင်ထံမှ ပြန်လည်ရိုက်ကြားသော သံကြိုးစာရက် အဝါကလေးကိုကိုင်၍ မယုံကြည်နိုင်အောင် ဖြစ်နေသည် ဟုဆိုတော့ပေ၏။ “ငါ့ရှားများ သွားပြီလား” ဟုလည်း တစ်ကိုယ်တည်း ပြီးတွား မီးတော့သည်။ ဖခင်ထံမှ သံကြိုးစာမှာ အောက်ပါအတိုင်းတည်း။

“ပန်းချီကားကြီး အစိုးခံရပြီး ရဲအဖွဲ့က ရှာဖွေနေတယ်၊ ဆူရေးတ ဖြန့်ရလိမ့်မယ်လို့ မျှော်လင့်နေတယ်”

ဗိုလ်ကြီးသည် တယ်လီဖုန်းကိုကောက်တိုင်လိုက်၍ ခရိုင်ဝန်၊ စာတိုက်ဗိုလ်နှင့် အဖော်ဆရာဝန်တစ်ဦးတို့ကို ခေါ်လိုက်သည်။ အားလုံး ဆရာတ်လာသောအခါ သူ့ရှေ့ရှိ ပန်းစရာင်ဆေးသုတ်ထားသောနံရံကို ညွှန် ဖြည့်လိုက်လေ၏။

“အဲဒီနံရံမှာ တစ်ခုခုကို မြင်ကြရပါသလား ခင်ဗျာ”

“ဟာ .. တွေ့တာပေါ့။ တယ်လုတို့ ပန်းချီကားကြီးပါလား။ ဘယ်က ခုလဲ”

“တစ်စိတ်ကျေးဇူးပြုပြီး ဒါဟာ တကယ်ပန်းချီကားရုပ် ဟုတ်၊ ဆူတ် ခုံစမ်းစစ်ဆေးပေးကြပါဗျာ .. ကိုင်ကြည့်ပါ .. ဖြုတ်ကြည့်ပါ .. ဆူတ်အောင် ကြည့်ပါ .. ကျွန်တော် မရှားပါဘူး .. မူးလည်း မပူးပါဘူး .. ဒီဆူတ်ဆူတ်ရဲ့ မှတ်ချက်ကို လိုချင်လို့ပါ ..”

အားလုံးက ကိုင်တွယ်စုံစမ်းကြည့်ကြသည်။

“ကားချပ်ကတော့ ဟုတ်ပါတယ်ဗျ၊ အဲ .. ကျုပ်တို့က အနုပညာ သည်မဟုတ်တော့ ဒီပန်းချီဆရာတွေတာ ဟုတ်မဟုတ်တော့ မသိဘူးပေါ့ ဗျာ။ ခင်ဗျားဆန္ဒရှိရင် ဒီနေရာမှာ ဒီပန်းချီကားရုံတယ်ဆိုတဲ့ သက်သေခံ လက်မှတ်ကို ကျုပ်တို့ယ်တိုင် လက်မှတ်ထိုးပေးပါမယ်ဗျာ”

အထက်ပါအတိုင်း ခရိုင်ဝန်က ခြေကြားပြောဆိုလိုက်လေသည်။ ဤတွင် ဝိုင်းကြီးဒူးဘွားက ဖြစ်ပုံကို ပြန်လည်ပြောပြလေတော့သည်။ သူတို့ အုပ်စု ဆုံစုံနာကုသပေးခဲ့သော အာရပ်ရွာကလေးတစ်ရွာ၏ အကြီးအကဲ သူကြီးဖြစ်သူ အဗ္ဗဒူက သူ့ထံလာ၍ ကျေးဇူးတင်စကားပြောသည်ဆို၏။

စကားလက်ဆုံကျနေစဉ်အတွင်း အဗ္ဗဒူက ဆေးကုသရာတွင် ယုံကြည်မှု၏အရေးကြီးပုံနှင့် ယခုကဲ့သို့ရောဂါကို နိုင်နိုင်ကြောင်း၊ ရွာသူ ရွာသားများ သိရှိယုံကြည်လာခဲ့သဖြင့် ထိုရောဂါသည် ပို၍ မြန်မြန်ဆန်ဆန် ပျောက်ကင်းတော့မည်ဖြစ်ကြောင်း ပြောဆိုသည်ဆို၏။

ဝိုင်းကြီးဒူးဘွားက ယုံကြည်မှုတရားအပေါ်၌ လက်မခံနိုင်ကြောင်း နှင့်ပြောပြသောအခါ အဗ္ဗဒူက “ယုံကြည်မှု” ဖြင့် ဘာမဆို ပြုလုပ်နိုင်ကြောင်း ပြောဆိုပြန်၏။

“ဘာကိုမဆို လုပ်နိုင်တယ်ဆိုတာတော့ မလွန်လွန်းဘူးလားဗျာ”

ဝိုင်းကြီး၏စောအကကို ပြန်ဖြေသောအားဖြင့် အဗ္ဗဒူသည် သိလပ် ရည် တစ်စန့်စွက်ကို အငွေ့ခိုင်းလိုက်ကာ -

“ကိုင်း .. ဝိုင်းကြီး၊ ပြင်သစ်ပြည်က အကောင်းဆုံးဆွန်ပိန်ကို ဖြည်းဖြည်းစမ်းပါ”

ဟုပေးလိုက်သဖြင့် ဝိုင်းကြီးဒူးဘွားသည် ယူငင်သောက်ချလိုက် ရာ အလွန်တရာ အံ့ဩသွားမိသည်ဆို၏။ အကောင်းဆုံးအရက် ဖြစ်နေ သည်ကို တွေ့လိုက်ရတော့၏။

“တော်တော်လေးကောင်းတဲ့ မျက်လှည့်ပဲ”

မှတ်ဆိတ်မွေးနှင့်အာရပ်ကြီးသည် ပြုံးလိုက်၏။

“ဝိုင်းကြီးက မျက်လှည့်လို့ထင်တယ်နော်၊ ဒါဟာ အမှန်တော့ ဘုရားသခင်ရဲ့ တန်ခိုးပဲ။ ဝိုင်းကြီးမယုံနိုင်သေးရင် သက်သေခံပြရဦးမှာ

အေါ့လေ။ ပဲရစ်မှာ ကျန်ရစ်ခဲ့တဲ့ ဝိုင်းကြီး အနှစ်သက်ဆုံး ပစ္စည်း အစ်စကို ပြောပါ။ ဒီကိုရောက်လာ အောင် လုပ်ပေးပါမယ်”

ဝိုင်းကြီးသည် ပြောင်သ လို့ ပြက်သလိုနှင့်ပင် အနှစ်သက် ဆုံးသော “ဝစ်တို” ပန်းချီကားကို ပြောလိုက်၏။

“ကဲ .. ဝိုင်းကြီး နောက် တိုလှည့်ကြည့်လိုက်စမ်းပါ”

လှည့်ကြည့်မိသောအခါ တွင် ဝိုင်းကြီးဒူးဘွား၏ပါးစပ်များမှာ ဟ သွားလေတော့၏။ နံရံပေါ်တွင် ချိတ်လျက်သားရှိသော “ဝစ်တို” ပန်းချီ ကားချပ်ကြီးကို တွေ့ရတော့၏။ သူ့ကြည့်နိုင်လွန်းသဖြင့် ဝိုင်းကြီးသည်ထ၍ ကိုင်တွယ်စမ်းသပ်ကြည့်ရာ သူထင်ခဲ့သလို မျက်စိလှည့်စားမှုမဟုတ်ဘဲ တကယ်ပန်းချီကားကြီး ဖြစ် နေသည်ကို တွေ့ရသည်ဟုဆို၏။

ဝိုင်းကြီးသည် ဤသို့ပြန်လည်ရှင်းလင်းပြောပြပြီး လူစုံတုန်းတွင် ခင် အာရပ်ကြီးကိုခေါ်ခိုင်းလိုက်ပြီး “အဗ္ဗဒူ .. ဒါကြီး ပြန်ပို့ပေးမယ်။ ကျုပ် သောတွေ စိတ်သောကရောက်နေကြပြီ” ဟု ပြောလိုက်၏။ အဗ္ဗဒူက ပြုံးလိုက် လေသည်။

“ဒါကိုပြန်ပို့လိုက်မယ်ဆိုတာ ဝိုင်းကြီးယုံကြည်သလား”

ဝိုင်းကြီးသည် ခေါင်းညှိတ်လိုက်၏။ အဗ္ဗဒူသည် လက်ကိုမြှောက် ညှိတ်ရာ ပန်းချီကားကြီးမှာ နံရံမှ ပျောက်ကွယ်သွားလေတော့သည်။

နောက်နေ့နံနက်တွင် ဝိုင်းကြီးသည် သူ့စခန်းထဲမှ သံကြိုးစာ တစ် ဆောင်ကို ရရှိပြန်လေ၏။ ထမင်းစားခန်းတွင်ပင် ပန်းချီကားကြီးကို ချိတ် သူတ် ပြန်တွေ့ပြီဖြစ်ကြောင်းနှင့် ရဲအဖွဲ့သို့လည်း အကြောင်းကြားပြီး ကြောင်း ပါရှိလေသည်။

ပဲရစ်မြို့ရှိ သတင်းစာများသည် ဤအဖြစ်ကိုဖော်ပြကြ၍ ကားချပ်

ပျောက်ဆုံးပုံနှင့် ပြန်လည်ရရှိပုံတို့ကို အကြောင်းရင်းများ အမျိုးမျိုး စဉ်းစား၍ တင်ပြကြလေသည်။ အချို့က "ဘရတ်တစ္ဆေ၏ လက်ချက်" ဟု ယူဆ၍ အချို့က "လူရွှင်ကြီးများ၏ လက်ချက်" ဟု ယူဆကြ၏။ အချို့ကလည်း ပန်းချီကားချပ်ကြီး တန်ဖိုးပိုရှိလာအောင် "စတန့်" ထွင်ခြင်းဖြစ်သည်ဟု ယူဆကြပေသေးသည်။

မနောမယဖြစ်ရပ် (စိတ်တန်ခိုးနှင့်ပတ်သက်သောဖြစ်စဉ်) များကို လေ့လာ၍ ယုံကြည်ထိုက်သူတစ်ဦးဖြစ်သော ဒေါက်တာ အယ်လိတ် ဇင်းဒါး ကပ်နွန် M.D ကမူ ယောဂီတန်ခိုးဖြင့် ပြုလုပ်ခြင်းဖြစ်သည်ဟု ယူဆ၏။

သူ့အဆိုအရ ဤသို့သော တန်ခိုးမျိုးရှိသည့်လူများသည် စိတ်အာရုံထဲတွင် ရုပ်လုံးပေါ်သမျှ တကယ်ဖြစ်လာအောင် ပြုလုပ်နိုင်စွမ်းရှိသည်ဟုဆို၏။ အရှေ့တိုင်းသားတို့သည်လည်း ဤသို့သော စိတ်တန်ခိုးမျိုးတို့ နှစ်ပေါင်း ရာပေါင်းများစွာကပင် တွေ့ရှိခဲ့ကြသည်ဟု ဆိုလေသတည်း။

အထက်ပါဖြစ်ရပ်၌ စိတ်တန်ခိုး၏ အံ့ဩဖွယ်ကောင်းသော ဖြစ်ရပ်ကို အပထား၍ အခြားမှတ်သားစရာတစ်ခုလည်း ပါရှိပေ၏။ အဖွဲ့အစည်း စိတ်တန်ခိုးသည် အံ့ဩဖွယ်ကောင်းလောက်အောင် ထူးခြားဆန်းကြယ်သည်ဆိုငြားသော်လည်း သူ၏စိတ်တန်ခိုးဖြင့် သူ့ရွာ၌ ဖြစ်သောဆိုးဝါးတို့

ဆုတောင်းခြင်း ဟူသည်မှာ ပြင်ပလောကတန်ခိုးနှင့် မိမိ၏ အနာဆန္ဒတန်ခိုးတို့ ပူးပေါင်းထားခြင်းဖြစ်သည်။

ဘာသာနိုင်ဟု ယူဆရသည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် သူ မကုသနိုင်၍သာ စစ်ဘက်ဆိုင်ရာ အရာဝန်များ သွားရောက်ကြရခြင်း ဖြစ်လေသည်။ ဤအဖြစ်ကို ထောက်ထားလျက် မနောမယလုပ်ငန်းစဉ်နှင့် ဖြစ်ပေါ်သောအကျိုးများသည် လူတစ်ဦးတစ်မျိုးစီဟု ယူဆရပေသည်။ ဤသည်ကား ပါရမီဟုလည်းဆိုလျှင် မလောက်ပေသည်။

အကြားအမြင်ရသူတိုင်း မနောမယ တိကိစ္ဆ (မနောဖြင့် ဆေးတုခြင်း) ကို မပြုနိုင်ကြ။ ထိုနည်းတူစွာ မနောမယ တိကိစ္ဆကို ပြုနိုင်သူတိုင်း အကြားအမြင်စသည့် အခြားသော တန်ခိုးများရရှိရမည်ဟု တထစ်ချ မယူနိုင်ကြောင်းကို ကျွန်ုပ်တို့သိရှိနိုင်ပေသည်။

နောက်တစ်ချက်မှာ လူ၏မနောတန်ခိုးသည် အတိုင်းအဆ မသိသေးဟု အနောက်တိုင်းပညာရှင်တို့က ဆို၏။ လူ၏စိတ်ပမာဏကို သူတို့ ဤသို့စွာ မသိရသေးဟုဆို၏။ သာမန်လူ၏ စိတ်ပမာဏကိုပင်လျှင် သုတေသနများ မသိကြသေး။

စိတ်တန်ခိုး၏ အတိုင်းအဆကို မသိကြသေးဟုဆိုလျှင် ဘုန်းတော်အဖွဲ့ဖြစ်သော ဗုဒ္ဓမြတ်စွာဘုရား၏ မနောတော်၊ ဉာဏ်တော်တို့မှာ အစိအပိုင်းဖြစ်သည်မှာ မယုံနိုင်စရာမရှိဟု နှလုံးသွင်း၍ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်တို့သည် ဗုဒ္ဓဘုရားရှင်၏ဂုဏ်တော်၊ ကျေးဇူးတော်ကို မှီလှုံရင်း စိတ်တန်ခိုးကို ခြိမ်းခြောက်ပေလိုသည်။

www.burmeseclassic.com

အချို့က ပရိနီဗွာန်စံဝင်ပြီးသော ဘုရားထံဆုတောင်း၍ မထူး သလိုလို ပြောသံကြားရ၏။ ထူးပေသည်။ အကြောင်းအမျိုးမျိုးများ အနက် မှ အချို့ကို ဤတွင်တင်ပြပါအံ့။

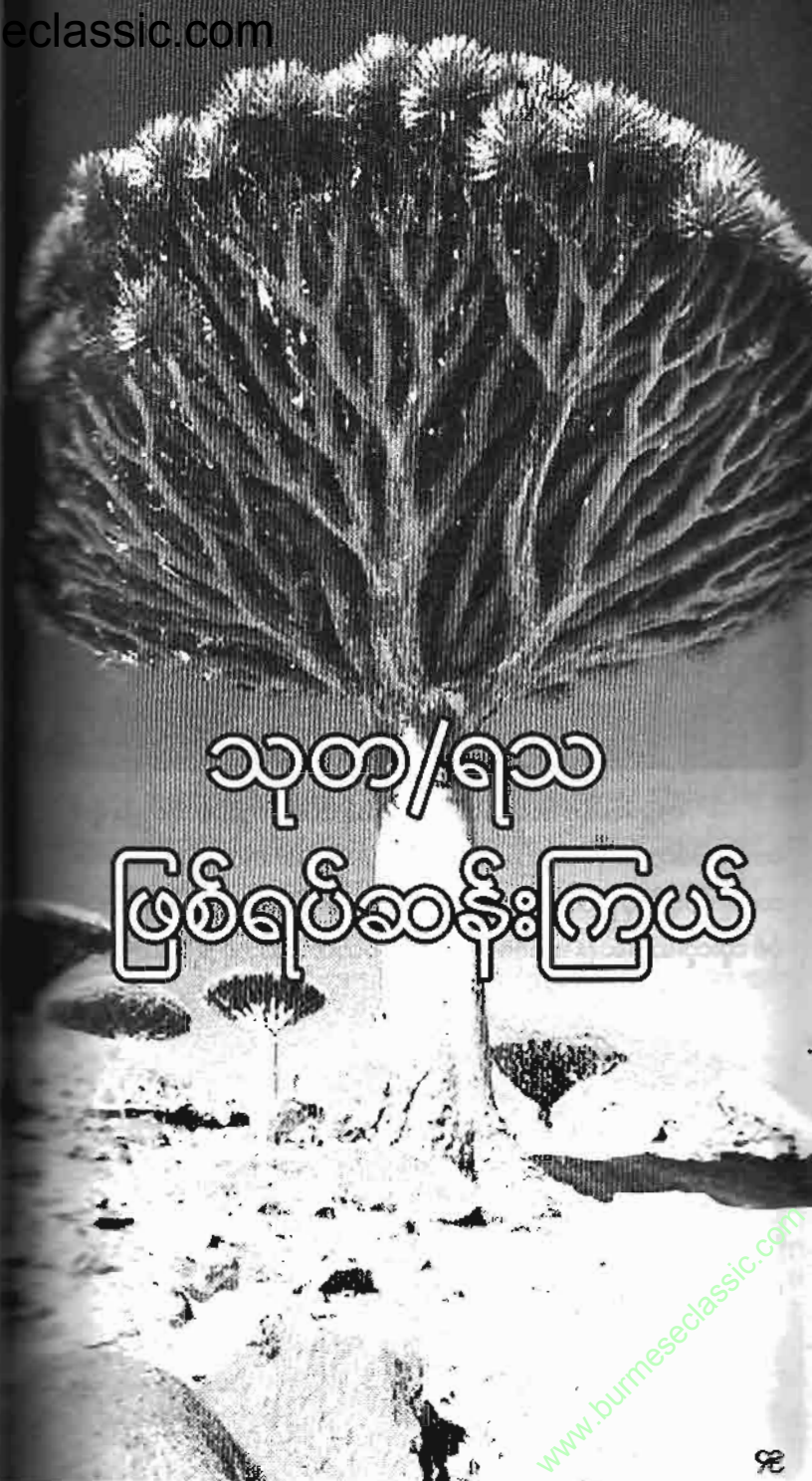
နီဗွာနဇာတ်သည် ဆိတ်သုဉ်းခြင်း။ ဘာမျှမရှိခြင်း (Void)နှင့် မတူကြောင်းကို ကျွန်ုပ်သိသည်။ သို့သော် ပရိနီဗွာန်စံဝင်တော်မူကြပြီး ကုန်သော ဘုရားရှင်တို့၏ တန်ခိုးတော်ကို ဤတွင် ရန်လှုပ်ထားပါအံ့။ ဓမ္မ တော်၊ ဓာတ်တော်များကား လောကကြီးထဲတွင်ရှိသေးသည်။

ထိုဓမ္မတော်၊ ဓာတ်တော်များသည် အဓိဋ္ဌာန်နှင့် ထားရစ်ခဲ့သည် ဖြစ်၍ ကိုယ်ပွားတော်များဖြစ်သည်။ ရဟန္တာ၏ကိုယ်ပွားသည် ဝိညာဏက ဓာတ်မရှိ၍ မူရင်းကိုယ်တော်လှုပ်သမျှကို ကိုယ်ပွားများက လိုက်လုပ်၏။ သို့သော် ဘုရားရှင်၏ကိုယ်ပွားကား ထိုသို့မဟုတ်။ သီးခြားပြုမှု စွမ်းဆောင် နိုင်သည်ဆိုခြင်းကို ဝိသုဒ္ဓိမဂ်တွင် တွေ့မြင်နိုင်ပေသည်။

ထို့ပြင် သာသနာတော်ကုန်ဆုံးချိန်ဝယ် ထိုဓာတ်တော်များ စုပေါင်း ၍ နိဗ္ဗိတရုပ်ပွားတော် ပေါ်ပေါက်လာပြီး များစွာသောသူတို့ ကျွတ်တမ်းဝင် ကြရဦးမည်ဟု အနာဂတဝင်ကျမ်းများတွင် ဆိုထား၏။

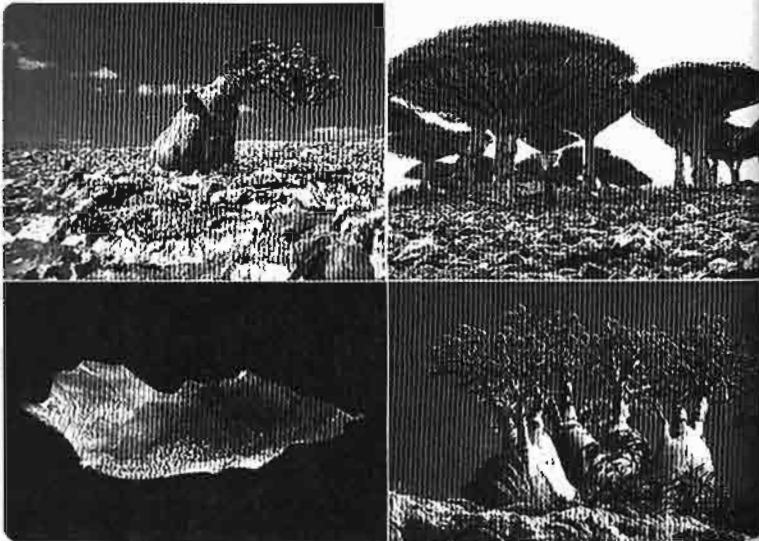
ကျွန်ုပ်တို့ဗုဒ္ဓဘာသာတွင် ထာဝရဘုရားလည်း မရှိ၊ ဗုဒ္ဓရှင်တော် လည်း ပရိနီဗွာန်စံတော်မူ၍ ဆုတောင်းခြင်းသည် မထူးဆန်းဟု ဆိုသူများ အား ကျွန်ုပ်ရှင်ပြုပါရစေ။ ထိုဆိုခဲ့ပြီးသော ဓာတ်တော်တို့၏တန်ခိုးသည် လည်း ရှင်တော်ဘုရား၏ တန်ခိုးတော်နှင့် ထပ်တူထပ်မျှ ရှိပါပေသည်။ တရားမဟောနိုင်ခြင်းသာ ရှိ၏။

ထို့ပြင် "ဆုတောင်းခြင်း" ဟူသည်မှာ ပြင်ပလောကတန်ခိုးနှင့် မိမိ၏ မနောဆန္ဒတန်ခိုးတို့ ပူးပေါင်းထားခြင်းဖြစ်သည်ကိုလည်း သတိရန် စေလိုပါကြောင်း။

သုတ/ရသ ဖြစ်ရပ်ဆန်းကြယ်

အိန္ဒိယသမုဒ္ဒရာထဲက ဂြိုဟ်သားကျွန်း

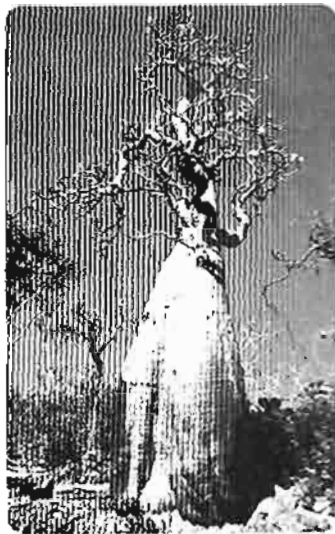
ကမ္ဘာပေါ်မှာ အလွန်တရာ ထူးဆန်းလှတဲ့ ကျွန်းတစ်ကျွန်း ရှိပါတယ်။ အဲဒီကျွန်းကိုတော့ ဂြိုဟ်သားကျွန်း (Alien Island) လို့ခေါ်ပါတယ်။ ဘာကြောင့် ဒီလို ဂြိုဟ်သားကျွန်းလို့ ခေါ်ဆိုရသလဲဆိုတော့ တခြားဂြိုဟ်က ပုံစံ ထူးထူးဆန်းဆန်း၊ အပင်တွေပေါက်ရောက်တာကြောင့် ဖြစ်ပါတယ်။

ဒီဂြိုဟ်သားကျွန်းဟာ အိန္ဒိယ သမုဒ္ဒရာထဲမှာ တည်ရှိပြီး ဒီမင်သမုဒ္ဒကိုင်ငံ နိုင် ကျွန်းတစ်ကျွန်းဖြစ်ပါတယ်။ ဒီကျွန်း မှာ အထူးဆန်းဆုံးက လက်ရှိ ကမ္ဘာ့ရဲ့ ထယ်နေရာမှာမှ မပေါက်တဲ့ အပင်များ ပေါက်ရောက်ရင် သန်နေတာကြောင့် ဖြစ်ပါတယ်။ ဂြိုဟ်သားကျွန်းဟာ Socotra ကျွန်းစုများထဲက ကျွန်းတစ် ကျွန်း ဖြစ်ပါတယ်။

ဒီကျွန်းမှာ အပင်တွေဟာဆို ဆင် ထူးထူးဆန်းဆန်း၊ ပုံစံမျိုးစေ့စေ့ ဖြစ်ပါတယ်။ ဂြိုဟ်သားကျွန်းရဲ့ အကျယ် အဝန်းဟာ ဧရိယာအားဖြင့် စတုရန်းမိုင် (၁၄၅၆) ကျော် ကျယ်ဝန်းပါတယ်။ ဒီနေရာမှာ ခြောက်သွေ့တဲ့ ရာသီဥတု ရှိပါတယ်။

ဒါကြောင့် အပူဓာတ်ကို စံနိုင်ပြီး ရေစုပ်ယူမှုအားနည်းတဲ့ En-amic လို့ခေါ်တဲ့ အပင်များသာ ပေါက်ရောက်ပါတယ်။ သဘာဝပတ်ဝန်း နှင်အပင်များ၊ လေ့လာရေးပညာရှင်တို့အတွက် လေ့လာစရာ အကောင်း ဆုံး နေရာအဖြစ် သတ်မှတ်ထားကြောင်း ဖော်ပြလိုက်ရပါတယ်။

မှော်ကျောက်တုံးကြီးများ၏ အံ့ဖွယ်အစွမ်းများ

အင်္ဂလန်နိုင်ငံ၊ ဝေးလ်ရှိုင်းယားပြည်နယ်၊ အေမစ်ဗျူရီအရပ်မှာ ကြေးနီနဲ့ နီယွန်ရောင်သမ်းနေတဲ့ အံ့ဖွယ်မှော်ဝင်ကျောက်တုံးကြီးများ ရှိပါတယ်။ ဒီနေရာကို ထူးခြားတဲ့ နယ်မြေတစ်ခုလို့ သတ်မှတ်ထားပြီး တစ်စုံတစ်ခုနဲ့ ဆက်သွယ်နိုင်တဲ့နေရာ၊ မမြင်နိုင်တဲ့စွမ်းအားစုတွေပေါ် ထွက်ရာနေရာ၊ သဘာဝလွန် အဖြစ်အပျက်တွေ၊ အစီအရင်တွေ လုပ်ဆောင် နိုင်တဲ့နေရာအဖြစ် သတ်မှတ်ထားပါတယ်။

ဒီနေရာဟာ အလွန်ဒဏ္ဍာရီဆန်တဲ့ နေရာတစ်ခုဖြစ်သလို၊ မှော် ပညာအသုံးချသူတွေအတွက်၊ ရိုးရာအစီအစဉ်များကိုယုံကြည်သူတွေ အတွက် မှော်နယ်မြေတစ်ခုလည်း ဖြစ်ပါတယ်။ ကမ္ဘာပေါ်မှာရှိတဲ့ အတော် ကြားဆုံး ရှေးဟောင်း၊ သမိုင်းဝင်နေရာတစ်ခုဖြစ်ပြီး ဒီကျောက်တုံးကြီး တွေကို BC 2000 နဲ့ BC 2500 ကြားမှာ တည်ဆောက် ထုဆစ်ခဲ့တယ်လို့ သိရပါတယ်။

စိတ်ဝင်စားဖွယ် အချက်အလက်များ

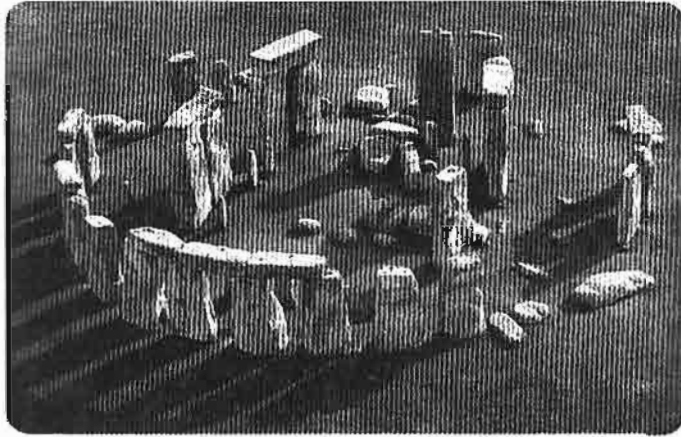
ပျက်စီးဆုံးရှုံးဆုံးရှုံး ပတ်လည် စည်ပိုင်သဏ္ဍာန်တည်ရှိနေကြတဲ့ ဒီကျောက်တုံးကြီးတွေဟာ အစီအရင်တွေ ပြုလုပ်ဖို့အတွက်၊ အကောင်းဆုံး

နက္ခတ်အချိန်အခါကောင်းတွေကို တွတ်ချက်နိုင်ဖို့အတွက် ပြုလုပ်ထား ခြင်းဖြစ်တယ်လို့ ယူဆကြပါတယ်။

မှော်ကျောက်တုံးကြီးများ ကို စိမ်းထားပုံက နွေလယ်ကာလရဲ့နေ ဘတ်ချိန်၊ ဆောင်းလယ်ကာလရဲ့ နေ ဝင်ချိန်၊ တောင်ဘက်အကျဆုံး လမ်း၊ သွတ်ပေါ်ချိန်၊ မြောက်ဘက်အကျဆုံး လွယ်ချိန်တွေနဲ့ ချိန်ညှိထားခြင်း က အလွန်တိကျပြီး စနစ်ကျတယ်လို့ လောကီပညာရှင်များက သုံးသပ်ထား ကြပါတယ်။

တည်ဆောက်ခဲ့တဲ့ ဗိသုကာ တွေရဲ့ မြေကြီးအခြေချပုံ Ground Plan နဲ့ ဗိသုကာပညာ (အင်ဂျင်နီယာ ပညာရပ်)ဟာ သူ့ခေတ်၊ သူ့အချိန်အခါတုန်းက ခေတ်အမှီဆုံး၊ သင်္ချာပညာ၊ အခြေတိုင်းပညာရပ်တွေအပေါ် နားလည်မှုတွေကို အခြေတည်ပြီး ဆောက် တည်ရေးပညာရှင် (Builders)တွေက တည်ဆောက်ခဲ့တယ်လို့ မှန်းဆခဲ့ ကြပါတယ်။

ဒီကျောက်တုံးကြီးများကို တည်ဆောက်စဉ်က ကျောက်အမျိုးအစား (၂) မျိုးကို အသုံးပြုခဲ့ကြပါတယ်။ Blue Stones အမည်ရတဲ့ အပြာရောင် ကျောက်ဆစ်တွေဟာ (၄) တန်ခန့်လေးပြီး မိုင် (၂၄၀) ကျော်ကနေ သယ်ဆောင်ခဲ့တာ ဖြစ်ပါတယ်။ နောက်တစ်မျိုးက Sarsen ဆိုတဲ့ ကျောက်တုံးတွေဖြစ်ပြီး မုန်းခြေ (၁၈) ပေအမြင့်နဲ့ (၂၅) တန် အလေးချိန် ရှိပါတယ်။

ကျောက်တုံးကြီးများကို ရွှေ့ပြောင်းခြင်း၊ နေရာချထားခြင်းတို့အတွက် လုပ်အားအချိန်နာရီပေါင်း (၃) သန်းခန့် အချိန်ယူခဲ့ရမယ်လို့ ခန့်မှန်းထားကြပါတယ်။ ဗြိတိန်ကျွန်းစုတွေပေါ်မှာ ကျောက်တုံးကျောက်ဆောင်တွေဟာ (၉၀၀) ခန့် ရှိပါတယ်။ အဲဒီအထဲက အခုဖော်ပြတဲ့ Stonehenge (ခေါ်) မှော်ဝင်ကျောက်တုံးကြီးများဟာ အကျော်ကြားဆုံး လူသိအများဆုံး ဖြစ်ပါတယ်။

ဗြိတိန်နဲ့ ဥရောပရဲ့ အလွန် ထူးဆန်းစွယ်ကျောက်တုံးကြီးများဟာ အရှေ့မြေထဲပင်လယ်၊ အီဂျစ်နဲ့ မိုင်ဆီးနီးယမ်း၊ ဂရိယဉ်ကျေးမှုတွေထက် ရှေးကျပါတယ်။

ဒီလက်စွပ်ပုံ (ဝက်ပိုင်းပုံ) မှော်ဝင်ကျောက်တုံးကြီးများကို တည်ဆောက်ထားခြင်းဟာ Druids (ရှေးခေတ် ဆဲလ်တစ်လူမျိုးတို့၏ ဘုန်းကြီး) တွေနဲ့ လုံးဝ မသက်ဆိုင်ဘူးလို့တော့ ဆိုကြပါတယ်။

Druidsတွေဟာ သူတို့ရဲ့ (ဆုတောင်းပွဲ၊ သိဒ္ဓိတင်ပွဲ) Rituals

Activities တွေကို ဒီကျောက်ထုကြီးတွေလို ပေါ်ပေါ်ထင်ထင် လုပ်လေ့ဆိုဘဲ အလွန် လူအရောက်အပေါက်နည်းတဲ့ တောနက်ကြီးတွေထဲက လှူဆွဲ၊ ဝူတွေထဲမှာသာ လုပ်လေ့လုပ်ထရီတဲ့ အချက်ကြောင့် ဖြစ်ပါတယ်။

ထားရှိရခြင်း၏ ရည်ရွယ်ချက်များ

(၁၉၅၀) ပြည်နစ်လွန်က ချေးဟောင်း သုတေသနပညာရှင်များ ယုံကြည်ခဲ့တာက မှော်ကျောက်တုံးကြီးများ ထားရှိရခြင်းဟာ အမျိုးမျိုးသော နီယိုလစ်(သ်) အကြီးအကဲများရဲ့ ရိုးရာအစီအရင်နဲ့ သိဒ္ဓိတင်အခမ်းအနားများ (Ritual Activities) တွေအတွက်သာ ရည်ရွယ်တယ်လို့ ထင်ခဲ့ကြပါတယ်။

အိပေမယ့် ယခုအခါမှာတော့ ဒီကိစ္စအပြင် သာတူညီမျှတဲ့ အခြားအကြောင်းရပ်တစ်ခုအဖြစ် ကျောက်တုံးကြီးတွေကို နက္ခဏေဒီဂရီ စောင့်ကြည့်ကြည့်ရှုဖို့ တည်ဆောက်ခဲ့တာဖြစ်တယ်လို့ ယူဆလာပါပြီ။

(၁၉၅၀) နဲ့ (၁၉၆၀) ခုနှစ်များမှာ အောက်စဖို့ဒ်တက္ကသိုလ်မှ အင်ဂျင်နီယာ ပါမောက္ခ အလက်ဇန္ဒားသွန်းနဲ့ နက္ခတ်ပညာရှင် ဂျယ်ရီဟောဆင်း(စ်)တို့ဟာ ချေးဟောင်း နက္ခပညာရှင် (ရှေးခေတ်လူသားများရဲ့ နက္ခတ်ပညာ) သင်ကြားရေးမှာ ကဏ္ဍသစ်အဖြစ် သုံးခဲ့တယ်လို့ သိရပါတယ်။

ပါမောက္ခသွန်း (Thorn) နဲ့ ဟောတင်း(စ်) Hawking တို့ရဲ့ တွေ့ရှိချက်တွေထဲမှာ ဒီကျောက်တုံးကြီးတွေ တည်ထားပုံ (Alignments) ဟာ အရေးကြီးတဲ့ နက္ခတ္တပညာရပ်တွေနဲ့ ကျောက်တုံးတစ်တုံးချင်းကြားမှာ ဆက်စပ်မှုရှိတာ တွေ့ရတယ်လို့ ဆိုပါတယ်။

ဒီတွေ့ရှိချက်ဟာ မှော်ကျောက်တုံးတွေနဲ့ နက္ခတ်တွေ ဆက်စပ်မှုကို ဖော်ညွှန်းတဲ့အတွက် နက္ခတ်ကြည့်သူတွေအတွက် အကျိုးရှိစေတယ်လို့ ဆိုပါတယ်။ ဒီမှော်ကျောက်တုံးကြီးများကို နက္ခတ်ပညာရပ်အတွက်

သာမက ရိုးရာအစီအရင်များ၊ ဆုတောင်းပွဲများမှာလည်း ကျောက်တုံးကြီးများတည်ရှိရာနေရာမှာ ကျင်းပကြပါတယ်။

Celestial Bodies လို့ခေါ်တဲ့ အာကာသ၊ ကောင်းကင်ဘုံနှင့် သက်ဆိုင်သော အချက်အလက်ဒေတာတွေကို စုရုံးကြည့်ပြီး နက္ခတ်များ၊ ရွေ့လျားပုံနဲ့ နှစ်စဉ် Ritual Cycle မှာ ဘယ်အချိန်၊ ဘယ်ကာလ၊ ဘယ်လို နက္ခတ်စံရင် ဘာပွဲကျင်းပရမယ်ဆိုတာကို သိနိုင်တယ်လို့ ဆိုပါတယ်။

မှော်ကျောက်တုံးကြီးများ၏ အံ့ဩဖွယ်အစွမ်းများ

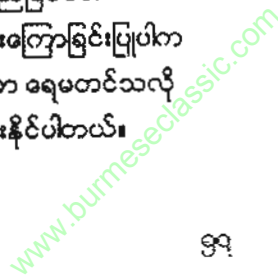
ရိုးရာ အစီအရင်ပွဲတော်များမှာ ပြုလုပ်တဲ့ လှုပ်ရှားမှုတွေ၊ ဇန်တီးမှုတွေ၊ သရုပ်ပြမှုတွေအပေါ် မူတည်ပြီး အိုင်အာမာတည်ရှိနေတဲ့ မှော်ကျောက်တုံးကြီးတွေရဲ့ ဒဏ္ဍာရီသမိုင်းကြောင်းတွေကို သိနိုင်တယ်လို့ ဆိုထားပါတယ်။ ဒီနေရာဟာ ကမ္ဘာကျော်နေရာတစ်ခုဖြစ်တာကြောင့် အစေရိကန်သမ္မတ အိုဘားမားတောင် ဒီနေရာကို ရောက်ခဲ့ပြီးဖြစ်ပါတယ်။

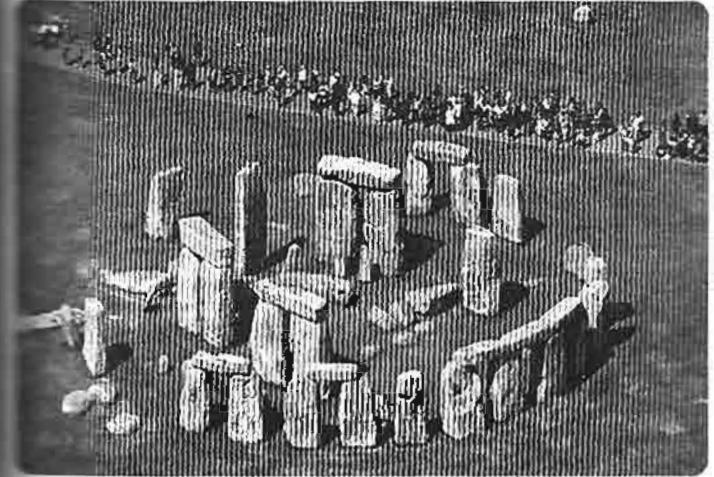
ဒဏ္ဍာရီထဲမှာ အမှောင်ထဲကနေ ဘုရင်အာသာကို ပံ့ပိုးရသူ မှော်ဆရာမာလင်က Aurelius (အာသာဘုရင်) ကို ဒီမှော်ကျောက်တုံးကြီးများနဲ့ ပတ်သက်ပြီး ပြောခဲ့တဲ့စကားတွေကတော့ -

“ဘုရင်ကြီးခင်ဗျာ ..

အပြောင်အပျက် မရယ်မောပါနှင့်။

ယခုစကားတွေဟာ ပေါ့ပေါ့တန်တန် ပြောနေခြင်းမဟုတ်ပါ။ ဒီကျောက်တုံးကြီးတွေဟာ လျှို့ဝှက်ဆန်းကြယ်မှု အပြည့်ရှိပါတယ်။ ရောဂါဘယ အမြောက်အမြားကို ပျောက်ကင်းစေနိုင်တဲ့ သတ္တိရှိပါတယ်။ ရှေးလူကြီးများဟာ ဒီကျောက်တုံးကြီးတွေကို အာဇရိကရဲ့ အဝေးလံဆုံးအရပ်တွေကနေ သယ်ဆောင်ခဲ့ပြီး အိုင်ယာလန်မှာ သန္ဓေတည်နေဖို့ ဘယ်အချိန်က ထားရှိခဲ့ကြတယ် မသိပါ။ အိပေမယ့် ဒီကိစ္စဟာ သူတို့ ဇန်တီးခဲ့တာပါ။ ဘယ်အကြောင်းကြောင့် နာမကျန်းသည်ဖြစ်စေ၊ ဒီကျောက်တုံးကြီးတွေကို ရေဖြန်းဆေးကြောခြင်းပြုပါက နာမကျန်းဖြစ်နေသူဟာ ပိန်းကြာရွက်မှာ ရေမတင်သလို ရောဂါတွေ တမဟုတ်ချင်း ပျောက်သွားနိုင်ပါတယ်။ လုံးဝပြန်ပြီး ကောင်းလာမှာပါ။

သဘာဝ ဆေးမြစ်၊ ဆေးရွက်တွေနဲ့
 ပျက်ချွန်းခဲ့တဲ့ ရေတို့ကို အတူရောရမှာဖြစ်ပါတယ်။
 ဒါမှသာ အဲဒီအရာဟာ ဆေးဖက်ဝင်ပြီး
 အနာရောဂါပျောက်မှာဖြစ်ပါတယ်။
 ဝိုးလောက်လန်းတွေကို သတ်ဖို့
 ဒီကျောက်တုံးကြီးတွေမှာ အစွမ်းတွေရှိနေပါတယ်” လို့
 မှော်ဆရာမာလင်က ဘုရင်အာသာကိုပြောခဲ့ပါတယ်။
 ဒါဟာ သမိုင်းဝင်မှော်ရွာရီထဲက အကောင်းဆုံး သက်သေပြ
 ရက်တစ်ခုဖြစ်ပြီး ဒါကြောင့် ဒီကျောက်တုံးကြီးများကို မှော်ဝင်ကျောက်တုံး
 ကြီးများလို့ ခေါ်ဆိုကြခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။
 (၁၃) ရာစုနစ် ဗြိတိန်ကဗျာဆရာကြီး စပ်ဆိုခဲ့တဲ့ ကဗျာတစ်ပုဒ်
 မှာလည်း မှော်ကျောက်တုံးကြီးတွေရဲ့ ကုစားနိုင်စွမ်းအားကို ယခုလို ရေးခဲ့
 ဖော်ကျူးထားပါတယ်။

ကျောက်တုံးကြီးများဟာ အံ့မခန်းပါ။
 (The Stones are great)
 သူတို့ရဲ့ မှော်အစွမ်းဟာ အံ့မခန်းပါ။
 (And Magic Power They have)

နာမကျန်းတဲ့ လူသားများဟာ
 (Man That Sick)
 ကျောက်တုံးကြီးများနဲ့ အပေးအယူလုပ်ပါ။
 (Fare to that stone)
 အဲဒီကျောက်တုံးကြီးတွေကို ရေနဲ့ ဆေးကြောပါ။
 (And they wash that stone)
 အဲဒီရေနဲ့ ဆေးကြောရင်
 (And with that water)
 သင်တို့ ရောဂါဘယတွေ ကင်းစင်မယ်။
 (bathe away their sickness) လို့ စပ်ဆိုထားပါတယ်။
 (၁၃) ရာစုရဲ့ ကဗျာတစ်ပုဒ်ကြောင့် ဒီကျောက်တုံးကြီးတွေဟာ
 မှော်ဝင် မှော်ကျောက်တုံးကြီးတွေဖြစ်ကြောင်း ထပ်လောင်း သက်သေ
 ပြောပါကြောင်း။

တမလွန်
ကမ္ဘာဦးစာ

တိုးထက်

လင်းကို ဘုရား

ကိုးကွယ်ထား၍

ပြစ်မျိုးမဲ့ကင်း လုံးဝရှင်းသည်

ကြင်နာသူမျိုး

တူရိုးဘယ်ရှိ . . .။

ကျွန်တော့်မျက်လုံး၊ ဇွင့်ကြည့်လိုက်သည်။ အကြည့်က ဝေဝနေသည်။ ဝါးနေသည်။ မျက်တောင် နှစ်ချက်သုံးချက်ခတ်၍ ထပ်ကြည့်လိုက်ပြန်သည်။ ထိုအခါကျမှ အထက်ကမိုးကို မြင်သည်။

ဟင်းလင်းပြင် မိုးကောင်းကင်၊ အမှောင်ကောင်းကင်တစ်ခုတွင် တစ်ခြမ်းပဲ့လက မလင်းတလင်းဖြာနေသည်။ ကျန်နေရာများတွင် မိုက်တုတ်မိုက်တုတ်နှင့် မျက်စပစ်ပြနေသည့် ကြယ်ပွင့်လေးများ။ အမြီးထောင်နေသည့် ခုနစ်ခင်ကြယ်ကို သတိပြုမိလိုက်သည်။

သို့ဆိုလျှင် သန်းခေါင်တိုင်ချေပြီး၊ အကာလ ညလယ်ကြီးတွင် ကျွန်တော် ဘယ်ကိုရောက်နေပါသနည်း။ အထက်မုပီးဆိုသောကြောင့် အောက်မှာ မြေကြီးဖြစ်ရပေမည်။ မြေကမ္ဘာပေါ်မှာ ကျွန်တော်ကျောင်း၊ နေခြင်းသာ ဖြစ်ရပေမည်။ ဟုတ်ပြီ။ ကျွန်တော်သည် ကျွန်တော့်လက်ကို လှုပ်ရှားလိုက်သည်။

မိမိကျောင်းနေရာကို စမ်းသပ်ပွတ်သပ်လိုက်ခြင်းပင် ဖြစ်သည်။ မြေစိုင်းမြေခဲ၊ ကျောက်ခဲများကို ကိုင်မိသည်။ ဗေဒင်ဆရာ အကူအညီပမာဏ ကျွန်တော် ယုံကြည်လိုက်နိုင်ခဲ့သည်။ မြေကြီးမြေသားကို ကျွန်တော် ညဦးက မွေ့ရှာလုပ်နေခဲ့သည်က အမှန်ပင်။

ကိုယ် မည်သည့်နေရာ ရောက်နေကြောင်း အသိဝင်လာသော အခါ သတိပြန်ရလာသည်။ မနေ့က ကျွန်တော်တစ်ယောက်တည်း အရက်သောက်ခဲ့သည်။ အမြည်းမပါ၊ ရေမပါ၊ neat rum အရက်ကို ရေမပါဘဲ သောက်ခဲ့သော အရက်အပြင်းစားကြောင့် ကျွန်တော် ကျွမ်းထိုးမှောက်ခံခဲ့သွားခဲ့သည်။

ယခင်က ကျွန်တော်တစ်ယောက်တည်း အရက် မသောက်တတ်ဘဲ၊ ရေမပါ၊ အမြည်းမပါ၊ ရပ်လို အပြင်းစားအရက်မျိုးလည်း မသောက်တတ်ခဲ့ပါ။ သေမှာကိုကြောက်၍ သေစေနိုင်သည်ဆိုသော အရက်ကို သေအောင် အထောက်အကူ ပံ့ပိုးပေးနိုင်သော အရာတို့နှင့် သိုင်းဝိုင်း ဆွဲခတ် သောက်စားခဲ့ပါသည်။ အပေါင်းအသင်းတို့နှင့် ပျော်ပါးသောက်စားခဲ့သည်။

သောက်ရင်းစားရင်း ပျော်ရင်းပါးရင်းဖြင့်ပင် မနက်ဖြန် နေ မထွက်ဘဲ မည်သို့လုပ်ကြရမည်နည်းဟု ဆွေးနွေး ငြင်းခုံခဲ့ကြသည်။ မိမိဝတ္ထုကို ဟောလီးဂုဒ်က လာဝယ်ဘွင် ဈေးမည်မျှခေါ်မည်ကို ကြိုတင်တိုင်ပင်ခဲ့ကြသည်။ အိမ်ဖြူတော်ကို ဆေးသုတ်ရန် ကန်ဆိုင်ရအောင် လျှောက်မည်ဟု ကြံခဲ့ကြသည်။ ထိုသို့ လေထဲတွင် နန်းတော်များ ဆော်ပျော်ကြီး တည်၍ သန်းခေါင်လွဲမှ အိမ်ပြန်ရောက်လေ့ရှိခဲ့သည်။

ဤသို့ အချိန်မတော် အိမ်ပြန်ခဲ့သည့် တစ်ည . . .

ရုစီတစ်ယောက် အိပ်ရာထဲ အစားတက်နေသည်ကို တွေ့ခဲ့ရသည်။ အဲဒီအခါ လေတွေ ရွာလာလို့ ကျွန်တော့် အတွက် သူမ စိုးရိမ်ကြောင့်ကဖြစ်ပြီး ကျွန်တော် သောက်နေကျဆိုက်ကို သတိမမေ့မည်ဟု အိပ်မှထွက်ခဲ့ကြောင်း။

လမ်းတစ်ဝက်မှာပင် ခွဲခြားခွဲအောင်ပိုပြီး အိမ်ပြန်လှည့်ခဲ့ကြောင်း၊ အိမ်ရောက်သည်နှင့် အဖျားတက်ခဲ့ကြောင်း။

ကျွန်တော် အသည်းနှင့်အောင် ခံစားမိလိုက်သည်။ ကျွန်တော်က သူ့အတွက် တစ်ချက်မှထည့်မတွက်ဘဲ ကိုယ်ကြိုက်တတ်ရာနှင့် ဖျော်နေချိန်တွင် သူမက ကျွန်တော့်အတွက် တစ်ကမ္ဘာကြီးစာ ဝန်ပိနေခဲ့သည်။ အစိုးရိမ်ကြီးနေခဲ့သည်။

ကျွန်တော့် ခံစားချက်တို့ ယူကြားမရအထင် လွန်ခဲ့ရသည်။ ခြေမဆည်နိုင်မှ တစ်ဘက်ကမ်းတိုင်ခဲ့ရသည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ဆူပီသည် ဝိသိပူကြောင့် အဆုတ်အအေးပတ်၍ နန်းနီးယားရောင်ဖြင့် ကွယ်လွန်သွားခဲ့ရရှာသည်။

သူမအသုဘတွင် ကျွန်တော် ရှိက်ကြီးတဝင် ငိုကြွေးခဲ့သည်။ အသည်းပေါက်မတတ် ငိုကြွေးခဲ့သည်။ မျက်လုံးများ ရောင်ကိုင်းအောင် ငိုကြွေးခဲ့သည်။ ရင်ထဲတွင် နှလုံးကြွေကျပျက်သုန်းမည်ဟု ထင်ရလောက်အောင် ငိုကြွေးခဲ့သည်။ နှစ်ပေါင်းရာချီ၍ပင် ငိုကြွေးတော့မည်ဟု လူတို့ထင်မိကြအောင် ငိုကြွေးခဲ့သည်။

ထို့နောက်သူမ မေတ္တာကို အထင်ကရ ကျောက်ပြားကမ္မည်းမှတ်တမ်းထိုး၍ သူမ၏သင်္ချိုင်းအုတ်ဂူပေါ်တွင် တင်ခဲ့သည်။

“လင်ကို ဘုရား ကိုးကွယ်ထား၍
ပြစ်မျိုးဖို့ကင်း လုံးဝရှင်းသည်
ကြင်နာသူမျိုး တူရိုးဘယ်ရှိ”

“သူတွေက အသက်ရှင်နေတုန်းမှာ
ဆုပ်ချင်တာ လုပ်ကြတယ်။
ပြီးတော့ မကောင်းလုပ်ခဲ့တာတွေကို
အလောင်းနဲ့ မြှုပ်ပစ်ပြီး ကောင်းဂုဏ်ကို
အရောင်တင် တံဆိပ်လုပ်ထားတတ်ကြတယ်”

ထို့နောက် . . . ထို့နောက် . . . ကျွန်တော်တစ်ယောက်တည်း
ဆောက်၏။ အမှောက် သောက်၏။ သေအောင် သောက်၏။ ဆူပီ မရှိတော့
ညဉ့် ကမ္ဘာတွင် ကျွန်တော်နေလိုစိတ် မရှိခဲ့တော့။ နေလိုခြင်း၊ မရှိခဲ့တော့။
သေအောင် မြန်မြန်သောက်ပါမှ တမလွန်သို့ မြန်မြန်ရောက်၍
ကျွန်တော့်ကို စောင့်နေသော ဆူပီနှင့် ပြန်လည်ပေါင်းစုံရမည်။ ဤသို့
အဘ ခံယူချက်ဖြင့် ကျွန်တော်ပို၍ ပို၍ သောက်လာခဲ့သည်။
ညဉ့်က ကျွန်တော့်ထုံးစံအတိုင်း သောက်ခဲ့သည်။ သောက်နေ
ချိန်က စိတ်မရွည်ခဲ့တော့ ရပ်ယူလင်းကို မော့သောက်၍ ထွက်ခဲ့သည်။
အောက်ထွက်ရင်းနှင့် မော့သောက်ခဲ့သည်။ မော့သောက်ရင်းနှင့် ဆက်
အောက်ခဲ့သည်။ ကျွန်တော်ဦးတည်ခဲ့ရာနေရာမှာ ဆူပီ၏ အုတ်ဂူသို့ . . .
ဆူပီအား မြှုပ်နှံထားရာ သင်္ချိုင်းသို့ ကျွန်တော် သူမ၏ အမြန်ထုံး
အရန် ကြိုးစားနေကြောင်း ပြောမည်ဟု။ ကျွန်တော် မည်သည့်အချိန်က
ထဲတူသတိ လက်လွတ်ဖြစ်သွားခဲ့သည်ကိုမူကား ကျွန်တော်အမှတ်မရ
တော့။

အရ အမှတ်ရချိန်တွင် အထက်တွင် သန်းခေါင်လွန် ကောင်းကင်
အောက်တွင် ပံသုပထဝီမြေကြီး၊ အဝေးမှ ဓမ္မအူသံပျံကို ကြားလိုက်ရ
သည်။ ကျွန်တော်လက်ကိုထောက်၍ အားယူပြီး ထလိုက်သည်။ ပတ်ခန်း
အုတ်တို့ အကဲခတ်ကြည့်လိုက်သည်။
ဟိုးအဝေးအိမ်အချို့မှ မီးရောင်ကို လှမ်းတွေ့ရသည်။ ထိုထက်

လှမ်းသော
 အတွာအဝေးတွင် မူ
 အတော်ကြားသော ဓာတ်တိုင်
 များဖြင့် ထွန်းညှိထားသော
 အဝေးပြေးလမ်းမကြီးတစ်ခု၊
 ဓမ္မဗျားအုတ်က ကျွန်တော်အာရုံထဲ
 တိုးဝင်လာပြန်သည်။ ဓမ္မအုတ်လာရာ
 ဘက်သို့ ကျွန်တော် လှမ်းကြည့်လိုက်သည်။

ကျွန်တော်ချစ်ဖုန်း အိပ်စက်အနားယူနေရာ . . . နေရာ။ ကျွန်
 တော်ကိုချစ်မိခဲ့သော ဘဝအယောကြောင့် သူမ အိပ်စက်အပန်းဖြေနေရာ
 ကျွန်တော် အရင်လို မမှိုက်တော့ကြောင်း ကျွန်တော် သူ့ကိုသွားပြော
 မည်။ ယခု သေအောင်သောက်နေခြင်းက သူနှင့်နီးချင်၍ဆိုသည်ကို ပြော
 ရမည်။

နောက်ဆို သူအရင်လို စိတ်မညစ်စေရတော့ဘူး။ အရင်လို မိမိ
 အတွက်နှင့် မိုးရေထဲတွက် ဖျားနာခံပြီး ကျွန်တော်ကို မနာစေရတော့ဘူး
 သူ့အနားက တစ်ဖမ်းပစ္စာ ချစ်ရန် သူမထံ ကျွန်တော်အမြန်ဆုံးလာအောင်
 ခြစ်ကြောင်း သူမသဘောပေါက်ရန် ပြောရမည်။

ကျွန်တော် လူးလဲထလိုက်သည်။ ထို့နောက် သုသာန်စီမံ
 စိုက်စိုက်စိုက်စိုက်နှင့် လျှောက်ခဲ့သည်။ ဓမ္မအုတ်က ကျွန်တော်ကိုလမ်း
 မမှားအောင် ခေါ်နေသလို၊ ကျွန်တော် မည်မျှကြာအောင် လျှောက်မိသည်
 မသိ။ ကျောက်သားကို ထုရိုက်သံသဲ့သဲ့ကြား၍ ကျွန်တော်ခေါင်းဖောက်
 ကြည့်လိုက်မိသည်။

ကျွန်တော် သုသာန်ဝင်းထဲရောက်နေသည်ကို တွေ့မိသည်။

အုတ်ဂူများကို အစီအရိက္ခေရသည်။ ကျွန်တော်ကြားသည့် ကျောက်ထုသံ
 အုတ်ဂူတစ်ခုအနားမှလာနေသည်ကို သိလိုက်သည်။ ကျွန်တော် ထို
 အသံလာရာသို့ လျှောက်သွားသည်။

အုတ်ဂူ၏ ထိပ်နားတွင် မိမိသဏ္ဍာန်တစ်ခုက အုတ်ဂူကို တစ်စုံ
 တစ်ခုနှင့် ထုနေပုံရခဲ့သည်။ တစ်စုံတစ်ယောက်က ဂူဖောက်နေရန် ကြိုး
 စားနေသည်။

“ဟေ့လူ ဘာလုပ်နေတာလဲ”

ကျွန်တော် လှမ်းအော်လိုက်သည်။

ထိုသဏ္ဍာန်မိမိက အသာလှည့်ကြည့်လိုက်သည်ကို ဝေဝေဝါးဝါး
 ခြင်လိုက်ရသည်။ ထို့နောက် သူ့အသံက စပ်သြသြထွက်လာသည်။

“ဒီမှာဗျာ . . . ကမ္ဘာဦးစွာစာတွေကမှားနေလို့ ပြန်ပြင်ထုနေရတယ်”

“ဟ . . . ကမ္ဘာဦးစွာမှားတာကို အမှောင်ထဲမှာ ထုနေရတယ်လို့
 သိလိုလုပ်ပြင်မှာလဲ . . . မှန်း”

ကျွန်တော်က ထိုသူထံသို့ လျှောက်သွားရင်း ကျွန်တော် သော
 နှိုက်ဓာတ်ပီးလေးကို ထုတ်ယူ၍ ထိုးကြည့်လိုက်သည်။ အုတ်ဂူရင်၏
 အောက်အထက်တွင် အရက်သမား၊ ဖိသမား၊ ကြာကူလီဟူသော ဓာတမ်း
 ညီတွေ့ရသည်။

“အေးပေါ့ဗျ . . . ဒီစာမျိုးက ကမ္ဘာဦးစွာထိုးလို့ ဘယ်ဖြစ်မလဲ၊ ဒါ ဖျတ်
 ပြီးပြန်ရေးရမှာပေါ့”

ကျွန်တော်က ထိုသူကို ထောက်ခံစကား ဆိုလိုက်သည်။

“မဟုတ်ဘူး၊ ဒါကဖျက်ပြီး ပြန်ရေးထားတဲ့ အမှန်း၊ အရင်က ရေး
 သော ဘုရားတကာ၊ ကျောင်းတကာ၊ ရဟန်းတကာလို့ ရေးထားတာ
 လူ့လောကကြီးကို ဟန်ပြ အရောင်ခြယ်လုပ်ပြခဲ့တာတွေကို အမှန်
 အတိုင်းကွဲအနေနဲ့ လုပ်ကြံကမ္ဘာဦးစွာထိုးခဲ့တာ”

ကျွန်တော်နှင့် စပ်လှမ်းလှမ်း ဆုတ်ရပ်နေခဲ့သော ထိုသူက ပြော
 ထုလိုက်သည်။

“ဘယ်သူက ထိုးထားတာလဲ”

ကျွန်တော်က သူ့အပြောကို နားမလည်စွာ မေးလိုက်သည်။

“ကျွန်တော့်ကြောင့် ဂုဏ်မငယ် ချစ်တဲ့ ကျွန်ရစ်သူ ကျွန်တော့် ဆွေမျိုးသားရစ် မိသားစုတွေပေါ့”

“ကျွန်တော့်မိသားစု ဟုတ်လား၊ ခင်ဗျားရဲ့မိသားစု ဒါဆို... ဒါဆို”

ကျွန်တော် ရုတ်တရက် အတွေ့ ပေါက်ပြီး ချာကနဲလှည့်၍ သူ့ထံ ကျွန်တော် ဓာတ်မီးလေးနှင့် ထုံ ကြည့်လိုက်သည်။ မီးအားက နည်းနေသည် မီးပြောက်ကလည်း သေးနေခဲ့သည်။ သို့ တိုင်အောင် ကျွန်တော့်ရှေ့တွင် ရပ်နေသူ က လူစစ်စစ်မဟုတ်ကြောင်း ကျွန်တော် သိလိုက်ပြီ။

“ခင်ဗျား... ခင်ဗျား”

“ဟုတ်တယ်... ကျွန်တော်က သေဆုံးသွားသူပဲ။ လူတွေက အသက်ရှင်နေတဲ့မှာ လုပ်ချင်တာလုပ်ကြတယ်။ ပြီး သေတော့ မကောင်း လုပ်ခဲ့တာတွေကို အလောင်းနဲ့မြုပ်ပစ်ပြီး ဖြစ်ညှစ်ပြီး ကောင်းဂုဏ်ထို အရောင်တင် တံဆိပ်လုပ်ထားတတ်ကြတယ်။

ဟောကြည့်ပါလား... အဲဒီ မဟုတ်ကဟုတ်က ပြောတာတွေထံ မခံချင်လို့ သေသူတွေက သူတို့အခေါင်းထဲကထပြီး မမှန်ကန်ထိုးထားတဲ့ ကမ္ဘာဦးစားတွေကို ပြင်ရေးနေကြတယ်လေ”

သူပြောစကားကြောင့် ကျွန်တော့်သုသာန်ဝန်းကျင်ကို မျက်စိ ကစားလိုက်မိသည်။ နားစွင့်လိုက်မိသည်။ ဟုတ်သည်။ အုတ်ဂူများကြား တွင် လှုပ်လှုပ်ရှားရှားသဏ္ဍာန်များကို ရေးရေးတွေ့ရသလို ကျောက်ပြားထုထံ များ ပျံ့ကြားနေခဲ့ရသည်။ သုသာန်တစ်ခုလုံး လှုပ်လှုပ်ရွရွဖြင့် ပြုပြင်မှု များ ပြုနေခဲ့ကြသည်။

ကျွန်တော် မျက်တောင်တဖြတ်ဖြတ် ခတ်မိသည်။ အိပ်မတ် တစ်ခုထဲ လမ်းလျှောက်နေသူကဲ့သို့ ခပ်ကြောင်ကြောင် လျှောက်သွားမိ

သည်။ တစ်ခုသောဂူသို့ ဓာတ်မီးလေးထိုးကြည့်လိုက်သည်။ “ချစ်လင်” ဟု ခေါ်ထားထားသောစာကို ဖျက်၍ “သစ္စာမဲ့သောလင်” ဟု ပြင်ဆင်ရေးထိုး ထားသည်ကို တွေ့ရသည်။

နောက်ဂူတစ်ခုတွင် “ချစ်ဇနီး” ဟူသောစာကို “အတ္တမ” ဟု ပြင် ဆင်၍ ကာယကံရှင်ကိုယ်တိုင်က ရေးထိုးနေသည်ကို တွေ့ရသည်။

“ဆရာဝန်ကောင်း” ဟူသော ကမ္ဘာဦးစားကိုလည်း “ဆရာဝန်ဆိုး” ခြံ၍ လည်းကောင်း၊ “တပည့်ချစ်သော ဆရာ” ဟူသောစာကို “တပည့်မှန်း သောဆရာ” ဟူ၍လည်းကောင်း ပြင်ဆင်ရေးနေမှုများကို အမျိုးမျိုးအစုံစုံ တွေ့ရသည်။ တစ်နည်းအားဖြင့် ပြောရလျှင် ရှင်ကျွန်သူတို့က သူတို့အတွက် ကံကောင်းထားသမျှ ကွယ်လွန်သူတို့က အမှန်အတိုင်းသာ မရွေးမချန် ဖြစ် ထောင်ကြဟန် ရှိသည်။

ဟိုကြည့်၊ သည်ကြည့် ကျွန်တော်လျှောက်သွားကြည့်နေစဉ်မှာ အချို့ဂူရှင်တို့သည် သူတို့ကမ္ဘာဦးစားကို အမှန်အတိုင်း ပြင်ဆင်ပြီး၍ သူတို့ နည်းပင် ပြန်ဝင်သွားရုံပြီဖြစ်ကြောင်း တွေ့ရသည်။ များမကြာခင်မှာပင် သုသာန်တစ်ပြင်လုံးတွင် လှုပ်လှုပ်ရှားရှားဆို၍ ကျွန်တော်တစ်ယောက် သည်းသာလျှင် ကျန်နေခဲ့ရသည်။

ကျွန်တော် ဖြည်းဖြည်းလေးလေးပင် ဆက်လျှောက်မိသည်။ ပိုး ချွန်ကြူးထက်သာသာလေးမျှသာ အားပိုကြွယ်သော ဓာတ်မီးငယ်ဖြင့် နီထိုးထိုးဖြင့် တစ်ခါတရံတွင် စိတ်ဝင်စားဖွယ်ကောင်းသော အုတ်ဂူ တွင် တစ်ခုခုကိုတွေ့လျှင် တစ်ခါတရံကြည့် အတွေ့လွင့်မိ သွားတတ် သည်။

“ကျွန်ုပ်သည် အသက်ရှင်နေမိက ကောင်းမှုတစ်ခုမှ မလုပ်မိ ဆောင်ကြိုးစားခဲ့သည်”

ကောင်းမှုမလုပ်မိအောင် ကြိုးစားတဲ့သူ - လူအတ္တကို လောက ဤက ဒီအရွယ်အထိ သည်းခံပြီး အလေးခံခဲ့သည်ကို အံ့ဩဖွယ်ကောင်း သာလှယ်ဟု ကျွန်တော်က ကိုယ့်အတွေးနှင့်ကိုယ် မှတ်ချက်ချမိလိုက်သည်။

“ကျွန်မ ဤလင်သားကို ရိုးပြေကျပေါင်းသင်းရမည်မှန်း သိခဲ့ပုံက အာဇာနည်ကပင် သေပစ်ခဲ့သည်”

www.burmeseclassic.com

ဤမိန်းမ၏အချစ်ကို အမျိုးအစားပင် ခွဲခြားရခက်သည်ဟုသာ ကျွန်တော်မှတ်ချက်ချမိပြန်သည်။

လျှောက်ရင်း လှမ်းရင်းဖြင့် နောက်ဂုတစ်ခုသို့ ကျွန်တော်ဓာတ်မီး ထိုးကြည့်လိုက်မိသည်။ မည်မျှကြာအောင် ကြည့်နေမိခဲ့သည်ကို မသိ တော့ချေ။ ကျွန်တော် သတိဝင်လာသောအခါ မိုးသောက်အာရုံအလင်း က သုသာန်တစ်ပြင်ပေါ်ထိန်ထိန်လင်းနေခဲ့ချေပြီ။

ကျွန်တော်သည် ရောင်နီအသွေးတို့ဖြင့် ခြယ်မှုန်းထားသော ကောင်းကင်ပြင်ကို တစ်ချက်မော့ကြည့်လိုက်သည်။ ပတ်ဝန်းကျင်တစ်ဝန်း မှ အုတ်ဂူ၊ မြေပုံများကို တစ်ချက်စေ့ကြည့်လိုက်သည်။ ထို့နောက် ဆွဲအုတ်ဂူမှ ကမ္မည်းစာကို နှမ်းလျှော့ ကြည့်လိုက်သည်။

“လင်ငယ်နှင့်မြူး အပျော်ကျူး၍
အိမ်သို့အပြန် မိုးသင့်ဒဏ်ကြောင့်
ရုပ်ပျက်သက်ကြော့ ငါဝေထိုက်၏”

“ငါထင်တယ်... မင်း ဒီမှာရှိမှာပဲလို့”

ရုတ်တရက် အနားမှကပ်၍ ထွက်ပေါ်လာသောအသံကြောင့် ကျွန်တော်လန့်သွားသည်။ ဖျတ်ခနဲ လှည့်ကြည့်လိုက်သောအခါ ကျွန်တော် မိတ်ဆွေရင်းကြီး ဂျက်ကီကို တွေ့လိုက်ရသည်။

“မင်း တစ်ညလုံး အိမ်ပြန်မလာဘူးလို့ မင်းအဖေက အကြောင်း ကြားလို့ ဟိုစုံစမ်း၊ ဒီစုံစမ်းနဲ့ နောက်ဆုံး မင်း ဒီမှာရှိနေမှာပဲဆိုတဲ့ အတွေး ပေါက်ခဲ့ပြီး ငါလိုက်လာတာ။ လာကွာ... သွားကြစို့”

သူက ဆိုလိုက်သော်လည်း ကျွန်တော် ဘာမှမတုံ့ပြန်ဘဲ အုတ်ဂူ က ကမ္မည်းကိုသာ ပြန်ဖတ်မိပြန်သည်။

“လင်ငယ်နှင့်မြူး အပျော်ကျူး၍
အိမ်သို့အပြန် မိုးသင့်ဒဏ်ကြောင့်
ရုပ်ပျက်သက်ကြော့ ငါဝေထိုက်၏”

ဂျက်ကီက ကျွန်တော်အကြည့်သွားရာသို့ ပျက်လုံးရောက်သွား ပြီး ကမ္မည်းစာကို အသံထွက်ဖတ်လိုက်သည်။

“လင်ငယ်နှင့်မြူး၊ အပျော်ကျူး၍
အိမ်သို့အပြန်၊ မိုးသင့်ဒဏ်ကြောင့်
ရုပ်ပျက်သက်ကြော့၊ ငါဝေထိုက်၏။”

ကမ္မည်းစာတမ်းတစ်လုံးရင်းကို မီးထိုးကြည့်ပြီးနောက် ကျွန်တော် ဓာတ်မီးတန်သွားသည်။ ကျွန်တော် သတိရလိုက်မိသည်။ ဒီဂူက ဘယ်သူ၊ ဂူလဲ။ အမှတ်တမဲ့လျှောက်ရင်းဖြင့် ဆူစီ၏အုတ်ဂူရှေ့သို့ ကျွန်တော်ရောက် နေပါလား။ ကျွန်တော် ဆူစီ၏ဂူပေါ်တွင် တပြတ်တနီးရေးထိုးခဲ့သော ဘမ္မည်းကား -

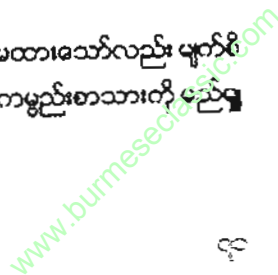
“လင်ကိုဘုရား ကိုးကွယ်ထား၍
ပြစ်မျိုးဖွဲ့ကင်း လုံးဝရှင်းသည်
ကြင်နာသူမျိုး တုရိုးဘယ်ရှိ” ဟူ၍ဖြစ်သည်။

သို့သော် ယခုတွေ့မြင်ရသော ကမ္မည်းကား -

“လင်ငယ်နှင့်မြူး၊ အပျော်ကျူး၍
အိမ်သို့အပြန် မိုးသင့်ဒဏ်ကြောင့်
ရုပ်ပျက်သက်ကြော့ ငါဝေထိုက်၏။”

ကျွန်တော်သည် သစ်တုံးလေးတစ်ခုပေါ်သို့ ဖြည်းလေးစွာ ထိုင်ချ လိုက်သည်။ ကျွန်တော်ထိုင်ချလိုက်သည့်တိုင်အောင် ကျွန်တော် အသက် ဒီညာဉ်တို့ ကြေမွလွင့်စင်ကာ အာကာသထဲသို့ ပွင့်ထွက်ရောက်ရှိသွား လေပြီလားဟု စံစားမိလိုက်သည်။

ကျွန်တော်သည် ဓာတ်မီးဖြင့် ထိုးကြည့်မထားသော်လည်း မျက်စိ ထဲတွင် ရှင်းရှင်းလင်းလင်းကြီး တွေ့မြင်နေသော ကမ္မည်းစာသားကို မည်မျှ ကြာအောင် ဝေးမောကြည့်နေမိသည် မသိ။

“လင်ကိုဘုရား... ကိုးကွယ်ထား၍
ပြစ်မျိုးမို့ကင်း လုံးဝရင်းသည်
ကြင်နာသူမျိုး တုရိုးဘယ်ရှိ”

ကျွန်တော်မျက်မှောင်ကုတ်လိုက်သည်။ စာတမ်းကို ပြန်ဖတ်
ကြည့်လိုက်သည်။ ထို့နောက် ဂျက်ကီကို ဖတ်ခိုင်းလိုက်ပြန်သည်။ သူနှင့်
ကျွန်တော်အမြင်ချင်း ခြားနားနေခဲ့သည်။ ဆဋ္ဌမအာရုံ၏ ဆန်းကြယ်မှု
ကြောင့်လော။

“ဘာဖြစ်လို့လဲ”

သူက ကျွန်တော်၏ ထူးခြားသောမျက်နှာထားကြောင့် မေးလိုက်
သည်။

“ဘာမှ မဖြစ်ပါဘူးကွာ။ လာသွားကြစို့”

ကျွန်တော်က ဦးဆောင်ပြီး ထွက်ခဲ့သည်။

သရိုင်းမြေဝန်း၊ ရောက်ခါနီးမှသတိရ၍ လှည့်ကြည့်လိုက်သည်။
ပထမဆုံး ဂူပေါ်မှ ကမ္ဘာဦးစားကိုဖတ်ရှုလိုက်သည်။ တမလွန်လူသားနှင့်
ကျွန်တော်တို့ယ်တိုင်တွေ့လိုက်ရသော အုတ်ဂူပေါ်မှ ကမ္ဘာဦးစားသား။

“အရက်သမား၊ ဖိသမား၊ ကြာကူလီ”

“အဲဒီဂူပေါ်က ကမ္ဘာဦးစားကို မင်းဖတ်ကြည့်စမ်းပါ.. ဂျက်ကီ”

ကျွန်တော်က ဂျက်ကီကို ခိုင်းလိုက်သည်။

“ဘုရားတကာ.. ကျောင်းတကာ.. ရဟန်း..”

“ရပြီ..”

ဂျက်ကီစကားမဆုံးခင်တွင် ကျွန်တော်က ပြောလိုက်ပြီး သူ့ဘာန်
မြေမှ သူနှင့်အတူ စပ်သုတ်သုတ်ကလေး ထွက်ခွာလာခဲ့ပါတော့သည်။

မှတ်ချက် ၊ အမည်မသိစာရေးဆရာ၏ ဝန်ခံချက် ၊

description ကို ဖိုးပါသည်။

စိန်ဝင်းမော်

International

Joke

နိုင်ငံတကာမှ ဂန္ထီရဟာသများ

လန့်သွားတာပဲ။

“ဒီမှာ မိတ်ဆွေ” ဟု ခေါ်သည်
တ အငှားယာဉ်မောင်းသူအား ပုရံကို
ညွှန်၍ ခေါ်လိုက်ရာ ယာဉ်မောင်းသည်
အလန့်တကြားအော်ကာ ယာဉ်ကို မထိန်း
နိုင်တော့ဘဲ ရေမှ ဘတ်စ်ကားကြီးနှင့်
အိသီလေးလွဲကာ ပလက်ဖောင်းပေါ်သို့
ညီတက်၍ ရပ်သွားတော့၏။ အတန်ကြာ
သည်အထိ နှစ်ဦးစလုံး စကားမပြောနိုင်ကြ။

ယာဉ်မောင်းက - “အကြီးအကျယ်ကို လန့်သွားတာပဲဗျာ”

“ဝမ်းနည်းပါတယ်ဗျာ၊ ပုရံလေးတို့လိုက်တာနဲ့ ခင်ဗျာ၊ ဒီလောက်
လန့်လန့်သွားလိမ့်မယ်လို့ မထင်မိဘူး။”

“ခင်ဗျာ၊ အပြစ်မဟုတ်ပါဘူး။ ကျွန်တော်က အသုဘယာဉ်ဘို

၅) နှစ်လုံးလုံး မောင်းလာခဲ့တာ။ အငှားယာဉ်ကိုမောင်းတာ ဒီနေ့ ပထမ
ဦးဆုံးနေ့ဗျာ” တဲ့။

တွေ့ခဲ့ကြရင် ကောင်းမှာ . .

ဝေခဲသို့ အသစ်ရောက်ရှိလာ
သော အမျိုးသမီး(၂)ယောက်သည် သူတို့
ဘယ်လိုမျိုး သေဆုံးခဲ့ကြပုံကို စကား
ဖလှယ်လျက်ရှိသည်။

ပထမ - "ကျွန်မက အစေး
လွန်ပြီး သွေးခဲသေတာ"

ဒုတိယ - "ကျွန်မက နလုံး
ရောဂါ ရုတ်တရက်ထပြီ သေတာ။ ကျွန်မ
ယောက်ျားဟာ ဇောက်ပြန်နေတယ်ဆို

တာ သံသယရှိတယ်။ တစ်နေ့တော့ အိမ်ကို အစောကြီးပြန်လာပြီး အလစ်
ပမ်းဖို့ ကြိုးစားတယ်။ သူ့ကို တစ်ယောက်ထဲပဲ တွေ့ရတယ်။ အိပ်မယ့် တခြား
ပိန်းမတစ်ယောက်ရှိတယ်ဆိုတာ ကျွန်မ အတတ်သိတယ်။ ကျွန်မ ရှက်ချင်း
ပြေးပြီး အိမ်အပေါ်ထပ်ဖို့။ မပြေအောက်ခန်းနဲ့ ဘီရိုတွေ၊ ဝုတင်အောက်တွေ
မှာ အနံ့ရှာတယ်။ နောက်ဆုံး ရုတ်တရက် နလုံးဇောက်ပြီး သေတော့တာပဲ။

ပထမ - "အင်း... ရှင်သာ ရေခဲသေတ္တာကြီးထဲကို ကြည့်မိရင်
ကောင်းမှာ။ ကျွန်မတို့ နှစ်ယောက်လုံး အသက်ရှင်နေကြဦးမှာ"

အရင်လိုပါပဲလား . .

စကားအလွန်နည်းသော အဘိုးဖြစ်သူ ကွယ်လွန်သောအခါ
သားသမီးနှစ်မြေးတစ်သိုက်တို့က နောက်ဆုံးဂါရဝပြုရန် စုပြုံရောက်ရှိလာ
ခဲ့ကြသည်။ ဒေသစုံမှရွှေမျိုးများ နှစ်ပေါင်းများစွာအတွင်း ပြန်လည်ဆုံစည်း
မိကြရာ မကြာမီအချိန်အတွင်း ပျော်ရွှင်ဖွယ်အနေအထား ဖြစ်လာသည်။
လူစုလူဝေးနှင့် ပျော်ပျော်ပါးပါးနေတတ်လေ့ရှိသော အဘွားက မှတ်ချက်
ပြုသည်။

"အင်း... အရင်တုန်းကလိုပါပဲလား။ တို့အားလုံးက ပျော်ပျော်ပါးပါး
နဲ့ မင်းတို့အဘိုးကတော့ ရောင်ထဲမှာ စကားတစ်လုံးမှ မပြောဘူး။"

ကောင်းသတင်း ဆိုးသတင်း . .

အသက်(၉၀)အရွယ်ရှိ "မိုက်စ်"နှင့် "နီကိုလပ်(စ်)"တို့က စင်မင်
သော သူငယ်ချင်းများ ဖြစ်ကြသည်။ "နီကိုလပ်(စ်) သေဆုံးတော့မည့်
အချိန်တွင် "မိုက်စ်"က ပြောသည်။

"တို့နှစ်ယောက်လုံး ရပ်ဘီ (RUGBY) ဘောလုံးကစားရတာကို
ကြိုက်ကြတယ်။ နှစ်ပေါင်းများစွာ အတူတကွခွဲကြတယ်။ မင်းနီဗွန်ဘုံကို
အောက်သွားခွဲရင် အဲဒီမှာ ရပ်ဘီရှိသလား ဆိုတာကို တစ်နည်းနည်းနဲ့ ငါ့ကို
အထိပေးပါ" ဟု ပြောပြီး မကြာမီမှာပင် နီကိုလပ်(စ်) သေဆုံးသွားခဲ့၏။
ည အနည်းငယ်ကြာပြီး တစ်ညမှာ မိုက်စ်သည် နီကိုလပ်စ်၏
အထံတို့ကြားရ၏။

"မိုက်စ်... ငါနီကိုလပ်(စ်)ပါ"
မိုက်စ်က အံ့အားသင့်စွာဖြင့် "မင်း ဘယ်မှာလဲ" ဟုမေးသည်။
"ငါ နီဗွန်ဘုံမှာကွ... မင်းကိုပြောဖို့ တကယ် သတင်းကောင်းနဲ့
ညည်းနည်း မကောင်းသတင်းတစ်ခု ရှိတယ်"

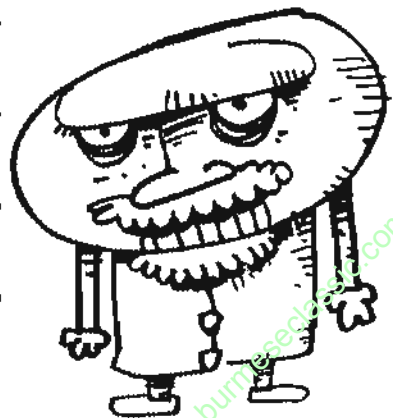
"သတင်းကောင်းကို အရင်ပြောကွာ" ဟု မိုက်စ်က ပြောသည်။
"သတင်းကောင်းကတော့ နီဗွန်ဘုံမှာ ရပ်ဘီရှိတယ်မဟု... မို
အောင်းတာက တို့သူငယ်ချင်းတွေ အားလုံး ဒီမှာရှိကြတယ်။ အားလုံး ငယ်
အယ်ဗွယ်ဗွယ် ပြန်ဖြစ်နေကြတယ်။ ရာသီကလည်း အမြဲ နေဦးရာသီ
အသံတော့မှ သိုးမရွာဘူး။ ပြီးတော့

အစားရတာ ဘယ်တော့မှ မမောဘူး"

"ကောင်းလိုက်တာကွာ" ဟု
မိုက်စ်က ပြောသည်။

ကဲ... သတင်းဆိုးကို ပြော
ဖို့ကွာ"

"လာမယ့် စနေနေ့ဖွဲ့မှာ
အိမ်မှာစည်ပါတယ်"

မြေအောက်ကမ္ဘာရဲ့အရှင်သခင် ပလူတိုနတ်မင်း

ပလူတိုနတ်မင်းဟာ မြေအောက်ကမ္ဘာရဲ့အရှင်သခင်၊ ယမမင်း ဖြစ်ပါတယ်။ သူဟာ ဇနတ်မင်းကြီးရဲ့ ဇနောင်တော်တစ်ပါးဖြစ်ပြီး အမြဲတမ်း သုန်မှုန်တဲ့ မျက်နှာထားရှိသူပါ။ ပလူတိုနတ်မင်းကြီးရဲ့ ချုပ်သွင်ဟာ ဇနတ် မင်းကြီးနဲ့ ဆင်ပေမယ့် ပလူတိုနတ်မင်းက ပိုပြီး အိမ်နွဲ့ကြီးမားကာ ပိုပြီး တော့လည်း၊ ခက်ထန်တဲ့အမူအရာရှိသူ ဖြစ်ပါတယ်။

ဒီနတ်မင်းကို ဂရိလူမျိုးတို့က ပလူတိုနတ်မင်းလို့ခေါ်ပြီး ဝေရာလူမျိုးတို့ကတော့ အစ် နတ်ဘုရားလို့ ခေါ်ပါတယ်။ ဇနတ်မင်းက မေ့မိမိတော် ခရီးနှင်ကို နန်းချတဲ့တိုက်ပွဲမှာ ပလူတိုနတ်မင်းဟာ ပါဝင်ကူညီပြီး ဇနတ် ဇနတ်မင်းကြီးက ပလူတိုကို မြေအောက်ကမ္ဘာကိုအုပ်စိုးခွင့်ရသူ ယမမင်း ငရဲမင်းအဖြစ် အုပ်ချုပ်စေခဲ့ပါတယ်။

ပလူတိုနတ်မင်းဟာ အပြင်ထွက်တိုင်းမှာ သူ့ရဲ့အစေအပါးအဖြစ် ခေါင်းသုံးလုံးနဲ့ ငရဲခွေးနက်ကြီးကို ခေါ်ဆောင်လေ့ရှိပါတယ်။ ငရဲခွေးများ

လာပြီဆိုရင် ယမမင်း ပလူတို မကြာမတင်လာတော့ ဆယ် အတိတ်နမိတ်လို့ ယူဆကြပါတယ်။ ပလူတို နတ်မင်းဟာ မြေဩဇာများကောင်းအောင် တူညီမစနိုင်လို့ သူ့ကို လယ်သမားများက တိုးတွယ်ပသကြပါတယ်။

ပလူတိုနတ်မင်းဟာ သူ့ရဲ့ ကြင်ယာ ဆက်အဖြစ် နတ်ဘုရားတွေထဲမှာ တန်ခိုးအကြီး ဆုံး ဇနတ်မင်းရဲ့ နမဖြစ်သူ ဒီမီတာ (ဆီးရီး) ရဲ့ သမီး ဆော်လေးကို သူ့ရဲ့ မြင်းလေးကောင်ကတော့ ရထား ထုံးပေါ် အတင်းပွေ့တင် ခေါ်ဝင်ပြီး ငရဲပြည်သို့ခေါ် ဆောင်ကာ မိဖုရားမြှောက်ထားသူဖြစ်ပါတယ်။ ပလူတို နတ်မင်းရဲ့ ကြင်ယာဖက် နတ်သမီးနာမည် တ ဝါဆက်ဖိုနီ ဖြစ်ပါတယ်။

ဝါဆက်ဖိုနီကို ပန်းစူးနေတုန်းမှာ အတင်း ရထားလုံးပေါ်တင်ပြီး ခိုးယူပေါင်း သင်းခဲ့တာကြောင့် အလုပ်အလွန်များပြား ဆို ဒီမီတာနတ်သမီးဟာ သမီးပျောက်ကို စကြာဝဠာအနံ့ အချိန်အတော် ကြာအောင် ရှာဖွေခဲ့ရပါတယ်။ ဇနက်ဆုံးကျတော့မှ ငရဲပြည်မှာ ယမမင်းရဲ့ မိဖုရားဖြစ်နေမှန်း ဒီမီတာ သိရှိခဲ့ရပါတယ်။ နတ်ပြည်ကို ပြန်ခေါ်ဖို့ ကြိုးစား ဆဲတယ့် ပလူတိုနတ်မင်းက ရွင့်မပြုခဲ့ပါဘူး။

ဇနက်ဆုံးကျတော့မှ ပလူတို နတ်မင်းကြီးက ဇနီးသည်ရဲ့ဆန္ဒကို တိုက်လျှော့ပြီး နတ်ပြည်ကို တစ်နှစ်မှာ (၆)လပြန်ခွင့်ပေးခဲ့ပါတယ်။ ဒါကြောင့် သမီးတော်လေး နတ်ပြည်ပြန်လာတဲ့ (၆)လအချိန်မှာ ဒီမီတာနတ်သမီး ကြီးက လောကတစ်ခွင်ကို သာယာလှပအောင်ဖန်တီးပြီး သမီးတော် ငရဲ ပြည်ပြန်သွားတဲ့ (၆)လကိုတော့ လွမ်းစေ့စေ့နေရလို့ လောကကြီးရဲ့ သာယာ ဆည်ပင်မှုကို မပြုစုနိုင်ဘဲရှိတယ်လို့ အယူရှိပါတယ်။ ဒါကြောင့် တစ်နှစ်မှာ (၆)လဟာ ထိုင်းပိုင်း မှန်ပြာဝေနေခြင်းဖြစ်တယ်လို့ ဂရိလူမျိုးတို့က ယုံကြည် ကြပါတယ်။

နတ်ကတော်များ၏ ထူးခြားသော ဖြစ်ရပ်ဆန်းများ

ဂိုဂိုဌ

သည်နှစ်ကတော့ ကျွန်မ၏ချီးသွားနှစ်လို့ ဆိုရမလားမယ်။

“အစ်မခေရ... တောင်ပြုန်းပွဲသွားမလို့ ကားလက်မှတ်တစ်စောင် ဝိုနေတယ်။ အဲဒါ အစ်မ လိုက်ဦးမလား”

“ကားစ ဘယ်လောက်လဲ”

“သုံးသောင်းပါ... အစ်မ”

“အင်း... သုံးသောင်းက စားတည်းငြိမ်းလား”

“ဟုတ်ပါတယ်... အစ်မ”

“သုံးသောင်းဆိုတော့ မဆိုးပါဘူး။ လိုက်ခဲ့မယ်”

ဘာရယ်မဟုတ်။ တောင်ပြုန်းပွဲတော်ကို ကြားသာ ကြားနေရသည်။ တစ်ခါမျှ မရောက်ဘူးချေ။ စာရေးသူဖြစ်သည့်အတွက် နတ်နှင့် သက်ဆိုင်သည့် ဗဟုသုတများကို တွေ့ကြုံရယူရင်သည်။ ထိုသို့သော အကြောင်းများ ကြောင့် သည်နှစ်တောင်ပြုန်းပွဲသို့သွားရန် လက်မှတ်ဖြတ်လိုက်သည်။

ထိုနေ့ည(၉)နာရီခန့်အချိန်တွင် အဲယားကွန်းအိမ်ပက်ကာကြီး ဖြင့် ရန်ကုန်မှမန္တလေးသို့ ထွက်ခွာခဲ့သည်။ နံနက်(၄)နာရီကျော်လောက် တွင် မန္တလေးသို့ ရောက်ရှိလာခဲ့သည်။ ထိုမှတစ်ဆင့် မန္တလေးမှ (၉)မိုင်ခန့် ဝေးသည့် တောင်ပြုန်းရွာကလေးသို့ ကျွန်မတို့ရောက်ခဲ့ကြသည်။

တောင်ပြုန်းပွဲစရန် (၂)ရက်အလိုတွင် ကျွန်မတို့ရောက်လာခဲ့သည်။ နတ်နန်းမှအမေချစ်က ကျွန်မတို့ကို လိုက်လံဝမ်းသာစွာကြိုဆိုခဲ့သည်။

“အမေ့ရဲသားသမီးတွေ ရောက်လာပြီ... လာကြ... လာကြ”

အမေ့နန်းက ကျယ်ဝန်းသည့်အတွက် ကျွန်မတို့အားလုံး နေရာယူ ထိုင်ကြသည်။ တောင်ပြုန်းပွဲတင်ကာနီးပြီဖြစ်၍ မင်းညီနောင်နှင့်ပတ်သက် သူများမှာ တစ်ခွဲခွဲရောက်ရှိလာခဲ့သည်။

“ဪ... နတ်သား။ နတ်သမီးတွေတောင် ရောက်လာကြပြီ”

အမေချစ်က ထိုလူအုပ်ကိုကြည့်ပြီး ပြောလိုက်သည်။

ကျွန်မကလည်း နတ်သား။ နတ်သမီးလို့ပြောသည့်အတွက် အဝတ်အစား ပြီးပြီးပြတ်ပြတ် နတ်ဝတ်တန်ဆာများဝတ်ဆင်ထားသည့် နတ်သား။ နတ်သမီးများကို လိုက်ရှာမိသည်။ သို့သော် နတ်သား။ နတ် သမီးနှင့်တူသည့်သူကို တစ်ယောက်မျှပင် မတွေ့ပေ။ ထို့ကြောင့် မနေနိုင်၊ ဆိုင်နိုင်ဖြစ်ကာ -

“အမေချစ်... နတ်သား။ နတ်သမီးတွေဆို... သမီးလည်း တစ် ယောက်မှ မတွေ့ရပါလား အမေချစ်”

“ဪ... အမေ့သမီးက ဒီကို အရင်က မရောက်ဖူးသေးဘူးနဲ့ တူ ဘယ်”

“ဟုတ်ပါတယ်... အမေ”

“နတ်သား။ နတ်သမီးဆိုတာ နတ်ကတော်တွေကို ပြောတာကွဲ့၊ သူတို့ဟာ ဒီတောင်ပြုန်းပွဲတော်မှာ နတ်ဝင်ပြီး ကကြမယ့် လူတွေလေ”

“ဪ... နတ်သား။ နတ်သမီးဆိုတာ နတ်ကတော်တွေကို ပြော ဘာတိုး”

“ဟုတ်တယ်သမီးရယ်။ နတ်ကတော်တချို့က အမေချစ်ရဲ့ နတ်နန်း မှာ တည်းမှာလေ”

“ဪ... ဪ”

များမကြာမီတွင် မိန်းမသုံးဦး ရောက်လာခဲ့သည်။ ထိုအခါ အမေချစ်က -

“မအေးစိန်တို့ ရောက်လာကြပြီတိုး။ လာ... လာ”

ထိုအုပ်စုလည်း အမေရစ်နန်း၌ တည်းရီခဲ့သည်။
ညှောင်းအချိန်တွင် အေအေစီနီ၊ အမေရစ်နှင့် ကျွန်ုပ်တို့(၃)ဦးသာ
စကားပြောပြန် ပြောဖြစ်ခဲ့သည်။

နတ်နှင့်လူ ဘယ်လိုပတ်သက်ပါသလဲ။ နတ်ဝင်သည်ဆိုသည်
မှာ အဘယ်သို့နည်း။ နတ်ပူးသည်ဆိုသည်မှာ တကယ်ပင် လူစိတ်ပျောက်
ပါသလားဟူသော အတွေးများဖြင့် ရှာရှာလည်နေသည်။

ကျွန်ုပ်မသည် ဤအကြောင်းကို ရင်ထဲတွင် သိမ်းဆည်းမထားနိုင်
အောင် သိချင်လှသည်။ မနေနိုင်သည့်အဆုံး -

“အမေရစ် .. နတ်ဝင်တာနဲ့ပတ်သက်ပြီး သမီး သိချင်တာရှိတယ်။
မေးလို့ရမလား။”

“မေးပါ .. မေးပါ။ အမေရစ်သိတာ အကုန်ဖြေပေးမယ်။ မအေးစီနီ
ကလည်း နတ်သမီးဆိုတော့ သူသိတာလည်း ပြောပါမယ်။”

“ဒါနဲ့ အေအေစီနီက နတ်ကတော်လား။”
“ဟုတ်ပါတယ်။ အဖေက ကိုယ်တော်လေးနဲ့ လက်ထပ်ထား
တာပါ။”

“ကိုယ်တော်လေးဆိုတာ မင်းလေးကို ပြောတာလား။”
“ဟုတ်ပါတယ်။”

“ဘာဖြစ်လို့ လက်ထပ်တာလဲ။”
“အသက်နှစ်ဆယ်ကျော်အရွယ်က နတ်ပွဲသွားကြည့်ရင်း အဖေ
ကိုဝင်ပူးတာ .. အဖေခေါ်လည်း လူစိတ်ပျောက်ပြီး ကခုန်နေတာပေါ့။ အဲဒီပွဲ
မှာ နတ်ကတော်တစ်ယောက်ကို မင်းလေးကဝင်ပူးပြီး အဖေရဲ့ လိပ်ပြာတ
လှလို့ အဖေကို လက်ထပ်မယ်လို့ ပြောတယ်။ ဒါနဲ့ မင်းလေးနဲ့ လက်ထပ်
လိုက်တယ်။ နောက်တော့ အဖေခေါ်လည်း တောင်ပြုန်းပွဲကို နှစ်စဉ်လာရင်း
နတ်ကတော်ဖြစ်သွားခဲ့တယ်။”

“အဖေခေါ်နတ်ဝင်တယ်ဆိုတာ ဘယ်လိုဖြစ်သွားသလဲ ပြောပြပါ။”
“အဖေခေါ်ကိုယ်တော်ကိုပြောရရင် အရင်ဆုံး ကိုယ်ဝင်စေချင်တဲ့နတ်
ကို ပင့်ရတယ်။ နတ်ဝင်လာပြီဆိုရင် မျက်လုံးထဲမှာ ဝင်းဝင်းတောက်လာ
ပြီး ရှိခိုးနေတဲ့ လက်တစ်စုံဟာ တုန်ရီလာတယ်။ နောက်တော့ ကိုယ်ပင့်တဲ့

အဲဒီအချိန်မှာ

ဘုရားညီနောင်ဟာ

နတ်ကိုသေကောင်ကို ဖတ်ကင်ပြီး

ထလိုက်ရာ မကြာခင် ခွန်အားဗလ

ခြားမားလာပြီး ကျောက်ဖျာကြီးကို . .။

နတ်ဝင်လာပြီဆိုရင် လူစိတ်ပျောက်ပြီး သူပြောချင်တဲ့စကားကို ပြောတော့
သေး။

အဲဒါကို တစ်ကိုယ်လုံးမြဲပြီး စီးတယ်လို့ ပြောတယ်။ တချို့နတ်က
တော်တို့ရင့်တွေကျတော့ လက်ဈားနဲ့နှုတ်ဈားမှာသာ စီးတယ်။ သူတို့က
သတိလစ်ဘူး။ ပူးလိုက်၊ ရွာလိုက်ပေါ့။ နှုတ်ဈားမှာသာစီးလို့ နှုတ်စီးတယ်
ဆိုပြောကြတယ်။

“ဪ .. နတ်ပူးတာကလည်း အမျိုးမျိုးပဲနော်။”
“ဟုတ်ပါတယ်။ တချို့ကျတော့ သာမန်လူစိမ်းတွေကို လူစိတ်
ပျောက်တဲ့အထိ ဝင်ပူးတာလည်းရှိပါတယ်။ ပြောရမယ်ဆိုရင် အဖေက
အဲဒီအဖွဲ့ထဲမှာ နေတာ။ မိုင်တိုင်(.) ရှစ်ရှင်ရိုက်တုန်းက ယောက်ျားက အဲဒီ
ရုပ်ရင်အဖွဲ့ထဲမှာပါလို့ လိုက်သွားတာ။ မင်းသမီးအမေကို ဝင်ပူးလိုက်။
အဖေကိုဝင်ပူးလိုက်နဲ့ တကယ်ကို လူစိတ်ပျောက်သွားတယ်။

အစက အဲဒီအဖွဲ့က လူကြီးက အယုံအကြည် မရှိဘူး။ နောက်တော့
အဖေတော့ပွဲရယ်၊ ဘုန်းကြီးတစ်ပါးရယ် ခေါ်ထားရတယ်။ မယုံလို့တော့
အဖေအဖေက ကိုယ်တွေ့ပဲ။”

“ဪ .. ဟုတ်တာပေါ့။ အဖေရယ်။”
“တကယ်တော့ မင်းကြီး။ မင်းလေးနဲ့ မယ်တော်မယ်ကြီးတို့
အဖေအဖေဘဝတော်ကြောင်းက သနားစရာကောင်းပါတယ်။”

“အဖေရယ် အဲဒီအကြောင်းကို စေ့စေ့စုံစုံ မသိလို့ ပြောပြပါလား အဖေ”

“ပြောရရင်တော့ ရွှေဖျဉ်းညီနောင်ရဲ့ အဖေအကြောင်းက စပြောပြည့်စုံမယ် ထင်တယ်”

“ဟုတ်ကဲ့ ပြောပါ.. အဖေ”

“သုဝဏ္ဏဘုမ္မိ သထုံပြည်မှာ မနုဟာမင်းကြီးမင်းပြုစဉ် လူမျိုးခြား ကုလားညီနောင်ဖြစ်တဲ့ ဗျတ်ဝိနီဗျတ္တဟာ သမုဒ္ဒရာအတွင်းမှာ သင်္ဘောပျက်ပြီး သထုံပြည်ကို ရောက်လာခဲ့တယ်။ သူတို့နှစ်ဦးဟာ သထုံဘုရင်မင်းဆရာထံမှာ စားခဲ့ကြတယ်။ သထုံမင်းဆရာတော်ဟာ ပိဋကတ်ပေဒင်၊ မန္တရားများ တတ်ကျွမ်းတယ်။

တစ်နေ့မှာ ဆရာတော်ဟာ ကုလားညီနောင်ကို အဖော်ပြုပြီး တောထဲကို စေးမြစ်ရှာသွားခဲ့တယ်။ တောထဲရောက်တော့ သိဒ္ဓိတန်ခိုမိပြည်စုံတဲ့ ဖော်ကျီသေကောင်ကို တွေ့ရှိခဲ့တယ်။ အဲဒီမှာ ဆရာတော်က..

ဒီဖော်ကျီသားကိုစားရသော် သက်ရှည်ကျန်းမာပြီး အားစွန့်ပလ္လင်ပြည့်စုံလိမ့်မယ်။ မင်းတို့နှစ်ယောက် ကောင်းစွာထမ်းပိုးပြီး ကျောင်းအရောင်ယူဆောင်ခဲ့။ ကျောင်းရောက်မှ စေးဝါးစိတ်ရပ်မယ်လို့ ပြောလိုက်တယ်။

ကျောင်းရောက်တော့ ဖော်ကျီသေကောင်ကို ကောင်းစွာသိမ်းထားပြီး ဆရာတော်ဟာ မင်းကြီးထံသွားခဲ့တယ်။ အဲဒီချိန်မှာ ကုလားညီနောင်ဟာ ဖော်ကျီသေကောင်ကိုဖတ်ကပ်ပြီးစားလိုက်ရာ မကြာခင် စွန်အားပလ္လင်ကြီးထွားလာပြီး ကျောက်ဖျာကြီးကိုမချီပြီး ကျောင်းလှေကားရင်းမှာ ထားလိုက်တယ်”

“ဟုတ်ကဲ့ ဆက်ပြောပါ.. အဖေ”

“ဆရာတော်ဟာ ကျောင်းကိုပြန်ရောက်လာတဲ့အခါ ကုလားညီနောင်နှစ်ယောက်ကို မေးလိုက်တော့ သူတို့စားမိကြောင်း ဝန်ခံခဲ့တယ်။ ကုလားညီနောင်ဟာ စွန်အားကြီးကြောင်းကို မင်းကြီးကြားသိပြီး ထီးနန်းလှယူမှာမို့လို့ ဥပါယ်တမျှင်သုံးပြီး ဗျတ်ဝိကို သတ်ပစ်ခဲ့တယ်။ သူ့ရဲ့အနိမ့်အသားတွေကို ခြိုးရှိုးပတ်လည်ထားပြီး မြှုပ်နှံလိုက်တယ်။

ညီဖြစ်သူ ဗျတ္တလည်း သထုံကထွက်ပြေးလာပြီး အနော်ရထာ

ထံထံ အစားဝင်ကာ ပုပ္ဖိုးပုပန်းများကိုစူးပြီး ဆက်သမိုင်းခဲ့တယ်။ အဲဒီလို သွေးတောင်မှာ ပန်းစူးရင်း လူယောင်ဖန်ဆင်းထားတဲ့ ပန်းစားဘီလူးမ မယ်ဘုရားနဲ့ ရျစ်ကြိုက်ခဲ့တယ်။

နောက်တော့ မယ်ဝဏ္ဏနဲ့ ရျစ်ခင်ပေါင်းသင်းခဲ့လို့ ရွှေဖျဉ်းကြီး၊ ရွှေဖျဉ်းလေးဆိုတဲ့ သားအမြွှာနှစ်ယောက် ဖွားမြင်ခဲ့တယ်။ ကိုဗျတ္တမှာ တော့ ပန်းဆက်နောက်ကျလို့ အမျက်သင့်ခဲ့ရတယ်။ ရွှေဖျဉ်းညီနောင် အနော်ရထာရောက်လာတဲ့အခါမှာ မင်းကြီးထံ အမှုထမ်းအဖြစ် စားခဲ့ကြတယ်။ သူတို့နှစ်ဦးဟာလည်း သတ္တိပလ္လင်ပြည့်စုံတဲ့အတွက် မင်းကြီးဟာ မြေဖတ်အသားတွေဆိုပြီး အရေးပေးခဲ့တယ်။

တစ်နေ့တော့ ပိဋကတ်သုံးပုံတောင်းတဲ့ကိစ္စနဲ့ ပတ်သက်ပြီး သထုံဘုရင်နဲ့ အနော်ရထာမင်းတို့ စစ်ခင်းခဲ့တယ်။ အဲဒီစစ်ပွဲမှာ ရွှေဖျဉ်းညီနောင် အင်ပြီ၊ ရွံရွံရွံနံရွံနံ ချီတက်တိုက်ခိုက်တဲ့အတွက် စစ်ပွဲအောင်မြင်တော်မူခဲ့တယ်။

တစ်နေ့မှာ တရုတ်ပြည်မှအပြန် ရှမ်းပြည်သို့ ရောက်ရှိလာခဲ့တယ်။ ရှမ်းပြည်မှအပြန် ကျော်စည်အရပ်ကိုရောက်တော့ ဆုတောင်းပြည့်ဆုရားတည်ခဲ့ကြတယ်။ ရွှေဖျဉ်းညီနောင်ဟာ ဒီဘုရားအတွက် အုတ်ချစ်ကျွန်း မေ့လျော့သွားတဲ့အတွက် အသတ်ခံခဲ့ရတယ်။

အနော်ရထာမင်းဟာ ဒီရွာကို ဖောင်တော်နဲ့ကြွချီတော်မူလာစဉ် ရွှေဖျဉ်းညီနောင်ဟာ အယုတ်မီးလို့ နတ်စိမ်းဖြစ်သွားတယ်ဆိုတဲ့အကြောင်းကို သူတို့ကိုချီးမြှောက်ပေးဖို့ ဖောင်တော်ကိုတာမပြီး လျှောက်ထားခဲ့လို့ (၂၄) နှစ်တို သူတို့ညီနောင်ကို အပိုင်စားပေးခဲ့တယ်။

နောက်နတ်ရုပ်များထုလုပ်ပြီး နတ်နန်းတစ်ဆောင် ဆောက်ပေးခဲ့တယ်။ နတ်ယုံကြည်တဲ့ သူတွေကတော့ ရွှေဖျဉ်းညီနောင်ကို ပသခဲ့ကြတာပေါ့။

“အဖေတော့ ဒီအကြောင်းပြောရတာ အတော်မောနေမှာပဲ”

“မမောပါဘူးကွယ်။ မယ်တော်ဟာ သားတွေခဲ့သတင်းဆိုက်ကြားဖို့ လိုက်လာတဲ့အခါမှာ နတ်စိမ်းဘဝနဲ့ပဲတွေ့လိုက်ရတဲ့အတွက် အလွန်အမ်းနည်း ကြေကွဲစွာ ငိုကြွေးခဲ့တယ်။ ဒါပေမယ့် ဘဝကတော့ ခြားသွားပြီ

ပေါ့ကွယ်”

“သနားပါတယ်၊ မိခင်ရဲ့ သောကဟာ ဘယ်လောက်တောင် ပူဆွေးမလဲ မသိဘူး”

“အေးပေါ့ကွယ်... မေ့ဖျဉ်းလေးရဲ့ဇာတ်ကြောင်းက မဆုံးသေးဘူးကွဲ့။ သူဟာ လူနာဘဝနဲ့သေဆုံးပြီး နတ်ဖြစ်တော့ ချစ်သူရှာခဲ့တယ်ပေါ့ကွယ်။ အဲဒါအဖို့ သမီးနာမည်က မရွှေဥဟာ အရာတော့ တောင်တော် သစ်တော နတ်လို့လည်း ခေါ်တယ်ကွဲ့။

“ဟုတ်ကဲ့ ဆက်ပြောပါ... အခေါ်”

“မရွှေဥဟာ မန္တလေးတောင်ရဲအရှေ့မြောက်ဘက် (၆) မိုင်ခန့် အကွာမှာရှိတဲ့ မြသိန်းတန်တောင်ခြေအနီး အင်ကျင်ရွာက သူကြီး ဦးစွသိး၊ ဇနီးဒေါ်အိတ်တို့ရဲ့ သမီးဖြစ်တယ်။ မရွှေဥဟာ အလွန်လှသတဲ့ အရည်တန်အရွယ်ရောက်လာတော့ တောင်ပြုန်းရွာသား ကိုရင်မောင်နဲ့ အိမ်ထောင်ကျပြီး တောင်ပြုန်းရွာကို လိုက်လာခဲ့တယ်။

ကိုရင်မောင်ဟာ မိခင်အရပ်သို့သွားပြီး သစ်ဖောင်ချနေတုန်းမှာ မင်းလေးလို့ခေါ်တဲ့ ရွှေဖျဉ်းလေးဟာ မရွှေဥရဲအချစ်ကို တောင်းခံခဲ့တယ်။ မရွှေဥက ကာမပိုင်ယောကျ်ားရဲ့ ကြောင်းပြောပြီး စိမ်းကားရက်စက်တဲ့ စကားပြောလိုက်လို့ အချစ်ကြီး၊ အပျက်ကြီးဖြစ်ပြီး ရွှေဖျဉ်းလေးဟာ မရွှေဥကို စီးတော်ကျားနဲ့တိုက်ပြီး သတ်လိုက်တယ်။ မရွှေဥလည်း သေဆုံးပြီး အထုတိမ်းလို့ နတ်ဖြစ်သွားခဲ့တယ်”

“ဧည့်... ဧည့်”

“တောင်ပြုန်းမင်းနှစ်ပါးကို ဝါခေါင်လဆန်း(၈)ရက်နေ့မှာ နတ်နန်းဖွင့်ပွဲအကြို လုပ်တယ်။ ဝါခေါင်လဆန်း(၁၀)ရက်မှာတော့ နန်းကြီးမှာ

နတ်ကတော်ဆိုတော့ နတ်ဝင်လာတာကို ခဉ်ယဉ်လေး လက်ခံနိုင်တဲ့အဆင့် ရှိတယ်။ အချို့ကတော့ လူစိမ်းမှာ နတ်ဝင်ရင် သူစိတ်ပျောက်တယ်... သမီးရဲ့”

ဆိုသံတွေစပြီး တီးပွတ်ကြတယ်။ ဝါခေါင်လဆန်း(၁၁)ရက်နေ့မှာတော့ မင်းနှစ်ပါးရေတော်သုံးပွဲ ကျင်းပပေးတယ်။ ဝါခေါင်လဆန်း(၁၃)ရက်နေ့မှာ ထိပ်ရတ်ပွဲကျင်းပကြတယ်။ ဝါခေါင်လဆန်း(၁၄)ရက်နေ့မှာတော့ နန္ဒလယ်ပိုင်းမှာ မင်းနှစ်ပါးသောက်တော်ကြူးကြတယ်။

အဲဒီအခါမှာ မင်းနှစ်ပါးရဲနှုန်းကို ဆိုင်ရာပိုင်ရာတွေက ယုန်ကင်နှစ်ဆောင် ဆက်ကြတယ်။ လမ်းတစ်လျှောက်မှာတော့ ပြောကြဆိုကြနဲ့ ပျော်စရာကြီးပေါ့ကွယ်။ မကြာခင် တောင်ပြုန်းပွဲကို သမီးတို့မြင်တွေ့ရမှာပဲ။ ဝါခေါင်လဆန်း(၈)ရက်ကနေ လပြည့်နေ့အထိ မင်းနှစ်ပါးပူဇော်ပွဲကို ပျော်ပျော်ဖွင့်ခွင့် စည်ကားသိုက်မြိုက်စွာ ကျင်းပခဲ့ကြတယ်”

“ဟုတ်ကဲ့ပါ”

တောင်ပြုန်းမင်းညီနောင်ပွဲကြီးကား မြိမ့်မြိမ့်သံသံ စည်ကားလှဆဲသည်။ မင်းနှစ်ပါး ရှိုးရေတော်သုံးပွဲတွင် မင်းနှစ်ပါးရုပ်ထုများကို ဝေါဟာဉ်ဆီတင်ပြီး ရေချိုးဆိပ်သို့ ပို့ဆောင်သည့် အခမ်းအနားမှာ လူအများ ကြိတ်ကြိတ်တိုးနေသည်။ ဤမျှ လှစည်ကားလှသည်ကို တစ်ခါဖူးမျှ မမြင်ဖူးပေ။ နောက်တစ်နေ့ နန္ဒလယ်ပိုင်းတွင် မင်းနှစ်ပါးသောက်တော်ကြူးဖွဲ့ကျင်းပခဲ့ပါသည်။ မင်းနှစ်ပါးနှင့် သက်ဆိုင်ရာပုဂ္ဂိုလ်များက ယုန်ကင်ဆတ်ရင်း ပူးသည့်လူက ပူး၊ ပူးသည့်လူက မူးနှင့် ကစန်ရင်း တစ်ဦးတို့ ဆင်ဦး စနောက်ကာ ပြောကြဆိုကြသည်မှာ ပျော်စရာကောင်းလှပါသည်။

ထိုသို့ ပူးသည့်နတ်ကတော်သည် မကြာမီ အမေချစ်နန်းသို့ ရောက်ရှိလာခဲ့သည်။

“အမေချစ်ကို သမီး ကန်တော့ပါတယ်” ဟုဆိုကာ မုန့်များ၊ ငွေများနှင့် ထိုအမျိုးသမီးက ကန်တော့ခဲ့ပါသည်။ ထိုအခါ အမေချစ်က သူမ၏ ဆုတောင်းပေးပြီး ကျွန်မဘက်သို့လှည့်ကာ -

“သူက ပူးတာကပ်တာ အတွေ့အကြုံရှိတယ်။ သမီးမေးချင်ရင် သူ့ကိုမေးကြည့်ပါလား”

“ဟုတ်ကဲ့ .. ပူးတဲ့အခါမှာ ဘယ်လိုခံစားရသလဲဆိုတာ သိရင် လို့ပါ”

“အဒေါ်တို့က နတ်ကတော် ဆိုတော့ နတ်ဝင် လာတာထက် ယဉ်ယဉ် လေးလက်ခံနိုင်တဲ့ အဆင့်ရှိတယ်။ တချို့ကတော့ လူစိမ်းမှာ နတ်ဝင်ရင် လူစိတ်ပျောက်တယ် .. သမီးရဲ့ ဒါနဲ့ အဒေါ်ရဲ့အတွေ့အကြုံ တစ်ခု ပြောပြမယ်။

ဟိုးအရင်တုန်းက အဒေါ်ရဲ့ယောက်ျားက အေဝမ်း ရုပ်ရှင်ကုမ္ပဏီမှာ အလုပ်လုပ်တယ်။ အဲဒီတုန်းက တောင်ပြုန်းညီနောင် ဇာတ်ကားရိုက်ခဲ့တယ်။ ရုပ်ရှင်ရိုက်တာကို အဒေါ်ကသိပ်ကြည့်ချင်လို့ ယောက်ျားနောင် လိုက်သွားပြီး ကြည့်ခဲ့တယ်။

ပန်းစားဘီလူး မယ်ဝဏ္ဏအဖြစ် မြင့်မြင့်ခင်က သရုပ်ဆောင်တယ်။ အဲဒီနေ့က သားနှစ်ယောက်ကို ကြိမ်ကြောနဲ့ရိုက်ပြီး ခေါ်သွားတဲ့အခန်း ရိုက်တာ။ မယ်ဝဏ္ဏနေရာမှာ သရုပ်ဆောင်တဲ့ ဒေါ်မြင့်မြင့်ခင်ဟာ သားနှစ်ပါးအတွက် ရင်ထုမနာဖြစ်တဲ့ အမူအရာလုပ်တာ အတော်ကောင်းပြီ။ အလွမ်းသရုပ် တကယ်ပီပြင်တယ်။ နောက်တော့မှ မယ်ဝဏ္ဏကိုယ်တိုင် ဒေါ်မြင့်မြင့်ခင်ကို ဝင်ပူးပြီး သရုပ်ဆောင်နေတာ လူစိတ်တောင် ပျောက်တယ်။

“အဲဒါလိုလား”

ကျွန်မက အံ့သြစွာ မေးလိုက်မိသည်။

ထိုအခါ ထိုအဒေါ်ကြီးက -

“ဒီဘယ်ကမလဲ .. ဇာတ်ကားရိုက်မယ်လုပ်တိုင်း မင်းသမီးကို မယ်ဝဏ္ဏ ခဏခဏ ဝင်ပူးနေလို့ ဇာတ်ကားတောင် ကောင်းကောင်း

ဆိုက်ရဘူး။ နောက်တော့ ကျွန်စစ်သားနေရာက ပါဝင်သရုပ်ဆောင်တဲ့ အောင်ချစ်မောင်ကိုလည်း ဝင်ပူးပြန်ရော။

မောင်ချစ်မောင်ကို ဝင်ပူးတာက “မင်းလေး” တဲ့။ မင်းလေးဝင်ပူးပြီး ကုမ္ပဏီပိုင်ရှင်ကို ကြိုမ်းမောင်းတော့တာပဲ။ သူ့ကို ပွဲဆက်မယ်လို့ပြောပြီး ဘာကြောင့်ပွဲဆက်တာလဲဆိုပြီး စိတ်ဆိုးမာန်ဆိုးနဲ့ ငှက်ကြီးတောင် ကြီးကို လှမ်းဆွဲရမ်းလိုက်တာ တံကောင်းလို့ ဘယ်သူမှမထိတာ။

အဲဒီမှာသိတဲ့လူတွေက အမှားအယွင်းရှိရင် တောင်းပန်ပါတယ်။ အထူးနပ်တာရှိရင် ပြောပါ။ ကတိမပျက်စေရပါဘူးလို့ ပြောလိုက်တယ်။ တော့မှ နင်တို့ဟာ ပွဲရိုက်ရင် ငါတို့ကို နတ်ကန္တာပေးမယ်လို့ပြောပြီး အခု ဘယ်ပျက်တာ။ နတ်နဲ့နဂါး မလှည့်စားနဲ့ဆိုပြီးပြောလို့ ချက်ချင်း နတ်ကန္တာပေးလို့ရတယ်။

အရင်တုန်းက ကန္တာပွဲပေးမယ်ဆိုရင် တစ်ရက်ထဲပဲ ပေးရမှာ။ အခုတော့ ကန္တာပွဲမှာ နတ်တွေပျော်လို့ နောက်တစ်ရက် ထပ်ကပါဆိုလို့ နှစ်ရက်တောင် ကန္တာပွဲပေးလိုက်ရတယ်။

ကုမ္ပဏီပိုင်ရှင်လည်း နတ်ကားရိုက်မယ်ဆိုရင် အရင်ကလို ပေးပါ။ နတ်တန် မပြောရဲတော့ဘူး။ အခုလည်း နတ်ကတော်က နတ်ဝင်ပြီး ပြောရင် သူယုံချင်မှ ယုံမှာတဲ့။ အခု မင်းသမီးရော မောင်ချစ်မောင်ပါ ဝင်ပူးပြီး ပြောလို့ သူယုံတာတဲ့”

“ဒါနဲ့ နတ်ကန္တာပေးပြီး ရုပ်ရှင်ရိုက်တော့ရော ထပ်ပြီးပူးသေးသေး”

“အေး .. အဲဒါလည်း တော်တော်အံ့သြဖို့ ကောင်းတယ်။ ကန္တာပွဲပေးပြီးတော့ ရုပ်ရှင်ဆက်ရိုက်ကြတယ်။ အားလုံးက ဝင်ပူးတာများဖြစ်ဦးမလား ဆိုပြီး စိုးရိမ်စိတ်နဲ့ တထိတ်ထိတ် ဖြစ်နေခဲ့ကြတယ်။ ဇာတ်ကားသာ ပြီးသွားရော နတ်ဝင်ပူးတာ မဖြစ်တော့ဘူး။ သူတို့ကျေနပ်သွားလို့နဲ့ တူတယ်”

“အဲဒါ .. ဟုတ်လား”

“နတ်နဲ့ပတ်သက်ပြီး အဒေါ်ဟာ အမျိုးမျိုးကြုံခဲ့ဖူးတယ်”

“အဒေါ်ရဲ့အတွေ့အကြုံကို ဆက်ပြောပြပါဦး”

“တိုက်ကြီးဂျိုးဖြူတောင်ဆိုတာ အစ်မရွှေချိုဖြူ၊ အစ်ကိုတော်

မူလခဲတို့ရဲ့ ဌာနေပေါ့။ တစ်နေ့မှာ ဂျိုးဖြူတောင်မှာ ဘုရားပွဲလုပ်ခဲ့တယ်။ အဲဒီဘုရားပွဲမှာ ဇာတ်အဖွဲ့တစ်ဖွဲ့ကို ဖျားပြီး ဖျော်ဖြေခဲ့တယ်။ ဖြစ်ချင်တော့ အဲဒီဇာတ်ကလည်း “ရွှေရိုးဖြူ မူလခဲဇာတ်” ကို ကပြခဲ့တယ်။

အဲဒီဇာတ်မှာ အစ်မတော်ရွှေရိုးဖြူနဲ့ သိုက်ဆရာသာလာယျာတို့ မေတ္တာမျှတဲ့ အခန်းပါတယ်။ မင်းသားနဲ့ မင်းသမီးဟာ ချစ်ခန်းကြိုက်ခန်းမှာ သရုပ်ဖော်တာကြမ်းလို့ အစ်မတော်က မကြိုက်ဘဲ ဖြစ်သွားတယ်။ နေ့ခေါင်ခေါင်မှာ ချက်ချင်း လျှပ်စီးတွေလက်ပြီး မိုးကြိုးလေကြိုးကျလို့ ပွဲမျက်သွားခဲ့တယ်။

နောက်တော့ အဲဒီက အမျိုးသမီးတစ်ယောက်ကို ဝင်ပူးပြီး အစ်မတော် မကြိုက်တဲ့အကြောင်း ပြောတယ်။ ဒါပေမယ့် အဲဒီဇာတ်အဖွဲ့ကို ထပ်ကစို ပြောပြီး မေတ္တာမျှတဲ့အခန်းကို မကြမ်းတမ်းဖို့ ပြောခဲ့တယ်။ ဇာတ်သမားတွေလည်း သူတို့ရဲ့အမှားကြောင့် ကြောက်လန့်ပြီး ဆက်မကရဲကြဘူး။

ဒါပေမယ့် ဖြောင့်ဖြောင့်ချချပြောပြီး မကြမ်းတမ်းဘဲ ပြန်ကန့်ပြောလိုက်တယ်။ ဇာတ်အဖွဲ့လည်း ကြောက်ကြောက်နဲ့ ယဉ်ကျေးလိမ္မာစွာ ပြန်လည်ကပြကြတယ်။

“အဲဒီနောက်နေ့မှာ ဘာဖြစ်သေးလဲ”

“ဘာမှမဖြစ်ဘူး။ ဇာတ်ပွဲက အေးအေးဆေးဆေးနဲ့ ပြီးသွားတယ်”

“ဪ... ဟုတ်လား... အဖေ”

“တချို့လူတွေက နတ်ဝင်တာ မယုံကြည်ကြဘူး။ မယုံကြည်တာလည်း အပြစ်မဆိုသာဘူး။ သူတို့က နတ်စိမ်းဆိုတော့ ကမ္ဘာထွ်ရှိတယ်။ ကြိုတင်ပြီး သိမြင်နိုင်တယ်။ ပူးနိုင်တယ်။ ကပ်နိုင်တယ်။ ကိုယ်ပြောတဲ့စကားကို သိနိုင်တယ်ကွဲ့”

“ကျွန်မလည်း အဖေအဖေတွေမှ ဗဟုသုတ အများကြီးရလာတယ်”

“နတ်အကြောင်းပြောရရင် မင်းကြီးမင်းလေးဆိုရင် အနော်ရထာမင်းလက်ထက်ကတည်းက နတ်စိမ်းဖြစ်သွားတာ။ အခုဆိုရင် နှစ်ပေါင်း (၉၀၀)ကျော် ရှိသွားပြီ။ သူတို့ရဲ့ညီညာစွာ တွေဟာ အခုထက်ထိ မကျွတ်မလွတ်တဲ့ဝဝနဲ့ ရှိနေဆဲပဲ”

“အဲဒါကို အဖေက ဘယ်လိုလုပ်သိသလဲ”

“အခုထက်တိုင် တောင်ပြုန်းပွဲတို့၊ မယ်တော်ကို ပုဇွန်ထုထုရတနာပွဲပွဲတွေဟာ အခုအထိ ကျင်းပနေဆဲပဲ။ မင်းကြီးမင်းလေးအတွက် တတ်ပေးထားပြီး မလုပ်ရင်လည်း ဝင်ပူးပြီး ပြောတော့တာပဲ။ တတယ်တော့ နတ်နဲ့ နဂါးဆိုတာ မလှည့်စားကောင်းဘူးကွဲ့”

“ဟုတ်ကဲ့ပါ... အဖေ”

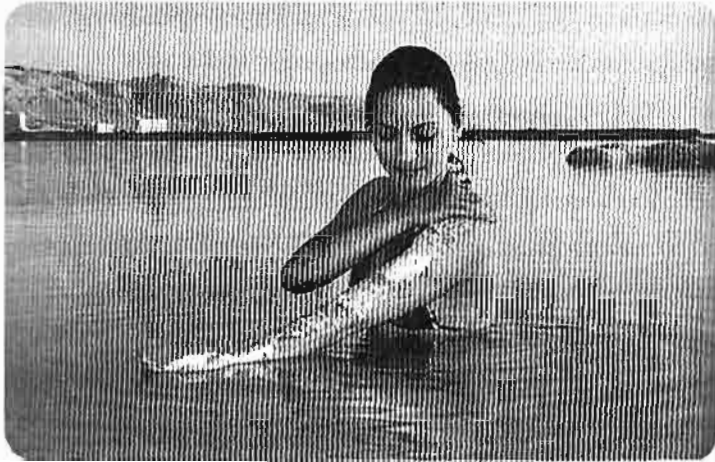
“တောင်ပြုန်းပွဲတော်ကို ဝါခေါင်လမှာ ကျင်းပတာ မှန်ပေမယ့် ဝင်းကြီး မင်းလေးဟာ တရုတ်ပြည်ကိုသွားပြီး စစ်တိုက်ခဲ့ဖူးတယ်။ အဲဒီမှာ သိကြားမင်းဆက်သတဲ့ မြဆင်းတုတော်ကိုပင့်ဆောင်ပြီး အောင်ပွဲနဲ့အတူ ပြန်လာခဲ့တယ်။ အဲဒီအချိန်က တပေါင်းလဆန်း (၁၁)ရက်ပဲကွဲ့”

ဒါကို နတ်ယုံကြည်သူတွေက တပေါင်းစစ်ပြန်ပွဲဆိုပြီး ကျင်းပပေးခဲ့တယ်။ တပေါင်းစစ်ပြန်ပွဲကတော့ တောင်ပြုန်းပွဲကြီးလောက် မစည်တားဘူး။ ဒါပေမယ့် နတ်ကတော် အတော်များများလာပြီး ပွဲဆက်ကြတယ်”

“အဖေပြောပြလို့ နတ်ဝင်သူတွေအကြောင်းကို ပြည့်ပြည့်စုံစုံ သိရတဲ့အတွက် ကျေးဇူး အထူးတင်ပါတယ်... အဖေ”

ကျွန်မတို့အုပ်စုလည်း တောင်ပြုန်းပွဲတော်၌ ပျော်ရွှင်စွာလှည့်လည်ကြည့်ရှုပြီး ရန်ကုန်သို့ ပြန်ခဲ့ပါတော့သည်။

ပင်လယ်သေ (သို့မဟုတ်) ဆားပင်လယ်

Dead Sea (ပင်လယ်သေ)၊ ဒါမှမဟုတ် ဆားပင်လယ်လို့ ခေါ်ကြတဲ့နေရာက တကယ်တမ်းပြောရမယ်ဆိုရင် ဆားကန်ကြီးပါပဲ။ အဲဒီဆားကန်ကြီးကို အရှေ့ဘက်မှာ ရှေ့ဒန်း၊ အနောက်ဘက်မှာတော့ ပါလက်စတိုင်းနဲ့ အစွဲရေတို့က တောင်စွတ်ပေးထားပါတယ်။

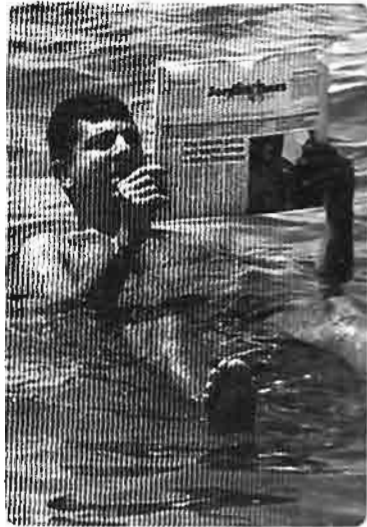
Dead Sea ရဲ့ ယူနက်စကော့ပြင်နဲ့ကမ်းခြေက ပင်လယ်ရေယူနက်စကော့ပြင်အောက် (၄၂၉) မီတာ နိမ့်ပါတယ်။ ကမ္ဘာ့ပင်လယ် ရေယူနက်စကော့ပြင်အောက် အနိမ့်ဆုံးနေရာပါ။ Dead Sea ဟာ (၃၀၄) မီတာရှိပြီး ကမ္ဘာပေါ်မှာရှိတဲ့ ဆားဓာတ်တရားလွန်ပါဝင်တဲ့ ကန်တွေထဲမှာတော့ အနက်ဆုံးပါပဲ။

Dead Sea ဟာ (၂၀၁၁) မှာတုန်းက ဆားဓာတ်ပါဝင်မှု (၃၄.၈) ရာခိုင်နှုန်းနဲ့အတူ ကမ္ဘာ့ဆားဓာတ်ပါဝင်မှုအများဆုံး ရေကန်ထဲက တစ်ခုအဖြစ် မှတ်တမ်းဝင်ခဲ့ပါတယ်။

အဲဒီတုန်းက အန္တာတိကမှ Lake Vanda က (၃၅) ရာခိုင်နှုန်း၊ Djibouti မှ Lake Assal က (၃၄.၈) ရာခိုင်နှုန်း၊ ကက်စပီယန်ပင်လယ်မှာရှိတဲ့ Garabogazkol ပင်လယ်ထုံးအိုင်က (၃၅) ရာခိုင်နှုန်း၊ ဆားဓာတ်ပါဝင်မှု ရှိခဲ့ပြီး အန္တာတိကရှိ McMurdo Valleys မှ တချို့သော ဆားပါဝင်မှု မြင့်မားတဲ့ကန်တွေမှာဆိုရင် ဆားဓာတ်ပါဝင်မှုဟာ (၄၄) ရာခိုင်

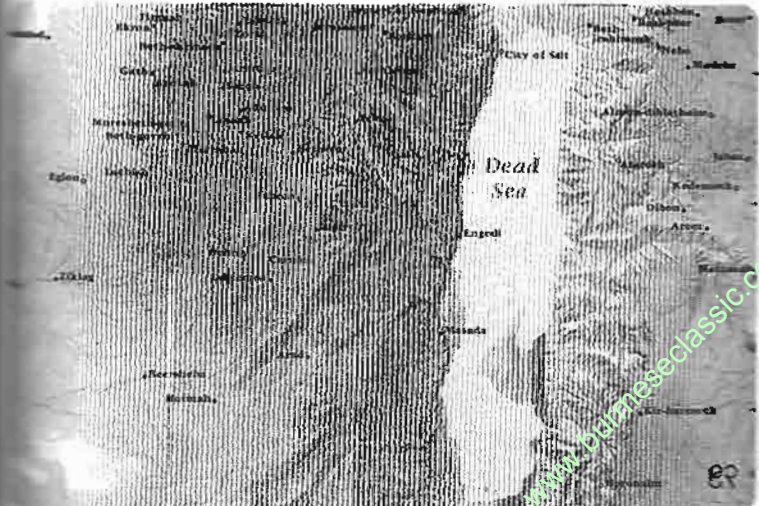
နှုန်းထိတောင် ရှိခဲ့ကြပါသတဲ့။

Dead Sea မှာ ဆားပါဝင်မှု ဘယ်လောက်များသလဲဆိုရင် ပင်လယ်သမုဒ္ဒရာမှာ ပါဝင်တဲ့ ဆားဓာတ်ထက် (၈.၆) ဆလောက် ပိုပါတယ်။ ရေအောက် ကြမ်းပြင်မှာဆိုရင် ဆားတွေဟာ တောင်ပုံရာပုံပါ။ ဒီလို ဆားဓာတ်ပါဝင်မှု နှုန်း မြင့် မားခြင်းကြောင့် တိရစ္ဆာန်တွေ ရှင်သန်နေထိုင်ဖို့ မဖြစ်နိုင်လောက်အောင် ပြင်းထန်တဲ့ သဘာဝ ပတ်ဝန်းကျင်ကို ဖြစ်စေပါတယ်။

ဒါကြောင့် ပင်လယ်သေကန်မှာ မိုက်ခရိုတက်ပီနဲ့ ကြည့်ရလောက်အောင် သေးငယ်တဲ့ဝါးတွေနဲ့ ရေနေပင်တွေ ရှင်သန်နိုင်ခြင်း မရှိပါဘူး။ သိပ်တို သေးမွှားလွန်းတဲ့ ဘက်တီးရီးယားတွေနဲ့ မှိုပင်လေးတွေလောက်သာ ဖင်လယ်သေထဲမှာ ရှိပါတယ်။

Dead Sea ဟာ ကီလိုမီတာ (၅၀) ရှည်လျားပြီး အကျယ်ဆုံးနေရာမှာ (၁၅) ကီလိုမီတာ ကျယ်ဝန်းပါတယ်။ Dead Sea ရှိနေတဲ့နေရာကို

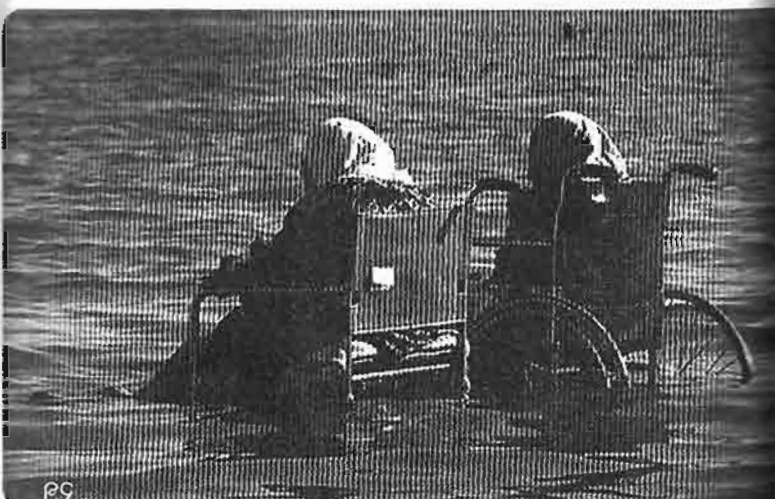

ပြောမယ်ဆိုရင်တော့ ရော်ဒန်မြေလွှာကျွဲ ချိုင့်ဝှမ်းမှာ ရှိပါတယ်။ Dead Sea ရဲ့ အဓိက မြစ်လက်တက်ဟာ ရော်ဒန်မြစ်ဖြစ်ပါတယ်။

လွန်ခဲ့တဲ့ နှစ်ထောင်ပေါင်းများစွာကတည်းက မြေထဲပင်လယ် မြစ်ဝှမ်းဝန်းကျင်မှ လာရောက်လည်ပတ်သူတွေဟာ Dead Sea ကို လာလေ့ ရှိပါတယ်။ သမားကျမ်းစာထဲမှာတော့ ဒေးဗစ်ဘုရင်ရဲ့ ကွန်းရိုရာ နေရာတစ်ခု အဖြစ် Dead Sea ကို ဖော်ပြထားပါတယ်။

ကမ္ဘာ့ပထမဆုံး ကျန်းမာရေးအတွက် အပန်းဖြေရာ နေရာတစ်ခု ဖြစ်ခဲ့ပြီး များပြားလှစွာသော ထုတ်ကုန်ပစ္စည်းတွေကို ထောက်ပံ့ပေးနေ

ထယ်လို့သိရပါတယ်။ Dead Sea မှ ဆားနဲ့တွင်းထွက်ပစ္စည်းတွေကို အလှ ဘုန်းပစ္စည်းတွေ ဖန်တီးဖို့နဲ့ ဆေးဖက်ဝင်အထုတ်ကလေးတွေကို ပြုလုပ်တဲ့ နေရာမှာ သုံးကြပါတယ်။

ဒါ့အပြင် အောက်ပိုင်းမသန်၊ အောက်ပိုင်းသေနေသူတွေကို ဝေလယ်သေရဲ့ ဆားရည်ထဲမှာစိမ်ပေးရင် အာရုံကြောတွေ ပြန်လည်နိုး ကြားစေတယ်လို့လည်း ရှေးခေတ် ဆေးပညာအယူအဆလည်း ရှိပါတယ်။

ဆားပါစင်မှုန့်နီးမြင့်တဲ့ ပင်လယ်ရေကြောင့် Dead Sea မှာ ရေကူးတဲ့လူတွေကို ရေထဲမှာ အလွယ်တကူ ပေါ်လောပေါ်စေနိုင်ပါတယ်။ သတ္တုဆားတွေ ပျော်ဝင်နေတဲ့ရေ၊ လေထုထဲမှာဝတ်မှုန့် အခြားယားယံစေ ဘတ်တဲ့ အမှုန်တွေ ပါဝင်မှုနည်းပါးခြင်း၊ နေမှဖြာထွက်လာတဲ့ ရောင်ခြည် များမှ ရေခဲလွန်စေရင်ခြည်ပါဝင်မှုန့်ကို လျှော့ချနိုင်ခြင်းအပြင် နက်နဲတဲ့ ရေထုကြောင့် မြင့်မားတဲ့လေထုဖိအား အစရှိတဲ့အချက်တွေက ကျန်းမာရေး အတွက် အကျိုးပြုစေပါတယ်။

Dead Sea ရဲ့ နောက်ထပ်ထူးခြားမှုတစ်ခုကတော့ ကတ္တရာ ဆွေ့စွန့်ထုတ်ပေးတာပါပဲ။ ပူပေါင်းသေးသေးလေးတွေနဲ့ အနက်ရောင် အတုံးအခဲလေးတွေကို တစ်ပုံစီပုံ စွန့်ထုတ်ပေးနေတာဖြစ်ပါတယ်။ အိဂျစ် ဘီဘီရဲ့ မံပီပြုလုပ်တဲ့ လုပ်ငန်းစဉ်တွေမှာ Dead Sea ကနေ တင်ပို့တဲ့ ကတ္တရာတွေကို အသုံးပြုတယ်ဆိုတဲ့အကြောင်း ဗဟုသုတဖြစ်စေဖို့ ဖော်ပြ သို့တိရပါတယ်။

www.burmeseclassic.com

သရဲမ ဖမ်းပွဲ

နေမထူး

- ထားမနှင့်စိန်အောင်တို့၏ချစ်ဇာတ်လမ်း
- မထင်မှတ်စရာအဖြစ်အပျက်ကြောင့် ချစ်သူနှစ်ဦးကွဲခဲ့ရသောအခါ..။
- အလွှားတစ်ပိုင်းဖြစ်ရသူကစိန်အောင်
- မောင်မောင်မှသရဲခြောက်ခြင်းအတွေ့အကြုံကို စမ်းသပ်ကြည့်ချင်သောအခါ..။

အဲဒီကောင်တွေက
ဒီတစ်ဝိုက်က မဟုတ်ဘူး
လှေထိုးသားတွေက . . .။
ထားမေကိုတွေတော့
ခွင်ကြုံလုပ်သွားတာပဲ။

သည်တစ်ခေါက် ရွာသို့ပြန်အရောက်တွင် စိန်အောင်၏အခြေအနေက ထူးခြားသည်။ သူတို့အိမ်ခြံဝင်းရှိ ကံ့ကော်ပင်ကြီး၏ပင်စည်တွင် စိန်အောင်ကို နောင်ကြီးတဲထားခြင်းဖြစ်သည်။ မူလက နွားခြံတွင် ကြီးဖြင့် ချည်တုပ်ထားသည်ဟု ဆိုသည်။ စိန်အောင်က ရုန်းကန်သဖြင့် နွားတဲ ပြိုတုန်းသည်။ သစ်ပင်တွင်ချည်ထားသော် စိန်အောင်၏ရုန်းအားကြောင့် အသားတွေ ခုတ်ပြတ်ကုန်သည်။

ထို့ကြောင့် နှစ်လှန်၊ သုံးလှန်ခန့် ကြီးရှည်ရှည်ကို အသုံးပြုပြီး ကံ့ကော်ပင်တွင် ချည်ရသည်ဟု သိရသည်။ သို့မှသာ ရုန်းကန်ပြေးလွှားသော်လည်း အတိုင်းအတာတစ်ခုအထိ စိတ်ကျေနပ်စွာ ရုန်းကန်နိုင်သဖြင့် အန္တရာယ်မရှိ။ တော်သေး၏ဟု ဆိုကြသည်။

စိန်အောင်သည် အချိန်ရှိသရွေ့ ဝေးနေခိုင်နေသည်။ တစ်စုံတစ်ခုတို့ တွေးတောပြီး နှုတ်မှ တတွတ်တွတ် ခေါ်သည်။ အရှိန်ရလျှင် ထပြေးသည်။ နှုတ်ခမ်းမှလည်း တမ်းတလွမ်းမော မှန်းဆပြီး ရွတ်ဆိုလေ့ရှိသည်။

“အချစ် .. နေလိုမှကောင်းရဲ့လား၊
မင်းအပါးမှာ ငါရှိတယ်၊
ဝေးဝေးမသွားနဲ့ အချစ်ရယ်ကွယ်”

လက်တန်းစပ်ဆိုထားသော သူ၏သီချင်းသံအဆုံးတွင် ထပြေးသည်။ ကြီးဆုံးအထိ ပတ်ပြေးသည်။ ကံ့ကော်ပင်တွင် ချည်တပ်မိလျှင် ပြန်ထပြေးသည်။ ဤသို့ပြေးရင်းမောလျှင် မတ်တပ်ရပ်နေသည်။ ငုတ်တုတ် ဆိုနေသည်။ ဟီးလေးချင်ပြီး “အချစ်” ကိုသာ တမ်းတနေသည်။ ဤသည် စိန်အောင်၏ နေ့တစ်နေ့အလုပ်ဖြစ်သည်။

မောင်မောင်သည် ရွာသို့မရောက်သည်မှာ နှစ်ချိကြာပြီမို့ အလည်ပြန်လာသည်။ ချစ်သူငယ်ချင်း စိန်အောင်၏အဖြစ်က စိတ်မသက်သာချော။ စိတ်မကောင်းကြီးစွာ ဖြစ်ရသည်။ မောင်အောင်တို့က ဖြစ်ကြောင်း၊ နှစ်စင်ကို အသေးစိတ်ရှင်းပြသည်။

“ထားမေကြောင့် ဖြစ်ရတာကွ ..”

“ထားမေက သေပြီဆို”

“အေးလေ .. သေလိုပေါ့၊ ထားမေနဲ့ စိန်အောင်က ငယ်ရည်စားအေး မင်းသိသာပဲ .. ဒီနှစ်မှာ အသင့်အတင့်စုဆောင်းမိပြီး အိမ်ထောင်ပြုပြီး စီစဉ်တယ်။ လပိုင်းပဲ လိုတော့တဲ့အချိန်မှာ ရလိုဖြစ်ရတာပဲ”

“ဘယ်လိုဖြစ်တာလဲ .. ရှင်းစမ်းပါဦး”

မောင်မောင်က အလောတကြီး ထပ်မေးသည်။

“အဲဒီနေ့က ထားမေနဲ့ ရွာကလုံမပျို သုံးဦး၊ အားလုံး လေးယောက်အဖွဲ့ ခြံချော့ကို သွားတယ်။ ခြံနဲ့က ဆယ်မိုင်သာသာလောက် ဝေးတယ်။ ခြားက ယမုံနာရွာ၊ အင်းမရွာနဲ့ ဒီ နဲ့သာရွာအထိ လှေလမ်း၊ လှည်းလမ်း၊ ဆိတ်တယ်။ အခုဆို ကတ္တရာလမ်းခမ်းပြီးပြီ။ ယမုံနာရွာနဲ့ အင်းမက (၄) မိုင်ကွာပြီး အင်းမနဲ့ နဲ့သာရွာက (၃) မိုင်ကွာတယ်”

“အင်း .. ထားပါတော့၊ ငါက ဒီရွာသားပါ၊ ငါသိပါတယ်။ ဖြစ်စဉ်ကို ဆက်ပြောပါဦး”

မောင်မောင်က စိတ်မရည်ဟန်ဖြင့် ဖြတ်ပြောသည်။

“အေးလေ .. အခု မင်းလာတော့ လှည်းလမ်းက ကတ္တရာလမ်း၊ ခြံနဲ့ လမ်းခရီးသာကြောင်း ပြောချင်တာကွ။ အဲဒီနေ့က ထားမေမြို့က

အပြန်မှာ အင်းမရွက် ဂဏဝင်တယ်။ အင်းမနဲ့ နဲ့သာရွာက လှမ်းကြည့်ရင် ဖြင်ရတော့ စိတ်ပူစရာမရှိဘူး။

ထားမေ... သုခရွေးလေးအိမ်မှာ သူရုပ်ခိုင်းထားတဲ့ ဝတ်စုံတွေ ဝင်ကြည့်တယ်။ ပြီးတော့ ညနေစောင်းမှာ ရွာကိုပြန်လာတယ်။ မော်လာတို့ တွေ၊ ဆိုင်တယ်တွေ သွားလေ့သွားထရှိလို့ ကြုံရင် တားစီးမယ်။ မကြုံရင် လမ်းလျှောက်ပြန်မယ်ပေါ့။

မောင်အောင်က ထရပ်ပြီး မောင်မောင်ကို ခေါ်သည်။ ရွာထိပ်သို့ လျှောက်သွားပြီး ကတ္တရာလမ်းခေါ်ရုံ သစ်ပင်အုပ်စုစု တစ်ခုကို လက်ညှိုး ထိုးပြသည်။ နဲ့သာရွာမှ တစ်မိုင်သာသာခန့်အကွာတွင် တောစပ်တစ်ခု ထိတွေ့ရသည်။ လယ်ကန်သင်းခေးတွင် ဖြစ်သဖြင့် ယခင်က လယ်တို့ ဟန်တူသည်။ ဧညောင်ပင်ကြီးတစ်ပင်ကိုလည်း အုအုဆိုင်းဆိုင်း မြင်ရသည်။

“အဲဒီမြစ်ရတဲ့ တောစပ်ကလွဲရင် ကျန်နေရာတွေအားလုံး လယ် တွင်းချည်းပဲ။ အဲဒီတောစပ်နားအရောက်မှာ ထားမေကို လူနှစ်ယောက် ထွက်လာပြီး အတင်းဆွဲတယ်။ ပြီးတော့ အမေ့ကျင့်တယ်။ ထားမေက ရုန်းကန်အော်ဟစ်ပေမယ့် မရဘူး။

လူကလည်း ပြတ်၊ မှောင်ချီပျံ့ချိန်လည်းဖြစ်တော့ ထားမေထဲ ခေတ်မီနှစ်ခဲရတယ်။ ကယ်မယ့်သူဝေးပေါ့။ ဒီလိုနဲ့ လူယုတ်မာတွေ အပြစ် အစည် အောင်မြင်သွားတယ်”

မောင်မောင်သည် နားထောင်ရင်း ထားမေမျက်နှာကို တွေးကြည့်

သည်။ ထားမေအသက်က နှစ်ဆယ်ပင် မပြည့်သေးချေ။ ဆူဖြိုးတောင့် ဘင်းပြီး အချောအလှစာရင်းဝင်ဖြစ်သည်။

စိန်အောင်၏ ပုံစံက ပုအိုက်အိုက်၊ မိုက်ဂိုက်နှင့်မို့ မလိုက်ချေ။ သို့သော် စိန်အောင်၏ ထားမေအပေါ် ရှစ်ခြင်းမေတ္တာ၊ အနစ်နာမပူမှာမူ အနားတကာထက် သာလေသည်။ ရျစ်သူအတွက် စွန့်လွှတ်အနစ်နာမ တွင် မိဘဆွေမျိုးတို့ကို ထည့်သွင်းစဉ်းစားသူ မဟုတ်ချေ။ စိန်အောင် အသက်ထက်မက နှစ်နှစ်ကာကာ ရျစ်ရသူမို့ ယခုလို ဖြစ်ရင်ဆိုးကြုံရာ သွင် ရင်ကျိုးလောက်ပေသည်။

“ထားမေဇာတ်လမ်းက ဒီမှာ မပြီးသေးဘူးကွ။ မှောင်ချီဝိုးတဝါး အရွာကို ပြန်လာတယ်ထင်တယ်။ ပြီးတော့ ရွာထဲကို မဝင်ဘူး။ သာကြောင့် ခဲဆိုတော့ မြို့ရွေးက ထားမေဝယ်လာတဲ့ ပစ္စည်းတွေ ရွာထိပ်မှာ ပျံ့ကြဲ ဆင်လို့ပဲ။

သူ့အလောင်းကို အခင်းဖြစ်တဲ့ ဧညောင်ပင်ကြီးခြေရင်းမှာ တွေ့ တယ်။ ဦးခေါင်းတစ်ခုလုံးလည်း ကြေနေတယ်။ ကြည့်ရတာ... ရွာထဲမဝင် တော့ဘဲ ဧညောင်ပင်ကြီးထိမှာ ခေါင်းနဲ့သစ်ပင်တောင့်ပြီး သတ်ခေတ်တယ် ဆို ထင်ရတယ်။ ရွာက ထားမေပြန်မလာလို့ နောက်တစ်နေ့လိုက်သွားမှ ဆိုရတယ်”

“အဲဒီ လူယုတ်မာတွေ မပီဘူးလား”
မောင်မောင်က မခံချိမခံသာဖြင့်မေးသည်။ မောင်အောင်က အတိပြောသည်။

“မိတာပေါ့။ စုံစမ်းဖော်ထုတ်နေတုန်းမှာ ထားမေက ဝင်ပူးပြီး ပြောတယ်။ အဲဒီကောင်တွေက ဒီတစ်ပိုက်က မဟုတ်ဘူး။ လေထိုးသား ဆွဲတွဲ၊ သစ်ဖေါင်ဆွဲရင်း ခေတ္တနားတုန်း အရက်တက်ရှာကြတယ်။ ထားမေ ဆိုတော့ ခွင်ကြုံလုပ်သွားတာပဲ။

သူတို့က မသတ်ဘူးလို့ပြောတယ်။ ကျွဲလွန်တာတော့ ခုန်တယ်။ ခုန်ပုံ၊ လူသတ်မှုနဲ့ အပြစ်ကျသွားတယ်။ အဖြစ်မှန်က သူတို့သိမှာပဲ... သားမေအဖြစ်က ကြေကွဲစရာပါကွာ”

“စိန်အောင်က ဘယ်လိုဖြစ်တာလဲ”

www.burmeseclassic.com

အသေအချာကြည့်သောအခါ
ပွင့်ရိုက်ထမိန်နှင့် လုံးကြီးပေါက်လှ
ဆံပင်ဖားလျားချထားသော
မိန်းမပျိုတစ်ယောက်၏ လမ်းလျှောက်နေဟန်ကို
မြင်ရသည်။ ထိုအခိုက်...

မောင်မောင်က ဆက်စစ်မရသဖြင့် ထပ်မေးပြန်သည်။ မောင်
အောင်က ရှင်းပြရသည်။

“စိန်အောင်က သေလုပြောပါးစံစားရဟန် တူပါတယ်။ တပိုင့်
တရီရီနဲ့ သူ့စိတ်ကြိုက်ကို လိုက်လျောရတာပေးကွာ၊ ညနေတိုင်း၊ အဲဒီ
ညောင်ပင်ကြီးရောက် သွားတယ်။ ထားမေ အလောင်းတွေတဲ့နေရာမှာ
ထိုင်ပြီး ဝိုလိုက်၊ ရိုလိုက် တတွတ်တွတ် ပြောဆိုတမ်းတလိုက် လုပ်တာပေါ့။
ဒို့က အဖော်လိုက်ရတယ်။ ညတိုင်း၊ ဆယ်နှစ်နာရီကျော်မှ ပြန်ရတယ်”

“အဲဒါနဲ့ သွပ်သွားရောလား”
မောင်မောင်က ဖြတ်ပြောသည်။

“မဟုတ်ဘူး။ တစ်နေ့မှာ ညဉ့်ဆယ်နှစ်နာရီကျော်လို့ ပြန်မယ်
လုပ်တုန်း... အမွှေးနဲ့တွေ လှိုင်လာတယ်။ ဒို့လည်း ကြယ်သီးမွှေးညှင်းထဲ
ခေါင်းတွေ ကြီးလာတယ်။ အမွှေးနဲ့က ထားမေလိမ်းနေကျ သနပ်ခါးနဲ့
စံပယ်ပန်းနဲ့ပဲ။ ဒါပေမယ့် တအားမွှေးတယ်။

“ဟော... တွေ့ပြီ... အချစ်... နေပဲဦး အချစ်ရယ်... မောင်လိုက်မယ်
ဆိုပြီး စိန်အောင်က ပြေးလိုက်တယ်။ ဒို့လည်း ဘုမသိ သမသိ ပြေးရတာပေါ့။
ရွာထိပ်ရောက်တော့ ရွာထဲကို မဝင်ဘူး။ ပြန်လှည့်ပြီး အော်ဟစ်ငိုယိုပြင်
တမ်းပြီး ပြန်ပြေးတယ်။ ဒို့ကလည်း လိုက်ပေး။ ကြာတော့ ဒို့လည်းမောပြီး
လျှာထွက်၊ သူလည်း သွပ်သွားတာ မင်းမြင်တဲ့အတိုင်းပေါ့။ အဖြစ်က အိ”

“မင်းတို့အဖြစ်က ဟုတ်လို့လား”
မောင်မောင်က မယုံတစ်ဝက်၊ ယုံတစ်ဝက်ဖြင့် မေးသည်။ မောင်
အောင်က အသေအချာရှင်းပြသည်။

“အမှန်ပဲ... အဲဒီနေ့က ထားမေသေတဲ့ လကွယ်ညမှာ ဖြစ်တာပဲ။
တစ်ခါတလေ ဖြူဖြူလေးတွေရတယ်။ ဒို့စိတ်ထင်လားတော့ မသိဘူး။
စိန်အောင်ကတော့ “ထားမေ... ထားမေ” ဆိုပြီး ပြေးလိုက်တာပဲလေ။ အဲဒါ
အဖြစ်မှန်ပဲ... မင်းက လေ့လာချင်လို့လား”

မောင်အောင်က မေးသည်။ မောင်မောင်က စဉ်းစားပြီး ဖြည်းလေး
ပြောပြန်ပြောသည်။

“အေး... ဝါက သရဲခြောက်မခံရဘူးပေမယ့် သရဲတော့ ကြောက်
တယ်။ အတွေ့အကြုံရအောင်တော့ စမ်းကြည့်ချင်တယ်။ ဘယ်လိုလုပ်ရ
လဲ”

“ဒီလိုလေ... ဒီနေ့ မြန်မာလို ဆယ်သုံးရက်ဆိုတော့ သန်ဘက်ခါ
အဲဒါ နောက်နှစ်ရက်မြောက်တဲ့နေ့မှာ စိန်အောင်အိမ်မှာစုပြီး ရွာပြင်က
ညောင်ပင်ကြီးဆီသွားကြမယ်။ ဒို့နှစ်ယောက်ထဲတော့ မဟုတ်ဘူး။
မောင်ညိုနဲ့ တင်လုလည်း ခေါ်မယ်”

မောင်မောင်က သဘောတူကြောင်း ခေါင်းငြိမ်ပြလိုက်လေသည်။

လကွယ်ည။
အမှောင်ထု စိုးမိုးစပြုချိန်ဖြစ်သည်။
မောင်မောင်သည် တက်ကြွစွာဖြင့် ညရုနှစ်နာရီကတည်းက
စိန်အောင်၏အိမ်သို့ ရောက်လာသည်။ စိန်အောင်၏အိမ်တွင် သတ်မှတ်
ထားသော လူများကို စုစည်းသည်။ ည(၈)နာရီခန့်တွင် လူစုံသဖြင့် အားလုံး
အသင့်ဖြစ်နေလေပြီ။

သည်နေ့ညတွင် ထူးခြားသည်က စိန်အောင်ဖြစ်သည်။ ယခင်
ညများကဲ့သို့ တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်စွာ နေထိုင်ခြင်းမရှိချေ။ တတွတ်တွတ်
ဖြင့် သူလည်းလိုက်လိုကြောင်း တောင်းဆိုလျက်ရှိသည်။

“မောင်အောင် .. ငါ့ကို ထားမေမီ ဝိုပေးပါကွာ .. ဒီည သူလာ နာကွ”

“ထားမေလာမှာ မင်းသိလို့လား”

“သိတယ်၊ ငါ့ကို ပြောသွားတယ်။ ဝိုပေးပါ .. သူငယ်ချင်းရယ်”

မောင်အောင်က စိန်အောင်ကို စိတ်မကောင်းစွာ ကြည့်နေမိသည်။ အတန်ကြာမှ မောင်မောင်ကို အခြေတောင်းဟန်ဖြင့် ကြည့်သည်။ မောင်မောင်က စိတ်မကောင်းစွာဖြင့် ခေါင်းငြိမ့်ပြသည်။

“သနားပါတယ်ကွာ။ ငါ့သူငယ်ချင်းကို ခေါ်ခဲ့ပါ။ ဟိုမှာ တွေ့ရင် လည်း ဇမ်းဒိုး၊ ပေးစားလိုက်တာပေါ့အေးဇော..”

မောင်မောင်က ရယ်သွမ်းသွေးရင်းပြောသည်။

“မင်းကတိပေးရမယ် .. ဒီစကား နားထောင်ရမယ် .. ဟိုရောထိ ရင် မပြေးရဘူးနော်၊ ဒီနဲ့ အတူတူနေမယ်ဆိုမှ ခေါ်မယ်”

“အတူတူနေပါမယ်ကွာ .. မပြေးပါဘူး။ ငါ့ကိုခေါ်ပါ”

မောင်အောင်၏ မပြေးရန်ကန့်သတ်ချက်ကို စိန်အောင်က အလွန် တကု သဘောတူသည်။ ဤသို့ဖြင့် မောင်မောင်တို့(၈)ဦးသည် ည(၈)နာရီ သာသာခန့်တွင် ရွာအပြင်သို့ ထွက်လာခဲ့သည်။

လမိုက်ညဖြစ်သော်လည်း ကြယ်ရောင်ကိုအားပြု၍ ကတ္တရာ လမ်းပေါ်လျှောက်ရသည်မှာ တိတ်ဆိတ်အေးချမ်းလှသည်။ ည(၉)နာရီ သာသာခန့်တွင် ထားမေ၏ အလောင်းတွေ့ရသည်ဆိုသော ညောင်ပင်ကြီး အနီးသို့ ရောက်လာသည်။ ဘာမျှ မတွေ့ရသော်လည်း သစ်ပင်ကြီးအနီး ထိုင်မိလျှင်ပင် ကြက်သီးဖျန်းဖျန်းထလာသည်။

“ဟ .. ကြက်သီးထတယ်ကွ .. လမ်းမပေါ်နေတာ ကောင်းမယ်”

မောင်မောင်က ထူးဆန်းသဖြင့် စိုးရွံ့စွာပြောလာသည်။ အကယ်၍ တစ်စုံတစ်ရာ အဆင်မပြေဖြစ်လျှင် ကတ္တရာလမ်းအတိုင်း ရွာသို့ပြေးရန် အချိန် သာသောကြောင့် ဖြစ်သည်။ မောင်အောင်က သဘောတူသဖြင့် (၅)ယောက် သား ကတ္တရာလမ်းပေါ်ရွေ့ထိုင်ကြသည်။ စိန်အောင်က “ထားမေ .. အချစ် .. ထားမေ” ဟု ရေရွတ်နေသည်။

လေနေအေးသွားသော ညသည် ကြယ်ရောင်ဖြင့် အေးမြသာသ

သည်။ စိတ်တည့်ရာတွေ့ပြီး တောင်ဝေး၊ မြောက်ဝေးနှင့် စိတ်ကူးရေအလျဉ် ကြောတွင် မြောရမည့်အစား တောင်ပြော၊ မြောက်ပြောဖြင့် အချိန်ကို တစ္ဆေ ချွေတုန်ဆုံးသွားရသည်။ ညတစ်ဆယ့်နှစ်နာရီတိုးသည်အထိ ထူးထူးခြားခြား ဖြစ်မလာချေ။

“သုံးနာရီတိုးတဲ့အထိ စောင့်ကြည့်လို့မှ မထူးရင် ပြန်မယ်”

မောင်မောင်က စီးကရက်တစ်လိပ်ကို ထုတ်ယူဖွားရှိုက်ပြီး အဆို ဖြစ်သည်။ စိန်အောင်မှအပ ကျန်သူများက သဘောတူကြသည်။ စိန်အောင် သူ “ထားမေ .. အချစ် .. မောင်လာပြီလေ .. ထားမေ” ဟူ၍သာ တအိအိ အာအာ မြည်တွန်နေရာသည်။ ည(၁)နာရီသာသာခန့်တွင် စိန်အောင်၏ အူအရာက ထူးခြားလာသည်။

စိန်အောင်၏မျက်လုံးများသည်

ညောင်ပင်ကြီးသို့ ကြည့်နေရာက ကတ္တရာ လမ်းဘက် လှည့်သွားသည်။ သူ၏ နှုတ်လုံးများမှာ သာမန်ထက် ပိုမို ဖြူလာသည်ဟု ထင်ရသည်။

“ခေါ်မှလည်း”

“ထားမေ ..

ထားမေ” ဟု ရေရွတ်နေသည်။

မောင်အောင်က စိန်အောင်ကို နှိုးဆော်ရင်း ပတ်ဝန်းကျင်ကို ဧဝံ ခြင်္စင် ဝှမ်း၏။ ဘာမျှ ထူးထူးခြားခြား မတွေ့ရပေ။

“ဟော .. ဟိုက ဘာလဲ”

မောင်အောင်၏နှုတ်မှ တအံ့တဩ ဖြင့် အသံထွက်လာသည်။ ရွာသို့သွားရာ ဘက်တွင် ခပ်ဖြူဖြူ အရာတစ်ခုတွေ့ရသည်။ အသံအချာကြည့်သောအခါ ပွင့်ရိုက်ထမိန် နှစ်ခုကြီးပေါက်လှ ဆံပင်ဖားလျား ချထားသော မိန်းမပျိုတစ်ယောက်၏ လမ်းလျှောက်

နေဟန်ကို ပြင်ရသည်။ ထိုအခိုက် သနပ်ခါးနဲ့သင်းသင်းနှင့် စပယ်ပန်းနဲ့တ
ပွေးကြိုင်လွှမ်းမိုးလာသည်။

စိန်အောင်က "ထားမေ...ထားမေ... အချစ်" ဟု ပြည်တမ်းပြီး
ထိန်းမနိုင်၊ သိမ်းပရဖြစ်လာသည်။ ဝေဏအကြာတွင် စိန်အောင်၏ဆောင်ရွက်
မှုကြောင့် လွတ်ထွက်သွားပြီး ထိုစိန်မပျိုနောက်သို့ ပြေးလိုက်လေသည်။
ကျန်သူများလည်း မနေနိုင်။ စိန်အောင်ကို ပြန်လည်ဖမ်းမိစေရန် လိုက်ကြ
ရသည်။ ရေက မိန်းမပျိုမှာ အိန္ဒြေမပျက်သွားလျက်ရှိသော်လည်း မောင်
မောင်တို့အုပ်စုမှာ တသိတတန်းကြီး၊ ပြေးလွှားလျက်ရှိသည်။

"ထားမေ... အချစ်... မောင်လာပြီ... ထားမေ"

ယောက်ျားအားနှင့် ပြေးလိုက်သူတစ်သိုက်က ဝါးနှစ်ပြွန်၊ သုံးပြွန်
သာကွာဝေးသော လှုပ်လီလှုပ်လဲ့ မိန်းမပျိုကို ဝေဏအတွင်း ပိုရမည်။ သို့
သော် နှစ်မိုင်ခန့်လိုက်ပြီးသည်အထိ မပိုသေးချေ။ ရွာနီးဝပ်ရောက်သော်
ပျောက်သွား၏။ အတော်မောသဖြင့် ဝေတ္တနားမည်ကြံစဉ် စိန်အောင်က ကြံ
လှည့်ပြေးပြီး အော်ပြန်သည်။

"ထားမေ... အချစ်... နေဦးလေ"

စိန်အောင် ပြန်ပြေးသည်က မှန်သည်။

စိန်အောင်၏ရှေ့မနီးမဝေးတွင် မိန်းမပျိုသွားနေသည်ကို တွေ့
သည်။ သည်တစ်ခါက ညောင်ပင်ကြီးဘက်သို့ ဦးတည်ခြင်းဖြစ်သည်။
မောင်မောင်တို့အုပ်စုက အနားမယူနိုင်။ တစ်စုံတရာဖြစ်မည်စိုးရွံ့၍ ပြန်

လှည့်ပြီး ပြေးလိုက်ရသည်။

စိန်အောင်၏နောက်မှ တသိတတန်းကြီးသည် မိန်းမပျိုနှင့် မနီး
ဝေးချီသော်လည်း မပိုနိုင်ချေ။ မျက်နှာကိုပြင်ရရန်ကား ဝေးဝေး၏။ အား
ထည့်ပြေးရင်း ညောင်ပင်ကြီးနေရာသို့ ရောက်သည်။ မိန်းမပျိုက ညောင်ပင်
အောက်ဝင်ရောက်သွားသည်လား။ စိန်အောင်ကိုမေ့ပြီး အခြားယောက်ျား
တစ်ယောက်နောက် လိုက်သွားသည်လား။ မပြောတတ်ပေ။ အစအန ရှာ
ရေအောင် ပျောက်သွားပြန်သည်။

အားလုံးမောဟိုက်နေသဖြင့် ထိုင်ချလိုက်သည်။ စိန်အောင်က
မောနိုင် မပန်းနိုင်။ နောက်လှည့်ပြီး ပြန်ပြေးသည်။ ဟုတ်သည်။ သူ၏ရှေ့
လှမ်းမကမ်းတွင် မိန်းမပျိုက မရှိတော့
တန်ဖြင့် လျှောက်လှမ်းသွားနေဆဲ ဖြစ်
သည်။

ဤသို့ဖြင့် သရဲမတစ်ဖြစ်လဲ
ထားမေက လူကောင်းများကို (၃၊ ၄)
ခေါက်မောင်းပြီးသောအခါ လူသား စင်
စစ်တို့မတတ်နိုင်တော့ချေ။ မောင်မောင်
တို့အုပ်စုမှာ ကတ္တရာလမ်းပေါ်တွင် တုံး
လုံးပက်လက် ဖြစ်ကုန်ကြသည်။

"ရွေးမသား အရူး... ထားလိုက်ကွာ... မလိုက်နဲ့တော့"

မောင်အောင်က ဒေါသတကြီးပြောဆိုပြီး ထိုင်ချလိုက်သည်။
စိန်အောင်မှာ ရွာဘက်ဆီသို့ ဦးတည်ပြေးနေသဖြင့် ပူရန်မလိုချေ။ ပြန်
လှည့်ပြီး ပြေးလာလျှင်လည်း ဆီးကြိုဖမ်းရန်သာ ရှိသည်။ ပြန်လှည့်ပြီး
မပြေးလျှင်လည်း ရွာသို့ပြန်လျှင် လမ်းတွင်တွေ့ရမည်ဟု တွေးမိသည်။
အတန်ကြာသည်အထိ စိန်အောင်မပေါ်လာသဖြင့် မောင်မောင်တို့အုပ်စု
က ရွာဘက်သို့ လှည့်ကြသည်။

"ဒီတစ်လမ်းထဲရှိတာ... ဘယ်သွားလို့ ပြန်လှည့်မလာလဲ ဖခင်
ဘု"

"ယုံပြီလား... မောင်မောင်"

“အင်း.. ယုံသွားပြီ.. မော
လိုက်တာ .. သေနိုင်တယ်”
မောင်မောင်က မောင်
အောင်၏အပြောကို ပြန်ဖြေသည်။
ဤသို့ဖြင့် ရွာအနီးသို့အရောက် ဝါး
သုံးပြန်ခန့်အကွာ၌ တူးထူးခြားခြား
မြင်ကွင်းကို တွေ့ရသည်။ စိန်အောင်
က ကတ္တရာ လမ်းပေါ်လူ့လိုမိုရင်း၊
“အချစ် .. ထားမေ .. အချစ်ရယ်
ကွယ်” ဟု မြည်တမ်းနေ သည်။ စိန်
အောင် တစ်ဦးတည်း လူ့လိုမို နေ
သဖြင့် ဆွဲထူမယူ ချစ်နှောင့်ပြီး ရွာ
သို့ ပြန်ခေါ်လာရသည်။

အောင်သည် မောင်မောင်၏ ရွာမှအပြန်ခရီးကို ဆိုင်ကယ်ဖြင့် လိုက်ပို့သည်။
ညောင်ပင်ကြီးသို့ရောက်သောအခါ မောင်အောင်က စေတ္တရပ်သည်။ ထို
အရံက လေပြေလေးတိုက်ခတ်သဖြင့် ညောင်ဆည်းလည်းသံတို့ တရွဲရွဲ
မြည်သွားကြသည်။

မောင်အောင်နှင့် မောင်မောင်တို့နှစ်ဦးသား ကြက်သီးများ ဖျန်း
ကနဲ ထသွားကြသည်။ မောင်မောင်က တိုးတိတ်ညင်သာစွာ ပြောသည်။

“ငါ့နမ့ထားမေ .. ကောင်းရာဘုံဘဝ ရောက်ပါစေကွယ်။ ဒီ မောင်
အောင်တို့ ကုသိုလ်ကောင်းမှုလုပ်တဲ့အခါ သာဓုခေါ်နိုင်ပါစေလို့ ဆုတောင်း
ပါတယ်ညီမရယ်”

မောင်မောင်ကပြောပြီး မောင်အောင်၏ ဆိုင်ကယ်နောက်တွင်
ခွထိုင်လိုက်သည်။ မောင်အောင်က ဆိုင်ကယ်ကို မောင်းထွက်လာသည်။
ညောင်ညိုပင်ကြီးက တဖြည်းဖြည်း ဝေး၍ဝေး၍ ကျန်ခဲ့လေသည်။

ပြန်မည့်နေ့တွင် မောင်မောင်က မောင်အောင်ကို သွားတွေ့သည်။
မောင်မောင်သည် မောင်အောင်နှင့်အတူ စိန်အောင်ကို သွားတွေ့သည်။
စိန်အောင်က ထုံးစံအတိုင်း မောင်မောင်ကို အသိအမှတ်ပြုစကား မဆိုနိုင်။
မောင်မောင်က စိတ်မကောင်းစွာဖြင့် သူ၏အိတ်အတွင်းမှ ငွေသုံးသောင်း
ကျပ်ကို ထုတ်ယူသည်။ မောင်အောင်၏လက်တွင်းသို့ ထည့်ပြီး ပြောသည်။

“ထားမေအတွက် ကောင်းမှုကုသိုလ်လုပ်ပါ။ ကျွတ်ရာလွတ်ရာ
ဘဝရောက်အောင် အမျှပေးဝေပါကွာ။ ယုံကြည်ပါရစေ”

“မောင်အောင်က ဝမ်းသာပျော်ရွှင်စွာ လက်ခံရင်း ပြောသည်။

“စိတ်ချ သူငယ်ချင်း .. သူ့ဒီဘတွေနဲ့ညှိနှိုင်းပြီး သူ့အိမ်မှာရော
ညောင်ပင်ကြီးမှာပါ ဘုန်းကြီးတွေပင့်ပြီး နားလည်တတ်ကျွမ်းသူတွေနဲ့
သေသေချာချာ လုပ်ပါ့မယ်”

မောင်မောင်က ဘာမျှ ပြန်မပြောချေ။

ခေါင်းငြိမ်ပြီး စိတ်မသက်မသာဖြစ်ဟန်ဖြင့် ငြိမ်နေသည်။ မောင်

ညှိုးခြောက်ချိန်မှာ အရိုးခေါင်းဖြစ်သွားသောပန်း

ကမ္ဘာပေါ်မှာရှိတဲ့ ထူးထူးဆန်းဆန်း ပန်းတစ်မျိုးဖြစ်ပါတယ်။ မြန်မာအယူအဆအရဆိုရင်တော့ ဘယ်အရာမှမတည်မြဲဘူးဆိုတဲ့ သစ်ရသဘောတရားကိုပြသနိုင်တဲ့ ပန်းဆိုရင်လည်း မမှားနိုင်ပါဘူး။

ဒီပန်းရဲ့အမည်နာမ အရင်းကတော့ Snapdragon နဂါးပန်း ဖြစ်ပါတယ်။ အမေရိကန်၊ ဥရောပနဲ့ မြောက်အမေရိကတို့မှာ ပွင့်လန်းတဲ့ပန်းတစ်မျိုးဖြစ်ပါတယ်။ သဘာဝအားဖြင့် ဒီပန်းဟာ ပွင့်လန်းချိန်မှာ အင်မတန်လှပပြီး အဆင်းသဏ္ဍာန်တင့်တယ်တဲ့ ပန်းမျိုးစိတ်ဖြစ်ပါတယ်။

ဒါပေမယ့် ညှိုးနွမ်းခြောက်သွေ့သွားချိန်မှာ ထိတ်လန့် ကြောက်စရာကောင်းတဲ့ အရိုးခေါင်းသဏ္ဍာန်ဖြစ်သွားရခြင်းပါ။ ထူးခြားဆန်းကြယ်ပြီး ဝတ္ထိရဆန်တယ်လို့လည်း ဆိုနိုင်ပါတယ်။

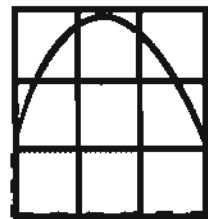
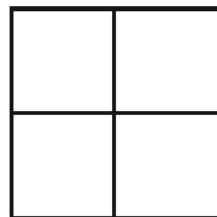
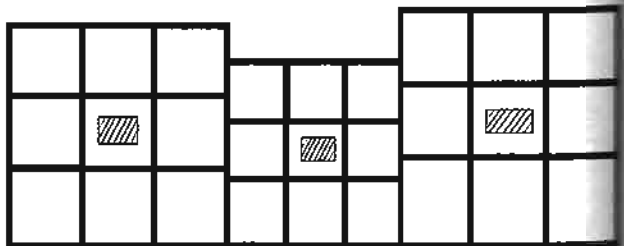
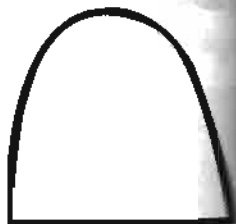
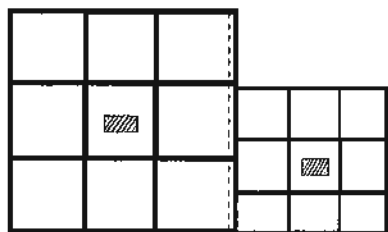
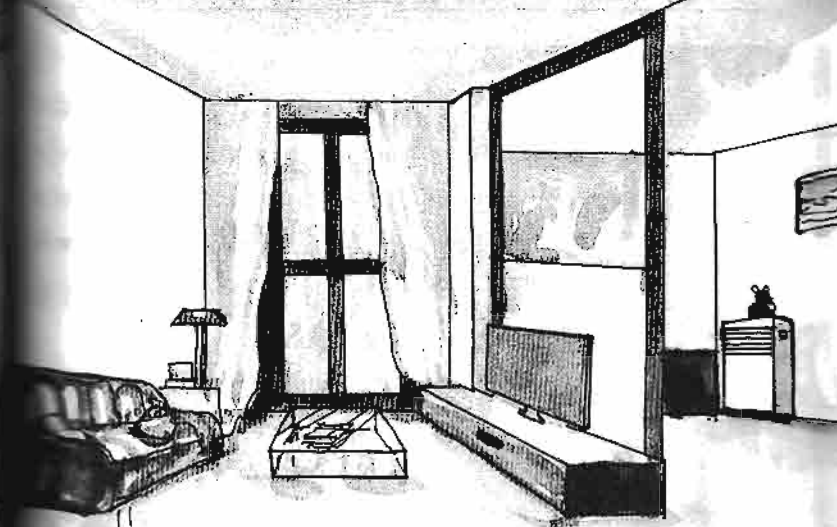
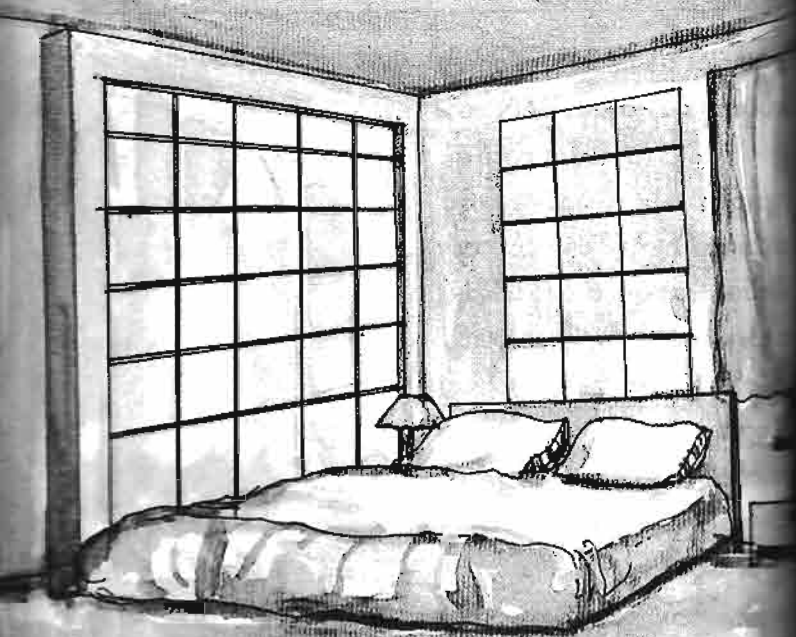
Snapdragon နဂါးပန်းတွေမှာ ပန်းမျိုးစိတ်တွေဟာ အမျိုးမျိုး ရှိပါတယ်။ ဒါပေမယ့် Snapdragon ရဲ့အခွဲ Skull Flower လို့ခေါ်တဲ့

ပန်းခေါင်း ပန်းမျိုးစိတ်တွေမှာသာ နှိုင်းပုံစံမျိုး တွေ့ကြရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။ ဒီပန်းကို မြန်မာလိုဆိုရင် ကျားပါးစပ်ပန်းလို့လည်း ဆိုကြပါ သေးတောင်ကြီးမြို့မှာလည်း ကျားပါးစပ်ပန်းတွေ ပွင့်တယ်လို့ သိရှိရပါ သေး။ ဒါပေမယ့် ညှိုးခြောက်သွားချိန် မှာ ဒီလို အရိုးခေါင်းပန်းအသွင် ပြောင်း သွားသလားဆိုတာကတော့ ကိုယ့် အာတိုယ် လေ့လာကြပါ။ ဘာလို့လဲ ဆိုတော့ ဒီပန်းမျိုးစိတ်တွေဟာ အမျိုး မျိုး အတွေ့တွေရှိလို့ ဖြစ်ပါတယ်။

နောက်ထပ်ထူးခြားချက်တစ်မျိုးကတော့ Snapdragonပန်းတွေ ဘာ ပွင့်လန်းချိန်မှာလည်း ပုံသဏ္ဍာန်အမျိုးမျိုးရှိပြီး တချို့က အမျိုးသား ခေါင်းအင်္ဂါသဏ္ဍာန်၊ အမျိုးသမီး လိင်အင်္ဂါသဏ္ဍာန်မျိုးတွေလည်း ရှိတတ် တယ်။ မြန်မာပြည်က ကျားပါးစပ်ပန်းကတော့ ပန်းပွင့်ကို ညှစ်လိုက်ရင် ကျားပါးစပ်သဏ္ဍာန် ပွင့်အာလာတာကြောင့် ကျားပါးစပ်ပန်းလို့ မြန်မာ တွေ ခေါ်ဆိုကြခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။

ဖုန်းရွှေပညာဖြင့် အိမ်အမျိုးအစားခွဲခြားခြင်း

ထုတ်ဝေရေးဦးစီးဌာန

ဖုန်းရွှေ၏ အိမ်အမျိုးအစား ခွဲခြားမှုနှင့် စတုရန်းအကွက်များ၏ အဓိပ္ပါယ်နှင့် အကျိုးသက်ရောက်မှု • •။

အိမ်တစ်အိမ်၊ အလောက်အညီတစ်ခု၊ အခန်းတစ်ခန်း၊ စသည်တို့ အတွက် ပြင်ဆင်ခွဲစည်းမှု၊ နေရာချထားမှုတို့မှာ "ဖုန်းရွှေ" ပညာရပ်၏ ရှုထောင့်မှကြည့်လျှင် လွန်စွာအရေးပါလှ၏။ ဖုန်းရွှေကောင်းလျှင် ကောင်းသလို၊ မကောင်းလျှင် မကောင်းသလို သက်ရောက်မှုတို့ကို အနည်းနှင့် အများဆိုသလို ရင်ဆိုင်ခံစား ကြုံတွေ့ကြရပေလိမ့်မည်။

ဖုန်းရွှေကောင်းလျှင် မှန်လျှင် သင်နှင့်တကွ သင့်မိသားစုအတွက် ကံကောင်းမှုများ၊ ဆက်တိုက်ဖြစ်ပေါ်လာပါလိမ့်မည်။ စီးပွားရေး၊ ပညာရေး၊ ကျန်းမာရေးကအစ အသက်သက်မှ တိုးတက်ကောင်းမွန်ပြည့်စုံလာမည်။ အိမ်တွင်းရေး၊ သာယာချောမွေ့လာမည်။ ဂုဏ်ရှိန်သတင်း ကျော်စောလာမည်။ အပေါက်လမ်းတွေတည့်ကာ အခွင့်ကောင်းတွေပေါ်လာရပေလိမ့်မည်။ ပိတ်ဆို့နေသောအရာများ ပွင့်လင်းသွားရမည်။

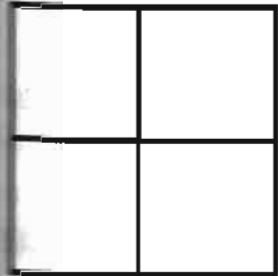
ထိုအတွက် လိုအပ်သော အခြေခံသဘောတရားများကို လေ့လာကြည့်ကြပါစို့။

ဦးစွာပထမ သင့်အိမ်၊ အခန်းစသည်တို့ကို မြေပုံကြမ်းရေးဆွဲကြည့်ပါ။ ခက်ခက်ခဲခဲ မဟုတ်ပါ။ စတုရန်းရန်ပုံများ ရေးဆွဲခိုင်းခြင်းမျှသာ ဖြစ်သည်။ ဝိသုကာအတတ်ပညာလို ရေးဆွဲရန် မဟုတ်ပေ။

ဖုန်းရွှေပညာ၌ အကျယ်ဝန်း၊ ကန့်သတ်ချက်မရှိပါ။ အိမ်ခန်း၊ အခန်းတစ်ခန်းမှသည် တစ်မြို့လုံး၊ တစ်နိုင်ငံလုံး၊ တစ်ကမ္ဘာလုံးအထိ ဆွဲဆန်နိုင်၏။ အဓိကမှာ အရပ်ရပ်မျက်နှာအလိုက် စတုရန်းအကွက်များချွန် လိုပါသည်။ စတုရန်းအကွက်များကို စကေးတိုက်ချရန်သာ လိုအပ်သည်။ ရှင်းလင်းစေရန် အောက်ပါပုံကို ကြည့်ပါ။

(၁)	(၂)	(၃)
(၄)	ဝဟို	(၅)
(၇)	(၆)	(၈)

ဥပမာပြဆိုချက်အဖြစ် အထက်ပါပုံသည် အိမ်တစ်လုံးကို ထောင့်မှ ထောင့်အလိုက် ဝိုင်းခြားအကွက်ချလိုက်ခြင်းပင် ဖြစ်သည်။ အဓိကမှာ စတုရန်း (အနားလေးဘက်ညီ) ဖြစ်ရမည်။ ထောင့်မှန်စတုဂံ (အနားနှစ်ဘက်ညီ) မဖြစ်ရ။

(စတုရန်းပုံ)

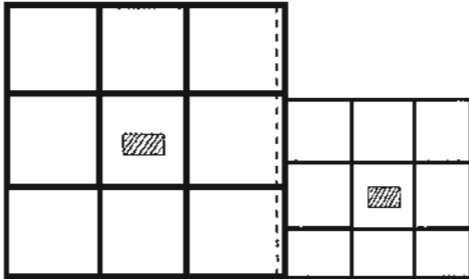
(စတုဂံ)

ဤနေရာတွင် မေးခရာရှိလာမည်။

အိမ်(သို့မဟုတ်) အခန်းက စတုရန်းမရှိလျှင် မည်သို့ပြုလုပ်ရမည်မည်နည်းဟု မေးနိုင်သည်။ ပုံသဏ္ဍာန်မမှန်သော ခွဲစည်းမှုများစွာ ရှိပါသည်။ အလယ်ဗဟိုကိုလည်း ရှာရခက်လာနိုင်သည်။ (U) ပုံသဏ္ဍာန်၊ (L) ပုံသဏ္ဍာန်၊ စက်ဝိုင်းခြမ်း၊ ပုံသဏ္ဍာန်များကြောင့် သင်မျက်စိလည်သွားနိုင်သည်။

ပြဿနာမရှိပါ။ ဤသို့သော ပုံသဏ္ဍာန်မမှန်သည့် ခွဲစည်းမှုများကိုလည်း သတ်မှတ်ချက်အတိုင်း စတုရန်းပုံဖော်ဆောင်ရမည်။ စတုရန်းတစ်ခုမက (နှစ်ခု၊ သုံးခု) ဖြစ်အောင်လည်း ပြောင်းလဲရမည်။ အဓိကမှာ စတုရန်းမှ မလွတ်စေရ။

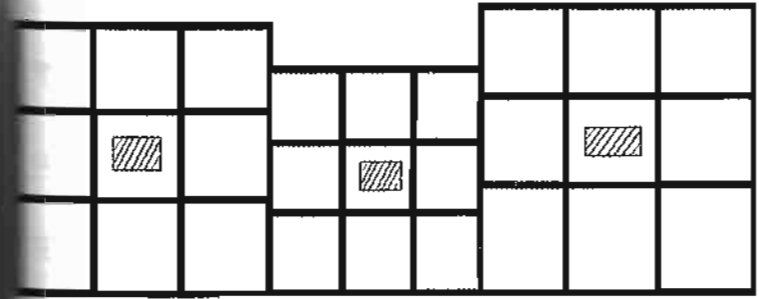
(L) ပုံသဏ္ဍာန်ဖြစ်နေသော အိမ်၊ အခန်းကို စတုရန်းပုံချလိုက်ခြင်း ဖြစ်သည်။ စတုရန်းအကြီးအသေးမှာ ပြဿနာမဟုတ်။ စတုရန်းအကွက် ညီမျှရန်သာ လို၏။ (L) ပုံ အိမ်အတွက် စတုရန်းတစ်ကွက်နှင့် မလောက်၍ နှစ်ကွက်ဆွဲသည်။

မှတ်ချက်။ (L) ပုံ အိမ်၊ အခန်းအတွက် စတုရန်းနှစ်ကွက်မဆွဲဘဲ တစ်ကွက်တည်းလည်း ဆွဲနိုင်သည်။ သို့သော် ထိုအခါမျိုး၌ ထောင့်တစ်ကွက် လွတ်နေပေလိမ့်မည်။

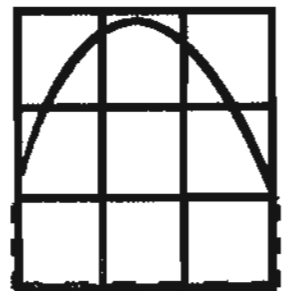
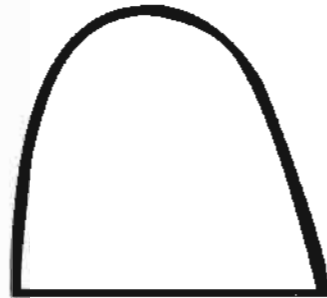
ထိုလွတ်နေသောအကွက်ကို စိတ်မှန်း၊ စိတ်ကူးဖြင့် ပုံဖော်ဖြင့် စွက်ရေးဆွဲမှသာ အလယ်ဗဟိုနေရာ ရှာနိုင်မည်ဖြစ်၏။

 မှာ အလယ်ဗဟိုကို ညွှန်းဆိုပါသည်။

ဤပုံမှာ (U) ပုံသဏ္ဍာန် အိမ်၊ အခန်းကို စတုရန်း(၃)ကွက် ဝိုင်းခြင်း ပုံဖော်လိုက်ခြင်းဖြစ်ပါသည်။

ထိုသို့ စတုရန်းအကွက်ပုံဖော်ပြီးမှသာ ဖုန်းရွှေ၏သဘောတရားများနှင့် ကိုက်ညီမည်ဖြစ်ပါသည်။ ထိုအတူ စက်ဝိုင်းပုံ၊ စက်ဝိုင်းခြမ်းပုံများ ဆွဲလည်း ၎င်းအတိုင်း ပုံဖော်ရမည်။

ဆက်လက်၍ အရပ်ရပ်မျက်နှာကိုယ်စားပြု အိမ်အမျိုးအစားများကို လေ့လာကြည့်ကြပါကုန်။

ဖုန်းရွှေပညာရပ်၌ သင်တို့နေထိုင်သော အိမ်များကို အရပ်မျက်နှာအလိုက် (ခ) မျိုးခွဲထားပါသည်။ အရွေ့လေးအိမ်၊ အနောက်လေးအိမ်နှင့်စတုရန်းလည်း အလွယ်မှတ်ကြ၏။

အရှေ့လေးအိမ်

အိမ်အမျိုးအစား	အိမ်ရှေ့တံခါးလှည့်ရာ အရပ်	အိမ်နောက်တံခါးလှည့်ရာ အရပ်	ကိုယ်စားပြုဓာတ်
လီ	မြောက်	တောင်	ပိ၊
ကန်	တောင်	မြောက်	ဓရ
ချင်	အနောက်	အရှေ့	သစ်သား
ဆွန်	အနောက်မြောက်	အရှေ့တောင်	သစ်သား

အနောက်လေးအိမ်

အိမ်အမျိုးအစား	အိမ်ရှေ့တံခါးလှည့်ရာ အရပ်	အိမ်နောက်တံခါးလှည့်ရာ အရပ်	ကိုယ်စားပြုဓာတ်
ချီယင်	အရှေ့တောင်	အနောက်မြောက်	သတ္တု
ကွန်	အရှေ့မြောက်	အနောက်တောင်	မြေ
ကင်	အနောက်တောင်	အရှေ့မြောက်	မြေ
တို့	အရှေ့	အနောက်	သတ္တု

သင့်အိမ်ရှေ့ဘက်တံခါးနှင့် နောက်ဖေးတံခါး တည်နေရာအတွင်းသက်မှယူပြီး အပြင်သို့ကြည့်ကာ အရပ်မျက်နှာခွဲခြားပါ။ ရွှံ့ထွေမှုရှိနေပါက နောက်ဖေးတံခါးမျက်နှာမူရာ အရပ်ကိုအတည်ယူ၍ အိမ်အမျိုးအစားကို ခွဲခြားပါ။

ဥပမာ။ ။ သင့်အိမ်၏ နောက်ဖေးတံခါး (အနောက်ဘက်မှ တံခါး)သည် အနောက်မြောက်အရပ်မျက်နှာမူပြီး အရှေ့တံခါးသည် (အရှေ့တောင်)သို့ မျက်နှာပြုနေက သင့်အိမ်သည် ချီယင်အိမ် အမျိုးအစား ဖြစ်ကာ “သတ္တုဓာတ်” ကို ကိုယ်စားပြုပါသည်။

ထိုနောက် ပုံကြမ်းခွဲထားသော စတုရန်းကိုက်အရ တစ်ကွက် ခုင်းစီ၏ အဓိပ္ပါယ်သတ်မှတ်ချက်ကို အောက်ပါအတိုင်း မြင်တွေ့နိုင်သည်။

အဓိကတည်နေရာ

အိမ်၏ နောက်ဖေးတံခါး၊ အိမ်ခန်းများ၊ ဘုရားခန်း၊ စသည်တို့ ရှိသင့်သည်။ မီးဖိုကိုမှ အိမ်၏အကောင်းဆုံး တည်နေရာနှင့် ဆန့်ကျင်ဘက် မျက်နှာချင်းဆိုင်တွင် ထားရမည်။

ချွန်းမာရေးတည်နေရာ

ကျွန်းမာရေးကောင်းမွန်စေမှုနှင့် ခွန်အားရှိမှုတို့ကို ကိုယ်စားပြုသည်။ နာမကျန်းသူများကို ဣန္ဒြေရာတွင် ထားရှိ ပေးသင့်သည်။

အထက်ရည်သည့်တည်နေရာ

ပိသားစုအတွင်း သက်ကြီးရွယ်အိုများ ထားရှိရန် သင့်လျော်သည်။

ချွန်းသာကြွယ်ဝသည့်တည်နေရာ

အိမ်တစ်အိမ်၏ မင်္ဂလာရှိသော အိမ်ရှေ့တံခါး၊ အိမ်ခန်း၊ စာကြည့်ခန်း အလုပ်ခန်းတို့ ရှိသင့်သောနေရာ ဖြစ်သည်။ အလင်းရောင်ကောင်းရာ ရှိနေရန်လည်း လိုအပ်သည်။ သန့်ရှင်းတောက်ပနေရမည်။ အိမ်သားအိမ်ရှောင်တို့ ရှိသင့်သော နေရာမဟုတ်ပေ။

အိမ်ပိပူဖြစ်စေသောနေရာ

အပူအခင်းကြုံ၊ မိုက်ရန်ဖြစ်ပွား၊ ဒေါသများစေသော နေရာမျိုး ဖြစ်သည်။ အရေးကြီးသောအခန်းများ ဖြစ်မနေသင့်ပါ။ အိမ်သား၊ စတုရန်း၊ စသည်တို့ ထားပေးရမည်။

ဆုံးရှုံးခြင်းစေသောအရာ

ပျင်းရိငြီးငွေ့ထိုင်းမှိုင်းမှု၊ စွမ်းအားလျော့ပါးမှုတို့ဖြစ်စေသော နေရာဖြစ်၍ အိမ်သာ၊ မီးဖိုချောင်၊ စတိုးခန်းတို့ ထားသင့်သည်။

အတားအဆီးနေရာ

သူရိုက် အစိုးခံရခြင်း၊ ဇောက်ထွင်းခံရခြင်း၊ အလိပ်ခံရခြင်း၊ သဏ္ဍာ ဇောက်ခံရခြင်းတို့ ဖြစ်ပေါ်စေနိုင်သော နေရာဖြစ်၍ ဧည့်ခန်းရှိမနေသင့်ပါ။ အိမ်သာ၊ မီးဖိုချောင်တို့သာ ထားရမည်။

ဝေဆုံးမှုဖြစ်စေသောနေရာ

ရောဂါဝေဒနာဖြစ်ပေါ်စေခြင်း၊ ကျန်းမာရေးချို့တဲ့စေခြင်း၊ မတော်တရား ထိခိုက်မှုဖြစ်စေခြင်း၊ ဆုံးရှုံးမှု၊ ကွယ်လွန်မှုတို့ကို ဖြစ်စေတတ်သော နေရာ ဖြစ်သည်။

ထိုသို့ သိရှိပြီးနောက် အိမ်အမျိုးအစားလိုက် ကိုယ်စားပြုအိမ်ပိုင်များကို လေ့လာသိရှိနိုင်ပါပြီ။

ရီသင်အိမ် (နောက်ဖေးတံခါး - အနောက်မြောက်အရပ်)

- အဓိကတည်နေရာ ၊ ၊ အနောက်မြောက်အရပ်
- ကျွန်းမာရေး ၊ ၊ အရှေ့မြောက်အရပ်
- အသက်ရှည်ရေး ၊ ၊ အနောက်တောင်အရပ်
- ချမ်းသာကြွယ်ဝရေး ၊ ၊ အနောက်အရပ်
- အခက်အခဲ ၊ ၊ အရှေ့တောင်အရပ်
- ဆုံးရှုံးမှု ၊ ၊ မြောက်အရပ်
- အတားအဆီး ၊ ၊ အရှေ့အရပ်
- ဝေဆုံးခြင်း ၊ ၊ တောင်အရပ်

ကွန်အိမ် (နောက်ဖေးတံခါး - အနောက်တောင်)

- အဓိကတည်နေရာ ၊ ၊ အနောက်တောင်အရပ်
- ကျွန်းမာရေး ၊ ၊ အနောက်အရပ်
- အသက်ရှည်ရေး ၊ ၊ အနောက်မြောက်အရပ်
- ချမ်းသာရေး ၊ ၊ အရှေ့မြောက်အရပ်
- အခက်အခဲ ၊ ၊ အရှေ့အရပ်
- ဆုံးရှုံးမှု ၊ ၊ တောင်အရပ်
- အတားအဆီး ၊ ၊ အရှေ့တောင်အရပ်
- ဝေဆုံးခြင်း ၊ ၊ မြောက်အရပ်

တင်အိမ် (နောက်ဖေးတံခါး - အရှေ့မြောက်)

- အဓိကတည်နေရာ ၊ ၊ အရှေ့မြောက်အရပ်
- ကျွန်းမာရေး ၊ ၊ အနောက်မြောက်အရပ်
- အသက်ရှည်ရေး ၊ ၊ အနောက်အရပ်
- ချမ်းသာရေး ၊ ၊ အနောက်တောင်အရပ်
- အခက်အခဲ ၊ ၊ တောင်အရပ်
- ဆုံးရှုံးမှု ၊ ၊ အရှေ့အရပ်
- အတားအဆီး ၊ ၊ မြောက်အရပ်
- ဝေဆုံးခြင်း ၊ ၊ အရှေ့တောင်အရပ်

တို့အိမ် (နောက်ဖေးတံခါး - အနောက်အရပ်)

- အဓိကတည်နေရာ ၊ ၊ အနောက်အရပ်
- ကျွန်းမာရေး ၊ ၊ အနောက်တောင်အရပ်
- အသက်ရှည်ရေး ၊ ၊ အရှေ့မြောက်အရပ်
- ချမ်းသာရေး ၊ ၊ အနောက်မြောက်အရပ်
- အခက်အခဲ ၊ ၊ မြောက်အရပ်
- ဆုံးရှုံးမှု ၊ ၊ အရှေ့တောင်အရပ်

အတားအဆီး ၊ ၊ တောင်အရပ်
သေဆုံးခြင်း ၊ ၊ အရှေ့အရပ်

လီအိမ် (နောက်ဖေးတံခါး - တောင်အရပ်)

အဓိကတည်နေရာ ၊ ၊ တောင်အရပ်
ကျွန်းမာရေး ၊ ၊ အရှေ့တောင်အရပ်
အသက်ရှည်ရေး ၊ ၊ မြောက်အရပ်
ချမ်းသာရေး ၊ ၊ အရှေ့အရပ်
အခက်အခဲ ၊ ၊ အရှေ့မြောက်အရပ်
ဆုံးရှုံးမှု ၊ ၊ အနောက်တောင်အရပ်
အတားအဆီး ၊ ၊ အနောက်အရပ်
သေဆုံးခြင်း ၊ ၊ အနောက်မြောက်အရပ်

ကန်အိမ် (နောက်ဖေးတံခါး - မြောက်အရပ်)

အဓိကတည်နေရာ ၊ ၊ မြောက်အရပ်
ကျွန်းမာရေး ၊ ၊ အရှေ့အရပ်
အသက်ရှည်ရေး ၊ ၊ တောင်အရပ်
ချမ်းသာရေး ၊ ၊ အရှေ့တောင်အရပ်
အခက်အခဲ ၊ ၊ အနောက်အရပ်
ဆုံးရှုံးမှု ၊ ၊ အနောက်မြောက်အရပ်
အတားအဆီး ၊ ၊ အရှေ့မြောက်အရပ်
သေဆုံးခြင်း ၊ ၊ အနောက်တောင်အရပ်

ရပ်အိမ် (နောက်ဖေးတံခါး - အရှေ့အရပ်)

အဓိကတည်နေရာ ၊ ၊ အရှေ့အရပ်
ကျွန်းမာရေး ၊ ၊ မြောက်အရပ်
အသက်ရှည်ရေး ၊ ၊ အရှေ့တောင်အရပ်
ချမ်းသာရေး ၊ ၊ တောင်အရပ်

အခက်အခဲ ၊ ၊ အနောက်တောင်အရပ်
ဆုံးရှုံးမှု ၊ ၊ အရှေ့မြောက်အရပ်
အတားအဆီး ၊ ၊ အနောက်မြောက်အရပ်
သေဆုံးခြင်း ၊ ၊ အနောက်အရပ်

မွန်အိမ် (နောက်ဖေးတံခါး - အရှေ့တောင်အရပ်)

အဓိကတည်နေရာ ၊ ၊ အရှေ့တောင်အရပ်
ကျွန်းမာရေး ၊ ၊ တောင်အရပ်
အသက်ရှည်ရေး ၊ ၊ အရှေ့အရပ်
ချမ်းသာရေး ၊ ၊ မြောက်အရပ်
အခက်အခဲ ၊ ၊ အနောက်မြောက်အရပ်
ဆုံးရှုံးမှု ၊ ၊ အနောက်အရပ်
အတားအဆီး ၊ ၊ အနောက်တောင်အရပ်
သေဆုံးခြင်း ၊ ၊ အရှေ့မြောက်အရပ်

မှတ်ထားထားရန်

လမ်းဘက်မျက်နှာမူထားသည်ကို "အိမ်ရှေ့မျက်နှာစာ"၊ ၎င်းနှင့် ဆန့်ကျင်ဘက်ကို "အိမ်နောက်ဖေး" ဟုခွဲခြားနိုင်သည်။ အိမ်၏ အိမ်ဝေ တံခါးအစစ်သည်သာလျှင် မင်္ဂလာရှိသော "ရီ" ဓာတ်ပျား စုစည်းရောက်ရှိ ချာနေရာဟု မှတ်ယူရပေမည်။

ဤသို့ဆိုလျှင် ဇနိုးရွှေ၏ အိမ်အမျိုးအစား ခွဲခြားမှုနှင့် စတုရန်း အတွက်များ၏အဓိပ္ပာယ်၊ အကျိုးသက်ရောက်မှုတို့ကိုသိရှိနိုင်ပြီး အကောင်း အဆိုး ခွဲခြားစိစစ်နိုင်ပေလိမ့်မည်။

ဆင်ကြံကြံတတ်သော ဆင်ဦးနောက်

ဆင်တစ်ကောင်ရဲ့ ဦးနောက်ဟာ အသက်ရှင်နေတဲ့ နို့တိုက် သတ္တဝါတွေအားလုံးထဲမှာ အကြီးမားဆုံး၊ အလေးဆုံးဖြစ်ပြီး (၁၀)ပေခန့် အလေးချိန်ရှိပါတယ်။ ဦးနောက်ကြီးမားသလို၊ ဉာဏ်နိဉာဏ်နက်လည်း များတတ်ပါတယ်။ လူသားတစ်ယောက်ရဲ့ ဦးနောက်ဟာ (၃)ပေခန့်သာ ရှိပါတယ်။

ဆင်တွေဟာ အနံ့တွေနဲ့ တခြားဆင်တွေရဲ့ အသံတွေကို ခွဲခြား နိုင်စွမ်းရှိပါတယ်။ ပြီးတော့ ဆင်တွေဟာ မှတ်ဉာဏ်အားကောင်းပြီး သူတို့ အစားအသောက်ရှိတဲ့နေရာ၊ ရေနေရာတွေကို မှတ်မိပါတယ်။ ဆင်တစ် ကောင်နဲ့ပတ်သက်ပြီး ပြောရမယ်ဆိုရင် ဆင်ဟာ အမှတ်သညာ အလွန် ကြီးတတ်တဲ့ တိရစ္ဆာန်ဖြစ်ပါတယ်။

ဆင်ဟာ သေးနဲ့ကိုမှတ်တတ်တဲ့တိရစ္ဆာန်ဖြစ်ပြီး ဓမ္မာကင်းစရာ ပထမဆုံး သူ့အမေဆင်မကြီးရဲ့ သေးနဲ့ကို မှတ်ထားပါတယ်။ ဘယ်နှနစ်ပဲ ကြာကြာ၊ ဒီဆင်မကြီးဟာ သူ့အမေ ဆင်မကြီးဆိုတာကို ဆင်တွေဟာ မှတ်မိနိုင်စွမ်းရှိပါတယ်။

ပြီးတော့ ဆင်ထီးတွေ ဟာ သူတို့နဲ့ အလျဉ်းသင့်တဲ့ ဆင်မတွေနဲ့ပဲ ပေါင်းသင်း နေ ထိုင် တတ်ပါတယ်။ ဆင်ဟာ တိရစ္ဆာန်တွေထဲမှာ အကြီးမား ဆုံးနဲ့ ခွန်အား အကြီးဆုံးဖြစ် သလို၊ သူ့နာမောင်းနဲ့ သစ်ပင် ကြီးတွေကို အမြစ်ကနေ ဆွဲနှုတ် နိုင်စွမ်းရှိပါတယ်။

ဆင်ဟာ သူ့နာမောင်း တို့ အလွန်ပဲ အားကိုးပါတယ်။ ဒီ နာမောင်းနဲ့ သစ်ပင်ကြီးတွေကို ဆွဲနှုတ်ကာ ပစ်ပေါက်နိုင်စွမ်း လည်းရှိပါတယ်။ ဆင်နာမောင်းဟာ သစ်ပင်၊ ကျောက်တုံးတွေကို မနိုင် စွမ်းရှိသလို၊ သေးငယ်တဲ့မြက်တစ်ဆုပ်ကိုလည်း အရယူနိုင်စွမ်းရှိပါတယ်။ ပြောချင်တာကတော့ မည်မျှကြီးမားတဲ့အရာဖြစ်စေ၊ သေးငယ်တဲ့အရာ ဖြစ်စေ၊ သူ့နာမောင်းနဲ့ ရယူနိုင်စွမ်းရှိတာကို ဖြစ်ပါတယ်။

ဆင်တစ်ကောင်ရဲ့ သက်တမ်းဟာ အနှစ်(၇၀)ရှိပါတယ်။ ဓနွာ တိုက်ကြီးမားပြီး ဦးခေါင်းကြီးကလည်း ကြီးမားပေမယ့် ဆင်ရဲ့မျက်လုံး ခေါက်လေးကတော့ အလွန်ပဲ သေးငယ်ပါတယ်။ ဒါကြောင့် ဦးခေါင်းကြီး ပြီး မျက်လုံးပေါက်သေးငယ်သူဆိုရင် ဆင်ကြံကြံမယ့်သူလို ဆိုတတ်ကြ ခဲ့တယ်။

ဆင်ဟာ သူ့ရဲ့ ရန်သူကို ပုံစံအမျိုးမျိုးနဲ့ ရက်စက်စွာ သတ်ဖြတ် သတ်ပါတယ်။ နာမောင်းနဲ့ကိုင်းပေါက်ပြီးသတ်ခြင်း၊ အစွယ်နဲ့တိုင်းသတ်ခြင်း၊ ခြေထောက်နဲ့ နင်းသတ်ခြင်း၊ ဦးကင်းနဲ့ဖိသတ်ခြင်း စသည်ဖြင့် အလွန်ရက် စက်တဲ့နည်းမျိုးစုံနဲ့ သတ်လေ့ရှိပါတယ်။

ဆင်တစ်ကောင် မှန်ယိုနေတဲ့အချိန်ဆိုရင် သူဟာ တစ်နေ့အတွင်း သေးများကို ဂါလ်(၆၀)လောက်ပေါက်ပါတယ်။ ဒါဆိုရင်တော့ အထူးသတိ

လည်းရှိပါတယ်။ ဆင်နာမောင်းဟာ သစ်ပင်၊ ကျောက်တုံးတွေကို မနိုင် စွမ်းရှိသလို၊ သေးငယ်တဲ့မြက်တစ်ဆုပ်ကိုလည်း အရယူနိုင်စွမ်းရှိပါတယ်။ ပြောချင်တာကတော့ မည်မျှကြီးမားတဲ့အရာဖြစ်စေ၊ သေးငယ်တဲ့အရာ ဖြစ်စေ၊ သူ့နာမောင်းနဲ့ ရယူနိုင်စွမ်းရှိတာကို ဖြစ်ပါတယ်။

ဆင်တစ်ကောင်ရဲ့ သက်တမ်းဟာ အနှစ်(၇၀)ရှိပါတယ်။ ဓနွာ တိုက်ကြီးမားပြီး ဦးခေါင်းကြီးကလည်း ကြီးမားပေမယ့် ဆင်ရဲ့မျက်လုံး ခေါက်လေးကတော့ အလွန်ပဲ သေးငယ်ပါတယ်။ ဒါကြောင့် ဦးခေါင်းကြီး ပြီး မျက်လုံးပေါက်သေးငယ်သူဆိုရင် ဆင်ကြံကြံမယ့်သူလို ဆိုတတ်ကြ ခဲ့တယ်။

ဆင်ဟာ သူ့ရဲ့ ရန်သူကို ပုံစံအမျိုးမျိုးနဲ့ ရက်စက်စွာ သတ်ဖြတ် သတ်ပါတယ်။ နာမောင်းနဲ့ကိုင်းပေါက်ပြီးသတ်ခြင်း၊ အစွယ်နဲ့တိုင်းသတ်ခြင်း၊ ခြေထောက်နဲ့ နင်းသတ်ခြင်း၊ ဦးကင်းနဲ့ဖိသတ်ခြင်း စသည်ဖြင့် အလွန်ရက် စက်တဲ့နည်းမျိုးစုံနဲ့ သတ်လေ့ရှိပါတယ်။

ဆင်တစ်ကောင် မှန်ယိုနေတဲ့အချိန်ဆိုရင် သူဟာ တစ်နေ့အတွင်း သေးများကို ဂါလ်(၆၀)လောက်ပေါက်ပါတယ်။ ဒါဆိုရင်တော့ အထူးသတိ

ထားရတော့မှာ ဖြစ်ပြီး သူ့မျက်လုံးထဲမှာ ဘာဆိုဘာမှ မမြင်တော့ဘဲ ဆင် ဦးစီးကိုတောင် ပြန်သတ်တဲ့ ဆင်တွေ ရှိပါတယ်။

ဆင်တစ်ကောင်ဟာ သူ့အပေါ်မကောင်းတာလုပ်ထားတဲ့ လူဆို ရင် အသေမှတ်ထားလေ့ရှိပြီး အခါအခွင့်သင့်တဲ့အချိန်မှာ ပြန်လည်လက်စား ဈေးတုန်ပြန်လေ့ရှိပါတယ်။ သေးငယ်တဲ့ မျက်လုံးပေါက်ကနေ ကြည့်နေ ပြီး ဆင် ကြံကြံတတ်တယ်လို့ ဆိုလေ့ရှိကြတာ ဒါကြောင့် ဖြစ်ပါတယ်။

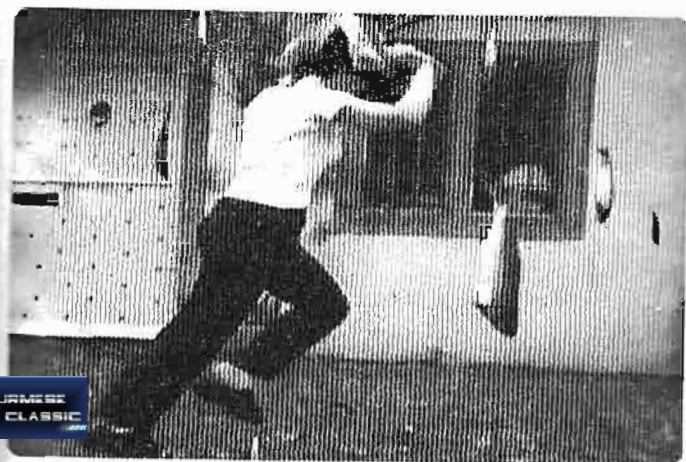
ပြီးတော့ ဆင်တွေဟာ ရေကူးတတ်ပါတယ်။ သူတို့ခန္ဓာကိုယ် ဟာကြီးမားပေမယ့် ရေထဲမှာ ပေါလောပေါနိုင်စွမ်းရှိပါတယ်။ ရေသောက် တဲ့အခါမှာ ဆင်နှာမောင်းကနေ စုပ်ယူကာ ရေကို မိုးပေါ်သို့ မှတ်ထုတ်ပြီး အောက်ကနေ ပါးစပ်နှစ်ယူပြီး သောက်သုံးလေ့ရှိပါတယ်။

ဆင်တစ်ကောင်ရဲ့ကိုယ်ဝန်ဆောင်ချိန်ဟာ လူထက် နှစ်ဆပိုပြီး ရက်ပေါင်း(၆၆၀)ကြာမြင့်ပါတယ်။ ကိုယ်ဝန်ဆောင်သက်တမ်းဟာ (၂၂) လဖြစ်ပါတယ်။ သက်တမ်း(၃)နှစ်အထိ ဆင်ဟာ နို့မဖြတ်သေးပါဘူး။ အရွယ်ချောက်တဲ့ ဆင်ထီးတစ်ကောင်ရဲ့အလေးချိန်ဟာ ဆင်မတစ်ကောင် ထက်ပိုကာ (၆)တန်ရှိပြီး ဆင်မကတော့ (၃)တန် အလေးချိန်ရှိပါတယ်။

ဆင်တွေရဲ့အသံဟာ လူတစ်ယောက်ရဲ့အသံထက် များစွာ တိုးညှင်း ပေမယ့် ဆင်တစ်ကောင်နဲ့တစ်ကောင် အသံချင်း အချက်ပြမှုကိုတော့ (၃)မိုင်ကနေ (၅)မိုင်အတွင်း ကြားနိုင်စွမ်းရှိပါတယ်။ ဆင်တစ်ကောင်ဟာ တစ်နေ့ကို ပေါင်(၃၀၀) အစာကို စားသောက်ပါတယ်။

ဆင်ရဲ့အရေပြားဟာ တစ်လက်မထု အထူရှိပြီး သူ့ကို ကြင်နာ တတ်သူဆိုရင် ဘယ်လောက်ပဲ နှစ်ကြာညောင်းပါစေ မှတ်မိတတ်ပါတယ်။ ဒါတွေကတော့ ဆင်တွေရဲ့အကြောင်းကို သုတဖြစ်ဖွယ်ဖော်ပြလိုတဲ့ရ ခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။

ထူးဆန်းသော ငါးမိုး၊ ဖားမိုး၊ ရွာသွန်းပြီး

လက်ရှိအချိန်မှာ နှင်းမိုးတွေရွာ၊ မိုးသီးတွေကြွတဲ့ အဖြစ်တွေ သိပ်ပြီး မထူးဆန်းလှတော့ပါဘူး။ ဒီထက်ထူးဆန်းတာတွေ ကမ္ဘာ ကြီးမှာ ဖြစ်ပျက်နေပါပြီ။

“တိရစ္ဆာန်မိုး” ရွာတယ်ဆိုတာပါပဲ။ ဒါကို Raining Animals လို့ ခေါ်ကြပါတယ်။ တိရစ္ဆာန်တွေ မိုးရွာသလို၊ မိုးပေါက်ကနေ ကျလာတာ ဖြစ်ပါတယ်။ ဒါကို ခြေရင်းလို့မရတဲ့ ထူးဆန်းအံ့ဖွယ် ဂမ္ဘီရဖြစ်ရပ်တစ်ခု အဖြစ် မှတ်တမ်းတင်ထားကြပါတယ်။

တရုတ်နိုင်ငံမှာ (၂၀၁၃)ခုနှစ်၊ ဩဂုတ်လ(၁၄)ရက်နေ့က ငါးမိုး (သို့မဟုတ်) ရွာသွန်းခဲ့ပြီး မိုးနဲ့အတူ ကောင်းကင်ကနေ ငါးတွေ ကျလာတာ ဖြစ်ပါတယ်။ အိန္ဒိယနိုင်ငံမှာ (၂၀၀၈)ခုနှစ်၊ ဖေဖော်ဝါရီလ(၁၂)ရက်က သီရိလာမှာ လည်းကောင်း၊ ဖိလစ်ပိုင်နိုင်ငံမှာ (၂၀၁၂)ခု၊ ဇန်နဝါရီလ (၁၃)ရက်က လိုရီတိုမြို့မှာ လည်းကောင်း၊ အသီးသီး ငါးမိုးများ (တိရစ္ဆာန် မိုး)များ ရွာခဲ့ပါတယ်။

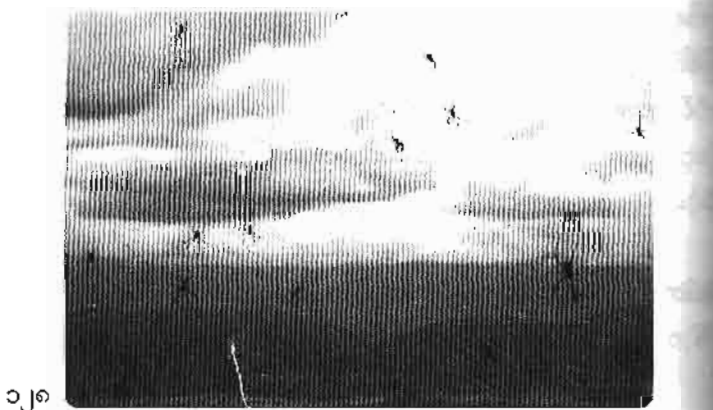
ဂျပန်နိုင်ငံ၊ အိုင်ရှိုကာဝါမှာ (၂၀၀၉)ခု၊ ဇွန်လက ဖားမိုးများ ရွာချ လာသေး၊ အာဂျင်တီးနားနိုင်ငံ၊ ဆယ်တာပြည်နယ်မှာ (၂၀၀၇)ခု၊ ဧပြီလ (၆)က မိုးပေါက်ကနေ ပင့်ကူတွေ အကောင်ပေါင်းများစွာ ကျရောက်လာပြီး

ဝင့်တိုင်း ရွာသွန်းခဲ့ပါတယ်။

လူဝီစီယားနားမှာဆိုရင် မိုးပေါ်ကနေ သဲကောင်၊ တီကောင်နဲ့ ချား (Raining Warms) ရွာသွန်းခဲ့ပါတယ်။ အလွန်ထူးခြားတဲ့ အဖြစ် အထူးများ ဖြစ်ပါတယ်။ ဒီလို တိရစ္ဆာန်မိုးတွေ ရွာချတဲ့အခါမှာ မြေပေါ်ကို ရောက်တဲ့အခါ တချို့လည်း အသေကောင်တွေပါဝင်သလို၊ တချို့လည်း တိရစ္ဆာန် အရှင်တွေ ပါဝင်တာကို တွေ့ရပါတယ်။ တချို့အကောင်တွေမှာ ခေ့ခဲမိုက်ထားသလို ဖြစ်နေတာမျိုးလည်း တွေ့ရတယ်လို့ ပညာရှင်များထံ ဆိုပါတယ်။

ဩစတြေးလျနိုင်ငံမှာလည်း ဖြစ်ပါတယ်။ ပြောရမယ်ဆိုရင် တစ္ဆာအနံ့အပြား နေရာမရွေး ဖြစ်တတ်ပါတယ်။ အများစုက ဖား၊ ငါး၊ ဇီ

ကောင်များဖြစ်တတ်ပြီး၊ ငှက်မိုးများလည်း ရွာသွန်းတတ်ပါတယ်။ တိရစ္ဆာန်မိုး ရွာသွန်းပုံနဲ့ပတ်သက်ပြီး ဒါဟာ ပြင်းထန်တဲ့ လေမုန်တိုင်း၊ လေဆင်နာ ဇောင်၊ ခေ့မုန်တိုင်း၊ ခေ့ပွေတို့က အရှိန်အဟုန်နဲ့ သယ်ဆောင်ခဲ့ပြီး သူတို့ အားပျော့ချိန်မှာ မြေပြင်ပေါ် ပြန်ကျလာတာလို ဆိုပါတယ်။

ဒီလို တိရစ္ဆာန်မိုးတွေ ရွာချရာမှာ ဗြိတိန်၊ အမေရိကန်၊ မဟာမိတ်တို့ နဲ့ စင်ကာပူတို့မှာ စံချိန်တင် တိရစ္ဆာန်မိုးတွေ ရွာခဲ့ဖူးပါတယ်။ ဝါးအကောင်ပေါင်း၊ ထောင်နဲ့ချီ၊ ဖားအကောင်ပေါင်း၊ ထောင်နဲ့ချီ မိုးပေါ်ကနေ ရွာကျတာ မျိုး ဖြစ်ပါတယ်။ တချို့မှာတော့ ငါးရော၊ ဖားရောနဲ့ နွားများရဲ့ ခန္ဓာတိုယ် အစိတ်အပိုင်းများလည်း ပါဝင်တတ်ပါတယ်။

သန္တိသုခတံခါးဝသို့

မင်းဘုန်းသိင်္ခီသူ

“ဟော . . . ဟော၊
အပေါ်ထပ်က . . .
အပေါ်ထပ်က . . .”

တိုးသုံးသော မေမေအသံ၊
“ဟုတ်တယ် . . .
ခြေသံကြားတယ် မေမေ”
နောက်ထပ် ညီမလေး၏
စိုးရိမ်တကြီး
ရေရွတ်လိုက်သံ။

ကျွန်မ ပတ္တာမြည်သံနှင့်အတူ ပြတင်းပေါက်တံခါးက လျှင်မြန်စွာ ပွင့်သွားလေသည်။ ထိုအခါ ပတ်ဝန်းကျင်မှ သိပ်သည်းသောလေသံသည် ပြတင်းပေါက်မှတစ်ဆင့် အခန်းတွင်းသို့ လျှင်မြန်စွာ အလှူအယဉ်တိုးဝင်လာသည်။

ကျွန်မ ချွတ်ချင်းပင် လေထုတွေ အလှူအယဉ် တိုးဝင်ရာဆီသို့ မျက်နှာကို ထိုးခံလိုက်မိသည်။ ထိုအခါ လတ်ဆတ်စေအေးမြသော လေသည် ကျွန်မခန္ဓာကိုယ်နှင့်မျက်နှာကို ပွတ်သပ်ကျီစယ်သွားသောအခါ မွန်းကြပ်မှုများ၊ မှောင်မိုက်မှုများ၊ ဆာလောင်မှုနှင့် အထီးကျန်မှုတို့သည် တစ်ခဏတော့ မေ့လျော့သွားဟန်ရှိလေသည်။

ဒါပေမယ့် တစ်ခဏပါပဲ။ ပိနစ်ပေါင်းများစွာ ကြာသွားသောအခါ အဆိုပါ ဝေဒနာအပိုင်းအစများသည် ခန္ဓာကိုယ်တွင်းသို့ နာကျင်ဖွယ် တိုးရလာကြပြန်လေသည်။

ကျွန်မသည် အိမ်ကြီး၏ အပေါ်ဆုံးထပ်တွင် နေထိုင်ရသည့် မွန်းကြပ်မှုဝေဒနာမျိုးစုံကို ခံစားနေရသည်မှာ ကြာပါပြီ။ အမှန်အတိုင်း ဝန်ခံရလျှင် ကျွန်မသည် အခန်းထဲမှာ မနေချင်ပါ။ ပစ္စည်းအဟောင်းများ

ဘုလားထိုင်နှင့်စီရီများသည် လတ်ဆတ်သောရနံ့ကို မဖန်တီးနိုင်ဘဲ အောင်းနှမ်းစေ့စွာပြည့်သော အတိတ်၏ရနံ့များကိုသာရသဖြင့် စိတ်ပျက် နွယ်ကောင်းလှပါသည်။

သို့သော် သည်အခန်းထဲမှာ မနေချင်ရလောက်အောင် ကြီးမားသော အရံအတားကြီးတစ်ခုက ကျွန်မကို ချုပ်ကိုင်လွှမ်းမိုးထားသည်မှာ လပေါင်းများစွာ ကြာပါပြီ။ ကျွန်မ ရပ်တန့်ငေးမောနေသော ပြတင်းပေါက်တွင် ကြီးမားသော ညောင်မှတ်ဆိတ်ပင်ကြီး တစ်ပင်ရှိသည်။ ထို့နောက် စားလမ်းမ၊ မြေနီလမ်းမျှသာ ဖြစ်သည်။ လမ်းမပေါ်တွင် လူသွားလူလာ တွေ့ပါးလှပါသည်။

ကျွန်မ ပြတင်းပေါက်ရှိ သံတိုင်ကိုကိုင်လိုက်စဉ်မှာပင် ညောင်မှတ်ဆိတ်ပင်ပေါ်မှာ ငှက်ကလေးတစ်ကောင်သည် ရုတ်တရက် အလန့်ဆကြား၊ အော်မြည်ကာ အဝေးသို့ ထပျံသွားလေသည်။ ငှက်ကလေးကို စေ့ရံ၍ လှမ်းကြည့်နေမိသည်။ ရုတ်ချည်းမှာပင် ရီဝေညှိပိုင်းသော အသံ ဇိတ်တစ်ခုသည် တဆစ်ဆစ် နာကျင်မှုဖြင့် လောင်ကျွမ်းသွားသည်။

ကျွန်မနေသော အခန်းကလေးသည် မှောင်မိုက်ကာ စိတ်ကျဉ်းဘက်ဖွယ် အတိတ်ပင်။ အရာအားလုံးသည် အနက်ရောင်သက်တများဖြင့်သာ ပြည့်နှက်နေသည် ဆိုရမည်။ ထိုအတူ အတိတ်၏ရနံ့ဟောင်းများ။

အခန်းထဲတွင် ကျွန်မမှလွဲ၍ လူသားဆို၍ မည်သူမျှ ရှိမနေပါ။ သို့သော် ကျွန်မနှင့်အတူ အိမ်မြှောင်အချို့၏ရုတ်ထိုးသံများ၊ ကြွက်များ၏ ဆောက်တည်ရာမရ ပြေးလွှားဟန်များ၊ ချောင်ကြိုချောင်ကြားမှ ပိုးဟပ်များ၏ ပြူးကြောင်ကြောင် အကြည့်များသာ အခန်းထဲမှာ ရှိနေပါသည်။

ညလည်း ညမိုး၊ နေ့လည်း နေ့မိုး တောက်တဲ့တစ်ကောင်၏ စူးစူးချူချူ အော်ဟစ်သံ၊ ကြွက်လိုက်ဖမ်းသော ဇီးကွက်တစ်ကောင်၏ တောင်ပံချိတ်သံ အမှောင်မည်းမည်းထဲမှာ ကြားနေရသည်။

တစ်ခါတစ်ရံ ထိုအသံဗလံများ မကြားရဘဲ တိတ်ဆိတ်နေတတ်သောအခါ အခန်းကလေးသည် ကြောက်မက်ဖွယ်ရာ အနက်အမိဖွယ်

တစ်ခုဖြင့် ငြိမ်သက်နေတတ်သည်။ အများအားဖြင့်တော့ ကျွန်မသည် ဆာလောင်မွတ်သိပ်မှုမရှိဘဲ တစ်ကိုယ်တည်း ပျင်းချိပြီးဝေ့နေတတ်သည် တများပါသည်။

ကြော်.. ကျွန်မ မိတ်ဆွေတွေ၊ သူငယ်ချင်းတွေ၊ လုပ်ဖော်ကိုင်ဖက်တွေ ဘယ်ရောက်ကုန်ကြပြီလဲ။ ကျွန်မမိသို့ သူတို့တတွေ ရောက်မလာကြတာ လပေါင်းအတော်ကြာပြီ ထင်ပါသည်။ တိတိကျကျ ပြောရလျှင် လွန်ခဲ့သည့် မိုးရာသီအစကပင် ဖြစ်လိမ့်မည် ထင်ပါသည်။ ကျွန်မထံသို့ နေ့စဉ် ရောက်လာကြသော လုပ်ဖော်ကိုင်ဖက်များ၊ သူငယ်ချင်းများသည် ယခုအခါ ကျွန်မထံ ခရီးသွားဟန်လွဲပင် ရောက်မလာကြချေ။

ထိုအတွက် ကျွန်မ ကြေကွဲဝမ်းနည်းမိသည်။ အားငယ်မိသည် တကယ်ပဲ ကျွန်မ၏အထီးကျန်နေရက်များကား ရှည်လျားတိတ်ဆိတ်လှသည်။ ခြောက်သွေ့ မှောင်မိုက်လှပေသည်တကား။

ပထမဦးဆုံး ကျွန်မရင်ထဲသို့ရောက်လာသော အသိတစ်ခုမှာ အလင်းရောင် ချိုတဲ့လှသည် အခန်းတွင်းရှိ ပရိဘောဂအဟောင်းများ ကြမ်းပြင်ပေါ်ရှိ ထုထဲသိပ်သည်းလှသည့် ဇုံမှုန့်များနှင့်အတူ အခန်းထဲမှာ

ကျွန်မတစ်ယောက်တည်း နေနေရခြင်းပင် ဖြစ်သည်။ ကျွန်မ အိမ်အောက် သစ်သိုဆင်းဖို့ အကြိမ်များစွာ ကြိုးစားကြည့်ဖူးသည်။ မအောင်မြင်ပေ။

ကျွန်မ ဘာကြောင့်များ အောက်ထပ်သို့ ဆင်းသက်ရန် အခွင့်အရေး နည်းပါးနေခဲ့ရတာလဲ။ လူစည်ကားရာ စကားသံ၊ တေးသံတိုးတိုးဖြင့် စည်ဝနေသော အောက်ထပ်သို့ ဆင်းသက်ရန် ခြေလှမ်းတွေသည် ဘာကြောင့် တွန့်ဆုတ်နေရတာလဲ။ ကျွန်မ မသိပါ။ ထိုအရာသည် လွန်မင်း ဉာဏ်ကြယ်လွန်းလှပါတကား။

လေစိမ်းတွေ တသုန်သုန်တိုက်ခတ်နေသော ပြတင်းပေါက်ဆီ ချီသွားရန် ခြေလှမ်းပြင်လိုက်စဉ်မှာပင် အောက်ထပ်ဆီမှ မမြေသံများ။ တေးပြောသံများကို ကြားလိုက်ရပါသည်။ ဖေဖေကတော့ ညမိုးချုပ်မှ မြန်လာတတ်သည်။ စကားနည်းသော ဖေဖေအသံကို ကြားရမိပါသည်။

အောက်ထပ်ဆင်းသော လှေကားပေါက်ဆီသို့ ခြေလှမ်းမြန်မြန်ဖြင့် တွန့်မ လျှင်မြန်စွာ လျှောက်လိုက်သည်။ လှေကားထစ်ဆီသို့ မရောက်နိုင်မှပင် -

“ဟော .. ဟော၊ အပေါ်ထပ်က .. အပေါ်ထပ်က ..”
တိုးသဲ့သော မေမေအသံ၊

“ဟုတ်တယ် .. ခြေသံကြားတယ် မေမေ”
နောက်ထပ် ညီမလေး၏ စိုးရိမ်တကြီး ချေရွတ်လိုက်သံ၊

ညီမလေး၏အသံဆုံးသည်နှင့် မေမေ၏ပေါ့ဖွေ တည့်ငြိမ်သော အသံ ထွက်ပေါ်လာပြန်သည်။ မေမေ၏ထိန်းချုပ်မှုအသံ၊

“ကြွက်ပြေးတဲ့ အသံတွေပါကွယ်”
“မဟုတ်ဘူး မေမေ၊ ခြေသံပါ။ လူတစ်ယောက်ရဲ့ ခြေသံပါ”

ညီမလေး၏ စကားသံဆုံးတော့ ကျွန်မစိတ်တိုသွားမိသည်။ အပေါ်ထပ်မှာ ကျွန်မတစ်ယောက်တည်းရှိနေတာ အားလုံးသိနေပါလျက် နှင့်ညီမလေးက အထူးအဆန်းလုပ်ပြီး ပြောနေတာ စိတ်တိုစရာ မကောင်း

ဘူးလား။ အတွေးဆုံးသည်နှင့် ကျွန်မလှေကားထိပ်မှာ မရပ်တော့ဘဲ ပြတင်းပေါက်ဆီသို့သွား၍ ရပ်တန့်ငေးမောရင်း လမ်းမဆီသို့ ကြည့်မနေမိသည်။

www.burmeseclassic.com

“ဘုရား... ဘုရား”
 ကျွန်မအားလေး၏ အာသံ၊
 “မဖြစ်ဘူး သားဆီကိုသွားမှ
 ဖြစ်မယ်...”

အချိန်ကား ညနေရမ်းဝနေဝင်စါစဖြစ်သည်။ မိုးအကုန်း၊ မောင်းအကုန်း ရာသီဥတုပတ်ဝန်းကျင်သည် သာယာလှပနေသည်။ ကျွန်မ ပြတင်းပေါက်မှာ ရပ်တန့်ဝေးဝေးနေစဉ် လူတစ်ယောက် ဝပ်သွက်သွက် ခြေလှမ်းများဖြင့် လမ်းမအတိုင်း လျှောက်လာသည်။ ထို့နောက် ကျွန်မရပ်တန့်နေရာဆီသို့ အထိတ်တလန့် မျက်လုံးများဖြင့် လှမ်းကြည့်နေသည်ကို ထူးဆန်းစွာ မြင်လိုက်ရသည်။

ထိုသူကို ကျွန်မကောင်းစွာ သိကျွမ်းသည်။ သို့သော် ရင်းနှီးမှုတော့မရှိပါ။ ရပ်ကွက်ထဲ၊ လမ်းထဲမှာ မျက်နှာချင်းဆိုင် မေးထူးခေါ်ခြင်းအဆင့်လောက်သာရှိသော အသိတစ်ယောက်သာဖြစ်ပါသည်။ သူ့နှာမူကို ကိုထွေးမောင်ဆိုလား။ ကိုထွေးအောင်ဆိုလား။

ကျွန်မလည်း အတွေးတွေလွင့်ပျောနေရင်း ဘာရယ်ညာရယ်မဟုတ်။ မြင်ကွင်းထဲဝင်လာသူကို သာမန်လှမ်းကြည့်လိုက်ခြင်းသာ ဖြစ်သည်။ ကျွန်မ သူ့ကို ပြုံးပြရမည်လား။ ဒါမှမဟုတ် မျက်နှာလွှဲလိုက်ရမည်လား။ စိတ်ထဲမှာ ဝေခွဲမရဖြစ်နေစဉ် ထိုသူသည် ကျွန်မ ရပ်တန့်ဝေးဝေးနေသော ပြတင်းပေါက်ဆီမှ ဖျတ်ခနဲ မျက်နှာလွှဲကာ လျှင်မြန်သောခြေလှမ်းများဖြင့် ရုတ်တရက် ထွက်ခွာသွားလေသည်။

ကျွန်မနှင့်အကြည့်ချင်းဆိုသွားသော ကိုထွေးမောင်၏မျက်နှာသည် ရုတ်ချည်း အသွင်ပြောင်းသွားသည်ကို သတိပြုမိလိုက်သည်။ သူ့မျက်နှာသည် ကယောင်ချောက်ချောက်ဖြစ်လွန်းသဖြင့် အာမေဒိုတ်တစ်ခုပင် နှုတ်ဈေးမှ လွင့်စဉ်သွားပုံရသည်။

သူနှုတ်ဈေးမှ “ဟင်” လား။ “အာ” လား မည်သည့်အသံထွက်သွားသည်ကို ကျွန်မနှင့် အနည်းငယ် အလှမ်းဝေးနေသဖြင့် သဲသဲကွဲကွဲကြားလိုက်ရပါ။

သူ့နှုတ်ဈေးကိုယ်သည် ရုတ်တရက် တုန်ခါယိမ်းယိုင်သွားတာတော့ ဆရာပါသည်။ ထို့နောက် သူ့မျက်နှာသည် ပြဒါးဖြင့် မညီမညာသော နှိပ်ပြင်ပေါ်မှ မျက်နှာလို ရွဲစောင်းသွားကာ အာမေဒိုတ်တစ်ခုလို အော်ညည်းဆိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။ မီးကျိုးခဲနှင့် အတိတ်လိုက်ရသော ဆိတ်တစ်ကောင်ဆို သွက်လက်သောခြေလှမ်းများဖြင့် ထွက်သွားတာ ဆရာပါသည်။

ကျွန်မ ဝေးကြည့်နေဆဲမှာပင် သူသည် အနောက်သို့တစ်မျက်နှာမကြည့်လိုက်ပြီး မှုန်ရီ မိုင်းစပြုနေသော ညနေခင်း၏ဆည်းသာအမှောင်ထဲသို့ ဝင်ရောက် ပျောက်ကွယ်သွားခဲ့သည်။

တကယ်တော့ ကိုထွေးမောင်နှင့်ကျွန်မသည် ရင်းနှီးကျွမ်းဝင်မှု ချို့လှသော်လည်း ကျွန်မကို မြင်လိုက်ရသော သူ့မျက်နှာသည် ဣန္ဒြေပျက်ဆောက်ကောင် ဖြစ်သွားတာတော့ မကောင်းလှပါဘူး။ ဒါနည်းနည်းတော့ နူးဆန်းမနေဘူးလား။

ရုတ်တရက် မှောင်မှိုက်စပြုလာသော အခန်းကျဉ်းကလေးထဲမှ ထောက်တဲ့အသံ၊ အိမ်မြှောင်စုတ်ထိုးသံများ တပြိုင်နက်တည်း ပေါ်လာသည်။ ထိုစဉ် အပေါ်ထပ်မှာ ကျွန်မတစ်ယောက်တည်း ကျဉ်းကျပ်မှုဝေဒနာ၊ နူးလောင်သော ခံစားမှုများဖြင့် နေနေရသည့် ဝေဒနာဟောင်းသည် ပြန်ပေါ်လာပြန်သည်။

ဝေဒနာ.. ဝေဒနာ.. ဝေဒနာ..
 အင်း.. ဒုက္ခသစ္စာ။

ကျွန်မခံစားနေရသော ဝေဒနာသည် မည်သူ တစ်ဦးတစ်ယောက်မှ ထိစင်ကူညီ မျှဝေခံစားနိုင်သော ဝေဒနာမဟုတ်ပေ။ ဖေဖေနှင့်မေမေ

ကုညီနိုင်မည် မဟုတ်သလို၊ ညီမလေးလည်း မျှဝေခံစားနိုင်မည်မထင်၊ သူငယ်ချင်းတွေ ပို၍ ဝေးပါစေသေးသည်။

ကြော့ကွဲဝမ်းနည်းစိတ်ဖြင့် မျက်စိကိုရုံမှိတ်လိုက်စဉ်မှာပင် အောက်ထပ်မှ လှုံ့တက်လာသော ကလေးတစ်ယောက်ကို ကြားလိုက်ရပါသည်။

“ဘုရား... ဘုရား”

ကျွန်မသားလေး၏ အသံ။

မဖြစ်ဘူး... သားဆီကိုသွားမှဖြစ်မယ်။

ထိုနောက် ကျွန်မဘယ်လိုမျှ မကြည့်ချင်၊ မပြင်ချင်ဆုံးသော လူတစ်ယောက်၏ မျက်နှာပေါ်လာသည်။ ကျွန်မနှင့်သားကိုပစ်ကာ နောက်အိမ်ထောင်ပြုသွားသော ခင်ပွန်း၏မျက်နှာ။

သားတလေး၏ငိုသံက တအံ့အဲပေါ်လာသည်။ သားကလေးနို့ဆာနေပါပြီ။ ကျွန်မစိတ်တွေ ယောက်ယက်ခတ်သွားသည်။

ကျွန်မ ဘာလုပ်မလဲ။

ဘာလုပ်ရမလဲ... ဘာလုပ်ရမလဲ။

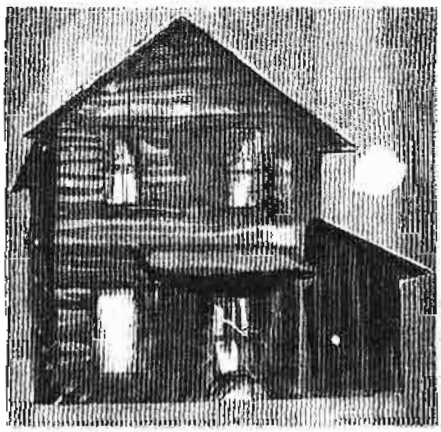

နောက်ရက်ပေါင်း အနည်းငယ်ခန့်ကြာသောအခါ ကျွန်မနေထိုင်ရာ မြို့အစွန်ရပ်ကွက်ကလေးတွင် လူပြောသူပြောများသော သတင်းတစ်ခု ပျံ့နှံ့သွားခဲ့သည်။ ဈေးကလေးထဲတွင်လည်းကောင်း၊ ရပ်ရွာရုံအိုကလေးတွင်လည်းကောင်း တီးတိုးပြောစရာ သတင်းတစ်ခု ဖြစ်သွားခြင်းဖြစ်သည်။

လူအများသည် ဆန်းပြားသည့် ကြောက်မက်စွယ် ရောဂါဆိုကြပြီး တစ်ခု၊ တခြားကမ္ဘာမှ ကမ္ဘာမြေပြင်သို့ တီးတိုးပြောစရာ သတင်းတစ်ခု ဖြစ်သွားခြင်း ဖြစ်သည်။

ကျွန်မအိမ်ရှေ့သို့ ဖြတ်သွားဖြတ်လာလူအချို့သည် အိမ်ရှေ့သို့ ရောက်လျှင် သူတို့အမူအရာတစ်ခုခု ဖြစ်သွားသည်ဟု ကျွန်မ ခံစားနေရပါသည်။ ညနေခင်းနှင့်ညဘက်များတွင် ကျွန်မအိမ်ရှေ့မှလူအချို့ ဖြတ်သွားဖြတ်လာ သိသိသာသာ နည်းပါးသွားသည်ကို သတိပြုမိသည်။

သူတို့ ဘာဖြစ်သွားကြပါလိမ့်။

သူတို့ ဘာဖြစ်လို့များ၊ လျှင်မြန်သောခြေလှမ်းတွေနှင့် နေအိမ်အသီးသီးဆီသို့ သုတ်ခြေတင်နေကြပါလိမ့်။

တစ်ခုသော ညနေစောင်းတွင် ညနေအလုပ်ဆင်းချိန်မှ ပြန်လာသော ကောင်မလေးသုံးယောက်သည် ကျွန်မရပ်ငေးနေရာ ပြတင်းပေါက်ဆီသို့ မဝံ့မရဲဟန်ဖြင့် တစ်ချက်လှမ်းကြည့်ကာ အားကုန်ထွက်ပြေးကြလေသည်။

ကောင်မလေးတွေ ဘာဖြစ်သွားကြပါလိမ့်။

ယောက်ျားတချို့ကတော့ ကျွန်မရပ်နေရာ အပေါ်ထပ်အခန်းဆီသို့ စူးစမ်းသောမျက်လုံးများဖြင့် ကြည့်ရှုအကဲခတ်ရင်း ပပ်သွက်သွက်လျှောက်သွားနေကြသည်။

သူတို့၏အမူအရာကိုကြည့်ပြီး ကျွန်မရင်ထဲတွင် မွန်းကြပ်သော အနာတစ်ခု ဝင်ရောက်လာသည်။ ခေါင်ဆိတ်လား။ မကျေနပ်စိတ်လား။ အကြည်းခံပြင်းစိတ်လား။ ဝေပိုင်းသောအသိတစ်မျိုး ဖြစ်ပေလိမ့်မည်။

လမ်းလျှောက်လာသော ကောင်မလေးနှစ်ယောက် ကျွန်မနေရာသို့ စူးစမ်းသောအကြည့်ဖြင့် လှမ်းကြည့်နေဆဲမှာပင် ကျွန်မရင်ထဲမှာ အသိတစ်ခု ဖြစ်ပေါ်လာသည်။

www.burmeseclassic.com

ထိုအခါ ကျွန်မ၏တုံ့ပြန်ချက်မှာ တံခါးတစ်ချပ်ကို အားရပိုင်းဆုပ်ကိုင်ကာ "ဝုန်း" ခနဲမြည်အောင် ဆောင်ပိတ်လိုက်ခြင်းပင်။

ကောင်မလေးနုစိတ်ယောက်မှ "အမလေး... ကယ်တော်မူပါ" ဟူသော ငယ်သံပါအောင် အော်သံနှင့်အတူ ကျွန်မ တစ်ကိုယ်လုံးပါ တုန်လှုပ်သွားမိသည်။

ရှုတ်တရက် တောက်ထဲတစ်ကောင်၏ ကြောက်မက်စွာ ကောင်းသော အော်သံ၊ ကြွက်ဆူး၏ ရုန်းရင်းဆန်ခတ် ပြေးလွှားသံ၊ အရာဝတ္ထုများ ပြိုလဲကျသံ၊ ဘုရား... ဘုရား... ဘုရား...။

ကျွန်မတစ်ကိုယ်လုံး အနက်ရောင်အမှောင်ထုထဲသို့ ပြင်းထန်သော အဟုန်တစ်ခုဖြင့် လွင့်စဉ်သွားခဲ့သည်။

နံနက်ခင်း အာရက်ဦး...။

အောက်ထပ်မှ အုတ်အုတ်ကျက်ကျက်အသံများကြောင့် ကျွန်မတစ်ကိုယ်လုံး ဆတ်ခနဲတွန့်သွားမိသည်။

"လှူဒါန်းဖွယ်ပစ္စည်းအစုစု၊ ဆွမ်းခဲဖွယ်တို့ဖြင့် ရဟန်းသံဃာတော် မြတ်(၁၀)ပါးအား လှူဒါန်းပူဇော်ရသော ကုသိုလ်အကျိုးတရားကြောင့် တွန့်လွန်ခြင်း တစ်နှစ်မြောက်နေ့မှစ၍ နိမ့်ပါး ဆင်းရဲကျပ်တည်းခြင်း ဘုံသားမြင့်မြတ်သောဘုံဌာနဆီသို့ သမီးကြီးကေဏလွင် ရောက်ရှိစေသောကြောင့် ချောက်ရာဘုံဘဝမှ သာဓုခေါ်နိုင်ပါစေ"

သမီးကြီးရေ အမျှ... အမျှ... အမျှ...။
"ဘုရားရေ!... ကျွန်မ... ကျွန်မ..."

ကျွန်မတစ်ကိုယ်လုံးဆီသို့ အင်အားပြင်းထန်လှသော လည်းကွဲနွဲ့စွာအေးမြလှသော အလင်းရောင်တစ်ခု စူးရဲစွာ ကျရောက်ခြင်းကို ထောင့်စွာ ခံစားလိုက်ရသည်။ ဗုံမုန့်ထူလှသော ကြမ်းခင်းပေါ်သို့ ကျွန်မ ထည့်ကြည့်မိလိုက်သည်။

ကျွန်မ အခြေအနေမှန်ကို သိလိုက်ပါပြီ။ ကြမ်းပြင်ပေါ်မှာ ကျွန်မ၏ ခြေလှမ်းများ၊ စိုးစဉ်းမျှ အရာမထင်ပါလား။ ထို့နောက်မှာတော့ ကျွန်မနှုတ်မှ အလိုလို သာဓုခေါ်မိလိုက်သည်။

"သာဓု... သာဓု... သာဓု"

ကျွန်မ "သာဓု" ကို (၃)ကြိမ်ခေါ်လိုက်ပြီးသည်နှင့် အေးမြသော အလဟနယ်တစ်ခုထဲသို့ လွင့်မြောသွားသလို ခံစားလိုက်ရပြီး မည်သည့် နှလောင်သည့် ခံစားမှုမျိုးမျှ မရှိတော့။

သားအပေါ်တွယ်တာခြင်း တကား၊ လင်သားအပေါ်မှန်းတီးခြင်း အိမ်ထောင်၊ မိသားစုအပေါ် ခြိတ်တွယ်မှုသံယောဇဉ် လုံးဝမရှိတော့ဘဲ ရင်ထဲမှာ ခြိမ်းအေးပျံပါးသော ပီတိတစ်မျိုးတည်းသာ ခံစားနေရခြင်းပင်။ သာဓုအိမ်ထဲသည် တစ်စုံတစ်ခုဆီသို့ တွန်းပို့လိုက်သလို ခံစားလိုက်ရခြင်းပင်။

ကျွန်မ သန့်စင်မွန်မြတ်သော ဘုံဌာနတစ်ခုဆီသို့ လွင့်မြောနေခြင်း ဖြစ်သည်။ ကျွန်မနေထိုင်ခဲ့ရာ၊ စွဲလမ်းငြိတွယ်ခဲ့ရာ ဘုံဌာနဟောင်း ဆုတ်တာတော့ သေချာသည်။ လုံးဝ သေချာသည်။ ကျွန်မကိုခေါ်ဆောင်သော လင်းလွှာသည် ဆက်၍ စီးမြောနေလေသည်။

ဘီလိနတ်စာကျေးပွဲ

မကွေးညိုစိမ့်

ကျုပ်လုပ်တာ(၄)

စိတ်ထဲမှာ ဘယ်လိုမှ မရမ်းသာဘူး။ စိတ်မပါဘဲ လုပ်ရတဲ့အလုပ်
ထဲမှာ ဒီအလုပ်ဟာ စိတ်ဒုက္ခ အရောက်ဆုံးပါပဲ။

ဒီနေရာမှာ ဖေဖေ ဦးကြီး၊ မေမေ ဒေါ်သန်း၊ ညီငယ်မောင်သိုက်ဝင်း
သီးလေး မို့တို့တို့ကနေရာလေး၊ ပထမဆုံး မကွေးသင်္ချိုင်းကြီး မြို့ပြင်ရွှေမယ်
ထဲတော့ မြို့လူထုက မကျေနပ်ကြဘူး။ မရွှေလို့ကလည်း မဖြစ်ဘူးလေ။

သိဂါရပ်ကွက်၊ ရွာသစ်ပွဲကြိုရပ်ကွက်၊ မြို့ဟောင်းရပ်ကွက်၊ (၃)
ဆိပ်ကွက်ဆုံရာ အလယ်တည့်တည့်မှာ ရှိနေတာ။ အဲဒါကြောင့် သင်္ချိုင်းကို ရွှေ
...။ မလုပ်ခပ်တုန်းကတော့ ခက်နေတာပေါ့။ လုပ်တော့လည်း ဘာမှ မဟုတ်
...တာပါဘူး။

ဒီလိုနဲ့ ပြီးသွားတာပါပဲ။ အခုဆို ကျွန်တော်တို့ စကားပေါင်းထပ်မှာ
“ဆဲလားဈေး” ဆိုပြီး စည်ကားသိုက်မြိုက်နေပါပြီ။

ကျွန်တော် အဲသလို သင်္ချိုင်းတို့ရွှေလိုက်တော့ စိတ်ထဲမှာ မင်းကွန်းဆရာတော်ကြီးလုပ်တဲ့ မကျွတ်မလွတ်ကျွေးပွဲ (ဘီလီနတ်စာကျေးပွဲ) ကို သတိသွားရတယ်။ အကယ်၍များ ဇေဇေ၊ မေမေ ညီလေးနဲ့ သမီးကလေးတို့များ မကျွတ်မလွတ် သေးရင် ကျွတ်သွားအောင် လုပ်ရရင် ကောင်းမှာပဲလို့ စဉ်းစားမိတယ်။

အဲဒါနဲ့ပဲ ကျွန်တော် မကျွေးစာရေးဆရာအဖွဲ့ကို အရေးပေါ်အစည်းအဝေး ခေါ်လိုက်တယ်။ ကျွမ်းပမယ့် ခေါင်းစဉ်

က "မကျွတ်မလွတ်သူများ ကျွေးပွဲ" ဆိုတဲ့ ခေါင်းစဉ်နဲ့ပဲ။ ကျွမ်းပမယ့်နေရာက မြို့နယ်ကောင်စီ အစည်းအဝေးခန်းမမှာပဲ။ မကျွေးစာရေးဆရာ (၁၅) ယောက်လုံး စိတ်ပါဝင်စားစွာနဲ့ တက်ကြပါတယ်။

ကျွန်တော်က ကျွန်တော်လုပ်ချင်တဲ့ ကိစ္စပြောပြတော့ (၁၃) ယောက်က သဘောတူတယ်။ (၂) ယောက်က သဘောမတူဘူး။ အဲဒီ (၂) ယောက်က မကျွေးဝင်းမြင့်နဲ့ မကျွေးလှမြင့် (၈) မကျွေးဆုမွန်တို့ (၂) ယောက်က ကန့်ကွက်တယ်လေ။

"မင်းတို့ ကန့်ကွက်လည်း ငါကတော့လုပ်မှာပဲ"

လို့ အစည်းအဝေးကို ဆုံးဖြတ်လိုက်ပြီး မြန်မာပြည်ဆရာဟိန်းနဲ့ ဝင်းနွယ်(သစ်တော) အလှူခံဖို့ တာဝန်ပေးလိုက်တယ်။ မကျွေးမြင့်သန်းကို ဘုန်းကြီးများကို ဆွမ်းကပ်ဖို့နဲ့ စာရေးဆရာတွေကိုကျွေးဖို့ တစ်ယောက် (၁၅၀၀)နဲ့ ဒီပေါက်ပွဲ (၂၀) မှာလိုက်တယ်။

မကျွေးမြင့်သန်းဆိုတာက မြန်မာပြည်အရပ်ရပ်က လာကြတဲ့ ဘုရားဖူးစရီးသည်တွေ အလွန်မှအကြိုက်တွေတဲ့ (ပြည့်စုံ) ထမင်းဆိုင်ပိုင်ရှင်လေ။ ကျွေးမှာက အာရှက်ဆွမ်း။ လိုအပ်တဲ့ပိုက်ဆံတွေကို အလှူနဲ့ ထွက်ပြီး ပေးမယ်ပေါ့။ အလှူခံရက် (၃) ရက်သတ်မှတ်လိုက်တယ်။

ဒီလိုနဲ့ ပြောကြပါစို့။ ကျွန်တော်တို့က လူမျိုးမရွေး၊ ဘာသာမရွေး ဆိုတဲ့ ဆိုင်းတွေကို ဝင်ပြီး အလှူခံလိုက်တာ ပိုက်ဆံ (၂၀၀၀၀) ကျပ်၊ ဆွမ်းကပ်ရတယ်။ သင်္ကန်း၊ ပရိကွရာ အစုံဝယ်တယ်။ သင်္ချိုင်းအသစ်တို့ ဘုန်းကြီး နာနာဘာဝတွေကိုဖိတ်ဖို့ ငှက်ပျောသီး၊ အုန်းသီး၊ ဖယောင်းတိုင် ဆွတ်ဝယ်တယ်။ တရားနာဖို့လည်း အုန်း၊ ငှက်ပျောဝယ်တယ်။

အဲသလိုဝယ်ပြီး ကျွန်တော်နဲ့ ကျွန်တို့စာရေးဆရာတွေက သင်္ချိုင်းကို သွားခဲ့တယ်။ မြန်မာပြည်ဆရာဟိန်းနဲ့ ဝင်းနွယ်(သစ်တော)က အလှူခံ နောက်တယ်။ ဆရာတော်ဘုရားများကို ဝတ္ထုငွေကပ်ချင်လို့ ထပ်ထွက်တာ။ ဆုတို့က ပထမဦးဆုံး (၈၈) အရေးအခင်းတုန်းက ခေါင်းဆောင်ဖြစ်တဲ့ နောင်ဖိုနဲ့ ခေါက်ဆွဲဆိုင်ကို ဝင်တယ်။

"ကိုင်း... ကိုချစ်ဖိုနဲ့ရေး ကျွန်တော်တို့ (၈၈) အရေးအခင်းတုန်းက အသက်စွန့်သွားကြတဲ့ သပိတ်အဖွဲ့ဝင်တွေကို ဆွမ်းသွတ်ပွဲ။ (၈.၈.၁၉၀၉) နေ့မှာ လုပ်မှာပဲ။ အဲဒါ သဒ္ဓါသလောက် ပုံပိုးပိဦး" လို့ပြောတယ်။ သိတယ်မဟုတ်လား။ ဆရာဟိန်းက အာပေါင် အာရင်းသန်တယ်။ သူပြောတာကို ဆိုဝံထဲက လူတွေအားလုံး ကြားတယ်။

တချို့ဆို ကြောက်တောင်နေကြတယ်။
"ဘယ်မှာလုပ်မှာလဲ ဆရာဟိန်းရဲ့.."
"ပြောက်စာသစ်တိုက်မှာ အာရှက်ဆွမ်း နံနက်(၆) နာရီမှာ လုပ်

မှာ ခင်ဗျား အားရင် လာခဲ့ဖူး”

“လာရမှာပေါ့ဗျား။ ဒီလိုပွဲမျိုးမှပင်လာရင် ခေတ်မမီဘဲ ဖြစ်ရတော့မှာပေါ့။ ကိုင်း... ကိုင်း... ဝေ့သုံးထောင် ထည့်လိုက်မယ်ဗျာ”

“ကျေးဇူးပဲဗျို့... ကျုပ်တို့ ကြက်သားသည် မာမက်ဆီ သွားလှုံ့ဦးမယ်” ဆိုပြီး ဆိုင်က ထွက်ခဲ့တယ်။ သူတို့ အဲသလို အလှူခံနေတုန်းက ကျွန်တော်တို့က သင်္ချိုင်းရပ်မှာ အလုပ်ရှုပ်နေပြီလေ။

“ကိုင်း... တမလွန်ဘဝရောက်နေကြတဲ့ သွေးချင်းသားချင်း (ခ.ခ.၁၉၀၉) ခုနှစ်မှာ မင်းတို့အတွက် ဆွမ်းသွတ်ပေးမယ်။ မြောက်စာသင်တိုက်ကို ကြွခဲ့ကြဖို့ ဖိတ်ခေါ်ပါ့တယ်”

“သင်္ချိုင်းစောင့် မဖဲဝါ... သင့်အတွက် ကန်တော့ပွဲပေးပါတယ်။ ကျွန်တော်တို့ပြုလုပ်မယ့် ဆွမ်းသွတ်ပွဲကို သင်ကိုယ်တိုင်လည်း လာရောက်ပြီး သာသနာခေါ်ပါ။ ကျွန်ုပ်တို့ အလုပ်မယ့် “ဘိလိနတ်စာ ကျေးပွဲကြီး” ဖွဲ့အောင် ကူညီပါ။ ကျွန်ုပ်တို့ကိုလည်း ဒီကိစ္စနဲ့ပတ်သက်ပြီး အန္တရာယ်ခံအောင် ကူညီစောင့်ရှောက်ပေးပါ”

“ဒီကန်တော့ပွဲဟာ သင့်အတွက် ရည်ရွယ်ပါတယ်။ သင်ကမှတစ်ဆင့် ဘုရားအမှုရှိသော သံဃာတော်များကို သင်ကုသိုလ်ရရှိဖို့အတွက် ဆင်လက် လှူဒါန်းပါ” ဟု ပြောကာ ဖယောင်းတိုင်များ၊ အမွှေးတိုင်များ၊ တွင်းဆေး၊ လက်ဖက်အစုံထည့်ပေး၍ လှူခဲ့သည်။ ထို့နောက် သင်္ချိုင်းမြေသစ်ကိုင်းတစ်ကိုင်းကိုချီးပြီး သင်္ချိုင်းတွင်းရှိသော အုတ်ဂူတော်တော်များကို ရိုက်ပြီး -

“မင်းတို့ မနက်ဖြန် နံနက်(၇)နာရီအရောက် မြောက်စာသင်တိုက်ကို လိုက်ခဲ့ကြ။ ငါတို့ အာရုဏ်ဆွမ်းကပ်ပြီး တရားနာကြမယ်။ တစ်ခါတည်း လိုက်နိုင်ရင်လည်း လိုက်ခဲ့ကြ...”

ဟုပြောပြီး ၎င်းသစ်ကိုင်းကိုယူကာ မြောက်စာသင်တိုက်သို့ ကြွခဲ့ပါသည်။ မြောက်စာသင်တိုက်သို့ ရောက်သော် ဆရာတော်ဘုရားအနာနာဘာဝများကို ခေါ်ခဲ့ပြီးဖြစ်ကြောင်း လျှောက်တင်ရာ ဆရာတော်ဘုရားအတွက် သီးသန့်ထားသော တိုက်ကျောင်းရှေ့မှ မာလကာပင်မှာ သစ်တုံးကို ချိတ်လိုက်ပြီး -

“ဘဝခြားသွားတဲ့ တကာတို့... ဒီနေ့တစ်ည

အတွင်းမှာ တည်းကြ။ မနက်ဇန် တရားနာပြီး လွတ်ရာ နေရာကို သွားကြ...” လို့ မိန့်ဆိုပြီး သင်္ချိုင်းက မာလာတို့ သစ်ကိုင်းကို မာလကာပင်မှာချိတ်ပြီး အတွင်းထဲသို့ ပြန်ကြွသွားသည်။

ကျွန်တော်တို့လည်း အလုပ်ရှိသော အတွင်းကဲ့သို့ ပြန်ခဲ့ကြသည်။ နံနက်စောစောထရဦးမည် မဟုတ်လား။ ကိုယ်က (၄)နာရီ ထမင်းစားပြီး ခံပေါက်တွေ သွားယူရမည်။ (၆)နာရီ ဆွမ်းကပ်မည်။ (၇)နာရီမှာ တရားနာမည်။ (၈)နာရီမှာ နာနာဘာဝများကို ပြန်ပို့ရမည်။ ထို့ကြောင့် စောစောပင် အိပ်ရာဝင် နေထိုင်တော့သည်။

ကျေးဇူးပါပေတတို့... နံနက်အာရုဏ်လင်း (၅)နာရီတွင် မြောက်စာသင်တိုက်သို့ စစ်ကားတစ်စီး ရောက်လာသည်။ အချိန်က မကွေးတွင် လျှပ်စစ်မီးက မကောင်း။ မြောက်စာသင်တိုက်ပတ်ဝန်းကျင်မှာ မှောင်မည်းနေသည်။

စစ်သား(၁၀)ယောက်ဆင်းလာပြီး ဘုန်းကြီးကျောင်း မှောင်မည်းနေလှပေအောင်နေရာယူလိုက်ကြသည်။ တာဝန်အရှိဆုံး စစ်သား တစ်ယောက်က ဆရာတော်ဘုရား၏အခန်းသို့ ဝင်သွားသည်။

“ဟော... တကာ လာတိုင်...” ဆရာတော်က ဧည့်ဝတ်ကြိုသည်။ ဝင်လာသော တာဝန်စစ်သားသည် ပထမ ဘုရားကိုရိုစိုးပြီး ဆရာတော်ကိုပါ ဝတ်ပြုလိုက်သည်။

“ဆရာတော်ကျောင်းမှာ ဒီနေ့ (ခေ)အရေးအခင်းတုန်းက သေဆုံးသူတွေအတွက် ဆွမ်းကျွေးမယ် ကြားရပါတယ်။ ဟုတ်ပါသလား...” ဟု

လျှောက်ထား၏။

“မဟုတ်ဘူး၊ တကား...။ သေဆုံးပြီးတဲ့ သိုးဘွားဘီဘင်တွေ ညီအစ်ကိုမောင်နှမတွေ မကျွတ်သေးရင် ကျွတ်အောင်လို့ ကျွတ်လွတ်ပွဲ မဟုတ်ဘူး။ အဲဒါကို ဘီလီနတ်စာကျွေးပွဲလို့ ခေါ်တယ် တကားရဲ့။”

“တပည့်တော် သိသလောက်တော့ ဒီကိစ္စတွေက ဗုဒ္ဓဘာသာမဟုတ်ဘဲ တွေ့က မလုပ်ပါဘူး။ တရုတ်လူမျိုးတွေသာ လုပ်တာပါ... ဘုရား။”

ဟု လျှောက်တင်၏။

“တကားတို့က တိုင်းပြည်အတွက် မအားမလပ် တာဝန်ထမ်းဆောင်နေကြတော့ စာဖတ်ရန်မရဘူး၊ မဟုတ်လား။ အေး... ဝါထိုရဲ့ ဆရာသမားမင်းကွန်းဆရာတော်ဘုရားကြီးက မင်းကွန်းကျောင်းတိုက်မှာ ပြီးခဲ့တဲ့ တပည့်တော်မလွတ်သူများကျွတ်လွတ်ပွဲ (ဘီလီနတ်စာကျွေးပွဲ) အကြီးအကျယ် ကျင်းပခဲ့တယ်ကွယ့်”

“အဲဒါတွေကို ဒီကလေးတွေကသိတော့ သူတို့ရဲ့ဆွေမျိုးသားချင်းတွေ ကျွတ်အောင် လွတ်အောင် လုပ်တဲ့ပွဲပါ” ဟု မိန့်ဆို၏။

“တပည့်တော်တို့က တာဝန်အရ လုပ်ရတာပါ... ဘုရား။ တပည့်တော်တို့ကို နားလည်စွာလွှတ်ပေးပါ။ အထက်လူကြီးနဲ့တွေ့ပြီး သူတို့ဘာ သူတို့ ဖြေရှင်းပါလိမ့်မယ်... ဘုရား” ဟု လျှောက်တင်၏။

“အေးကွယ်... အောက်လက်ဝယ်သား ဆိုတာကတော့ အထက်က အမိန့်အတိုင်း လုပ်ကြရမှာပေါ့။ ဒါပေမယ့် ဦးပဉ္စင်းအနေနဲ့ တကားတို့ မိန့်ဆိုချင်တာကတော့ ဒီကလေးတွေကို မရိုက်မနက်ဘဲ အေးအေးချမ်းချမ်း စစ်ဆေးစေချင်တယ်။ လိုအပ်ရင် ဦးပဉ္စင်းကိုယ်တိုင် မင်းတို့ အထက်လူကြီးနဲ့ တွေ့ပါဦးမယ်”

ဟု မိန့်ဆိုလိုက်ပြီး ဆရာတော်ဘုရားသည် ဘုရားစန်းသို့ဝင်ကာ ကျွန်တော်တို့အတွက် ရည်စူးပြီး ဘုရားရံရံ၊ မေတ္တာပို့၍ နေလေတော့၏။ ဤသို့ဖြင့် တာဝန်ကျစစ်သားသည် မိမိတို့တာဝန်ပြီးဆုံးသည်အထိ ဆောင်ရွက်ရန် မှောင်ရိပ်ရိပ်၍ ကိုယ်ရောင်ဈောက်လိုက်လေတော့သည်။

အိပ်ငွေအချစ်ရခြင်း...

“ကလင်... ကလင်... ကလင်”

နာရီနှိုးစက်ပေးထားရာ ဆူညံစွာဖြင့် နှိုးစက်ပြည်သံကြားသဖြင့် အိပ်ရာမှ ကပူးရှူးထိုးထပ်၏။ နာရီကြည့်လိုက်တော့ (၅)နာရီထိုးနေချေပြီ။ နှိုးစက်ပေးထားသည်က (၄:၃၀)နာရီခွဲ၊ နှိုးစက်ပြည်လာတာက (၅)နာရီ၊ အချိန်ခန့်နောက်ကျမှ နှိုးတော့သည်။

တိုင်ပင် သိပ်မကိုက်တော့သဖြင့် ရေမြန်မြန်ချိုးပြီး “ပြည့်စုံ” ဆင်းဆိုင်သို့ စက်ဘီးကို အမြန်နှင်းကာ လာခဲ့ရသည်။ ပြည့်စုံထမင်းဆိုင် ဆရာတော် (၅:၃၀)နာရီခွဲ၊ နာရီဝက်ပဲ လိုတော့သည်။

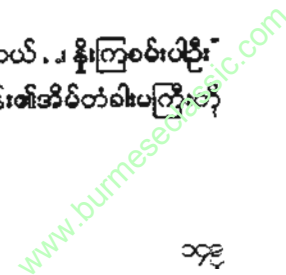
ကျောင်းက ပြည့်စုံထမင်းဆိုင်နှင့် ကတ္တရာလမ်းသာခြား၍ ကိစ္စချို့မဲ့ ဖိုနိုင်သည်။ တံခါးပိတ်ထားသော ပြည့်စုံထမင်းဆိုင်ကို မြင်လိုက်ရတော့ ရင်ကို မောသည်ထက် မောစေတော့၏။ ကျွန်တော်နှင့် ရေ့ဆင့် နောက်ဆင့် စာရေးဆရာများရောက်လာကြသည်။

“ဘယ်လိုဖြစ်တယ်မသိပါဘူး... ကိုညိုစိန်ရာ၊ ခါတိုင်းဆိုရင် နှိုးစက်ပေးမထားရဘဲတောင် (၄)နာရီမှာ နှိုးတယ်၊ ရေချိုး၊ ဘုရားရံရံပြီးမှ ဘိုသ်လုပ်စရာရှိတာ လုပ်တာဗျာ... ဒီနေ့တော့ ထူးထူးခြားခြား အိပ်ငွေချထားရသလို အိပ်လိုက်တာ တရေးမှကို မနှိုးဘူးဗျ” ဟု ရောက်မဆိုက် ဆရာဟိန်းက ပြောသည်။

တခြားစာရေးဆရာတွေကလည်း ဆရာဟိန်းနည်းတူ ပြောကြား၏။ (၄)နာရီ နှိုးစက်ပေးထားတာ နာရီအားလုံးက (၅)နာရီမှ ပြည်သဖြင့် အားလုံး အမောတကော မကွဲမြင်သန်းထံသို့ လာရောက်ကြခြင်းဖြစ်၏။

စာရေးဆရာအားလုံး တညီတညွတ်တည်း ပြောတဲ့စကားကတော့ - “ကျွန်တော်တို့ အိပ်ငွေအချစ်လိုက်ရတယ် ထင်တယ်ဗျ” ဟု၍ ဖြစ်၏။

“ကိုမြင့်သန်းလည်း အိပ်နေတယ် ထင်တယ်... နှိုးကြစမ်းပါဦး” ဟု ကျွန်တော်ကပြောသဖြင့် ကိုမြင့်သန်း၏အိမ်တံခါးပကြီးမှာ အဝန်းဝန်းထုကြတော့သည်။

ပြည့်စုံထမင်းဆိုင်နှင့် ကပ်လျက်မှာ ကိုဆန်းကျော် မုန့်ဟင်းခွေဆိုင်ရှိသည်။ ထိုဆိုင်သည် နံနက် (၃း၃၀)နာရီခွဲဆိုလျှင် ဆိုင်ဖွင့်ပြီး နံနက် (၄)နာရီ၊ (၅)နာရီဆိုလျှင် ထိုင်စရာတောင် မရှိအောင် စားသုံးသူ ပြည့်ကြရတော့၏။ ၎င်းတို့က ကျွန်တော်တို့အား နားမလည်စွာကြည့်ကြ၏။ ဘာဖြစ်ကြတာလဲပေါ့။

ကျွန်တော် တဝန်းဝန်းထုလိုက်မှ အတွင်းက မကျေမမြတ်ဆန်တံခါးထွင့်ပြီး -

"Sorry ဆော့ရီးပဲ ကိုညိုစိမ့်ရေ... ကျွန်တော် နာရီနှိုးစက်ဆေးထားတာ ရပ်နေတယ်ဗျာ။ နာရီစာတစ်ခဲ အားကုန်သွားတယ် ထင်တယ်။ ကျွန်တော်လည်း အခုကမုန့်လို့ ဒံပေါက်ဆက်ချက်နေပါတယ်" လို့ အားနာတဲ့ ဗျတ်လုံးတွေနဲ့ ကျွန်တော်တို့ကို တောင်းပန်ပြော ပြောပါတယ်။

"အာရက်ဆွမ်း ဝိပါဠိမလား"

"(၇)နာရီမှာတော့ လှူနိုင်မှာပါ။ မုန့်ဟင်းခွေစားပြီး စောင့်ကြည့်ပြီး ပြောလို ကျွန်တော်တို့ နာရီဝက်လောက်စောင့်လိုက်ရတယ်။ အမှန်က ညကတည်းက ကျက်ပြီးသားပါ။ ကြက်သားတွေ၊ ထမင်းတွေ ပြန်ပူလေအောင်နဲ့ ဒံပေါက်နပ်အောင် မီးပူပြန်ပေးရုံပါပဲ"

(၇)နာရီထိုးတော့ ဒံပေါက်အိုးတွေ စက်ဘီးပေါ်တင်ပြီး ဘုန်းကြီးကျောင်းထဲကို ဝင်ခဲ့ကြတယ်။ နေက ထွက်နေပြီ။

"တကာတို့ သူတို့နဲ့ မတွေ့ကြဘူးလား"

လို့ ဆိုင်းမဆင့်၊ ဝံ့မဆင့် ဆရာတော်က မေးတယ်။

"နာနာဘာဝတွေနဲ့လား ဘုရား" လို့ ကျွန်တော်က မေးတော့ -

"နာနာဘာဝတွေထက် ကြောက်စရာကောင်းတဲ့ လူတွေနဲ့တွေ့လို့မေးတယ်။

"တပည့်တော်တို့ နားလည်အောင် ပြောပြပါ ဆရာတော်ဘုရား" လို့ လျှောက်တင်တော့ -

"ဘယ်သူကသွားပြီး ရွှန်တုန်းလုပ်တယ် မသိပါဘူး... တကာဇန့်ရယ်၊ မင်းတို့အဖွဲ့က (၈၈)အရေးအခင်းတုန်းက သေဆုံးသွားတဲ့လူတွေ အတွက် သပိတ်သွတ်ဆွမ်းကျွေးတယ်ဆိုပြီး ဖမ်းဖို့ တပ်ကတာဝန်ရှိတဲ့သူ

တွေ လာစောင့်နေတာကွ။

နေထွက်လာ

ပြီး မင်းတို့ ပွဲပျက်တယ် မှတ်လို့ ပြန်သွားကြတယ် ထင်ပါ့ ကံ... ကံ အချိန်မရှိဘူး။ ဒို့လုပ်ငန်း၊ ဒို့ ဆက်လုပ်ကြစို့" လို့

ဆိုဆို၍ စားသောက်ဖွယ်ရာများ အမြန်ပြင်ပြီး ဆွမ်းကပ်ကြရလေ၏။ ဆရာတော်များ ဆွမ်းဘုန်းပေးပြီးသောအခါ အချို့ပွဲများ တည်စင်း၏။ ထိုအချိန်က သရက်သီးမှည့်များ ပေါ့လေရာ အချို့ပွဲတွင် သရက်သီးမှည့်များကို စနစ်တကျလှီးဖြတ်ပြီး စားပွဲနဲ့အပြည့် ပြင်ဆင်ထား၏။

"တကာတို့... ဦးပဉ္စင်းတော့ စိတ်မကောင်းပါဘူး။ တကာတို့ စိတ်ထဲမှာ ကိုယ့်အပေါင်းအသင်းထဲက ကိုယ့်ကိုမလိုလားသူတွေက ရောက်သွန်းတယ်လို့ ထင်ကြလိမ့်မယ်"

"အဲသလိုထင်လိုက်ရင် မစ္စာရိယစိတ်ဝင်သွားပြီး ဒီအလှူပွဲ ပျက်သွားလိမ့်မယ်။ ကုသိုလ်မရဘဲ နေကြလိမ့်မယ်။ အဲဒီ စိတ်မမွေးကြနဲ့၊ ဓမ္မဒီဇယ်လို့ စိတ်ထဲထင်လာရင်တောင်မှ ဖယ်လိုက်ကြ"

"မင်းနားတစ်ထောင်၊ မင်းမြှောင်တစ်သိန်းတဲ့... တကာတို့ရဲ့ အတာတို့ကတော့ ဘယ်သူမှမရှိဘူးလို့ထင်ပေမယ့် တကာတို့ပြောတဲ့ စကားက မကြားစေချင်တဲ့လူဆိုကို ဒါရိုက်ရောက်တော့တာပဲ"

"ဒီတော့ တော်တော်တန်တန်စကားကို ဆင်ဆင်ခြင်ခြင် ပြောကြ။ ဘဲ... ကံ တရားနာမယ်။ တို့မိတ်တွေတွေကို ဒီထဲခေါ်ခဲ့ကြတော့" ဟု မိန့်ဆိုခဲ့ခြင်း သင်္ချိုင်းမှယူလာသော သစ်ကိုင်း၊ မာလကာပင်မှဖြတ်ယူရန် ကျွန်တော်သွားခဲ့၏။

"ဟာ... လာကြည့်ကြစမ်းပါဦးကွ"

"ဘာဖြစ်လို့လဲ... ကိုညိုစိမ့်"

www.burmeseclassic.com

“ငါတို့ယူလာတဲ့ သစ်ကိုင်းမှာ ယင်မည်းကြီးတွေ ဟေ့..။ သစ်ကိုင်း တောင်မှ မမြင်ရတော့ဘူး”

“ယုစို.. တကာ.. ယုစို၊ အဲဒါ မင်းတို့ခေါ်လာတဲ့ နာနာဘာစတွေ ပဲတွ” ဟု ဆရာတော်ဘုရားက မိန့်ဆိုသဖြင့် ကျွန်တော် ထိုသစ်ကိုင်းထံ သာသာတလေးဖွဲ့ကိုင်ကာ ယုစို၏။

ဆရာတော်မိန့်ဆိုသည်မှာ မှန်နိုင်၏။

ရိုးရိုး ယင်မောင်တွေဆိုလျှင် လူလာသည်နှင့် ထ၍ပျံသွားကြ ပည်ဖြစ်၏။ ထိုယင်မည်းများမှာ တုတ်တုတ်ပင်မလုပ်ဘဲ ကျွန်တော်သတ် ဝေဆောင်ရာသို့ ငြိမ်သက်စွာ လိုက်လာကြ၏။

သရက်သီးမှည့်တို့မည်သည် ယင်ကြိုက်သော အရာဖြစ်၏။ သရ ယင်မည်းများမှာ အိမ်ခြံရံလှ၏။ တစ်ကောင်မှ ဆရာတော်ဘုရားတို့ အတွက် ရည်ရွယ်ထားသော အချို့ပွဲဆီသို့ မပျံကြ၊ မနားကျ၊ သစ်ကိုင်းမှ ဘယ်မှ မခွာကြပေ။

ကျွန်တော်သည် ယင်မည်းများ နားရိုနေသောသစ်ကိုင်းကို ချထားသော ရေစက်ခွက်အနီးသို့ ချပေးပြီး-

“မင်းတို့လည်း ရေစက်ချဖို့ ပြင်ကြ..” လို့ ယင်မည်းများကို ပြောလိုက်၏။

ဆရာတော်ဘုရားကို ဩကာသအစပြု၍ ရှိခိုးကြ၏။ ငါးပါးသီလ ခံယူပြီးနောက် ကျွန်တော်တို့စာရေးဆရာများ ကျောင်းတွင်း ဥပုဒ်ယူ၏။

ထို့နောက် ဆရာတော်ဘုရားသည် ဝိပဿနာတရားကို ရှင်းပြပြီး ကျွတ်လွတ်သူများအတွက် ဆရာတောင်းပေး၏။

မကျွတ်မလွတ်သူတို့အတွက် အမျှပေ၊ ရေစက်ချရန် ပြင်ဆင်ရာတွင် ယင်ကောင်များရွေ့မှ ရေစက်ခွက်ကို ကျွန်တော်ကိုင်ပြောတ်ပြီးနောက်-

“ကဲ - မကျွတ်မလွတ်ကြသေးသော ငြိတ္တာအပေါင်းတို့..။

ဒီရေစက်ခွက်ဟာ သင်တို့အတွက် ရည်စူးထားခြင်းဖြစ်တယ်။ သင်တို့ခွဲကိုယ်စား ကျွန်တော်ကလုပ်ကိုင်ပေးမှာ၊ ဒီရေစက်ခွက်တို့ အာရုံထားကြတော့..” လို့ပြောပြီး ရှေ့မှ ဆရာတော်ဘုရား တိုင်ပေးတဲ့အတိုင်း ကျွန်တော်က လိုက်ဆိုခဲ့ပါသည်။

ယင်ကောင်အားလုံး တုတ်တုတ်ပျံမလုပ် ငြိမ်နေကြပါသည်။ ဆရာတော်က ရေစက်ချ အမျှပေပြီးသောအခါ-

“ကြားကြားသမျှ သတ္တဝါအပေါင်းတို့..”

“အမျှ.. အမျှ.. အမျှ.. ပေးပေပါတယ်”

“သာဓု.. သာဓု.. သာဓု” ခေါ်ကြပါလို့ မိန့်ပြောတော့ ကျွန်တော်တို့က “သာဓု” (၃) ကြိမ်ခေါ်ပါတယ်။

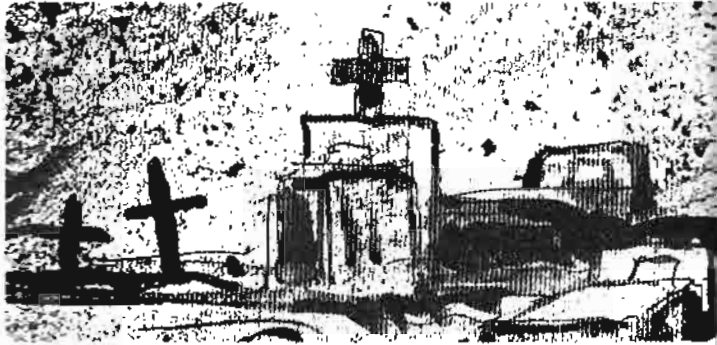
အဲဒီအချိန်မှာ ယင်ကောင်တွေက “သာဓု.. သာဓု.. သာဓု” ဆိုတဲ့ အပိုင်းမှာ တဝန်းဝန်းနဲ့ (၃) ကြိမ်ထပ်ပျံပြီး သစ်ကိုင်းမှာ ငြိမ်သက်စွာနားကြ ပြန်ပါတယ်။

သူတို့က “သာဓု” လို့ခေါ်တဲ့ သဘောပေါ့။

“ကိုင်း.. တကာညိုစိမ့်၊ မင်းသူငယ်ချင်းတွေကို သူတို့နေရာ ပြန်ပို့လိုက်တော့..” လို့ မိန့်တော့ -

“တစ်ချိန်က စေတုပျိုးတော်ရဲ့ကြံစူးတဲ့ သူငယ်ချင်း အစ်တို၊ အစ်ဇ၊ အမေ၊ အဖေ၊ ဘိုးဘွားအပေါင်းတို့.. ဒီနေ့မနက်မှာ နာရီတွေပျက်ပြီး ငါတို့တို့ အိပ်ငွေ့ကာ အန္တရာယ်မှလွတ်ကင်းအောင် လုပ်ပေးတဲ့အတွက် တော့မှ အထူးတင်ရိုပါတယ်”

“ရန်ကိုရန်ခြင်း မတုန်နှင်းပါဘူး။ ဒီကိစ္စနဲ့ပတ်သက်ပြီး ချွန်တွန်း လုပ်ခဲ့တဲ့ မနာလိုဝန်တို့ခွဲသူများကို ငါတို့စာရေးဆရာအပေါင်းက ခွင့်လွှတ်

ပါတယ်။ မင်းတို့တစ်ယောက်မကျန် ပြန်ကြတော့...။ ဆရာတော်ဘုရားက ဒီကျောင်းထဲမှာ မင်းတို့တစ်ယောက်မှ နေခွင့်မရှိဘူး။ ပြန်ကြတော့..”

“မင်းတို့ ကျန်းမာချမ်းသာပြီး ဘဝကူးကောင်းကြပါစေ” လို့ ကျွန်တော်တပြောလိုက်တော့ ယင်ကောင်တွေဟာ (ဆိုက်ကလုံး) မှန်တိုင်း တိုက်သလို ဝန်းတန်းထည့်ကြတယ်။

နောက်ပြီး ဆရာတော်ဘုရားကြီးနဲ့ ကျွန်တော်တို့ကို (၃)ပတ်၊ ခရစ်ပတ်ပျံသန်းပြီး ပြတင်းပေါက်ကနေ သင်္ချိုင်းအသစ်ဆီကို ရေခွေပျံသန်း သွားကြပါတော့တယ်။

“ကိုင်း... တကား၊ ဒီသစ်ကိုင်းကို သင်္ချိုင်းပြန်ပို့ပေးလိုက်။ ဒီ သစ်ကိုင်းရှိရင် သူတို့ပြန်ပြီး လာလို့ရတယ်။ မင်းတို့လုပ်ချင်တာ အောင်မြင် အောင် လုပ်နိုင်ခဲ့လို့ ဝမ်းသာတယ်” လို့ မိန့်ဆိုပါတယ်။

နောက်နေ့မနက်မှာ (တဝတ) ဥက္ကဋ္ဌကြီး၊ ဗိုလ်မှူးကြီး(မောင်ပါ)၊ ရန်ကုန်တိုင်းမြို့တော်ဝန် ဥက္ကဋ္ဌက ဒီကိစ္စနဲ့ပတ်သက်ပြီး (တဝက) ရုံးခန်း မှာ ခေါ်တွေ့ပါတယ်။ ထိုစဉ်က မကွေးတိုင်း (တဝက) ဥက္ကဋ္ဌမှာ ဗိုလ်မှူး ကြီး မောင်ပါဖြစ်ပါတယ်။ ဒီကိစ္စလုပ်ရခြင်းရဲ့ ရည်ရွယ်ချက်ကို မေးပါတယ်။ ကျွန်တော်က -

- “ရှေ့တန်းမှာ ကျဆုံးခဲ့တဲ့ တပ်မတော်သားတွေ”
- “(ခခ) အရေးအခင်းမှာ အသက်ပေးသွားတဲ့လူတွေ”
- “ဖျားလို့၊ နှာလို့၊ ကားမောက်လို့ တိုက်လို့ သေတဲ့လူတွေ၊ ဘယ်လို နည်းနဲ့ပဲ သေသေ၊ တရုတ်လူမျိုး၊ ကုလားလူမျိုး၊ မြန်မာလူမျိုးအားလုံးနဲ့

ကျွန်တော်တို့အားလုံးအတွက် ကျွန်တော်အောင်လွတ်အောင် ဆုတောင်းပွဲ (ဘီလီနတ်စာကျေးဇူး) လုပ်ပေးတာပါ”

“ကျွန်တော်ဟာ ယခုလက်ရှိ မကွေးတိုင်း၊ စာပေစာနယ်ဇင်းနဲ့ သဘင်ဥက္ကဋ္ဌပါ။ လက်ရှိ စာပေသမား၊ သဘင်သမား၊ တစ်ယောက်ဖြစ်တဲ့ အတွက် မည်သူပါတီ၊ မည်သူတစ်ဦးတစ်ယောက်ရဲ့ ပယောဂမှ မပါပါဘူး။ ကိုယ်သဘောနဲ့ကိုယ် စိတ်ကူးပေါက်ပြီး လုပ်ခဲ့တာပါ” လို့ ပြောကြားလိုက် ခါတယ်။

တကယ် နိုင်ငံ့ခေါင်းဆောင်စစ်စစ်တွေဟာ သဘောထားအလွန် ဖြည့်ဝပါတယ်။ ကိုယ့်ဘက်က မှန်မှန်ကန်ကန်တင်ပြနိုင်ရင် တကယ်လည်း သဘောရှိအမှန် ဖြစ်ရပါမယ်။ သည်းခံခွင့်လွှတ်ရုံတင်မက လိုအပ်တာများ တို့ပင် ကူညီကြပါတယ်။

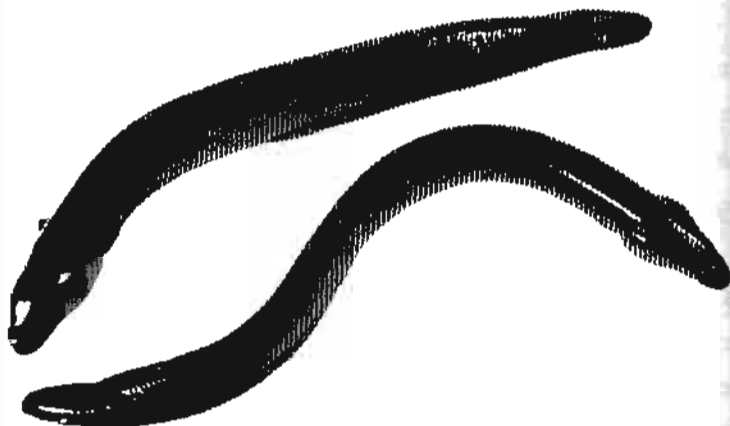
ဗိုလ်မှူးကြီးမောင်ပါနှင့် အခွင့်အရေးရတုန်း တွေ့ရခိုက်မှာ မကွေး ခရိုင်ထုတ်ဖို ငွေ (သုံးသိန်း) ကျွန်တော်တောင်းခဲ့ပါတယ်။ ထိုခေတ်က ငွေသုံးသိန်းမှာ ယခုခေတ် (စုပါကတ်) ကားတစ်စီး တန်ဖိုးရှိပါတယ်။

“ချက်ချင်းပဲ... ကောင်းအောင်လုပ်” ဆိုပြီး ငွေသုံးသိန်း ထုတ်ပေး ခါတယ်။ ကျွန်တော်လည်း မကွေးမဂ္ဂဇင်းတစ်အုပ် ထုတ်နိုင်ခဲ့ပါတယ် ခင်ဗျား...။

အမှန်ပြောရရင်တော့ ဒီပြဿနာတွေအားလုံးဟာ - “ကျုပ်လုပ်တာပါဗျာ” လို့ ဝန်ခံပါရစေ။

အုပ်စုလိုက်ခရီးသွားတတ်သော ငါးရှဉ့်များ

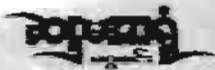

ငါးရှဉ့်များဟာ ရေချို၊ ရေငံမှာ နေထိုင်တတ်တဲ့ ငါးမျိုးစိတ်ဝင် များဖြစ်ပါတယ်။ တချို့က သူတို့ကို ရေမြွေနဲ့မှားတတ်ကြသလို၊ ငါးလို့ မထင်ကြသူများလည်း ရှိပါတယ်။ ဒါပေမယ့် ငါးရှဉ့်ဟာ ငါးရှဉ့်လို့ပဲ မှတ်သားလိုက်ကြပါ။

မြန်မာနိုင်ငံမှာတော့ ငါးရှဉ့်မျိုးစိတ်(၃)မျိုးကိုသာ တွေ့ရပါတယ်။ အင်ဒိုနီးရှားကျွန်းကျွန်းဆီကတော့ ငါးရှဉ့်မျိုး၊ အင်ဒိုလားပင်ဂလန်ဆီကတော့ ငါးငြိုးထောင်မျိုးနဲ့ အင်ဒိုလားပင်ဂလန်ဆီကတော့ ငါးရှဉ့်ကျားမျိုးတို့ ဖြစ်ပါတယ်။ ပထမနှစ်မျိုးက ရေချိုငါးရှဉ့်မျိုးဖြစ်ပြီး တတိယအမျိုးအစားကတော့ ပင်လယ်ငါးရှဉ့်မျိုး ဖြစ်ပါတယ်။

ငါးရှဉ့်အသားဟာ အင်မတန်အရသာရှိတာကြောင့် ဈေးကြီးတဲ့ အစားအသောက်တစ်မျိုးဖြစ်သလို၊ သွေးအားကိုလည်း အလွန်ကောင်းစေပါတယ်။ ငါးရှဉ့်ကို ကြော်၊ ချက်၊ ခြောက်စပ် အမျိုးမျိုးလုပ်ပြီး စားသောက်ကြပါတယ်။ ငါးရှဉ့်ကိုဖမ်းတဲ့အခါမှာ နှစ်စွရွန်တုတ်ချောင်းနဲ့ ရွံနွံထဲကိုထိုးပြီး ဖမ်းဆီးရပါတယ်။

ဒီလိုထိုးလိုက်တဲ့နေရာမှာ မြွေလား။ ငါးရှဉ့်လား၊ ရွဲခြားနိုင်ဖို့ နှစ်စွရွန်တုတ်ချောင်းကို လှည့်ပေးရပါမယ်။ လှည့်ပြီးတဲ့အခါမှာ တုတ်လေး

မြန်လည်တဲ့အခါ ခပ်မြန်မြန်လည်နေရင် ငါးရှဉ့်၊ နှေးနှေးပဲလည်ရင် မြွေလို့ သိနိုင်ပါတယ်။ ဒါကတော့ သုတအနေဖြင့် မှတ်သားနိုင်ဖို့အတွက် ဖြစ်ပါတယ်။

တကယ်တမ်းမှာ ငါးရှဉ့်များဟာ ရေချိုသားများသာဖြစ်ပြီး စောင်း၊ ဦးပေါက်ချိန်ရောက်မှသာ မြစ်ချောင်းများမှတစ်ဆင့် ပင်လယ်ထဲသို့ ဆင်းသက်ကြတဲ့ အလေ့ရှိပါတယ်။ နေအခါမှာ ရွံနွံထဲမှာ ပုန်းအောင်းနေတတ်ပြီး ညအခါရောက်မှသာ ခရီးသွားလေ့ရှိပါတယ်။

သွားလာတဲ့အခါမှာလည်း

အဖော်အဖော်ပါ။ အုပ်စုလိုက် သွားလာတတ်တာကြောင့် သူတို့ကိုဖမ်းဆီးရမိဖို့ အလွန်လွယ်ကူပါတယ်။ ပင်လယ်ထဲကိုရောက်ချိန်မှာလည်း ကမ်းခြေတစ်လျှောက်မှာသာမက ရေနက်ပိုင်းနေရာတွေမှာလည်း ကျက်စားလေ့ရှိပါတယ်။

ပင်လယ်ထဲမှာ ဥများဥတတ်ပြီး ငါးရှဉ့်ဥတွေဟာ အကာတွယ်ခဲ့ပျောနေတာကြောင့် ပင်လယ်သတ္တဝါများက စားသောက်ပြီး အဲဒီက တုန်ရစ်တဲ့ဥကနေ အကောင်ပေါက်လာတဲ့ ငါးရှဉ့်များသာ အသက်ရှင်သန်ခွင့်ရပါတယ်။

ငါးရှဉ့်ငယ်ဟာ ငါးရှဉ့်ကြီးအဖြစ် ပြောင်းလဲသွားတာနဲ့ ရေချိုရပ်များကို ခရီးပြန်လည်ထွက်ခွာပါတယ်။ ရေချိုဒေသများဖြစ်တဲ့ ရောင်းခြောင်းအင်းအိုင်ထဲရောက်တာနဲ့ သူ့ခန္ဓာကိုယ်ဟာ ထပ်မံကြီးထွားလာပါတယ်။ ငါးရှဉ့်မှာ ကျဉ်းမြောင်းတဲ့ ဦးခေါင်း၊ တိုတဲ့ဖေးရိုးနဲ့ ရှည်လျားသော ကိုယ်ရှိပါတယ်။ လည်မျိုးနားမှာ ဆူးတောင်(၂)ခုရှိပါတယ်။ ရိုးရိုး ငါးရှဉ့်တစ်ကောင်ဟာ အလျား(၂)ပေမှ(၃)ပေအထိ ရှိတတ်ပြီး ပင်လယ်နေ ငါးရှဉ့်များတော့ (၆)ပေကျော်အထိ ရှည်လျားပါတယ်။

သာသမီးဇော

ရွှေအောင်

ဖိုးထောင်မှာ လယ်ကိစ္စနှင့်

မအားသောကြောင့်

မသိသော်လည်း ဒေါ်ရင်ကြည်မှာ

မိမိ ချွေးမဖြစ်သူ၏စိတ်ထားကို

ရိပ်မိသိရှိလေ၏ ။

“အမေရယ် ကျွန်မ ရုတလော အရမ်းမောတာပဲ၊ အားနည်းနေတယ်ထင်တယ် အမေရဲ့..”

ပြောလိုက်တဲ့သူက လက်ရှိရွေးမ ခင်မာအေး။

ဒေါ်ရင်ကြည်၏ စိတ်ထဲမှာ ခင်မာအေးကို သဘောမကျသော်လည်း သားဖြစ်သူ၏ မျက်နှာကြောင့် ဘာမှမပြောသာ။

ပြီးတော့ ခင်မာအေး၏စရိုက်ကိုလည်း ဒေါ်ရင်ကြည်သဘောမကျ။ အမှန်တကယ်တော့ အပြောအဆို၊ အသွားအလာ အကုန်လုံးဘဲ သဘောမကျခြင်းပင်။

“အေး... အားနည်းနေရင်လည်း ဆေးခန်းမှာ အားဆေးသွားတဲ့ ပေါ့ဟယ်.. ၊ ကျုပ်ကိုလာပြောတော့ ကျုပ်က ညည်းကို ဘာလုပ်ပေးလို့ရမှာလဲ”

“မဟုတ်ပါဘူး။ အမေကလည်း အမေ့ကို ဘာမှမလုပ်ခိုင်းပါဘူး။ ကျွန်မ ရုတလော မောနေလို့ အိမ်အလုပ် သိပ်မလုပ်နိုင်ဘူးလို့ ပြောတာပဲ အမေကလည်း စိတ်ကြီးပဲ”

ခင်မာအေးမှာ ဒေါသကလေးနှင့်ပြောပြီး အိမ်ရှေ့သို့ ထွက်သွားသည်။ ဒါပေမဲ့လို့ နွဲ့တဲ့တဲ့၊ ခပ်ကြမ်းကြမ်း ဒေါသထွက်လိုက်ပါက ယောတို့-

ဖြစ်သူ ဖိုးထောင်က နေမှာမဟုတ်၊ ကိစ္စကလည်း အရေးမကြီးတော့ စိတ်ထဲမှာလည်း မထားတော့။ ဒါပေမယ့်လို့ ယောကွမဖြစ်သူကို သိပ်မကျေနပ်။

ယောကွမဖြစ်သူ ဒေါ်ရင်ကြည်က အရင်ရွေးမ မအေးလှကိုတော့ ခုန်သည်။ ကြည်ဖြူသည်။ မအေးလှကိုစွမုန်သမျှ အကုန်စိတ်ပူပေးသည်။ မအေးလှ ပါးစပ်ဟလိုက်တာနဲ့ မအေးလှ စိတ်တိုင်းကျ။

ခင်မာအေးမှာလည်း ဒေါ်ရင်ကြည်ရဲ့ရွေးမပါပဲ။ ဒါပေမဲ့ ဒေါ်ရင်ကြည်က ဂရုတောင်မစိုက်၊ စကားတောင် မပြောချင်ပြောချင်၊ မလွဲသာ၍ ပြောနေခြင်းဖြစ်မှန်းလည်း ခင်မာအေးသိသည်။ သိလျက်နဲ့လည်း ခင်မာအေးတို့က ရုက်ရွံ့ခြင်း မဖြစ်၊ ခပ်ပြောင်ပြောင်ပဲ။

ဒေါ်ရင်ကြည်ကို အမူအရာမပျက် စကားပြောသည်။ ဒေါ်ရင်ကြည် ပြောချင်ချင်၊ မပြောချင်ချင် ခင်မာအေးဂရုမစိုက်။ ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ ခုလက်ရှိရွေးမက အေးလှမဟုတ်၊ ခင်မာကြည်း

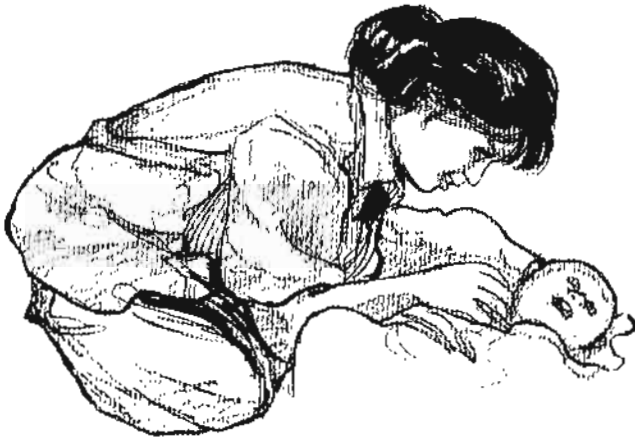

ကိုဖိုးထောင်မှာ သရက်ရွာက တံငါသည်တစ်ယောက်။

အဖေမသေခင်ကတည်းက ဖိုးထောင် အဖေနှင့်ငါးဖမ်းလိုက်နေကျ။ ဖိုးထောင်အဖေသေတော့ ဖိုးထောင်ပင် အဖေ၏တံငါသည်ဘဝတို့ ငယ်ငယ်ရွယ်ရွယ်နှင့်ဆက်ခံရင်း အမေ့ကိုလုပ်ကျွေးသည်။

ဖိုးထောင်မှာ တစ်ရွာတည်းနေသူ မအေးလှနှင့် ချစ်ကြိုက်မိသည်။ မအေးလှက သူငွေသမီး၊ ရွာမျက်နှာစုံ၊ ဦးအေးတင်၏သမီး ဖြစ်သည်။ ဦးအေးတင်ပိုင်သည့် လယ်တွေက ရွာမှာ လက်ညှိုးထိုးမလွဲ။ ဦးအေးတင်မှာ သဘောမတူချင်သော်လည်း သမီးဖြစ်သူက ချစ်ကြိုက်နေသည့်အတွက် ဖိုးထောင်ကို သားမက်တော်ခဲရသည်။

တံငါသည် ဖိုးထောင်ဘဝမှ သူငွေသားမက်ဖိုးထောင် ဖြစ်လာခဲ့သည်။ ဦးအေးတင်က သားမက်ဖြစ်သူအား လယ်ကို ဦးစီးဦးဆောင်လုပ်ခိုင်းသည်။ ဖိုးထောင်ကလည်း ကြိုးကြိုးစားစားလုပ်သည်။ ဖိုးထောင်နှင့် မအေးလှ အိမ်ထောင်သက်တမ်း (၃)နှစ်အတွင်းမှာပင် သားဦးလေးကိုရလာသည်။

နာမည်ကိုတော့ ရန်ပိုင်လို့ ပေးလိုက်သည်။ ဦးအေးတင်မှာ မြေးဦးလေးကို အလွန်ချစ်ရှာလေသည်။ လက်ကကို မချေ့ ရန်ပိုင် တစ်နှစ်မပြည့်မီမှာပင် ဦးအေးတင် လူကြီးရောဂါနှင့် ဆုံးပါးသွားသည်။ ဖခင်ဦးအေးတင် ဆုံးပြီး မကြာခင်မှာပင် မအေးလှက ဒေါ်ရင်ကြည်ကို ယောက်ျားဖြစ်သူ တို့ ဇိုးထောင်နှင့် အရင်နေခဲ့သောတပု အိမ်ပေါ်သို့ ခေါ်တင်ထားလေ၏။

ဒေါ်ရင်ကြည်မှာ သူဌေးသမီးနှင့်ပေးစားလိုက်ရသော်လည်း မိမိတို့က ဆင်းရဲသည့်အတွက် သားဖြစ်သူ မျက်နှာဝယ်မည်စိုးသောကြောင့် ရွေးမအိမ်သို့ မျက်နှာပင်မပြု။ မအေးလှကလည်း ယခင်က ဖခင်ကိုကြောက်ရသည့်အတွက် ဖာသိဖာသာနေခဲ့သော်လည်း ယခုမှ ယောက်ျားမနှင့်ရွေးဆက်ဆံရေးကား သားအမိအရင်းနှင့် မခြား။ ဇိုးထောင်ပင် မနာလိုဖြစ်စေ၏။

ဇိုးထောင်မှာ သားဖြစ်သူ ရန်ပိုင် (၃)နှစ်အရွယ်ရောက်တော့ အရက်သောက်တတ်လာသည်။ အစပိုင်းမှာတော့ ဟိုလူစော်၊ သည်လူစော်ဆိုတော့ အားနားပါးနာနှင့် တစ်ခွက်၊ နှစ်ခွက်သောက်သည်။ နောက်ပိုင်းမှာတော့ မိမိကပင် အရက်တကာ၊ မိမိကပင် သူများကို အရက်ခေါ်တိုက်သည့်သူ ဖြစ်လာသည်။

ဇိုးထောင်မှာမူးပြီး အိမ်ပြန်လာသည်ရက်က များလာသည်။ မိခင်ဖြစ်သူ ဒေါ်ရင်ကြည်မှာလည်း သားဖြစ်သူကို ပြောရပါများလွန်းလို့ ဖော

ပြီး မပြောနိုင်တော့ချေ။ ဇိုးထောင်မှာ နောက်ပိုင်း အရက်ကိုခွဲလမ်းလာတာ အရက်ဂျိုးဖြစ်လာ၏။

အေးလှမှာ မသားအလိမ္မာ ပီသ၏။ ဇိုးထောင်ပြန်လာလျှင် ဘာမှမပြော၊ မူးပြီးရမ်းလျှင်လည်း ပြိုင်ခံနေ၏။ ဇိုးထောင်မှာလည်း နောက်ပိုင်း အိမ်ပင် ပြန်မလာတော့။ အရက်ဆိုင်ကို အိမ်လုပ်၍ နေလေတော့သည်။ မအေးလှပင် လယ်ယာများကို ဦးစီးဦးဆောင်ပြုရတော့၏။ မအေးလှမှာ မိန်းမသားဖြစ်လင့်ကစား နေပူမရှောင်၊ မိုးရွာမရှောင် လယ်ယာခွင်ထဲမှာ အလုပ်သမားများနှင့် နပန်းလုံးနေရ၏။

လယ်ယာတွေကလည်း များ။ အလုပ်သမားတွေကလည်း များ။ သည့်အတွက်ကြောင့် စိမ့်ခန့်ခွဲရသည်မှာ မလွယ်ကူ။ မအေးလှမှာ ပင်ပန်းသည့်အတွက်ကြောင့် အပျင်းဈေးတော့သည်။ ထိုအခါမှ ဇိုးထောင်မှာ အိမ်ပြန်လာတော့သည်။ မအေးလှမှာ ဈေးသည့်အပြင် အားကလည်း နည်းသည့်အတွက် တော်တော်နှင့် နာလန်မထူနိုင်ချေ။ ထိုအခါမှ ဇိုးထောင်မှာ အသိစိတ်ပြန်ဝင်လာပြီး လယ်ယာကို ပြန်လည်ဦးစီးတော့သည်။

မိန်းမဖြစ်သူ မအေးလှကိုလည်း အရက်ဖြတ်တော့မည်ဟု ကတိပေးလေ၏။ တစ်လလောက်ကြာသောအခါ မအေးလှမှာ ပြန်လည်ကျန်းမာလာတော့သည်။ ရန်ပိုင် (၄၅)နှစ်ရှိသောအခါ မအေးလှမှာ ကိုယ်ဝန်ထပ်ရလာပြန်သည်။ ဇိုးထောင်ရော အေးလှပါ ဒုတိယကလေးကို မိန်းကလေးဖြစ်စေချင်ကြသည်။ ရန်ပိုင်ကိုလည်း ညီမလေးရစေချင်သည်။

ထိုအခါမှ သားရောသမီးရော ပျော်ပျော်ပါးပါး သိုက်သိုက်ဝန်းဝန်းနှင့် ပျော်စရာကောင်းလှသော မိသားစုလေးဖြစ်မည်ဟု ယုံကြည်ထားကြသည်။

သို့သော် ကံတရားကား ဇိုးထောင်တို့မိသားစုဘက်သို့ မလိုက်ချေ။ ဒုတိယကလေးမှာ သမီးမိန်းကလေးဖြစ်သည်မှန်သော်လည်း အေးလှမှာ ဖီးတွင်းထဲမှာပင် ဆုံးပါးသွားခဲ့သည်။ ဇိုးထောင်မှာ အေးလှဆုံးသွားသည့်အတွက် ယူကျုံးမရ။

ဒေါ်ရင်ကြည်အတွက် အေးလှမှာ ရွေးမမှန်သော်လည်း သမီးအရင်းနှင့်မခြားသည့်အတွက် အလွန်ပင် ပူဆွေးရလေတော့သည်။ ထို

www.burmeseclassic.com

ကြောင့်ပင် မြေးနှစ်ယောက်ကို ဂရုတစိုက် အရိပ်တကြည့်ကြည့်ဖြင့် စောင့်ရှောက်ခဲ့သည်။ အငယ်မလေးကိုလည်း အေးလှစိုစဉ်က နာမည်ပေးစေရန် သည့်အတိုင်း ကြာဖြူဟု မှည့်ခေါ်လေ၏။

ဖိုးထောင်မှာ အေးလှဆုံးပြီး (၃) နှစ်အကြာတွင် သံဖြူရွာက ခင်မာအေးနှင့် နောက်အိမ်ထောင်ထပ်ပြုလေသည်။ ဖိုးထောင်၏မိခင်မှာ သားဖြစ်သူ၏ အိမ်ထောင်ရေးကို ကန့်ကွက်ချင်သော်လည်း မိမိမရှိတော့သည့်အခါ အိမ်ထောင်မှထိန်းသိမ်းရန်နှင့် မိမိ၏ မြေးနှစ်ယောက်ကို ကြည့်ရှုစောင့်ရှောက်ရန် လက်ခံလိုက်လေ၏။

ခင်မာအေးမှာ ဖိုးထောင်နှင့်အိမ်ထောင်ကျစက ခေါ်ရင်ကြည်အပေါ် ရိုကျိုးသော်လည်း ကာလအတန်ကြာသော် ဝီကေပေါ်လာ၏။ ထိုအတူပင် ယခင်ညားကာစက ကလေးနှစ်ယောက်ကို ဂရုစိုက်သော်လည်း ကြာလာသောအခါ အော်ဟစ်ချေပူခြင်းများ ပြုလုပ်လာ၏။

သို့သော် ယောက္ခမနှင့် ယောကျ်ားရှေ့တွင်တော့ ကလေးများတိုင့်ထားမတတ် ချစ်ပြု၏။ ဖိုးထောင်မှာ လယ်ကိစ္စနှင့် မအားသောကြောင့် မသိသော်လည်း ခေါ်ရင်ကြည်မှာ မိမိရွေးမဖြစ်သူ၏စိတ်ထားကို ရိပ်မိသိရှိလေ၏။

ခေါ်ရင်ကြည်မှာ နဂိုအခံစိတ်ကလည်း သဘောမကျ၊ ရွေးမဖြစ်သူမှာ ယောကျ်ားဖြစ်သူရှေ့တွင် တစ်မျိုး၊ ကွယ်ရာတွင် တစ်မျိုး၊ ကလေးများကို ဆက်ဆံရာတွင် ကွာခြားလွန်းသောကြောင့် စိတ်ထဲတွင်ခုခံအမြင်မကြည်မှုများ ဆိုးရွားလာလေတော့သည်။

ခင်မာအေးတစ်ယောက် စိတ်တိုနေ၏။ အင်္ကျီများမှာ ကြာဖြူ၏ သေးများနှင့် ရွဲနပ်နေ၏။ အင်္ကျီအသားက ရှေးကြီး၏။ ခုတော့ ဘယ်လိုလုပ်ရမလဲ။ လျှော်ရဦးမယ်။ ပြီးတော့ ကြည်ဖြူ၏အင်္ကျီတွေစေ့၊ တောင်းသီတွေစေ့၊ စောင်တွေစေ့၊ သေးများနှင့် ရွဲနေသောကြောင့် လဲပေးရဦးမယ်။ ပြီးရင် လျှော်ရဦးမယ်။

ဘယ်လိုဟာမလေးမှန်း မသိဘူး။ သူ့အဖွားနဲ့ သွားအိပ်ဆိုတာ

အိပ်ဘူး။ အဖေနှင့် အိပ်မယ်ရည်လဲ လုပ်နေသည်။ နေနှင့်ဦးပေါ့ကောင်မလေး ဒီည လာမအိပ်နိုင်အောင်လို့ လုပ်ထားဦးမယ်။ ခင်မာအေးမှာ ကြာဖြူကို စိတ်ထဲမှကိုင်ဆံကာ အင်္ကျီများကို လဲနေ၏။ ဖိုးထောင်မှာ ပိုက်ဆံရှိ၊ လယ်ပိုင်ရှင်ဖြစ်သောကြောင့် ယူလိုက်ပါသော်လည်း ကလေးနှစ်ယောက်နှင့် ယောက္ခမဖြစ်သူကိုတော့ မကြည့်ဖြူ။

သို့သော် စည်းစိမ်များမှာ ကလေးနှစ်ယောက်၏ ဆုံးသွားသော ဝိစင်ပိုင်ဆိုင်သည့် ငွေကြေးများဖြစ်သည့်အတွက်ကြောင့် ကလေးများကို စူးစူးမှတ် မှတ် ချစ်ပြု၏။ မိမိယောကျ်ားဖိုးထောင်က ယုံကြည်သော်လည်း ယောက္ခမဖြစ်သူက ယုံကြည်ပုံမရှိ။ မိန်းမသားရင်း ဖြစ်သည့်အတွက်ကြောင့် ဒိပ်စက်စိတ်နေသဘောထားကို ရိပ်မိဟန်တူသည်။

ထို့ကြောင့် ယောက္ခမကြီးရှေ့၌ ကလေးများနှင့် ဆက်ဆံရေးကို ခရုစိုက်နေရင်း တစ်နေ့ ဖိုးထောင်မှာ အလုပ်သမားများနှင့် လယ်ကိစ္စကားပြောနေစဉ် ကြာဖြူရောက်လာပြီး အဖေဖြစ်သူ၏အနားမှာ တစ်နေ့၏။ ဖိုးထောင်မှာလည်း သမီးဖြစ်သူကို ပွေ့ချီလိုက်ပြီး ပေါင်ပေါ်တွင်တင်ထားလိုက်၏။ ခဏကြာသော် ဖိုးထောင်က -

“ခင်မာရေ . . သမီးကို လာခေါ်ဦးကွ၊ သွား . . သွား သမီးသွား . .

ခေကြီးနဲ့လိုက်သွားဦးနော်။ ဖေကြီး သွားစရာရှိလို့ . .”

ပြောလိုက်၏။ ခင်မာအေးက အိမ်နောက်ဖေးမှထွက်လာပြီး -

“ဟုတ်ကဲ့ . . ဟုတ်ကဲ့ ကိုဖိုးထောင်ရေ၊ လာ . . လာ ကြာဖြူလာ၊

သမီးလေးလာ . .”

ပြောရင်းဆိုရင်း ကြာဖြူကို ဖိုးထောင်၏ပေါင်ပေါ်မှ ဆွဲယူလိုက်၏။ ကြာဖြူက ခင်မာအေးလက်ထဲမှရုန်းကန်ရင်း ဖေအဖြစ်သူဖိုးထောင်၏ အနား၌ တွယ်ကပ်နေ၏။

“ဖေကြီးက အလုပ်ရှိသေးတယ် သမီးရဲ့ . . လာပါဆိုမှ လာ . .

ခေကြီးဆီကို လာ”

ကြာဖြူမှာကား ရုန်းမြဲရုန်းနေ၏။ အတင်းဆွဲနေသော ခင်မာအေးဆီသို့ မကပ်။ ဖိုးထောင်ကလည်း အတင်းထကာ အလုပ်သမားများ နောက်သို့ လိုက်လေ၏။ ကြာဖြူက ဖိုးထောင်၏ပုဆိုးစကို ဆွဲထား၏။ ခင်မာအေး

မှာ စိတ်မရည်တော့၊

“ကဲ.. ကြာဖြူလာ.. ငါ့ချစ်တော့မယ်၊ နင့်ကို ဖေကြီးအလုပ်ရုံ တယ်လို့ ပြောထားတယ်လေ။ ကဲဟယ်.. ကဲဟယ်”

ခင်မာအေးမှပြောရင်းနှင့် ကြာဖြူကို ချစ်လေ၏။ ကြာဖြူမှာ ငို တော့၏။ ဖိုးထောင်မှာ သမီးဖြစ်သူတို့တော့ ခင်မာအေးကိုကြည့်ကာ -

“မင်းကလည်း ကလေးကို မချပါနဲ့၊ နားဝင်အောင် ပြောရင် သမီး က နားလည်ပါတယ်။ နော်.. သမီးနော်”

ပြောရင်း ကြာဖြူကို ရော့နေတော့၏။ “ရှင် အလုပ်ပျက်မှာစိုးလို့ပေါ့ ကိုဖိုးထောင်ရဲ့..။ သွားမှာသာ.. သွားစမ်းပါ။ ကျုပ် ကြည့်ထားပါ့မယ်။ သွား... သွား”

“အေး.. အေး ငါ့သွားပြီ။ သမီးကလည်း မငိုနဲ့တော့နော်၊ ဖေကြီး က ဂဏနေရင် ပြန်လာမဲ့ဟာကို”

ပြောရင်း ဖိုးထောင်မှာ ခြံဝမှထွက်သွားလေ၏။ ဖိုးထောင်ထွက် သွားသောအခါ ခင်မာအေး၏ပီရဲများ ထကြွလာလေ၏။

“နင်က အရွယ်လေးရောက်လာတော့ ငါ့ကားတောင် နားထောင်တော့သူ၊ ဟင်း.. နေနှင့်ညီပေါ့၊ နင်တော့...”

ပြောရင်းဒေါသထွက်ကာ ကြာဖြူကို အနီးကဝါးခြမ်းကို ကောထိ ကာ ရိုက်တော့၏။ ကြာဖြူမှာကား -

“မရိုက်ပါနဲ့ မေကြီး..။ သမီးကြောက်ပြီ၊ ကြောက်ပါပြီ.. မေကြီးရယ် ဟုဆိုကာ အိမ်ပေါ်သို့ မပီကလာပီကလာ အော်ငိုရင်း တက်ပြေးလာ၏။

ခင်မာအေးက -

“နင် အိမ်ပေါ်မှာပဲနေ အိမ်အောက်မဆင်းနဲ့၊ နင့်ကို ချစ်လွန်းတဲ့ အလိုလိုက်နေတယ် မထင်နဲ့၊ နင့်အဖေရှေ့မှာမို့လို့ သတိထားနေ”

ပြောရင်း နောက်ဖေးသို့ထွက်လာလေ၏။ အမှတ်တမဲ့နှင့် နောက်ဘက်ကိုထွက်လာရင်း စိတ်ထဲတွင် ဒီအ

ခနဲ လန့်သွား၏။ စိတ်ထဲတွင် မသင်္ကာသောကြောင့် အကြည့်ကို ရွှေ့လိုက် သောအခါ ဘာမှမမြင်၊ ခြောက်.. ငါ့စိတ်ထင်တာပါဟုပြောရင်း လုပ်စေ

အလုပ်များကို ဆက်လုပ်နေတော့၏။

“ခင်မာအေး လာဦး၊ ဒါ ဘာဖြစ်တာလဲ

ပြောစမ်း။ ပြောမရလို့ ဆုံးမတာ

ဆွေးခြေတောင် ဥရလား..။

ညည်း သားသမီးအရင်းမဟုတ်တိုင်း

ညည်း ဒီလိုလုပ်ရလား..။”

ဒေါ်ရင်ကြည်မှာ အိမ်ပေါ်သို့ရောက်သောအခါ အလောတကြီးနှင့် ခြေပစ်လက်ပစ် ထိုင်ချလိုက်လေ၏။ ပြီးနောက် ရွှေ့များကို လက်နှင့်ပင် သပ်ချလိုက်၏။ ဂဏကြာတော့မှ သောက်ရေအိုးစင်မှ ရေတစ်ခွက်ကို ဖပ် သောက်လိုက်၏။

“နေကလည်း တော်တော်ပူတာပဲ။ ဒီပုံအတိုင်းဆို နောက်ရက် အပြင်ထွက်ဖို့ မလွယ်တော့ဘူး။ နောက်ရက်တွေဆို ဒီထက်ပိုပူမှာ ဟု.. မာလိုက်တာ”

မိမိကိုယ်ကို ပြောနေလေ၏။

“အမေပြန်ရောက်ပြီလား၊ ကိုဖိုးထောင်တော့ လယ်ထဲသွားနေ တယ် အမေရဲ့..။ နောက်ရက် မနက်စောစောမှ ပြန်လာတာမဟုတ်ဘူး။ အနကလည်း ပူနေတဲ့ဟာကို”

ခင်မာအေးက ဒေါ်ရင်ကြည်၏ဘေးတွင် ဝင်ထိုင်လိုက်၏။

“ရပါတယ် အေး၊ ငါ့မြေးတွေကို သတိရလို့ပဲ။ သူတို့အဆင်မပြေ ဘာဖို့လို့၊ ငါ့မှာ ထားသာသွားရတာ စိတ်ချတာ မဟုတ်ဘူး”

“အမေကလည်း ကျွန်မတစ်ယောက်လုံး၊ ရှိတာကို..။ ဘာကို စိတ်မချစရာရှိလို့လဲ အမေရဲ့”

ခင်မာအေးက ရွဲတဲ့အသံနှင့် ပြောလိုက်လေ၏။ ဒေါ်ရင်ကြည်က ခင်မာအေးကိုစိုက်ကြည့်လိုက်သောအခါ ငြိမ်သွားကာ ပါးစပ်ပိတ်သွားလေ၏။ ဒေါ်ရင်ကြည်က ဘုရားစင်ရှေ့တွင်အိပ်နေသော မြေးဖြစ်သူ ကြာဖြူနားကိုသွားကာ -

“ငါ့မြေးလေးလည်း ပင်ပန်းနေတယ်ထင်တယ်။ ကြည့်ဦး... အိပ်နေလိုက်တာ”

မြေး၏ပါးလေးကို ဖွဖွနှမ်းလေး၏။ ကြာဖြူမှာ လူးလွန့်ကာ တစ်ဖက်သို့ စောင်းသွားလေ၏။

“ဟင် ! .. ဒါ ဘာလဲ သွေးခြေဥနေတာပဲ။ ဟဲ့ ! .. ခင်မာအေးလားဦး။ ဒါ ဘာဖြစ်တာလဲ ပြောစမ်း”

“အမေ ကျွန်မ သူ့ကို ဆုံးမထားတာပါ။ သူ့အဖေနောက်ကို လိုက်မယ်တက်ကဲလုပ်နေလို့၊ ငိုနေလို့ ပြောမရတာနဲ့”

“ပြောမရလို့ ဆုံးမတာ သွေးခြေတောင် ဥရလား။ . . ညည်းသား သမီးအရင်းမဟုတ်တိုင်း ညည်း ဒီလိုလုပ်ရလား”

“မဟုတ်ပါဘူး အမေရဲ့ . . ကျွန်မ နောက်ကိုကြောက်သွားအောင် နည်းနည်းပဲ..”

“ဘာမှမပြောနဲ့ .. ခင်မာအေး။ ညည်း ဟိုနေ့ကလည်း ရန်ပိုင်တို့ ရေတွေထမ်းခိုင်းနေတာ ငါသိတယ်။ ညည်းအကြောင်းကို ငါမသိဘူးများ ပုတ်နေလား။ ရန်ပိုင်ရဲ့အသက်ကိုလည်း ကြည့်ဦး”

“အမေရဲ့ .. ရန်ပိုင်လည်း အရွယ်ရောက်လာပြီ၊ ခိုင်းရမှာပေါ့”

“ဟဲ့ ! .. ညည်းထမ်းကြည့်ပါလား။ ယောက်ျားရင့်မကြီးတောင် မနည်းတမ်းရတဲ့ဟာကို”

ခင်မာအေးမှာ ပါးစိပ်ပိတ်နေလေ၏။ ဒေါ်ရင်ကြည်မှာ အေးထွက်ကာ အဆက်မပြတ်ပြောနေတော့၏။

“ငါအိမ်မှာမရှိရင် ညည်း ငါ့မြေးတွေကိုနှိပ်စက်တာ ငါသိတယ်။ ရန်ပိုင်ရဲ့ ခိုက်ခေါက်မှာ ညည်းကို စွဲနေတာပဲ။ ညည်း ဆွဲလိပ်ထားတာပဲ မဟုတ်လား။ ငါ တစ်ခါတည်းပြောထားမယ်။ နောက်တစ်ခါ ငါ့မြေးတွေ ငါ့ကွယ်ရာမှာ ခိုင်းတာပဲဖြစ်ဖြစ်၊ ခိုက်တာပဲဖြစ်ဖြစ်၊ ငါညည်းခံမယ် မထင်နဲ့”

ဒေါ်ရင်ကြည်၏ဒေါ်မနောများကို ခင်မာအေးမှာ အံတကြိတ်ကြိတ်နှင့် ခေါင်းငုံ့ကာ နားထောင်နေလေ၏။

ဒေါ်ရင်ကြည်တစ်ယောက် လေးအိမ်တန်းရွာကို ညအိပ်သွား၏။ ဇိုးထောင်မှာလည်း လယ်ကိစ္စနှင့်လယ်တဲတွင် သွားအိပ်လေ၏။ အိမ်တွင် ခင်မာအေးနှင့်ကလေးနှစ်ယောက်သာ ကျန်ခဲ့၏။ ခင်မာအေးမှာ ယောက်ျားဖြစ်သူရော ယောက်ျားမပါ အိမ်မှာမရှိသည့်အတွက် နေမြင့်မှ အိပ်ရာထ၏။ ထမင်းအိုးကို ကပျာကယာတည်လိုက်၏။

“မေကြီး .. သမီး ခိုက်တာတယ်”

“အေး .. နေဦး။ ထမင်းရိုတယ်။ ရန်ပိုင်ရေ .. လာဦး နှင့်ညီမကို ထမင်းစားပေးလိုက်ဦး”

ရန်ပိုင်က ထမင်းစားပြီး မေးလိုက်၏။

“ဟင်းကော .. ဘာနဲ့ထည့်ပေးလိုက်ရမလဲ။ ဘယ်မှာလဲ ဟင်း .. မေကြီး”

“ဟင်း မရှိဘူးဟေ့ .. မရက်နိုင်လို့ ငါ့ပီရည်နဲ့ကျွေးလိုက်”

ခင်မာအေးမှာ နေ့လယ်နေ့စင်း တစ်ရေအိပ်ရန် ကြံစည်နေလေ၏။ ကြာဖြူက အေးနားမှ -

“မေကြီး .. သမီး မုန့်စားချင်တယ်” ဟုပြောကာ မုန့်ပူထားနေ၏။

ခင်မာအေးကား မုန့်မရှိကြောင်း၊ အိပ်ရန်ပြောပြီး ကြာဖြူအိပ်ရန် ခေါင်းအုံချပေးလေ၏။ ကြာဖြူကမအိပ်ဘဲ မုန့်ကို မရမက ပူထားနေသော အခါ ခင်မာအေးမှာ အေးထွက်လာ၏။ ယခင်နေ့က ယောက်ျားဖြစ်သူ၏ အပြောခံထားရသည့်များကလည်း စိတ်ထဲတွင် ရှိနေ၏။

ထို့ကြောင့် အေးထွက်လာပြီး အနီးအနားတွင်ရှိသော တုတ်နှင့်လှေလေ၏။ ကြာဖြူမှာပိုရင်းနှင့်ပင် ဖခင်နှင့်သွားအေကို တသော်လည်း နှိုး ရန်ပိုင်က ငိုရင်းပြောလေ၏။

“မလုပ်ပါနဲ့ မေကြီးရယ် .. ညီမလေးကို မချပါနဲ့တော့”

“ဖယ်စမ်း .. ဖယ်စမ်း။ ရန်ပိုင် နှင့်ကိုပါ ငါချပစ်မယ်။ ကံဟယ် ..”

ကဲဟယ်”

ချရင်းချရင်းနှင့် လက်မှာကျပ်လာပြီး လှုပ်ရှားလို့ မရတော့ပေ။ ဒေါသကလည်း အဆမတန်ထွက်နေသောကြောင့် လက်ကချ၍မရသော အခါ ပါးစပ်က -

“နင်တို့ အစေ့အစွားပြန်လာလို့ ပြန်ပြောလို့ကတော့ နင်တို့ နှစ်ယောက်လုံးကို သတ်ပစ်မယ် ကြားလား..၊ ညည်းက ပိုဆိုးတယ် ကြားလား.. ကြာဖြူ၊ ညည်းတို့ဆိုးလို့ ငါကဆုံးမတာ ကြားတယ်နော်၊ ဘာသာ ညာညာလျှောက်ပြောလို့ကတော့ ငါ့အကြောင်း သိမယ်”

ဟုဆိုကာ အံကြိတ်ပြီး ပြောလေ၏။

ပြောရင်းနှင့် ခင်မာအေးမှာ လည်ချောင်းထဲမှ တစ်စုံစိုက်ပြီးဖြစ်နေလေ၏။ အန်ချင်သောကြောင့် တွေ့ဝေအံ့သြမိ၏။ အမှန်မှာ တစ်ခုတစ်ယောက်က မိမိလည်ပင်းကိုလာ၍ ညှစ်ထားသလို ဖြစ်နေခြင်းကြောင့် ဖြစ်သည်။ တလေးနှစ်ယောက်မှာလည်း ကြောက်ရွံ့ကာ တုန်နေရှာလေ၏။

“ဆရာရယ် .. ကျွန်မ အရမ်းမောနေလို့ ထပ်ပြီးတော့ ဆေးသွင်းပေးပါဦး”

“မခင်မာအေးရဲ့ .. ဟိုနေ့ကပဲ တစ်ခါ အားဆေးသွင်းထားတယ်။ အခုလည်း ထပ်သွင်းမလို့ဆိုတော့ မရဘူးလေ အစ်မရဲ့”

“ကျွန်မက ဆေးမတိုးတော့ဘူး ထင်တယ် ဆရာရဲ့”

“အစ်မ .. စိတ်ပိစိစု တွေများလို့ နေမှာပေါ့”

“မရှိပါဘူး ဆရာရယ် ကျွန်မ တကယ် ခြေကုန်လက်ခမ်း ကျပြီး မလှုပ်ရှားချင် ဖြစ်နေတာ

ဆရာရဲ့..”

“ဒါဆို မခင်မာအေး တစ်ခါတည်း အဆင်ပြေသွားအောင် တစ်ခါတည်း အားဆေးပုလင်းချိတ်သွားပါလား”

“အဲဒါဆို သက်သာမှာလား ဆရာ”

“အေးပေါ့ဗျာ ..၊ ဒေရစ်ချိတ်ပြီးသွားရင် လူက အားတကယ်ပြည့်ပြီး လန်းလန်းဆန်းဆန်းနဲ့ နေလို့ကောင်းတာပေါ့ဗျာ”

“ဟုတ်ကဲ့ ဆရာ ..၊ ဆရာပြောတဲ့ဆေးပဲ သွင်းသွားလိုက်မယ် ..

ဆရာ”

“နာရီပိုင်းလောက် ကြာမယ်ဗျ”

“ဟုတ်ကဲ့ .. ဆရာ”

ခင်မာအေးမှာ ဒေရစ်သွင်းပြီး ညနေစောင်းသော် အိမ်သို့ပြန်သွားလေ၏။

“အစမရယ် ..၊ ကျွန်မ မနေ့ကပဲ အားဆေးချိတ်ပြီး ပြန်လာတာ၊ ညတော့ လန်းလန်းဆန်းဆန်းပဲ။ အခု ဘယ်လိုဖြစ်ပြန်ပြီလဲ မသိဘူး။ တစ်မျိုးကြီးပဲ။ တစ်ချက် တစ်ချက် ကိုယ်နဲ့စိတ် မကပ်တော့ဘူးလို့ ခံစားနေရတယ်”

“ညည်းတို့ကလည်း ဆေးသွင်းတာတောင် မသက်သာဘူးဆိုတော့ ကျုပ်က ဘယ်လိုလုပ်သိမှာလဲ။ ဒီအိမ်မှာ ညည်းတစ်ယောက်တည်း ဖြစ်နေတာ”

ပြောရင်းနှင့် ဒေါ်ရင်ကြည်မှာ အိမ်အောက်သို့ဆင်းသွား၏။

ဒေါ်ရင်ကြည်မှာ အိမ်ရှေ့သို့ထွက်ကာ အဝတ်များကိုရှုတ်ပြီး ဈာတ်ရင်းများကိုခင်းကာ ဝရုတ်ဘီးများ နေပြနေလေ၏။ ထို့နောက် နောက်ဖေးဘက်သို့ လှည့်အထွက် -

“ဟဲ့ ..၊ ဘယ်သူတုံး ဟင် ! .. ခင်မာအေး ဟဲ့ ! .. ဘယ်လိုဖြစ်တာလဲ ခင်မာအေး”

လန့်ကာ အော်လိုက်မိ၏။ ခင်မာအေးကား အိမ်ရှေ့ဘက်ဖေးဝါးရံ

၏ရေတွင် လဲကျနေ၏။

“သွေးပေါင်တွေ တော်တော်ကိုကျနေတာပဲ ဒေါ်ဒေါ်ရဲ့..”

“ဟုတ်လား.. ဆရာရယ်၊ ဘယ်လိုဖြစ်လို့လဲ .. သူပြောတော့ မနေ့တင် သူ့ဆေးရုံတ်လာခဲ့တယ် ပြောတာပဲ”

“ဟုတ်တယ် .. ဒေါ်ဒေါ်၊ ကျွန်တော်လည်း အကြောင်းရင်းကို မသိဘူး”

“ဆရာ .. အဲဒီတော့ ခုထပ်ရိုတ်ထားတဲ့ ဆေးကုန်ရင် သက်သာ မှာလား”

“ဟုတ်ကို .. အဆင်ပြေမှာပါ။ အခုတော့ သွေးပေါင်ကျနေတာ တစ်ခုပဲ ကျန်တာ ဘာမှမရှိပါဘူး”

“ဟုတ်ကဲ့ပါ.. ဆရာရယ်”

ခင်မာအေးမှာ မကြာခင်မှာ သတိပြန်လည်လာလေ၏။

ပါးစပ်ဟပြီး တစ်ခုခုကို ပြောသည်။ သို့သော် အသံထွက်မလား

ခင်မာအေးမှာ အနွေးထည်ကော်လံကိုဖြုတ်ပြီး လည်ပင်းကို လက်ညှိုးထိုး ပြ၏။ အိမ်ကြည့်ကြည့်လိုက်တော့ ခင်မာအေး၏လည်ပင်းတွင် လက်ရာ ကြီးများ ထို လက်ရာညိုညိုကြီးများသည် ခင်မာအေး၏လည်ပင်းကို ညှစ် ထားပုံ ပေါ်လေသည်။

အိမ်ကြည့်မှာ စိတ်ထဲ၌ ပြောမပြုတတ်အောင် လန့်နေ၏။ ထို နောက် ရွာထဲသို့ သားဖြစ်သူ ဖိုးထောင်မှတစ်ဆင့် ဘကြီးမော်ကို ခေါ်ခိုင်း လိုက်လေ၏။ ဧကကြာသော် ဘကြီးမော်လိုက်လာ၏။ ထို့နောက် အိမ်ကြည့်နှင့် ဘကြီးမော်တို့ တိုးတိုးတိုးတိုးနှင့် စကားပြောကြ၏။ ဖိုးထောင်မှ လည်း နားထောင်ကာ ဘကြီးမော်ကို အကြံဉာဏ်တောင်း၏။ ဘကြီးမော်တ-

“အခြေအနေကို စောင့်ကြည့်ဦး ဖိုးထောင်ရဲ့ ဘာမှန်းမသိဘူး။ ဆရာလေးရဲ့ ဆေးကုန်ရင် ပြန်ကောင်းရင်တစ်မျိုး၊ မကောင်းရင်တစ်မျိုး လည်ပင်းက လက်ရာကြီးက ရှိသေးတယ်။ အင်း .. ပုံမှန်တော့ မဟုတ်ဘူးဟဲ့ ပြောရင်း သက်ပြင်းများကို ရှုနေတော့၏။ ဧကနေသော် ဆရာလေး

ရောက်လာပြီး ကုန်သွားသောဆေးပုလင်းကို ဖြုတ်ချ ပြီး ပိုက်များကို ဖြုတ်ပေးလေ၏။ သွေးပေါင်ချိန် ပြန်တိုင်းကြည့်၏။

“ပုံမှန် ပြန်ဖြစ်သွား ပြီ၊ တော်သေးတာပေါ့ဗျာ”

ဆရာလေးက

ပြုံးပြီး အိမ်ကြည့်တို့ကို လှည့်ပြောနေ စဉ်၌ပင် ခင်မာအေးမှာ တုန်လာကာ မျက်ဖြူ များ လန့်သွားလေ၏။

“ဟော .. ဟော၊ ဘယ်လိုဖြစ်တာတုန်း လုပ်ကြပါဦးဟဲ့ .. ခင်မာ အေး .. ခင်မာအေး”

အိမ်ကြည့်ရော ဖိုးထောင်ပါ ခင်မာအေးဆီကို ပြေးလာကြ၏။ ဆရာလေးလည်း ဘာလုပ်ရမှန်းမသိတော့။ ဧကကြာသော် ခင်မာအေး မှာ ငြိမ်ကျသွားပြန်၏။ ဘကြီးမော်က -

“ဆရာစိတ်တော့ မရှိပါနဲ့။ သွေးပေါင် ပြန်ချိန်ကြည့်ပေးပါလား”

“ကျွန်တော် ဆေးထိုးရမယ် ဘကြီးရဲ့၊ ဆေးသွားယူလိုက်ဦးမယ် ဧကလေး...”

“မဟုတ်ဘူး၊ ဆရာလေးရဲ့.. မဟုတ်ဘူး.. ဆရာလေး ဆေး ကယ်လောက်ထိုးထိုးမရဘူးနဲ့ ထင်တယ်”

ဘကြီးမော်က တည်တည်ငြိမ်ငြိမ်နှင့် တိုက်တိုက်တွန်းတွန်း ပြော နေသောကြောင့် ဆရာလေးမှာ တော့ဝေသွားပြီး သွေးပေါင်ချိန်လေ၏။

“သွေးပေါင်က ချက်ချင်းပြန်ကျသွားတယ် ဘကြီးရဲ့.. ကျွန်တော် ဒီလို တစ်ခါမှ မကြုံဖူးဘူး၊ ဘကြီးရေ..”

“ကျွန်တော်ထင်တာ မှန်ပါတယ် ဆရာလေးရဲ့၊ ကဲ.. ကျွန်တော် တို့ အိမ်ပြန်ခေါ်သွားဖို့ အချိန်မရှိဘူး၊ ဒီမှာပဲ ကုလိုက်တာပေါ့၊ ဆရာလေးမှာ ဝတ်စုံရေ ရှိတယ်မလား။ ဖိုးထောင် .. မင်းမိန်းမကို ဘုရားစင်ရှေ့ပွေ့သွား”

ဖိုးထောင်က ခင်မာအေးကိုပွေ့ရိုက်ကာ ဘုရားစင်ရှေ့တွင် ရွတ်ထား လိုက်၏။ ထို့နောက် ဘကြီးမော်က ဘုရားစင်မှပရိတ်ရှေ့ကိုယူကာ ခင်မာ

အေး၏မျက်နှာကို တောက်လိုက်၏။ ထိုနောက် ဘုရားစာများကို ရွတ်ကာ နေ၏။

ခဏကြာသော် ခင်မာအေး မျက်လုံးပွင့်လာ၏။ ဘကြီးမော်က ပါးစပ်မှ တိုးတိုးတိုးတိုးနှင့် ခင်မာအေး၏ ခေါင်းကိုကိုင်ကာ ရွတ်နေပြန်၏။ ခင်မာအေး၏မျက်လုံးများ ပိုတ်သွားပြန်၏။ ခဏကြာသော် ခင်မာအေး၏ ကိုယ်မှာ လှုပ်လာပြီး ထထိုင်လေ၏။ ဘကြီးမော်က -

“အရလာတာ ဘယ်သူတုန်း.. ဘာလို့ ဒီလိုလုပ်ရတာတုန်း” ဟု မေးလေ၏။ ခင်မာအေးမှာ တရှုံ့နှင့် ငိုလေ၏။ ထို့နောက် -

“ကျွန်မ လုံးဝ မခံစားနိုင်တော့လို့ပါ။ တောင်းပန်ပါတယ် ရှင်” ဟု ငိုသံကြီးနှင့် ဗလုံးဗထွေး ပြောလေ၏။ ဘကြီးမော်က -

“နင့်ကို ဘယ်သူလဲလို့ မေးနေတာ.. ဘာလို့ အဲလိုလုပ်တာလဲ ဟဲ့၊ ဘာ မကျေနပ်ချက်တွေရှိလို့လဲ”

“ကျွန်မရဲ့ကလေးတွေကို နှိပ်စက် လို့ပါရှင်.. ကျွန်မ တကယ် မခံစားနိုင် တော့လို့ပါ။ ကျွန်မ သူ့ကိုလည်း မမှန်းခဲ့ ပါဘူး။ ရန်ညှိုးလည်း မရှိပါဘူး။ အီး..ဟီး ..ဟီး”

“ဘယ်သူကလေးကိုလဲ၊ ရှင်းရှင်း ပြောစမ်း.. ဘာတွေ လှည့်ပတ် ပြီး ပြောနေတာလဲ”

ထိုအခါ ခင်မာအေးက မိမိကိုယ် ကို အနည်းငယ် တည်ငြိမ်အောင် လုပ်လိုက်ပြီး ဖိုးထောင်နှင်း ဒေါ်ရင်ကြည် ကို ကြည့် တာ ပြောလေ၏။

“ကျွန်မ အေးလှပါ.. ဘကြီးရယ်”

“ဟေ!.. အေးလှ ဟုတ်လား၊ အေးလှက သေသွားတာကြားပြီပဲ၊ နင်မလိမ်နဲ့.. ဘယ်သူလဲ”

“ကျွန်မ သေသွားပါပြီ။ ဒါပေမဲ့ ကျွန်မကလေးတွေကို စိတ်မချလို့ ထွက်မသွားသေးတာပါ။ ထွက်သွားလို့လည်း မရဘူး”

ဆရာလေးမှာလည်း ပါးစပ်အဟောင်းသာနှင့် ကြည့်နေ၏။ ထို နောက် ဒေါ်ရင်ကြည်၏ဘေးသို့ကပ်ကာ လက်တို့လိုက်၏။ အမှန်တော့ ခင် မာအေးကိုဝင်ပူးနေသော အေးလှအကြောင်းကို သိချင်သောကြောင့် ဖြစ်၏။

ဒေါ်ရင်ကြည်က ဆရာလေးဘက်သို့လှည့်ကာ တရှုံ့နှင့်ပြောရန် ပါးစပ်ဟထားသော်လည်း အသံမထွက်နိုင် ဖြစ်နေလေ၏။ ဒေါ်ရင်ကြည်မှ စိတ်မကောင်းခြင်းများစွာနှင့် ရင်ထဲတွင် အပူလုံးထို့နေလေ၏။ ဖိုးထောင်ကို ကြည့်ပြန်တော့လည်း မျက်နှာမှာ နီရဲနေပြီ။ အံတင်းကြိတ်မှိတ်ကာ မငိုမိ ရန် ကြိုးစားနေသည်ကို တွေ့ရသည်။

“ကျွန်မ အိမ်နောက်ဖေးကဝါးရုံထဲမှာ နေတာပါ.. ဘကြီးရယ်”
“ဘကြီးလည်း စိတ်မကောင်းလိုက်တာ သမီးရယ်.. ခင်မာအေး တို့ ဘာလို့ ဒီလိုလုပ်ရတာလဲ”

“ကျွန်မကလေးတွေကို နှိပ်စက်လို့ပါ။ သူ့ကို ကျွန်မက ဂရုစိုက် ဖယ် ထင်ထားတာ။ အဝယ်လေးမုန့်စားဖို့ ဝိုက်ဆံကို ကိုဗိုးထောင်ကပေး ခုင် သူက ပုန်မကျွေးဘဲ ကလေးကို ရိုက်တယ်။ ပြီးရင် အဲဝိုက်ဆံတွေကို အဝတ်တွေ ဝယ်ပစ်တယ်။

ပြီးတော့ အကြီးကောင်လေးရဲ့ကျောတုန်းကိုလည်း အမေနဲ့ တို ဖိုးထောင်တို့ မရှိတုန်း သူ ထင်းစနဲ့ထိုးလိုက်တယ် အဘရဲ့။ ကျွန်မမှာ အဲဒါ တိုမြင်တော့ ရင်ကိုမီးစနဲ့ထိုးသလို ပူနေတာ”

“အဲဒါဆို လည်ပင်းညှစ်တာက အေးလှပေါ့”
ဟု ဘကြီးမော်က မေးလိုက်သောအခါ -

“ဟုတ်ကဲ့.. ကျွန်မလည်း သူမရှိမှ ကလေးတွေ အေးအေးစေးစေး နေရမယ်ဆိုပြီး.. ပြီးတော့ ကျွန်မရဲ့ကလေးတွေကို နောက်ကွယ်မှာ အချင်း နှိပ်စက်တာ.. ကိုဗိုးထောင်အပေါ်မှာလည်း သစ္စာမရှိဘူး”
ဟု ပြန်ဖြေလေ၏။ ထိုအခါမှ ဖိုးထောင်က -

“အေးလှရယ်... ကိုယ်မှားတာပါ။ ကိုယ် ကလေးတွေကို ဂရုမစိုက် ဖိလို့ပါ”

ပြောပြီး မျက်ရည်များ ကျလာလေ၏။

“ကျွန်မလည်း မလုပ်ချင်ပါဘူး။ ဒါပေမယ့် ကျွန်မကလေးတွေကို သနားလို့ပါ။ အဲဒါကြောင့် ကျွန်မအထဲက သူ့ကို အရိပ်အယောင်ပြုနေ ပါတယ်။ သူက ဂရုမစိုက်တာ၊ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ကျွန်မကလေးတွေတော့ သူနဲ့ မဖြစ်ဘူး။ ရွှင်နောက်ကွယ်မှာလည်း သူက မကောင်းဘူး၊ သိလား... ကိုမိုးထောင်ရဲ့”

ဟုပြောရင်း ပြန်လည်ကာ ငိုရွှိတ်လေ၏။ ဘကြီးမော်က -

“အေးလှရယ်... ဘကြီးတို့ ဘာလုပ်ပေးရမလဲ”

ဟု မေးလေသည်။ ထိုအခါမှ ဒေါ်ရင်ကြည်က -

“သမီးရယ်... အေးလှရယ်... အမေ ဝေပျာလို့ပါ... သမီးရယ်၊ အမေ တောင်းပန်ပါတယ်။ အမေ တာဝန်မကျေခဲဘူး”

“မဟုတ်ပါဘူး၊ အမေရယ်... အမေအပြစ် မဟုတ်ပါဘူး။ ကျွန်မ တို့လေ ဘုန်းကြီးတွေကိုပင် အလှူပြုပြီး အမျှဝေပေးပါ အမေရယ်... ကျွန်မ လည်း အမေတို့ကို မကြောက်စေချင်ပါဘူး”

ထို့နောက် အေးလှသည် ဖိုးထောင်၊ ဒေါ်ရင်ကြည်နှင့် ဘကြီးမော် နှစ်ယောက်စလုံးကို ကန်တော့လေသည်။ ဘကြီးမော်က -

“သမီးရယ်... သမီးပြောတဲ့ကိစ္စကို ဘကြီးတို့ မဖြစ်မနေလုပ်ပေး ပါမယ် စိတ်သာချင်ပါ” ဟု ပြောလေ၏။ ဘကြီးမော်မှာလည်း စိတ်မကောင်း၊ ရပ်ကြည့်နေသော ဆရာလေးမှာလည်း စိတ်မကောင်းလွန်းသောကြောင့် ဆက်၍ မကြည့်နိုင်တော့ဘဲ အပြင်သို့ထွက်သွားလေ၏။

ထို့နောက် ခင်မာအေး၏ခန္ဓာကိုယ်မှာ လဲကျသွားလေ၏။ ဘကြီး မော်က ပရိတ်စေရန်နှင့်ဖျန်းလိုက်မှ သတိပြန်ရလာ၏။ သွေးပေါင်တိုင်းကြည့် တော့ အားလုံး အကောင်း၊ ဆရာလေးက ထိုအခါမှ ဘကြီးမော်ကိုခေါ်ကာ တိုးတိုးကပ်မေးလေ၏။ ဘကြီးမော်က -

“ဆရာလေး ပြောသလိုပဲ... ကျွန်တော်လည်း အောက်လမ်းလို့ ထင်တာ။ ဒါပေမယ့် ဆရာလေးရဲ့... အေးလှ သေသွားတာ သုံးနှစ်ကျော်ပြီ

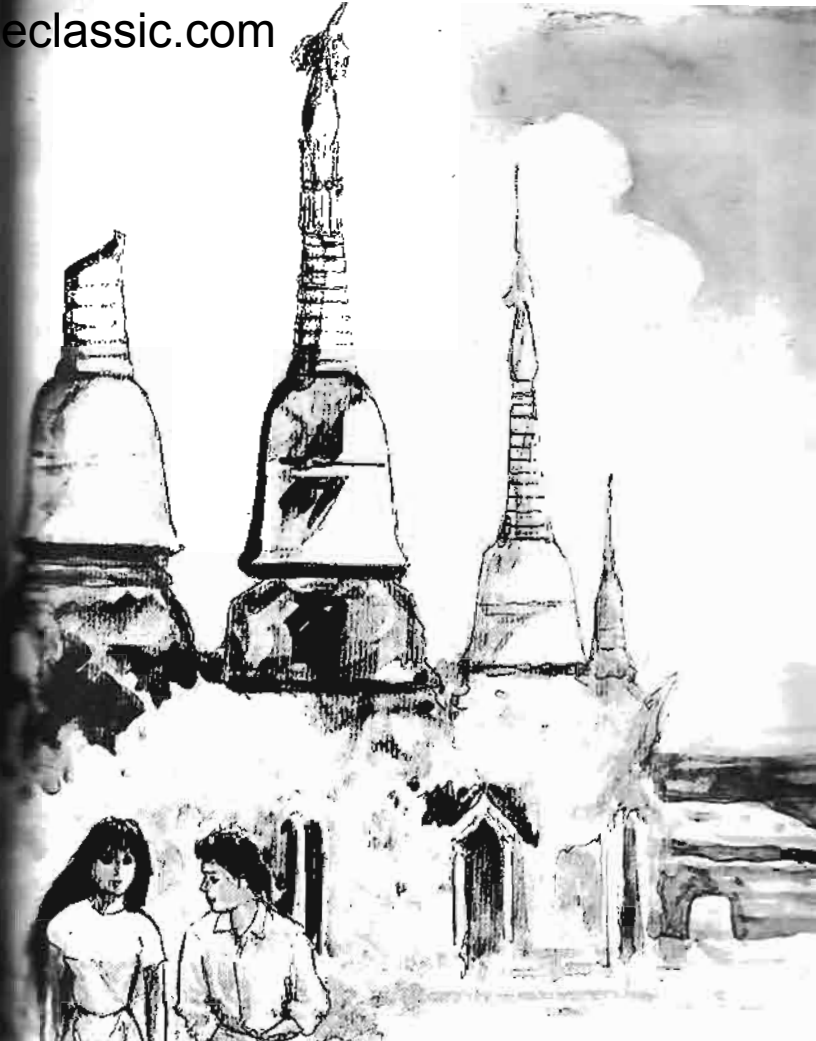
ဆိုတော့ အဆင့်က တဖြည်းဖြည်းမြင့်ပြီး အဲဒီလိုမျိုး သူများကို လုပ်နိုင်တယ်၊ ပြုလို့ရတယ် ဆရာလေးရဲ့...”

“အင်း... သားသမီးဇောပေါ့၊ အချစ်ကြီးတာကိုး... မေတ္တာပေါ့။ တချို့က အစားချင်လို့လုပ်တာ၊ သူကတော့ သားသမီးကိုနှိပ်စက်မှာ ဖိုး လို့လုပ်ထားတာက ကြာလောက်ပြီ ထင်တယ်။ နည်းနည်းချင်း...”

“ရမှ မခံနိုင်တော့လို့ သေအောင်လုပ်မလို့ ထင်တယ်... လည်ပင်း ပါညှစ်တဲ့အဆင့်ဆိုတော့...”

ပြောပြီး မောသွားဟန်နှင့် လက်ထဲကပရိတ်စေခွက်ကို မော့ သောက်လိုက်၏။

တစ်ပတ်ကြာသော် ကိုမိုးထောင်တို့အိမ်၌ သံဃာဝါးပါးပင့်ကာ ဆွမ်းကပ်ပြီး အေးလှ၏နာမည်ကိုခေါ်ကာ အမျှဝေ၏။ တစ်လကြာသော အခါ ဖိုးထောင်သည် ခင်မာအေးနှင့်ကွာရှင်းပြတ်စဲခဲ့ကြပြီး ဖိုးထောင်မှာ သားသမီးနှစ်ယောက်နှင့် မအေနှင့်အတူ ဆက်လက်နေထိုင်ခဲ့ကြလေ တော့၏။

ကိုမောင်သန်းဝင်း

သံယောဇဉ်

အမျှင်မပြတ်သေးသရွေ့..

□

“စောမူက မောင်ကြီးကို ကူညီချင်တာ သက်သက်ပါ။ သတိတွေပြန်ရအောင်လို့ပါ။ ဒီနေ့ မောင်ကြီး အနားယူလိုက်တဲ့ မနက်ဖြန် စောမူနဲ့ လိုက်ခဲ့ ဟုတ်လား” ဟုဆိုပြီး စောမူပျောက်သွားတယ်။

□

လေးလံနေတဲ့ ကျုပ်ရဲ့မျက်လွှာအစုံကို အားယူဖွင့်ကြည့်စေ တော့ ဖြူဖွေးနေတဲ့ အုတ်နံရံမျက်နှာကျက်ကို စတင်တွေ့လိုက်ရတယ်။ ဆေးရနံ့တွေ နှာဝင် တိုးဝင်လာတယ်။ ဒါဆို ကျုပ်ရောက်နေတာ ဆေးရံ တစ်ရံထဲမှာလား။ ဘေးဘီကိုဝေဝဲကြည့်မိလေတော့ အမှန်တကယ်ဝင် ဆေးရံ၊ ဆေးခန်းထဲရောက်နေမှန်း သိရတော့တယ်။ ဘာကြောင့် ဘယ်လို ရောက်နေတာလဲ။ ကိုယ်လက်တွေလည်း ကိုက်ခဲနေလေရဲ့။ ရင်ထဲမှာ လည်း ပူလောင်နေပါဘိ။

“ရေသောက်ချင်လိုက်တာ၊ ရေ... ရေ... ရေ”

သူနာပြုဆရာမ ရောက်လာတယ်။

“ရှင် သတိရလာပြီလား” လို့ မေးတယ်။ ရေသောက်ချင်စိတ်ထဲ အဝမ်းမရ ဖြစ်နေပေါ့။

“ရေ... ရေ... ရေ...”

တစ်ခဏအကြာ သူနာပြုဆရာမက ရေဘူးတစ်ဘူး ယူလာတယ်။ ကျုပ် ရေကို အလျင်စလို သောက်လိုက်တယ်။ ရင်တွင်းအပူ အေး သွားဘိသို့ ရှိတယ်။ ဦးခေါင်းက မူးနေတာနဲ့အညီ နေသေးတာနဲ့ ခေတ္တ

ခြေမေးလိုက်တယ်။

ခရေသံတွေနဲ့ တီးတိုးပြောသံတွေ ကြားရတယ်။ မျက်လုံးအစုံကို ခြည်းညှင်းစွာဖွင့်ကြည့်လေတော့... သူနာပြုဆရာမနဲ့အတူ ဆရာဝန် ဘစ်ယောက်၊ ပြီးတော့ လူစိမ်းတစ်ဦးကို တွေ့ရတယ်။ ဆရာဝန်ဖြစ်သူက -

“ကိုသက်မောင်မောင်၊ ခင်ဗျာ၊ ဒီဆေးရုံရောက်နေတာ (၃)ရက် ပြီးသွားပြီ။ ကားအက်ဆီးဒင့်ဖြစ်ပြီး ရောက်လာတာ၊ ခေါင်းမှာ ဒဏ်ရာရ သေးတယ်။ ကုသမှုတွေ အားလုံး လုပ်ထားပြီးပါပြီ”

ဝဲဘက်မှာရှိတဲ့ လူစိမ်းတစ်ဦးကို ညွှန်ပြပြီး -

“ဒါက ဦးစောနောင်ပါ။ ဒီတောင်ကြီးမြို့ထဲကပါပဲ။ သူ့ကားနဲ့ ခိုက်မိတာဆိုတော့ ခင်ဗျာအတွက် အစေအရာရာ တာဝန်ယူထားတယ်။ ခုတ်အနည်းငယ်လောက်တော့ နေရဦးမယ်။ ဝိုပြီး ကျန်းမာသွားအောင်လို့ ဆိုဗျာ”

ကျုပ်ကို ဆရာဝန်က သက်မောင်မောင်တဲ့။ ကျုပ်နာမည် သက် မောင်မောင်လား။ မဖြစ်နိုင်ဘူး။ ဒါဆို ကျုပ်နာမည်က ဘာလဲ။ ဒါလည်း ဆိုပြန်ဘူး။ ကျုပ် ဘယ်သူလဲ။ ဘယ်ကလဲ။ ကျုပ် မသိဘူး။ ဘာဆိုတာမှ မသိတော့ဘူး။

ဦးစောနောင်ဆိုသူကတော့ နေ့စဉ် ကျုပ်ကိုလာကြည့်တယ်။ ခိုက်မိတာတွေကို ပံ့ပိုးပေးတယ်။ သူ့ကားနဲ့ တိုက်မိတာတဲ့။ ဘယ်မှာလဲ။ ဘာကြောင့်လဲ။ ကျုပ် စဉ်းစားရခက်လှပါဘိ။ တစ်ရက်၊ နှစ်ရက်လောက်ပဲ အကြာ ကျုပ်ဆေးရုံက ဆင်းခွင့်ရတယ်။ အဲဒီမှာ ကျုပ် ဘယ်ကိုသွားရမှန်း ဆိုဖြစ်ပြန်ရော။ စိတ်ထဲယောင်ချာချာ ဖြစ်နေတုန်း၊ ကျုပ်ကို အစေအရာရာ ကူညီနေသူဆိုတဲ့ ဦးစောနောင်ကပဲ တည်းခိုခန်းတစ်ခုမှာ အခန်းတစ်ခန်း ဘူးပေးတယ်။ ရေမီး အပြည့်အစုံပါပဲ။

ဦးစောနောင်က ကျုပ်ကို မကြာမကြာ လာကြည့်ပါတယ်။ သူ့ ကြောင့်ဖြစ်ရတာဆိုတော့ သူက စိတ်မကောင်းပါကြောင်း ပြောတယ်။ ကျုပ်က ကျေးဇူးတင်ကြောင်း ပြန်ပြောခဲ့တယ်။

ဖြစ်စဉ်တွေကို ကျုပ် အထပ်ထပ်အခါခါ စဉ်းစားတယ်။ ဦးစော ရခက်ကြီး ဖြစ်နေတယ်။ စဉ်းစားမရ၊ ခေါင်းကိုက်ခေါင်းခဲတာပဲ အဖတ်

စောမူ သေဒံပုများအချိန်မှာ
 မျက်လုံး ဖွင့်ကြည့်မိတယ်။
 မြင်ကွင်းထဲမှာက
 မဟာဒီ မောင်ကြီးရဲ့ မျက်နှာ
 မောင်ကြီး မှတ်မိရဲ့လား
 ဟင်! . . .”

တစ်ပေါ့။ သင်းပျံတဲ့ရေမွှေးရနံ့ကြောင့် ခေါင်းထဲကြည်လင်လာသလို
 တယ်။ ရေမွှေးနံ့နဲ့ အတူဇရာပါလာတဲ့ မိန်းမပျိုလေးတစ်ဦးကို အမှတ်
 မထင် ပြုန်းကန် တွေ့လိုက်ရတယ်။ အချိန်က ညနေစောင်း။ နေဝင်
 တရောအချိန်။

သူမက ဘယ်လိုကနေ ဘယ်လို၊ ကျုပ်ရဲ့အခန်းထဲရောက်လာ
 တာလဲ။ အခန်းတံခါးတွေလည်း တသေတချာ ပိတ်ထားလျက်တယ်။
 ဒီက ဝန်ထမ်းဆိုတာလည်း ဟုတ်မယ်မထင်။ သူ့ကြည့်ရတာ ထူးထူး
 ထူးတယ်။ သူ့မျက်နှာက ပြိုတော့မယ့်မိုးလို ညိုရီပိုင်းနေတယ်။ မျက်ခွံ
 တစ်စုံမှာ ကြွေလှဲဆီ မျက်ရည်စတွေနဲ့။ ကျုပ်ဘဝကတော့ ထူးတာတွေ
 နဲ့ပဲ တွေ့နေရတယ်။ သူမက ပြောလာတယ်။

“မောင်ကြီးက အတိတ်မေ့နေတာ။ တဖြည်းဖြည်း ပြန်စဉ်း
 ကြည့်ပါလေ။ ပြန်သတိရလာရင် ကျွန်မကိုလည်း မောင်ကြီးတရားထဲ
 ရှိနေသူဖြစ်ကြောင်း သိလာပါလိမ့်မယ်”

သူမကို ကျုပ် တစူးတစိုက်ကြည့်လိုက်တယ်။ ပြီးတော့ သူ
 ပြောသလို ကျုပ်က အတိတ်မေ့နေသူပေပဲလား။ ကျုပ်ကတော့ အာ
 ဘာမှ မသိချေတော့။ များသောအားဖြင့် ကျုပ် အခန်းအောင်းနေ
 တယ်။ တစ်ယောက်တည်း အတီးကျွန်မဖြစ်တော့ဘူး။ အံ့ဖွယ်မိန်းကလေး
 ရှိနေတယ်။ သူကလည်း စကားအတော်ပြောတယ်။

ကျုပ်လည်း ကိုယ့်အတွေးနဲ့ကိုယ်မို့လို့ သူမရဲ့ပြောစကား
 ကို ကြားတစ်ချက်၊ မကြားတစ်ချက်။

အခန်းထဲမှာ မွန်းကြပ်လာရင် တစ်ခါ တစ်
 ခါကျပ် အပြစ်ထွက်တယ်။ အံ့ဖွယ်မိန်းကလေးလည်း
 သိုတ်ပါလာတတ်တယ်။ သူမနဲ့ စကားစပြည်ပြော
 ဘဲအခါအများအပြစ်မှာက ကျုပ်တစ်ယောက်တည်း
 စကား ပြောနေသလို။ သူ့ရူးတစ်ယောက်ပမာ
 နယ်။

“ကားအက်ဆီးဒင့် ဖြစ်ပြီးတော့
 ဦးနောက်ပျက်သွားတာလေ။ သနား
 ခရာပါကွယ်”

ကျုပ်ကို ပြောနေကြစကားသံ
 အတွေးလေး ကြားရလို့ ရိုးတောင်နေပြီ။

“မောင်ကြီး ရှမ်းတို့ဟူးနွေးစားတာ
 အတွေးရဘူး။ အဲဒါ မောင်ကြီး သိပ်ကြိုက်တယ်
 ဆိုတဲ့ တို့ဟူးနွေးလေ”

ကျုပ်တို့ဟူးနွေးကို ကြိုက်ခဲ့ဖူးသလား။
 ကျုပ်လုံးဝ နားမလည်ဘူး။ ကျုပ် မြေဦးတည့်ရာ လျှောက်နေမိတယ်။ နံသား
 အံ့ဖွယ်မိန်းကလေးလည်း ပါလေရဲ့။

အံ့ဖွယ်မိန်းကလေးက သူ့ရဲ့အမည်နာမဟာ စောမူလို ပြောတယ်။
 ဦးတော့ သူက သာမန် လူတစ်ယောက် မဟုတ်ဘူး။ မကြာသေးခင်ကမှ
 သေချိပြီးတဲ့သူ။ အဲဒီလိုစကားတွေလည်း ပြောလေ့ရှိတယ်။

ကြာတော့ ကျုပ် နောက်တကောက် ကောက်လိုက်ပါနေတဲ့
 သူမကို စိတ်ပျက်လာတယ်။

“တစ်ယောက်တည်း လွတ်လွတ်လပ်လပ်နေပြီ။ လွတ်လွတ်
 လပ်လပ် တွေးပါရစေ” လို့ ပြောတော့ သူ့ရဲ့မျက်နှာက ပြိုတော့မယ့်မိုးလို။

“မောင်ကြီးရယ် . . . စောမူကို နှင်မထုတ်ပါနဲ့။ မောင်ကြီးကို
 သံယောဇဉ်ရှိလို့ လိုက်နေရတာပါ။ မောင်ကြီးလည်း ကျွန်မစောမူကို မှတ်
 မိနေ . . . စဉ်းစားပါ မောင်ကြီးရယ်။ စဉ်းစားလို့ အဖြေပေါ်ရင် စောမူပြန်ပါ
 တော့မယ် မောင်ကြီးရယ်”

“ငါက မင်းကို ရုတ်တရက်ဟုတ်စ။ မဖြစ်နိုင်တာ မင်းနဲ့တွေ့တာ ဘာကြာသေးလို့လဲ။ ပြီးတော့ မင်းနဲ့ငါက .. ကံကွာ .. မင်း သာအလိုရှိသလို ပြော၊ ငါ ဘာလုပ်ပေးရမလဲ ပြောကွာ၊ ပြော .. ပြော”

“စောမူက မောင်ကြီးကို ကူညီချင်တာ သက်သက်ပါ။ မောင်ကြီး သတ်တွေ ပြန်ရအောင်လို့ပါ။ ဒီနေ့ မောင်ကြီး အနားယူလိုက်ဦး။ မနက်ကြီး စောမူနဲ့ လိုက်ခဲ့၊ ဟုတ်လား” ဟုဆိုပြီး၊ စောမူပျောက်သွားတယ်။

ကျုပ်ရိုရာ တည်းခိုခန်းကို ဦးစောနောင်ရောက်လာတယ်။ မကြာ မကြာ လာနေကျပါ။ အခုတော့ သူ့ဦးသားစုတွေပါလာတယ်။ မိတ်ဆက် ပေးလို့ သိရတာပါ။ စားသောက်ဖွယ်ရာတွေနဲ့ အားစေးတွေပါ ယူလာခဲ့ ကြတယ်။ ကျုပ်လည်း ဦးစောနောင်တို့မိသားစုကို လွန်စွာအားနာလှပီ ကြောင်း၊ မိမိဘဝအမှန်ကိုသိဖို့ ကြိုးစားနေပါကြောင်း ပြောမိတယ်။

“ရပါတယ် မောင်ရင်၊ မောင်ရင်ကို ဦးတို့က တာဝန်ယူထားတာ လေ။ ဦးတို့မှာ တာဝန်ရှိတယ်။ အားမနာနဲ့၊ မောင်ရင်က ရန်ကုန်ကတည်း သိထားတယ်။ အဲလောက်ပဲ သိထားတာပါ။ မောင်ရင်ပါလာတဲ့ လက်တိုက် ဝန်က ကားအက်ဆီးဒင့်ဖြစ်စဉ်မှာ ကြေမှုပျက်စီးသွားတာပဲ၊ မှတ်တမ်း မှတ်ရာတွေ မသိရဘူးပေါ့။ ဘာမှ စိတ်ပူမနေနဲ့၊ ဒီမှာရှိနေတုန်း ဦးတို့ ခြံ ပါရစေ”

ဦးစောနောင်ရဲ့သမီးဆိုသူက နန်းဥမ္မာတဲ့ အတော်ရောသား ကောက်ချက်ပြုမိတယ်။ သူမက တောင်ကြီးမြို့လယ်၊ ဗိုလ်ချုပ်လမ်းမှာ ခုတ် ဘက်ကြီးတစ်ဘက်က ဝန်ထမ်းလို့ ဆိုတယ်။ “လေးလေးကို ဘက်က တွေ့ဖူးသလိုရှိတယ်” လို့ ဆိုတော့ ကျုပ်အတွေးပွားချပြန်ရော။

ကျုပ် အဲဒီဘက်ကြီးကို ရောက်ခဲ့ဖူးသလား။ အတွေးတောင် ရေးတေးတေးပါပဲ။ အဲဒီနေ့က ဦးစောနောင်က ကျုပ်ကို လက်ကိုင်ရမ်း တစ်လုံးပေးသွားတယ်။ လိုအပ်ရင် သုံးဖို့တဲ့လေ။ ဦးစောနောင်က ကျုပ်အပေါ် ဘာကြောင့် ဒီလောက်တောင် ကောင်းနေရတာလဲ။ ဘာပဲဖြစ် ဖြစ် ကျေးဇူးတင်စရာပါ။

စောမူခေါ်တဲ့နောက်ကို လိုက်ပါခဲ့တယ်။ တောင်ကြီး မြို့ပွန်နေရ လေ။ လမ်းတွေက ကွေ့တိုက်သွားရတယ်။ စိတ်ထဲရောက်ဖူးသလိုလို

“အဲဒါ စောမူနေတဲ့ အိမ်လေ”။ စောမူညွှန်ရာကို အကြည့်ရောက်တယ်။ သိပ်မစိမ်းသလို ခံစားမိတယ်။ အိမ်က ရှိတ်ပိတ်ထားတယ်။ ဝန်းကျင်တိုပဲ လေ့လာနေမိတယ်။

“စောမူကို လူတစ်ယောက်က သတ်သွားတာ။ သူ့ကို လုံးဝ မသိ သူး၊ မြင်လည်း မမြင်လိုက်ရဘူး။ စောမူ သေအံ့မှ၊ မူးအံ့ချိန်မှာ ပျက်လုံးစွင့် ကြည့်မိတယ်။ မြင်ကွင်းထဲမှာက ဟောဒီ မောင်ကြီးရဲ့မျက်နှာ .. မောင်ကြီး ခုတ်မိရဲ့လား ဟင် !..”

“ဘာ .. ဘယ်လို မင်းသေခါနီးမှာ ငါ့ကိုတွေ့တယ် ဟုတ်လား။ ငါ .. ငါ ဘာမှ မသိဘူး။ ငါ မင်းကို သတ်တာတော့ မဟုတ်ပါဘူးနော်”

“မောင်ကြီး သတ်တယ်လို့ စောမူ စွပ်စွဲနေတာ မဟုတ်ပါဘူး။ မောင်ကြီး စဉ်းစားနိုင်ဖို့ အမှတ်ရနိုင်ဖို့ ပြောနေတာပါ။ စောမူကို သတ်တဲ့လူ၊ အယ်သူဆိုတာကိုတော့ စောမူ လုံးဝမသိတာ အမှန်ပဲ။ မောင်ကြီး သိဖူး၊ သိမလားလို့ပါ”

စောမူရဲ့အိမ်ဝန်းကျင်ကို လေ့လာ အကဲခတ်ကြည့်နေမိတယ်။ “ဟေ့လူ .. ဘာလုပ်နေတာလဲ။ ခပ်ဗျား ဒီနေရာမှာ ရှိမနေသင့် ဘူး”

လူစိမ်းတစ်ယောက်ရဲ့ ပြောသံ ကြားလိုက်ရတာပဲ အတွေးတွေ ခွင့်စင်သွားတယ်။ ပြောတဲ့လူစိမ်းက မနီးမဝေးမှာ ရှိနေတယ်။ ခပ်လှမ်း၊ ထွမ်းမှာ လူတစ်ယောက်ရပ်ကြည့်နေတယ်။ သူတို့က ဘယ်သူတွေလဲ။ အယ်ကလဲဆိုတာကိုတော့ စဉ်းစားမနေတော့ပါဘူး။

နောက်တစ်နေ့ ရဲစခန်းကခေါ်လို့ ဦးစောနောင်နဲ့အတူ သွားရ တယ်။ ရဲအရာရှိတစ်ဦးက ကျုပ်ကို -

“ခပ်ဗျား .. သေဆုံးသွားခဲ့တဲ့ အမျိုးသမီးတစ်ဦးရဲ့ အိမ်အပေါက်ဝ ဆို ရောက်ခဲ့တယ်ပေါ့နော်။ ဘာရည်ရွယ်ချက်နဲ့ ရောက်ခဲ့တာလဲ” လို့ မေး တယ်။ ကျုပ်လည်း မကွယ်မမှတ်ပါပဲ။

“ဟုတ်တယ် .. ရောက်ခဲ့ပါတယ်။ တစ်စုံတစ်ယောက်က အကဲခတ် ခေါ်လို့ ရောက်ခဲ့တာ။ ခေါ်တဲ့သူက မိန်းမပျိုတစ်ယောက်ပါ။ သူက ဘယ်လို ပြောရမလဲ။ လူစင်စစ်တော့ မဟုတ်ဘူး”

ကျုပ်ပြောစကားကြောင့်
ရဲအရာရှိ ဦးခေါင်းကို တဖျင်းဖျင်းကုတ်
တယ်။ ဦးစောနောင်လည်း ခေါင်းတစ်
ခါခါ လည်တရမ်းရမ်းနဲ့။

“ဦးစောနောင် သူ့ကို ကူညီ
လက်စနဲ့ ကူညီထားပါဦး။ ခင်ဗျာနဲ့
လည်း တွေ့ဆုံညှိနှိုင်းစရာတွေ ရှိသေး
တယ်။ နောင်မှ တွေ့ကြတာပေါ့” လို့
ရဲအရာရှိက ဦးစောနောင်ကိုပြောတာ
ကြားလိုက်ရတယ်။ ကျုပ်စိတ်ထဲ စောမှု
ကို တွေ့ချင်နေမိတယ်။

ကျုပ် တည်းခိုထောင်အခန်းပြန်ရောက်တော့ စောမှုကို တွေ့
တယ်။ တွေ့တွေ့ချင်းပါပဲ။

“မင်းကွာ . . . ငါ့ကို ဒုက္ခပေးသလို ဖြစ်မနေဘူးလား။ ငါ အခု
ရဲစခန်းက ပြန်ခဲ့တာလေး အဲဒါ သိလား။”

“စိတ်မရှိပါနဲ့ မောင်ကြီးရယ်။ မောင်ကြီး မှတ်မိတာ၊ မမှတ်မိတာ
ထားတော့။ စောမှု ရှင်းပြတာကိုတော့ နားထောင်ပေးပါ။ စောမှုနဲ့ မောင်ကြီး
စတွေ့ကြတာက တောင်ကြီးက ငါးရက်ချေးနေမှာပါ။ ရှမ်းပြည်တောင်ပိုင်း
မှာက ငါးရက်ချေးနေတွေကို တောင်၊ တောင်၊ ဧညောင်၊ ဧညောင်၊ ဟိုး ဆိုပြီး
လှည့်လည်ပြီး လုပ်တယ်။

တောင်ကြီး။ တောင်နီး၊ ဧညောင်ရွှေ၊ ရွှေဧညောင်၊ ဟဲဟိုး စသည့်
ဖြင့်ပေါ့လေး။ ငါးရက်ချေးဆိုပြီး အလှည့်ကျလုပ်တာ။ အဲဒီနေ့တွေက
အတော်လေး စည်ကားတယ်။ စောမှုက အဲဒီချေးနေတွေကို လှည့်ရောင်း
တယ်။ ရှမ်းထမင်းချည်၊ ငါးပေါင်း၊ ရှမ်းတို့ဟူးစုံနဲ့ ပရဆေးတွေ ရောင်းတယ်။
မောင်ကြီးက စောမှုရဲ့ တို့ဟူးနေ့ကို ကြိုက်လှချည်ရဲ့ဆိုပြီး ငါးရက်ချေး
တွေတိုင်းကို မောင်ကြီးက လိုက်လံစားသောက်လေ့ရှိတယ်။ မောင်ကြီးနဲ့
မိတ်ဆွေတစ်ယောက်လည်း အမြဲပါတယ်။

ယောကျာ်းကြိုက်တော့ စိုက်စိုက်လား။ မိန်းမကြိုက်တော့ ချွေး

လိုက်တာဆိုတဲ့ စကားကို စောမှု နားလည်ပါတယ်။ ငါးရက်ချေးနေတွေ
ရောက်တိုင်း မောင်ကြီးလာမယ့်လမ်းကို စောမှုရဲ့ ချစ်အာရုံကနေပြီး မျှော်
နေမိတယ်။ မျှော်တိုင်းလည်း မောင်ကြီးရောက်လာစမြဲပါ။ အဲဒါကို မှတ်မိ
လားဟင်!..”

ကျုပ် ခေါင်းရမ်း၊ ခေါင်းခါပြုတယ်။ ဒါပေမယ့် အတွေးထဲမှာတော့
ခပ်တိုတဝါး မြင်ကွင်းက ခပ်ရေ၊ ရေ။

ကျုပ် စိတ်ထဲမွန်းကြပ်ကြပ် ဖြစ်နေမိတယ်။ စိတ်အပန်းပြေရာ
မပြေကြောင်း တစ်နေရာရာကို သွားလိုစိတ်ရှိတယ်။ ဘယ်သွားရင် ကောင်း
ခလဲဆိုတာက ဝေခွဲမရ။ ဂျစ်ကားလေးတစ်စီး ရှေ့ဆီကို ရောက်လာတယ်။
မောင်၊ လာသူက ဘယ်သွားမလဲ။ ဘယ်ပို့ပေးရမလဲလို့ မေးတယ်။ ကျုပ်
မဖြေမိ။ တုံ့ကိုသာဝေ။

“ဓမ္မတော်ဆီကိုလား။ ဟုတ်ကဲ့ . . . ပို့ပေးပါ့မယ်”

ကျုပ် ဘာမှမဖြေမိ။ သူ့အပြောနဲ့ ကျုပ်ခေါင်းငြိမ့်မိတယ်။ ကျုပ်
ဓမ္မတော်ဆီသွားမယ်လို့ မပြောမိတာကတော့ သေချာတယ်။ နံဘေးမှာ
စောမှုရှိနေရဲ့။ သူကတော့ မခိုတရို့အပြုံးနဲ့။

ဒီလိုနဲ့ ဓမ္မတော်ဆီ ရောက်ခဲ့တယ်။ ဓမ္မတော်ဟာ တောင်ကြီးနဲ့
နိုင်(၂၀)ခန့်ဝေးတယ်လို့ တားဆရာလေးက ပြောတယ်။ ဘုရားတွေဆီ
လှည့်ပတ်ဖူးတယ်။ ရှေးဟောင်းဘုရားတွေ၊ ပုဂံဘုရားတွေထက် ရှေးကျ
ဘယ်တဲ့။ ဓမ္မတော်ကတ္တူဘုရားလို့ ဆိုတယ်။ ဒီနေရာဟာ ကျုပ်နဲ့ မစိမ်း
သလို ရှိနေတယ်။

ဓမ္မတော်ကတ္တူဘုရားဝင်း ဝင်ပေါက်မုန်ဦးဝဲဘက်ဆိုင်ခန်းတွေ
မှာ အနားယူရင်း တို့ဟူးကြော်သုပ် စားဖြစ်တယ်။ ပြီးတော့ ကွမ်းစားချင်စိတ်
ဖြစ်တည်လာတာကြောင့် ဆိုင်နဲ့မနီးမဝေး။ ဧညောင်ပင်ကြီးအောက် ကွမ်းယာ
ဆိုင်ကို သွားတယ်။

“ဆရာ မတွေ့တာကြာပြီနော်” လို့ ကွမ်းရောင်းသမားလေးက
ပြောပြီး ကွမ်းယာပေးတယ်။ သူ ကျုပ်ကို သိနေသလား။ ဘယ်တုန်းက သိ
နေတာလဲ။ အတွေးမှာ ဝေဝေဝါ။ လူတစ်ယောက် အပြေးတစ်ဝက်နဲ့ ရောက်
လာတယ်။

“သက်မောင်မောင် .. ကျန်းမာရေး ကောင်းသွားပြီလား၊ ငါ့တို့ ကော မှတ်မိလား၊ မင်း စောမူရဲ့ အိမ်ရှေ့ကို ရောက်တုန်းက ငါ အဝေးထဲ ကြည့်နေတာလေ၊ အဲဒါ သိလား”

ကျုပ် လူစိမ်းကို ခေါင်းခါပြတယ်။ လူစိမ်းက -

“ဒါလည်း ကောင်းပါတယ်ကွာ” လို့ပြောပြီး ထွက်သွားတယ်။ ကျုပ် ကွမ်းယာဝယ်ပြီး စားနေတဲ့ဆိုင် ပြန်ရောက်လေတော့ စောမူက -

“မောင်ကြီးကို လာတွေ့၊ လာပြောတဲ့သူက “အောင်သူ” လေ။ မောင်ကြီးရဲ့ပိတ်ဆွေပေါ့။ သူက မကောင်းတာမှန်သမျှ အကုန်လုပ်တယ်။ မူးယစ်ဆေးလုပ်တယ်။ ငွေလိုရင် ဇောက်ထွင်းတာတွေ လုပ်တယ်။ မောင်ကြီးက ရိုးလွန်းလို့ သူ့ကိုပေါင်းသင်းတာ၊ သူက တောင်ကြီးမှာ နာမည်ပျော် ခို့တဲ့လူ၊ မောင်ကြီးရဲ့..”

ကျုပ် အတွေးပွားရပြန်ပြီ။ လာတွေ့၊ လာပြောသူက ကျုပ် မိတ်ဆွေ အောင်သူတဲ့လား။ သူက မကောင်းတာတွေလုပ်တဲ့သူပါတဲ့။ ကျုပ် စိတ်ထဲ သရိုးသရိုး၊ သိသလို၊ မသိသလို၊ စိတ်အပန်းဖြေဖို့ ထွက်လာပါတယ်။ စိတ်ရှုပ်ထွေးစရာတွေက တွေ့လာရပြန်ရော။ အပန်းဖြေရီးဟာ မလန်းဆန်းပါတကား။ အောင်သူဆိုတဲ့သူရဲ့ မျက်နှာဟာ ကျုပ်ရဲ့အမြင်မှာ စိမ်းသလို မစိမ်းသလို ရှိနေပြန်ရော..။

ဦးစောနောင်ကတော့ ကျုပ်ဆီ မကြာခဏဆိုသလို ရောက်လာလေ့ရှိတယ်။ ကျန်းမာရေးအခြေအနေ မေးတယ်။ လိုအပ်တာရှိရင် ပြောလည်း ပြောတယ်။ ကျုပ်က စောမူနဲ့ ဖွေတော်ကိုရောက်တဲ့အကြောင်း၊ လူတစ်ယောက်နဲ့ တွေ့ကြောင်း၊ အဲဒီလူကို မှတ်မိသလိုရှိနေကြောင်း ပြောတယ်။

ဦးစောနောင်က သိပ်ပင်ပင်ပန်းပန်း မစဉ်းစားဖို့ ပြောတယ်။ ဦးစောနောင်ခေါ်လို့ အပြင်ကို လမ်းလျှောက်ထွက်တယ်။ ရဲစခန်းကို ရောက်တယ်။ အလည်သဘောနဲ့ ဝင်ခဲ့ကြတာပါ။ ရဲအရာရှိနဲ့ ဝန်ထမ်းတွေနဲ့ လည်း ကျုပ်နဲ့ခင်မင်နေတယ်။ ရဲအရာရှိ ဧည့်ခံတာကို စားသောက်ဖြစ်ကြတယ်။ ထွေရာလေးပါး ပြောဖြစ်ကြတယ်။

ရဲအရာရှိက ကျုပ်ကို မှတ်တမ်းဓာတ်ပုံတစ်ပုံ ပြတယ်။ သူ့ကို သိ

“

စောမူရဲ့နောက်ကျောကို ပြေးဖက်လိုက်ပြီး ဓားနဲ့ထိုးလိုက်တယ်။ ကျွန်တော် မျက်စိထဲ ပြာကနဲဖြစ်သွားတယ်။ စောမူ လဲကျသွားတယ်။ သွေးတွေလည်း အိုင်ထွန်းနေပေါ့။

သလားပေါ့။ ကျုပ် တရုတ်တရကြည့်တယ်။ ခဏ်းစားတယ်။ တွေ့ဖူးသလိုလို။ “ဟုတ်ပြီ.. မှတ်မိပြီ။ သူ.. သူ.. အောင်သူ မဟုတ်လား” လို့ပြောလေတော့ ရဲအရာရှိက “ဟုတ်ပါရဲ့ဗျာ” တဲ့။ ဒါပဲ ပြောတယ်။

ဦးစောနောင်က ညနေစာကို ဆိုင်တစ်ဆိုင်မှာ ကျွေးတယ်။ စားသောက်နေတုန်း စောမူရောက်လာတယ်။ စောမူကို လက်ခံစကားပြောရတယ်။ ဦးစောနောင် ခေါင်းကုတ်နေတာ ခိုဝှမ်းမိလိုက်တယ်။ သူ့အထင်တော့ ကျုပ်ရဲ့စိတ် ပုံမှန်အနေအထားမရှိသေးလို့ တွက်ဆမိမှာ အမှန်။

“အန်ကယ် ကျွန်တော့်အပေါ် စိတ်ညစ်မသွားပါနဲ့။ ကျွန်တော့် စိတ်တွေ ပုံမှန်ပြန်ဖြစ်အောင် ကူညီနေတာ စောမူပါ။ စောမူဆိုတာ လွန်ခဲ့တဲ့ တစ်ပတ်၊ ဆယ်ရက်လောက်က အသတ်ခံရသူပါ။ သတ်တဲ့လူတို့ ကျွန်တော် ဝိုးတဝါးမှတ်မိနေတယ်။ အဲ.. အဲဒါ အောင်သူ။

တစ်စတစ် အတွေးပုံချိပ်တွေက ဝိုးတဝါးအနေအထားကနေ ပီပီပြင်ပြင်ဖြစ်လာတယ်။ ကျွန်တော် စောမူကို စတွေ့တာ တောင်ကြီးဘေး (၅)ရက်ချေးနေမှာ တွေ့တာ။ စောမူက ရှမ်းရိုးရာစားသောက်ဖွယ်ရာတွေ ရော၊ ပရဆေးတွေပါ ရောင်းတဲ့သူ။ စောမူရောင်းတဲ့ တို့ဟူးတွေကိုစားရင် စောမူကို ရင်ထဲစွဲခြံသွားခဲ့တယ်။ ဖွင့်ပြောမယ်လို့ ရည်ရွယ်ထားတယ်။

ခင်မင်မှုရင်သန်လာတော့ သူ့မွှေးနေ့ဖိတ်တယ်။ နေအိမ် လိပ်စာပေးတယ်။ မွှေးနေ့ပွဲမရောက်ခင် တစ်ရက်ကြိုပြီး စောမူရဲ့ နေအိမ်သိရအောင် လို ဟိုမေး။ သည်စမ်းနဲ့ သွားတယ်။ နေအိမ်မရောက်ခင် လမ်းခုလတ်မှာ ခင်မင်ရင်းစွဲရှိခဲ့တဲ့ အောင်သူနဲ့တွေ့တယ်။ သူက အိမ်တစ်အိမ်ကို သူနဲ့ လိုက်ခဲ့ဖူး ခေါ်တယ်။ ကျွန်တော် ငြင်းပါသေးတယ်။ သူက အတင်းအကြပ် ခေါ်တာနဲ့ အားနာပါးနာလိုက်ဖြစ်ခဲ့တယ်။

သူခေါ်တဲ့အိမ်ရောက်တော့ သူက သော့ဖွင့်ဝင်တယ်။ ကျွန်တော် လည်း လိုက်ဝင်ခဲ့တယ်။ အောင်သူက အခန်းတွေထဲ ဟိုဝင်သည်ထွက်နဲ့ အလုပ်ရှုပ်နေသလိုရှိလေရဲ့။ နံရံမှာရှိနေတဲ့ ဓာတ်ပုံတစ်ပုံကို အမှတ်မထင် တွေ့လိုက်တယ်။ စောမူရဲ့ ဓာတ်ပုံ။ ဒီတော့မှ စောမူရဲ့အိမ်ဖြစ်မှန်း သိလိုက် ရတယ်။ ကျွန်တော် စောမူရဲ့ဓာတ်ပုံကို မမှိတ်မသုန်ကြည့်နေစဉ် အပြင်က ခြေသံ ကြားရတယ်။ ပြီးတော့ တံခါးဖွင့်သံ။

အောင်သူ တစ်နေရာကို ပြေးကပ်တယ်။ ကျွန်တော်လည်း တစ် နေရာ ဝင်ပုန်းရပြီပေါ့။ ဘာတွေမှန်း မသိ။ ဝင်လာသူက စော .. စောမူရယ်။ ကျွန်တော်ရဲ့ စောမူ။ ကျွန်တော် တအံ့တကြာဖြစ်နေတုန်း။ မထင်မှတ်တဲ့ မြင်ကွင်းတစ်ခု။ စောမူရဲ့နောက်ကျောကို အောင်သူက ပြေးဖက်လိုက်ပြီး စောမူကို ဓားနဲ့ထိုးလိုက်တယ်။ ကျွန်တော် မျက်စိထဲ ပြာကနဲဖြစ်သွား တယ်။ စောမူ လဲကျသွားတယ်။ သွေးတွေလည်း အိုင်ထွန်းနေပေါ့။

“မင်း ဘယ်သူမှ မပြောနဲ့။ ပြောရင် အသိပဲ” ဆိုပြီး အောင်သူ အပြင်ကို ပြေးထွက်သွားတယ်။ ကျွန်တော့်ရင်ထဲ ဘယ်ချို့ပါမလဲ။ စောမူ ကို ပြေးပွေ့မိတယ်။ နောက်တော့ ထရပ်ပြီး ကြော့ကွဲစိတ်နဲ့ အတန်ကြာ ကြည့်တယ်။ နောက် ပြေးထွက်လာခဲ့မိတယ်။ လမ်းတွေက ကွေ့ကွေ့တိုက် တိုက် ရှိတာမို့ ကွေ့ကွေ့တိုက်တိုက်ပြေးနေမိရင်း လမ်းကွေ့တစ်နေရာမှာ တား တစ်စီးနဲ့ ထိပ်တိုက်ရင်ဆိုင်တွေ့ပြီး အမှောင်ကျခဲ့တယ်။ နောက်တော့ ဆေးရုံကို ရောက်နေမှန်း သိရတော့တယ်။

“ဒါ .. ဒါဆိုရင် စောမူကို သတ်တာ အောင်သူပေါ့နော်”
“ဟုတ် .. ဟုတ်ပါတယ်။ အန်ကယ်”
“အောင်သူ ကျက်စားလေ့ရှိတဲ့နေရာကို အန်ကယ်ပြပေးဖော်

ဆိုရင်ပေါ့နော်။ မောင်ရင်ကိုယ်တိုင် အောင်သူကို ဖမ်းပေးနိုင်စွမ်းရှိပါလား”
“စိန်လိုက် .. အန်ကယ်။ ဖမ်းပေးနိုင်စွမ်းရှိပါတယ်”

တောင်ကြီးမြို့ အေးသာယာဂေါက်ကွင်းအနီး စားသောက်ဆိုင် ကို ကျပ်ရောက်လေတော့ ညနေ(၄)နာရီ။ ဘီယာတစ်ပုလင်း၊ မှာသောက် တယ်။ နံဘေးမှာ စောမူရှိနေတယ်။ စောမူက အလျင်စလို မလုပ်ဖို့ ကျပ်တို မှာသေးဗျာ။ မကြာလှပါဘူး။ ကိုယ်တော်ချော အောင်သူ ရောက်လာတယ်။ ကျွန်တော် တွေ့လိုက်ရတော့ သူက တအံ့တကြာနဲ့ ဒါပေမယ့် မသိဟန်ပြုပြီး တစ်နေရာကို သွားထိုင်မယ်လုပ်တုန်း ကျွန်တော်ပဲ စတင်ပြီး-

“ဟေ့ကောင် အောင်သူ။ ငါ မင်းကိုလာပြီး စောင့်နေတာ။ မင်း ပြေးချောင်ပုန်းနေရတာ ပင်ပန်းလှပါတယ်။ ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း ပြောပြီး စောမူကိုသတ်ခဲ့တဲ့အကြောင်း ဝန်ခံပြီး အဖမ်းခံလိုက်စမ်းပါကွာ”

“မင်း ဘာတွေ ပြောနေတာလဲ .. သက်မောင်မောင်။ မင်းက စောမူကိုသတ်ပြီး အတိတ်ဓမ္မချင်ယောင်ဆောင်နေတာ ငါမသိဘူး ထင် နေသလား”

“အောင်သူ .. မင်းဟာ ယောကျ်ားပီပီ ဝန်ခံစမ်းပါကွာ။ ငါ့ကိုလာ ပြီး လွှဲချမနေနဲ့”

ထိုစဉ် လူစိမ်းနှစ်ယောက်ရောက်လာပြီး-

“ကဲ .. မောင်ရင်တို့ တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက် လွှဲချမနေပါနဲ့ တော့” လို့ ပြောပြီး ကျပ်နဲ့အောင်သူ နှစ်ယောက်စလုံး အဖမ်းခံရပါတော့ တယ်။ ကျပ်ရောက်နေတဲ့အခန်းထဲကို စောမူရောက်လာပါသေးတယ်။

“မောင်ကြီးရယ် .. ဆန္ဒမစောပါနဲ့လို့ စောမူပြောထားတဲ့ဟာတို ..” လို့ ကြော့ကွဲသံနဲ့ပြောဆိုပြီး ပျောက်သွားပါတော့တယ်။ အဆုံးစွန် ပျောက်သွားခဲ့တာပါ။

ကျွန် အကုဉ်းထောင်ထဲမှာ တစ်လနီးပါးနေခဲ့ရပါတယ်။ ရဲဘော်ချို တို့ရဲ့စစ်ဆေးနည်းဗျူဟာကိုတော့ အောင်သူ လက်လျှော့ခဲ့ရပြီး စောမူတို့ သတ်ခဲ့ပါကြောင်း ကိုယ်တိုင်ဝန်ခံကတိပြုခဲ့ရတယ်လို့ ဆိုပါတယ်။ ပြီး

တော့ ကျုပ် အကျဉ်းထောင်က လွတ်ပြောက်ခဲ့ရပါတယ်။

သေဆုံးသူ စောမူက ဦးစောနောင်နဲ့ သွေးသားတော်စပ်သူပါ။ ဦးစောနောင်က စောမူသတ်တဲ့အမှုကိုဖော်ထုတ်လိုသူ ရဲအရာရှိဟောင်း တစ်ဦး။ ဦးစောနောင်က ကျုပ် သက်မောင်မောင်ရဲ့ ဘိုင်အိုဂရပ်ဖီကို စုံစမ်း ရယူထားခဲ့ပြီး ကျုပ် ရန်ကုန်ကနေ တောင်ကြီးရဲ့ မိတ်ဆွေအချို့နဲ့ ကျောက် အရောင်းအဝယ်လုပ်ခဲ့ကြောင်း၊ ညောင်ရွှေတည်းခိုဆောင်မှာ ကျုပ် တည်းခို နေထိုင်ကြောင်း၊ သိထားခဲ့သူ။ သက်ဆိုင်ရာနဲ့အတူ ကျုပ်ကိုသံသယနဲ့ စောင့်ကြည့်ပစ်မှတ်ထား စုံစမ်းနေသူပါ။

“အရင်ကတော့ မောင်ရင့်ကို သံသယနဲ့ စောင့်ကြည့်ခဲ့တာပါ။ အခုတော့ သံသယတွေက ကင်းရှင်းသွားပြီလေ။ ထပ်ပြီး ကျေးဇူးတင်ရမှာ တာ မောင်ရင်ကပဲ ဒီအမှုကြီးကို ဖော်ထုတ်ပေးခဲ့တာကြောင့်ပဲ”

အမှုဖော်ထုတ်သူ အစစ်အမှန်က စောမူပါလို့ မပြောလိုတော့ပြီ။ ပြောမိဆိုမိရင် တစ်မျိုးတစ်မည်ထင်မှတ်ကြဦးမယ်လေ။ ကျုပ် တစ်ရက်၊ နှစ်ရက်နေလို့ပြီးရင် ရန်ကုန်ပြန်ဆင်းမယ်လို့ တင်ကြိုနှုတ်ဆက်မိတယ်။

နံဘေးမှာရှိနေတဲ့ ဦးစောနောင်ရဲ့သမီး ဘဏ်မှာ အလုပ်လုပ်နေ တယ်ဆိုတဲ့ နန်းဥမ္မာက -

“ဘဏ်မှာ လေးလေးနာမည်နဲ့ ငွေလွှဲဖို့ထားတာ ရှိတယ်။ ရန်ကုန် မပြန်ခင် ငွေထုတ်သွားပါဦး။ ဒါကြောင့် လေးလေးကို မြင်ဖူးတယ်ရှိတယ် လို့ ပြောတာ မှတ်မိလား။ လေးလေးက ဘဏ်ကိုလာနေကျပဲ”

နန်းဥမ္မာက တရုတ်တရ ကြည့်မိလေတော့ စောမူနဲ့ တူသလိုလို ရှိတယ်။ စောမူကတော့ ကျုပ်ကိုအပြီးအပိုင် ရွဲရွာထားရစ်ခဲ့လေပြီ။ သို့သော် ငြားလည်း စောမူနဲ့တူသလိုလိုရှိတဲ့ နန်းဥမ္မာရှိရာ တောင်ကြီးသို့ရောက် အောင် လာရပေဦးမည်ထင်။

မှတ်ချက်။ ။ အငြိမ်းစား ရဲအရာရှိကြီးတစ်ဦး၏ ပြောပြချက်တို့ ခံစားစွဲသိ၍ ဇာတ်လမ်းပြုသည်။

(တ) ကစားရန်စားပွဲတွင် မိမိ အနိုင်ရသည် (သို့မဟုတ်) မိမိပါသော ဘက်မှ အနိုင်ရသည်ဟုမက်လျှင် စီးပွားရေးလုပ်ငန်းများအတွက် ကံမကောင်းပါ။

- ◆ ◆ ကမ္ဘာလုံးကို မြင်မက်လျှင် ခရီးဝေးသွားရောက်သော သူငယ်ချင်း ထံမှ စား၊ သတင်းစကားများ ရရှိမည်။
- ◆ ◆ ကကြီး၊ တန်ဆာကို မြင်မက်လျှင် ပျော်ရွှင်သာယာမည်။
- ◆ ◆ ကာကီရောင်ကို မြင်မက်လျှင် မိမိဘေးနားတွင် အန္တရာယ်များ ဝန်းရံနေသော်လည်း မကြာခင် ၎င်းတို့ ပြိုကွဲသွားမည်။
- ◆ ◆ ကလေးငယ်ကို မြင်မက်လျှင် ထိုအချိန်မှစ၍ တစ်စုံတစ်ဦးသည် မိမိနေအိမ်သို့ ပျော်ရွှင်စွယ်ရာများ ယူဆောင်လာမည်။
- ◆ ◆ ကာယအလုပ်သမားကို မြင်မက်လျှင် ကြီးပွားချမ်းသာမည်။
- ◆ ◆ ကမ္ဘာဦးဆင်ကြီးကို မြင်မက်လျှင် အလွယ်တကူ မကျော်လွှား နိုင်သော အနောင်အယုတ်များနှင့် ရင်ဆိုင်ရမည်။ သို့သော် မိမိ၏ အကောင်းဆုံးကြိုးစားမှုဖြင့် ကျိန်းသေ ကျော်လွှားနိုင်မည်။
- ◆ ◆ ကပ်စေးနဲသည်ဟုမက်လျှင် မကောင်း။ ပို၍ ကပ်စေးနဲလေ၊ ပို၍ အကျပ်အတည်းတွေ့လေ ဖြစ်မည်။
- ◆ ◆ တနုကမား၊ ခရ စသည်ကို မြင်မက်ပါက လျှို့ဝှက်ဆန်းကြယ်

သောဖြစ်ရပ်ကို အာရုံစိုက်မိမည်။ ဖြေရှင်းမရသော သဘာဝလွန် ဖြစ်ရပ်များ ဖြစ်သည်။ ကြားသိရသမျှ မယုံပါနှင့်။

- ◆ ◆ ကနုကဏ္ဍအစွဲကို မြင်မက်လျှင် အနာဂတ်သည် မိမိ၏ အပျော်ရွှင် ရဆုံး အချိန်များဖြစ်မည်။
- ◆ ◆ ကတုံကယင် ဖြစ်သည်ဟု မြင်မက်လျှင် အလွန်ကံကောင်းမည်။
- ◆ ◆ ကလောင်ထိပ်သွားလေးကျိုးသွားသည်ဟု မက်လျှင် မကောင်း သော သင်္ကေတဖြစ်သည်။
- ◆ ◆ ကလေးထိန်းဌာနကို မြင်မက်လျှင် ကံမကောင်း။
- ◆ ◆ ကမ်းလှမ်းမှုကို ကောင်းမွန်စွာ ရရှိသည်ဟု မြင်မက်လျှင် ကံကောင်းသည်။

- (စ) ခက်ရင်းကို မြင်မက်လျှင် ရန်များမည်။
- ◆ ◆ ခံတပ်ကို မြင်မက်လျှင် အခက်အခဲနှင့် ဆုံးရှုံးမှုများ ကြုံတွေ့မည်။
- ◆ ◆ ခန်းမကြီးကို မြင်မက်လျှင် အရေးကြီးသော ဆုံးဖြတ်ချက်များ ပြန်လည်ချမှတ်ရမည်။
- ◆ ◆ ခေါင်းပူးသော ဝေဒနာခံစားရသည်ဟု မြင်မက်လျှင် ပို၍ကောင်းမွန်သော ဘဝအခြေအနေသို့ တိုးတက်မည်။
- ◆ ◆ ခေါင်ရန်းပန်းကို မြင်မက်လျှင် အချစ်စစ်၊ အချစ်မှန်ကို ရှာဖွေ တွေ့မည်။
- ◆ ◆ ခေါင်းရွက်ပျတ်တိုးရေးသည်ကို မြင်မက်လျှင် အခြားသူ၏ကြံစာ လွှမ်းမိုးမှု ခံရမည်။
- ◆ ◆ ခေါင်းတိုက်သည်ဟုမက်လျှင် မတော်တဆ ထိခိုက်မှုဖြစ်တတ် သည်။ အန္တရာယ်များသော စွန့်စားမှုများ ရှောင်ပါ။
- ◆ ◆ ရန်ဆွဲ၊ ရန်ဆွဲလုပ်နေသည်ဟု မြင်မက်ပါက ပျော်ရွှင်အေးချမ်းမှု များရမည်။
- ◆ ◆ ရွေးသမင်ကို မြင်မက်လျှင် မကောင်းသော သင်္ကေတဖြစ်သည်။
- ◆ ◆ ခါးကုန်းကိုမြင်မက်လျှင် အဆင်ပြေမည်။ အချစ်ရေး ပျော်ရွှင်မည်။

(ဝ) ဂကန်းကို မြင်မက်ပါက ဖြစ်ရိုးဖြစ်စဉ်မဟုတ်သော အခြေအနေ များ ပေါ်ပေါက်ပြီး အခက်တွေ့မည်။

- ◆ ◆ ဂုဿဇိုင်းတွင်ရေးထိုးထားသော ကမ္ပည်းကိုမြင်မက်ပါက အိမ်ထောင်ကျမည်။ မင်္ဂလာဆောင်ရမည်။
- (ဓ) ဂုက်ကုလားအုပ်ကိုမြင်မက်လျှင် နာမကျန်းသော သတင်းစကား ကြားရမည်။
- ◆ ◆ ဝန်း၊ ဘဲဝန်း၊ စသည်ကိုမက်လျှင် စီးပွားရေး လုပ်ငန်းများ အဆင်ပြေမည်။
- ◆ ◆ ငိုကြွေးသည်ကိုမက်လျှင် ပျော်ရွှင်ကြည်နူးရမည်။
- ◆ ◆ ဂုက်တောင်ပံကို မြင်မက်လျှင် မကောင်းသောနိမိတ် ဖြစ်သည်။ ဝေဒကြေး ဆုံးရှုံးမည်။

- (စ) စိတ်အနှောင့်အယှက် မိမိကိုပေးသည်ဟု မက်လျှင် စိတ်ညစ် ရမည်။ မနှစ်မြို့ဖွယ်ရာများ ကြုံမည်။
- ◆ ◆ စားကျက် (မြင်းစာကျက်၊ နွားစားကျက်) စသည်ကို မြင်မက်ပါက အံ့အားသင့်ဖွယ်ရာကောင်းသော သတင်းစကား ကြားရမည်။
- ◆ ◆ စစ်ရေးပြ ချီတက်သည်ကို မြင်မက်လျှင် အခြားသူများနှင့် ခိုက်ရန် ဖြစ်ပွားမည်။
- ◆ ◆ စိတန်းလှည့်လည်သည်ကို မြင်မက်လျှင် ရှစ်သူများ၊ အိမ်ထောင် သည်များအတွက် ကောင်းသောနိမိတ်ဖြစ်သည်။ စိတန်းမှု ပို ရှည်လျားလေ၊ ပို၍ ပျော်ရွှင်ရလေဖြစ်သည်။
- ◆ ◆ စားသောက်ဆိုင်ထဲတွင် အခြားသူများ စားသောက်နေသည်ကို မြင်မက်ပါက နာမကျန်းဖြစ်မည်။ မိမိကိုယ်တိုင် စားသောက်နေ သည်ဟုမက်လျှင် မိတ်ဆွေသစ်များ ရမည်။ ပျော်ရွှင်မှုများ ရရှိမည်။
- ◆ ◆ စိပ်ပုတီးစိပ်နေသည်ဟုမက်လျှင် သူငယ်ချင်းများနှင့် ပြန်လည် သင့်မြတ်မည်။ တစ်စုံတစ်ရပ် ဝတ်ဆင်ထားသည်ကို မြင်မက်ပါက ဝမ်းနည်းပူဆွေးရမည်။

- ◆ ◆ စီးဆော (ကလေးများ တစားသည်) ကို မြင်မက်လျှင် မပျော်လင့်ဘဲ အချစ်ရေးတိစ္ဆာများ ကြုံသော်လည်း ကြာရှည်မမြဲပါ။
 - ◆ ◆ စက်ချစ်သည်ဟု မက်လျှင်၊ ပြီးစီးသည်အထိ ချစ်သည်ဟု မက်ပါက အရာရာ အဆင်ပြေမည်။ ချစ်မပြီးသေးဘဲ ထထွက်သွားသည်ဟုမက်ပါက အခက်အခဲ ကြုံတွေ့မည်။
 - ◆ ◆ စုတ်ပြတ်နံ့ရာသူတစ်ဦးကို တွေ့သည်ဟု မက်ပါက မိမိအတွက် အဝတ်အစားသစ်များ ရရှိမည်။
 - ◆ ◆ စစ်သားကို မြင်မက်လျှင် အပြောင်းအလဲတချို့ ဖြစ်ပေါ်ပြီး ဆုံးရှုံးမည်။
- (ဆ) ဆလတ်ရွက်ကို မြင်မက်လျှင် အခက်အခဲ တွေ့သော်လည်း အောင်မြင်မည်။
- ◆ ◆ ဆင်းရဲခက်ခဲမှုများ ခံစားရသည်ဟု မြင်မက်ပါက မိမိတွေ့ကြုံနေရသော အခက်အခဲများ အချိန်တိုအတွင်း ပြေလည်သွားမည်။
 - ◆ ◆ ဆဲရေးတိုင်းထွာခြင်း ခံရသည်ဟုမက်ပါက မကောင်းပါ။ မိမိအခြားသူအား ဆဲရေးသည်ဟုမက်လျှင် အောင်မြင်မည်။
 - ◆ ◆ ဆာလောင်မွတ်သိပ်သည်ဟု မက်ပါက မကောင်းပါ။ ကျန်းမာရေး ထိခိုက်မည်။
- (ဇ) ဇာပုဝါးကို မြင်မက်လျှင် မိမိ ခံစားမှုများ ထုတ်ဖော်ခွင့်ရမည်။
- (ဈ) ဈေးပွဲတော်မှ လက်ဆောင်ပစ္စည်းရရှိသည်ဟု မက်ပါက ကံမကောင်းသော နိမိတ်ဖြစ်သည်။ စီးပွားရေးလုပ်ငန်း ကိစ္စများ အငြိုင်းအဆိုင် မပြုလုပ်သင့်ပါ။
- (ည) ညဘက်၊ ညဦး မှောင်မနေသည်ဟုမက်လျှင် မကောင်းသော နိမိတ်ဖြစ်သည်။ ထိုအမှောင်ထဲတွင် အလင်းရောင်ကို မြင်ရသည်

- ဟု မက်လျှင် ဆိုးဝါးမှုများမှ ကာကွယ်နိုင်မည်။
- (ထ) တံလျှပ်ကိုမြင်မက်လျှင် ယုံကြည်စိတ်ချရသော သူငယ်ချင်း တစ်ဦး ဆုံးရှုံးမည်။
- ◆ ◆ တံမြက်စည်းကို မြင်မက်လျှင် အခက်အခဲများကို ရှောင်ရှားရန် သတိရှိရမည်။
 - ◆ ◆ တစ်နေရာမှတစ်နေရာသို့ ရွှေ့လျားသည်ဟုမက်လျှင် ကံမကောင်း၊ မရွေ့လျားဘဲ စွဲစွဲမြဲမြဲ တည်ရှိသည်ဟု မက်လျှင် အရာအရာ အဆင်ပြေမည်။
 - ◆ ◆ တရုတ်နံနံကို မြင်မက်လျှင် မိမိ၏ကြိုးစားမှုကြောင့် အောင်မြင်မှုများ ရရှိမည်။
 - ◆ ◆ တရားဟောစင်မြင့်ကို မြင်မက်လျှင် မည်သည့်အရာမှ အဆင်မပြေနိုင်ပါ။ မလိုလားအပ်သော အခက်တွေ့စေနိုင်သော အိပ်မက်မျိုး ဖြစ်သည်။
 - ◆ ◆ တံဆိပ်တုံးရိုက်သည်ဟုမက်လျှင် တရားဥပဒေနှင့် ပတ်သက်သော ကိစ္စများအတွက် စိတ်အနှောင့်အယှက်ဖြစ်ရမည်။
- (ထ) ထိခိုက်နာကျင်မှုကို တစ်စုံတစ်ဦးကြောင့် မိမိတွင် ဖြစ်ရသည်ဟုမက်လျှင် စီးပွားရေး၊ အချစ်ရေးတွင် မိမိအတွက် အန္တရာယ် ရှိသော ငြိုင်းဘက်များ ပေါ်ပေါက်မည်။ ထိခိုက်မိသည်ဟု မက်လျှင် ကုသိုလ်ကံ ညံ့သည်။
- ◆ ◆ ထုံကျင်နေသည်ဟုမက်လျှင် ကျန်းမာရေး ဂရုစိုက်ရမည်။
 - ◆ ◆ ထီထိုးသည်၊ ထီလက်မှတ်ကိုင်ထားသည်ဟုမက်လျှင် ချစ်သူများအတွက် မကောင်းသော သင်္ကေတဖြစ်သည်။ အချို့သူများ အတွက် စိတ်ညစ်ရသော ဓမ္မစင်ကြောင်းလမ်းမှု ဖြစ်သည်။
- (ဒ) ဒီရေတက်သည်ကိုမြင်မက်လျှင် ပတ်ဝန်းကျင်မှ အရေးယူမှုများ ရရှိပြီး ပျော်ရွှင်မည်။

- ◆ ◆ ဒုက္ခိတဖြစ်ပြီး မသန်စွမ်းဖြစ်နေသည်ဟုမက်ပါက ပတ်ဝန်းကျင်မှသူများ၏ ကြင်နာထောက်ထားမှု ရရှိမည်။
- (ခ) စားသွေးကျောက်ကို အသုံးပြုနေသည်ဟု မက်လျှင် ကံကောင်းမည်။
- (န) နာရီထိုးသံကြားရသည်ဟု မက်ပါက ကံကောင်းမည်။ ဘဝရွေးရေး ဖျော်ရွှင်အေးချမ်းမည်။
- ◆ ◆ နဂါးကိုမြင်မက်ပါက လာဘ်လာဘာပွင့်လန်းပြီး ချမ်းသာကြွယ်ဝမည်။
- ◆ ◆ နဖူးကြီးဝှက်ကို မြင်မက်ပါက ဝှက်အရောင်ကို လိုက်၍ အိမ်ထောင်ရေး၊ အိမ်တွင်းရေးတွင် အဓိပ္ပာယ် ကွဲပြားသည်။ အဖြူရောင်ကိုမက်လျှင် အဆင်ပြေပြီး အပဲရောင်သည် ကံဆိုးမည်။
- ◆ ◆ နာမည်ပြောင်တစ်ခုရဖြင့် မိမိကို ခေါ်လိုက်သည်ဟု မက်ပါက ကောင်းသောနိမိတ် ဖြစ်သည်။
- ◆ ◆ နားပူနာဆာလုပ်သည်ဟု မက်ပါက များပြားသော လုပ်ငန်း တာဝန်များ ထမ်းဆောင်ရမည်။
- ◆ ◆ နားမကြား၊ မိမိကိုယ်တိုင် နားပင်းသွားသည်ဟု မက်ပါက နိမိတ်ကောင်းသည်။ အခက်အခဲများမှ မဖျော်လင့်ဘဲ လွတ်မြောက်မည်။
- (ပ) ပုံပန်းပျက်ပြီး ကြီးမားသောလူကို ပင်လယ်ထဲတွင် တွေ့မြင်ရသည်ဟု မက်ပါက မကောင်း။ ကုန်းပေါ်တွင် မြင်ရသည်ဟု မက်ပါက ကံကောင်းသည်။
- ◆ ◆ ပုံကြီးချဲ့သည်၊ ပုံကြီးချဲ့မှန်စသည်ကို မြင်မက်လျှင် စိုးရိမ်ပူပန်မှုများကို ယုံကြည်မှုအပြည့်ဖြင့် ရင်ဆိုင်ပါ။ မကြာမီ အဆင်ပြေသွားမည်။
- ◆ ◆ ပုံစံတူ၊ ရုပ်ပုံလွှာကို မြင်မက်ပါက ကံမကောင်းပါ။

- အရေးကြီးသော အလုပ်ကိစ္စများ ရွှေ့ဆိုင်းရမည်။
- ◆ ◆ ပလွေမှုတ်နေသည်ဟု မက်ပါက မိမိကိုယ်တိုင် မှတ်နေလျှင် အလွန် ကံကောင်းသည်။ သို့သော် အခြားသူတစ်ဦး ပလွေမှုတ်နေသည်ကို မိမိမြင်တွေ့ရသည်ဟုမက်ပါက အခက်အခဲများ ကြုံတွေ့မည်။
- ◆ ◆ ပလွေကို မြင်မက်လျှင် စစ်တပ်အတွင်းရှိ ဓမ္မေပျိုးသားချင်းများနှင့် တွေ့ဆုံရန် ခရီးထွက်ရတတ်သည်။
- ◆ ◆ ပုံစံခွက်၊ ပုံသွန်းသည်ကို မက်လျှင် ငွေကြေး အကျိုးအမြတ်များစွာ ရရှိမည်။ အကြီးစား ရင်းနှီးမြှုပ်နှံမှု မပြုပါနှင့်။
- ◆ ◆ ပူတင်းမှန်ကို မြင်မက်လျှင် ကောင်းသောသင်္ကေတ ဖြစ်သည်။ သို့သော် ထိုမှန်ကို စားပွဲသောက်ပွဲဖြင့် ကျွေးမွေးသည်ဟု မက်ပါက မကောင်းပါ။
- ◆ ◆ ပုံးကိုမြင်မက်လျှင် ကံမကောင်းသော နိမိတ် ဖြစ်သည်။
- ◆ ◆ ပွဲတင်သံကို ကြားရသည်ဟု မက်ပါက ကံကောင်းခြင်းများ ကြားရမည်။ အခြားသူများ၏ကံကောင်းခြင်းများကိုလည်း ကြားသိခံစားရမည်။
- ◆ ◆ ပိုးပန်းသည်။ လူပျိုလှည့်သည်ဟု မက်ပါက အချစ်ရေး ကံကောင်းမည်။
- ◆ ◆ ပုံးထဲတွင် အရည်တစ်ခုရ ထည့်ထားသည်ကို မြင်မက်ပါက သတင်းကောင်း ကြားရမည်။ ထိုပုံးထဲမှ အရည်ကို သောက်သည်ဟု မက်ပါက ကြီးမားသော ဖျော်ရွှင်မှုရမည်။
- ◆ ◆ ပဲပင်၊ ပဲစေ့၊ ပဲတောင့်ကို မြင်မက်ပါက လိမ်ညာလှည့်ခြားခံရမည်။
- (စ) ဖရဲသီးစားရသည်ဟုမက်လျှင် အဆင်ပြေမည်။ ကံကောင်းမည်။
- ◆ ◆ ဖားဥဆွဲနေသည်ကို မြင်မက်လျှင် ဖျော်ရွှင်မှုရမည်။ ထူးဆန်း၍ ဆွဲဆောင်မှုရှိသော ကိစ္စရပ်များ မိမိအိမ်တွင်း၌ ဖြစ်ပေါ်မည်။
- ◆ ◆ ဖယောင်းတိုင်မီးတောက် ထွန်းညှိထားသည်ဟုမက်လျှင်

ကောင်းသော အတိတ်ကို ဆောင်သည်။ မီးငြိမ်းသတ်နေပါက အခက်အခဲကြုံမည်။

(ဗ) ဗွက်ကုလားဝှက်မျိုးကို မြင်မက်လျှင် အခက်အခဲတွေ့မည်။

(ဆ) ဘီရီထဲတွင် ဘာမှမရှိသည်ကို မြင်မက်ပါက မိမိစီးပွားရေး ညံ့သည်။ အကယ်၍ တစ်စုံတစ်ခုကို ဝီရီထဲသို့ ထည့်နေသည်ဟု မက်ပါက မိမိဆိုးရူးမှုကို ကာကွယ်နိုင်မည်။

◆ ◆ ဘီလီယက်ရုံ၊ ဘီလီယက်ထိုးသည်ဟု မက်ပါက အချစ်ရေး၊ အိမ်ထောင်ရေး ရှုပ်ထွေးမည်။

◆ ◆ ဘီစကပ်မှန်ကို မြင်မက်သောအခါ ခရီးဝေးသွားခြင်းဖြင့် အောင်မြင်မည်။ တစ်ခါတရံ နာမကျန်းဖြစ်မည်။

(ဇ) မီးပူတိုက်သည်ဟုမက်လျှင် မမျှော်လင့်ဘဲ အကူအညီရမည်။ ပို၍ကောင်းသော အပြောင်းအလဲ ပေါ်မည်။

◆ ◆ မီးအလင်းရောင်ကို မြင်မက်လျှင် အလွန်ကံကောင်းသည်။
◆ ◆ မီးဖိုချောင်ကို မြင်မက်လျှင် မိမိအနာဂတ်ကို မိမိ၏ကိုယ်ပိုင် အရည်အချင်းဖြင့် အောင်မြင်စွာ လျှောက်လှမ်းနိုင်မည်။

◆ ◆ ပိတ္တာဒိဋ္ဌိ လူရိုင်းစသည်ကို မြင်မက်လျှင် မိမိဘဝကို အိပ်တွင်း၌ သာ အချိန်ကုန် ချောင့်ရုံ ကျေနပ်နေရမည်။

◆ ◆ မီးလောင်သည့်နေရာ အပြင်ဘက်တွင် မိမိရှိနေသည်ဟု မက်လျှင် စီးပွားရေး၊ အိမ်တွင်းရေး၊ ကောင်းမွန်မည်။ အောင်မြင်သောနှစ်သို့ ရောက်ရှိလာပြီဖြစ်သည်။

◆ ◆ မီးလောင်မှုသည် အနည်းငယ်သာဖြစ်ပြီး အထိခိုက်အပျက်မရှိဟု မက်လျှင် အရေးမကြီးသော သတင်းစကားကြားရမည်။ သို့သော် မိမိကိုယ်ကို မီးလောင်သည်ဟုမက်ပါက အလွန်ကံဆိုးသည်။

◆ ◆ မီးသတ်ကားကို မြင်မက်လျှင် အန္တရာယ်ရှိသော အတိတ်နိမိတ်

ဖြစ်သည်။ မီးသတ်ကားဝင်လာသည်ဟု မက်လျှင် ပို၍ အန္တရာယ်ရှိပြီး ထွက်သွားသည်ဟု မက်လျှင် အန္တရာယ် လျော့ပါးသွားမည်။

◆ ◆ မီးဖိုအကာ၊ မီးလင်းဖိုအကာပေါ်တွင် မိမိရပ်နေသည်ဟု မြင်မက်ပါက မကြာမီ နိုင်ငံခြားခရီး သွားရလိမ့်မည်။

◆ ◆ မာတိကာပါ အကြောင်းအရာများ စာအုပ်တစ်အုပ်တွင် ပါရှိသည်များကို မြင်မက်ပါက မီးဘေးအန္တရာယ်ရှိသည်။ ရန်သူများမည်။

◆ ◆ မာရ်နတ်၊ နတ်ဆိုးသည်ကို မြင်မက်ပါက အလွန်ကံဆိုးမည်။ ကြာရှည်စွာ ပင်ပန်းတကြီး ရုန်းကန်ရလိမ့်မည်။

◆ ◆ မီးတောင်ကိုမြင်မက်လျှင် မိသားစုဝင်များနှင့်သော်လည်းကောင်း၊ ရုပ်သူနှင့်သော်လည်းကောင်း၊ ကြီးမားသော သဘောထား၊ ကွဲလွဲမှု ဖြစ်မည်။

◆ ◆ မီးကင်သည်ဟုမက်လျှင် ပူပြင်းခြောက်သွေ့သော နိုင်ငံသို့ အလည်အပတ်ခရီး သွားရမည်။

◆ ◆ မီးသွေးခဲကို မြင်မက်ပါက ကံမကောင်း၊ အကြံအစည်ပျက်မည်။

◆ ◆ မီးဖိုကိုမြင်မက်လျှင် ခက်ခဲသောအချိန်နှင့် ကြုံတွေ့မည်။ မီးဖိုထဲ မီးသွေးအပြည့်ရှိသည်ဟုမက်လျှင် မိမိတွင် ပေါများပြည့်စုံမည်။

◆ ◆ မိဘမဲ့ကလေးများကို မြင်မက်လျှင် မိမိအတွက် အကျိုးအမြတ် ရရှိမည်။ ချမ်းသာမည်။

(ဃ) ယာဉ်ရထားကို မြင်မက်လျှင် ဝေငွေကြေးအနည်းငယ် ဆုံးရှုံးမည်။ ယှဉ်ပြိုင်ပွဲပြုလုပ်နေသော အားကစားပွဲတစ်ခုခုကို မြင်မက်ပါက ကံမကောင်း။ ထိုပြိုင်ပွဲတွင် အောင်မြင်မှုများ ရရှိသည်ဆိုလျှင် ပို၍ မကောင်းခြင်းကို ဖြစ်စေမည်။

◆ ◆ ယှဉ်ပြိုင်တိုက်ခိုက်နေသည်ဟု မက်ပါက ရွေးချိုးသူငယ်ချင်းများနှင့် ပတ်သက်၍ အခက်ကြုံမည်။ သစ္စာဖောက်သော ရန်သူနှင့် တွေ့မည်။

(ရ) ရေဘုံတိုင်မှရေ ကြည်လင်နေသည်ဟု မက်ပါက ကံကောင်းသည်။

ရမ်းသာကြွယ်ဝမည်၊ ရေနေောက်ကျိုနေသည်ဟု မက်ပါက စိတ်ပူပန်ရမည်၊ အတင်းအဓဇ်ပြောခံရမည်။

◆ ◆ ရေလှောင်ကန်ထဲတွင် ရေအပြည့်နှင့် ကြည်လင်နေသည်ဟု မက်ပါက ကုသိုလ်ကံကောင်းမည်။

◆ ◆ ရေခဲခဲပူကိုမြင်မက်လျှင် ပထမဦးစွာ အခက်အခဲကြုံပြီး၊ နောက်ပိုင်းမှ အောင်မြင်မည်။

◆ ◆ ရေပန်းပွားကို မြင်မက်လျှင် လိမ်ညာလှည့်စားသောသူများ၊ ကြောင့် မိမိအကြံအစည်များ၊ နောင်နေ့မည်။

◆ ◆ ရေခဲခဲခွေကို မြင်မက်လျှင် မိမိနှင့်ရစ်သူကြား သံသယနှင့် မတူ ကွာခြားမှုများကြောင့် ဝေးကွာမည်။

◆ ◆ ရေခဲလျှောစီးသည်ဟုမက်လျှင် အခြားသူများ၏ အကျပ်အတည်းတွင် ပါဝင်ပတ်သက်လိမ့်မည်။

◆ ◆ ရေကူးနေသည်ဟု မက်လျှင် အခက်အခဲကြုံတွေ့ရသော်လည်း အောင်မြင်မည်။

◆ ◆ ရေထဲတွင် ကြိုးစား သွားလာရသည်ဟု မက်ပါက ရေသည် ကြည်လင်နေလျှင် ရစ်သူများအတွက် ကောင်းသောနိမိတ်ဖြစ်သည်။ ရွံ့ရေးများဖြစ်ပါက မကြာမီ အမှန်တရားကို တွေ့ရှိလိမ့်မည်။

◆ ◆ ရေတံခွန်ကို မြင်မက်လျှင် ဖျော်ရောကောင်းသော နေရာများသို့ သွားရောက်လည်ပတ်ရမည်။

(လ) လေယာဉ်ပျံကို မြင်မက်ပါက ငွေကြေးအမြောက်အများ ရရှိမည်၊ သို့သော် ရရှိသောငွေများသည် သံသယဖြစ်စရာ အကြောင်းများ ရှိနေမည်။ စနစ်တကျ ပြန်လည်သုံးသပ်ပါ။

◆ ◆ လေသေနတ်ကို မြင်မက်ပါက မိမိတွင် အန္တရာယ် ဖြစ်ပေါ်လာတတ်သည်။ လုပ်ဆောင်ဖွယ်ရာကိစ္စများကို အနည်းငယ် ရွှေ့ဆိုင်းသင့်သည်။

◆ ◆ လှေသင်္ဘောကိုမြင်မက်ပါက ငွေကြေးတိုးပွားမည်။

◆ ◆ လေးသည်တော်ကိုမြင်မက်ပါက အိမ်ထောင်ကျက်နံ့ရှိသည်၊ အပျိုကြီး၊ လူပျိုကြီးဖြစ်လျှင် အလျှင်အမြန် စေ့စပ်ကြောင်းလမ်းမှ ပြုရတတ်သည်။

◆ ◆ လေလံပွဲကို မြင်မက်ပါက ကံမကောင်း၊ အကြောင်းမလှဖြစ်တတ်သည်။ ဆုံးရှုံးမှု များမည်။

◆ ◆ လေဖြင့် မှုတ်သော ပလွေကိုမြင်မက်ပါက မကောင်းသော သင်္ကေတ ဖြစ်သည်။ အိမ်ထောင်ရေးတွင် စိုးရိမ်ဖွယ်ရာ အနှောင့်အယှက်များ ရှိမည်။

◆ ◆ လေသာစောင်း(နေအိမ်)ကို မြင်မက်ပါက ထိုနေရာတွင် ထိုင်နေသည်ဟု မက်လျှင် အညံ့ကြုံမည်။ လေသာစောင်းမှ ထွက်ခွာလာသည်ဟုမက်လျှင် အဆင်ပြေ ကံကောင်းမည်။

◆ ◆ လေးပြားစသည်ကို မြင်မက်လျှင် အတာ၊အဆီးကြုံတွေ့မည်။ ပစ်မှတ်ကိုထိအောင် ပစ်ခတ်သည်ဟု မက်လျှင် ကံကောင်းသည်။ ပစ်မှတ်ကို လွဲချော်သွားသည်ဟု မက်လျှင် နာမကျန်းဖြစ်မည်။

◆ ◆ လေပြေလေညှင်း တိုက်သည်။ လေတိုက်သည်ဟု မက်ပါက အောင်မြင်မည်။

(ဝ) ဝါးစားနေသည်ဟု မက်ပါက အခြားသူတစ်ဦးဦး၏ အမှားတို့သည်၊ ခွင့်လွှတ်ရလိမ့်မည်။

◆ ◆ ဝိစင်္ဂီအရက်သောက်သည်ဟု မြင်မက်ပါက ဖျားနာမည်။

◆ ◆ ဝိညာဉ်ကိုမြင်မက်လျှင် စိတ်ညစ်စရာများ ကြုံမည်။ သုငယ်ချင်းများမည်။ ခရီးမသွားရ၊ ငွေရေးက ဆုံးမည်။

(ဆ) သမင်ကို မြင်မက်လျှင် ဆုံးရှုံးမှုများမည်။ စိုက်ရန်ဖြစ်ပွားမည်။ စကားများမည်။

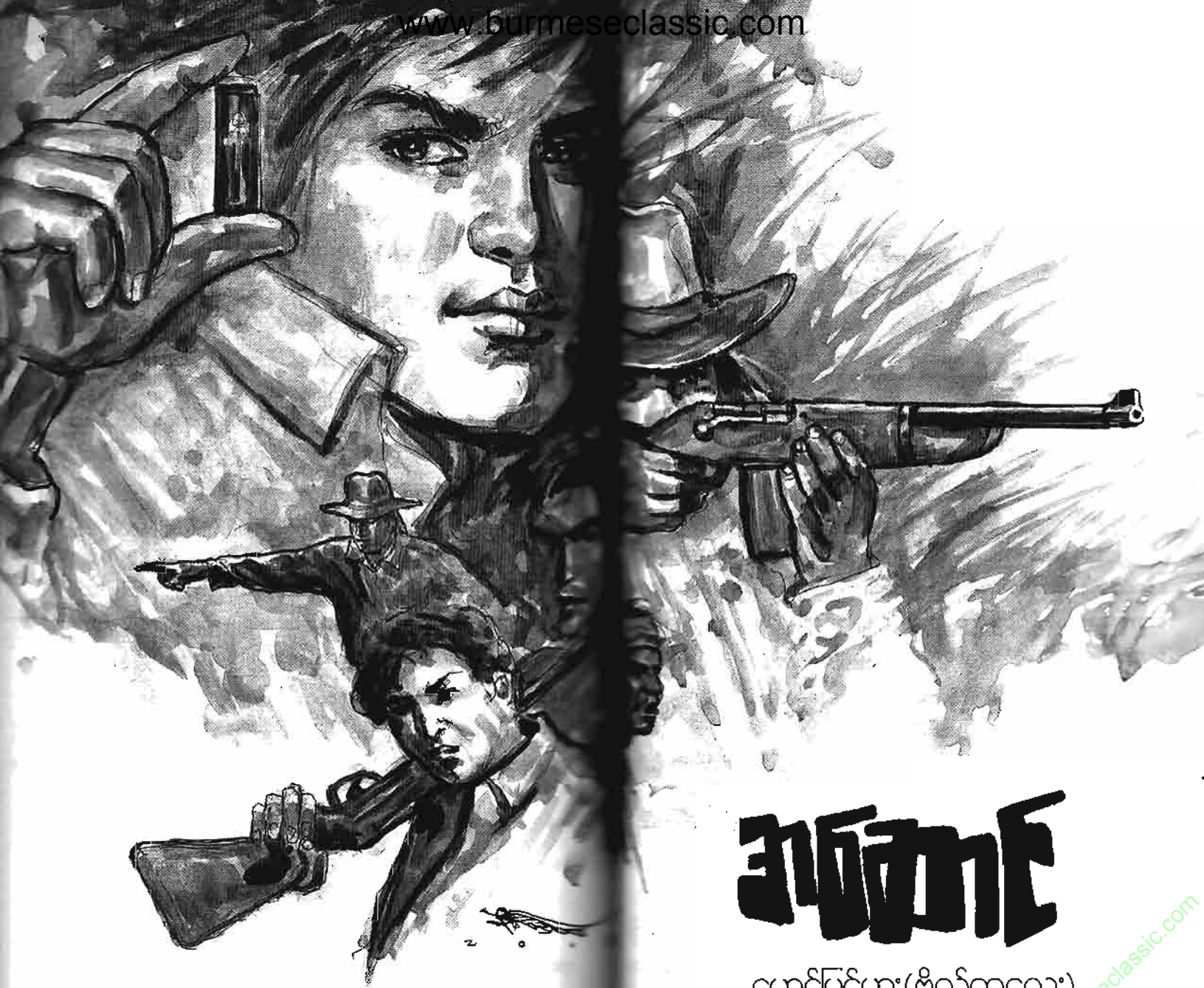
◆ ◆ သတို့သမီး၊ သတို့သားကို မြင်မက်လျှင် မိမိအခွင့်အရေးကတိတရားဥပဒေနှင့် ရင်ဆိုင်ရမည်။ စိတ်ညစ်၊ စိတ်ပျက်စရာ ကြုံတွေ့မည်။

- ◆ ◆ သံရေကြိုသည်ကို မြင်မက်ပါက ကြုံတွေ့မည့် အခက်အခဲများ ကျော်လွှားအောင်မြင်မည်။
- ◆ ◆ သဖန်းသီး၊ သဖန်းပင်ကိုမြင်မက်ပါက မိမိအတွက် ဖျော်လင့်ရောက် တင်းမဲ့စေမည်။
- ◆ ◆ သံခြေကျင်းကို မြင်မက်ပါက ကံမကောင်းပါ။ အကယ်၍ မိမိ ခြေထောက်တွင် ခတ်ထားသည်ဟု မက်ပါက စီးပွားရေးလုပ်ငန်း များတွင် ကြီးမားသော အခက်အခဲတွေ့မည်။
- ◆ ◆ သလင်းကျောက်ကို မြင်မက်လျှင် ကာလကြာရှည် စိုးရိမ်ပူပန် နေရသောကိစ္စများ ဖြေလည်သွားမည်။ မကြာမီ ဘဝအချိုးအကွေ့အပြောင်းအလဲ ပေါ်ပေါက်မည်။
- ◆ ◆ သခွားသီး၊ သခွားပင်ကို မြင်မက်ပါက မကြာခင် ဖြစ်ပေါ်လာ မည့် ရောဂါဘယကို ကာကွယ်နိုင်ပြီး ကျန်းမာမည်။
- ◆ ◆ သရဖူတစ်ခု မိမိခေါင်းပေါ်တွင် ဆောင်းထားသည်ဟု မြင်မတ် ပါက ပို၍ကောင်းမွန်သော အခြေအနေများ ပေါ်ပေါက်ပြီး အတိုး အမြတ်ရရှိမည်။
- ◆ ◆ သတိုးသားအရံပြုလုပ်သည်ဟု မက်လျှင် မကောင်းသော မိတ်ဆွေ ကြောင့် မိမိအလုပ်အကြံအစည်များ ပျက်ပြားမည်။
- ◆ ◆ သရုပ်ဆောင် မော်ဒယ်ပြုလုပ်ရသည်ဟု မြင်မက်ပါက သိက္ခာမဲ့သူ မိတ်ဆွေတစ်ချို့၏ သစ္စာဖောက်ခြင်း ခံရမည်။
- ◆ ◆ သဘောတူညီမှု တစ်ခုခုပြုလုပ်ရသည်ဟု မြင်မက်ပါက မိမိ၏ အလုပ်ရာထူး တိုးတက်မည်။

(ဟ) ဟောပြောနေသည်ကို မြင်မက်လျှင် မိမိအကြံအစည်များ မအောင်မြင်နိုင်သော်လည်း လူနေမှုအဆင့်အတန်း မြင့်မားမည်။

- (အ) အပြာရောင်ကို မြင်မက်လျှင် အောင်မြင်မှုများရမည်။ စီးပွားရေး အချစ်ရေး အဆင်ပြေမည်။
- ◆ ◆ အထိုးခံရသည်ဟုမက်လျှင် မိတ်ဆွေ သူငယ်ချင်းများအလယ်

- တွင် မျက်နှာပွင့်လန်းမည်။
- ◆ ◆ အပင်၏အပွင့်များကို မြင်မက်ပါက ဖျော်ရွှင်အဆင်ပြေမည်။
- ◆ ◆ အသား၊ အရိုးစသည်ကို မက်လျှင် ဆင်းရဲမည်။ လူ၏အရိုးကို မြင်မက်လျှင် မိမိပိုင်ဆိုင်မှု တိုးပွားမည်။
- ◆ ◆ အာဒမ်နှင့်ဧဝမု မိမိကို စကားပြောမည်ဟု မြင်မက်လျှင် အတိုင်း ထက်အလွန် ကံကောင်းသည်။
- ◆ ◆ အာဖရိကကို မြင်မက်ပါက မဖျော်လင့်ဘဲ တိုးတက်မှုများ ရရှိမည်။
- ◆ ◆ အသက်ရှူရပ်သွားသည်ဟု မက်ပါက အကျပ်အတည်းနှင့် ရင်ဆိုင်ရမည်။
- ◆ ◆ အမွေအမြှုပ်များကို မြင်မက်ပါက အုပ်စုလိုက်အောင်မြင်မည်။
- ◆ ◆ အသားပြုတ်ရည်၊ စွပ်ပြုတ်ရည်ကို မြင်မက်ပါက ကံကောင်းမည်။ အောင်မြင်မည်။
- ◆ ◆ အတွင်းကြေဒဏ်ရာကို မြင်မက်ပါက ကျန်းမာရေး ရှိပွင်းမည်။ ဝေဒနာ ပြင်းထန်မည်။
- ◆ ◆ အညိုရောင်ကို မြင်မက်လျှင် မိမိ ယုံကြည်စိတ်ချထားသူက သစ္စာဖောက်လိမ့်မည်။ အထုပ်အပိုးများ သယ်ဆောင်လာသည် ဟု မြင်မက်လျှင် အခြားသူများအပေါ် ဖိုခိုအားထားမှု ပြုရတတ် သည်။
- ◆ ◆ အမြောက်သံ ကြားရသည်ဟု မက်လျှင် စိတ်ညစ်စရာ ဒေါသ ဖြစ်စရာ ကြုံမည်။
- ◆ ◆ အလိမ်ညာခံရသည်ဟု မက်ပါက ကံကောင်းမည်။
- ◆ ◆ အဝတ်အစား ပေါများသည်ဟု မက်ပါက မကြာမီ အခက်အခဲ တွေ့မည်။ အဝတ်အစား မပြည့်စုံဘဲ၊ ဝတ်လစ်စလစ် ဖြစ်နေ သည်ကို မြင်မက်ပါက မကြာမီ အောင်မြင်မှုရတော့မည်။

အိမ်စောင့်

မောင်မြင့်မား (ဗိုလ်ကလေး)

ကာယသိဒ္ဓိပြီးတယ်ဆိုတဲ့

အဆောင်မျိုး .. ။

တုတ်ပြီး၊ ဓားပြီး၊

သေနတ်ပြီးတယ်ဆိုတဲ့

အဆောင်မျိုး .. ။

မိမိသည် ငယ်စဉ်ဘဝ စဉ်းစားတတ်၊ တွေးခေါ်တတ်၊ ရည်ရွယ်ချက်များ ထားတတ်သည့် အရွယ်မှစ၍ ရည်ရွယ်ချက် ကြီးမားသူ တစ်ယောက် ဖြစ်သည်။ မိမိရည်ရွယ်ချက်ကို မည်သူမျှ မပြော၊ ကျိတ်၍ ကြိုးစားသည်။ ဘဝ၏ကံကြမ္မာအလှည့်အပြောင်းကို မိမိမသိ၊ မည်သူမျှလည်း သိမည် မဟုတ်။ ဖြစ်သမျှအကြောင်းသည် ကံ ကံ၏အကျိုးပဲဟု မိမိမှတ်ယူထားသည်။ ဖြစ်ချင်တိုင်းလည်း မဖြစ်ရ၊ မဖြစ်ချင်တာတွေလည်း ဖြစ်နေတွေ့ရကြုံရ။ ကြာလာတော့ ရည်ရွယ်ချက်များ မမှပျောက်သလိုလို ဖြစ်လာသည်။

လုပ်သလို ဖြစ်မလာတော့ ဖြစ်သလို လုပ်တတ်လာသည်။ ထိုမကောင်းတာတွေ၊ ကံဆိုးတာတွေများလာတော့ သည်းခံတတ်လာသည်။ ရောင့်ရဲတတ်လာသည်။ ဖြစ်သမျှအကြောင်း အကောင်းချည်းပဲ၊ တွေ့သမျှ ဖြစ်သမျှသည် ဘဝအတွေ့အကြုံတွေပဲဟု သဘောထားတတ်လာသည်။

မိမိ၏ဘဝအချို့အတွေ့တွင် တစ်ခုသော ဌာနတစ်ခု၏ဝန်ထမ်းဘဝတွင် နှစ်ပေါင်းအတော်ကြာ ကျင်လည်ခဲ့ရသည်။ ထိုဝန်ထမ်းဘဝသည် မိမိအား ဘယ်ဝန်ထမ်းမှ ဆေးဖော်ကြောဇက် အသိမိတ်တွေမလုပ်သော နေရာဖြစ်သည်။

သို့သော် ထိုဝန်ထမ်းများအကြောင်း တစ်စုံတစ်ရာကြောင့် အခြားစားယူတော့မည်ဆိုသောအခါ မိမိအား မိတ်တွေဖွဲ့လိုသူ၊ စကားပြောချင်သူ

ဆေးဖော်ကြောဇက်လုပ်လိုသူများ ပေါ်ပေါက်လာတော့သည်။ စဉ်းစားကြည့်တော့ "ဒါလည်း တရားရစရာပါလား .." ဟု သဘောပေါက်မိသည်။

မိမိသည် ထိုဌာနရှိ ဝန်ထမ်းများ၏ပင်စင်ကိစ္စအဝဝကို ဆောင်ရွက်ပေးရသောနေရာတွင် တာဝန်ကျသည်။ ဝန်ထမ်းများ ပင်စင်သွားကာနီးမှ ဗျတ်နှာချိုသွေးရာ နေရာဖြစ်သည်။ အထူးသဖြင့် အဘိုးအဘွားများ၊ မုထိုးမယျား၊ မုဆိုးဖိုများနှင့် တွေ့ဆုံရာနေရာ ဖြစ်သည်။

ထိုအချိန်တွင် မိမိ မျက်နှာ အလွန်ပွင့်သည်။ မိမိအား ဆရာ၊ ဆရာနှင့် ခေါ်ကြသည်။ သူတို့၏ပင်စင်လစာရရှိရေးကိစ္စကား မိမိလက်ထဲတွင် ရှိသည်ကိုး။

မိမိ စကားကြောရည်သွားပါသည်။ လိုရင်းကို ဆက်ပါမည်။ မိမိဌာနတွင် တာဝန်ထမ်းဆောင်နေရသောကာလတွင် တစ်နေ့၌ မိမိစားပွဲအူသို့ လူတစ်ယောက်ရောက်လာသည်။ ထိုလူက -

"ဆရာ ကျွန်တော့်ပင်စင်ကိစ္စလေး နီးပြီလား"

"ခင်ဗျားက ဘယ်သူပါလိမ့်"

"လှအေးလေ ဆရာရဲ့ .. စနေနေ့က "အိုကေ" လက်ဇက်ရည်ဆိုင်က ဆရာ့ကိုတောင် လက်ဇက်ရည်တိုက်သွားသေးတယ်လေ၊ အင်ဂျင်နီယာဌာနက ဆေးပင်စင်ယူထားတာလေ"

"ဪ .. ကိုလှအေး၊ မှတ်မိပြီ၊ မှတ်မိပြီ၊ ပင်စင်ယူတဲ့လူတွေက ဘာတွေ ကျွန်တော်က လူပေါင်းစုံကို ဘယ်မှတ်မိမလဲဗျား။ "အိုကေ" ဆိုင်ကဆိုမှ သတိရတယ်။ ခင်ဗျားကိစ္စ မကြာတော့ပါဘူး။ လာကာနီးပါပြီ။ ကျွန်တော်တို့ဆီကနေ ရုံးချုပ်ဗျား၊ ရုံးချုပ်ကနေ ပင်စင်ဦးစီး၊ ပင်စင်ဦးစီးက ဆစ်ခါ ရုံးချုပ်ပြန်ရောက်၊ ရုံးချုပ်ကမှ ဒီကိုဆိုတော့ နည်းနည်း အသွားအလာ ကြာတာပေါ့ဗျား။

ကြာတယ်ဆိုပေမယ့် တခြားဌာနတွေလို ကျွန်တော်တို့ဌာနက ကြာပါဘူး။ ရောက်ကာနီးပါပြီ။ ပထမအရစ် လုပ်သက်ဆုငွေ ဘယ်လောက်လဲ"

"ဗျာ .. ဆရာရယ်၊ ကျွန်တော် ဘာအရစ်မှ မကျသေးပါဘူး။ တစ်ပြားလည်း မရသေးပါဘူး။"

“ဟုတ်လား။ တစ်ရစ်မှ မရသေးဘူးလား။ ခင်ဗျား ဘယ်တုန်းက ပင်စင်ယူတာလဲ။ ဘာပင်စင်လဲ”

“၃၀-၁-၁၉၉၇ ရက်နေ့ကပါ။ ဆေးပင်စင်ပါ”

ထို ကိုအေးဆိုသူသည် အသက်က (၄၀)ကျော် အသားညိုညို အရပ်က (၅ ပေ၊ ၇ လက်မ) ခန့်ရှိသူ ဖြစ်သည်။ သူ့တွင် ထူးခြားချက်တစ်ခု ရှိသည်။ သူ့မျက်နှာက အရက်သောက်ထားသည့်လူများလို မျက်နှာက ခဲ နေသည်။

အချို့သော အရက်သောက်ထားသူများသည် မိမိအား ရူးကြောင် မူးကြောင်နှင့် ပြောချင်ရာပြော၍ ကကျိုးကကြောင်လုပ်ကာ ဂျီကျုထင် သောကြောင့် အနှောင့်အယှက် ဖြစ်ရပေါင်းများပြီ ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် ထိုပုဂ္ဂိုလ်၏မျက်နှာသည် အရက်မိုးရိုက်နေသောမျက်နှာလို ရဲနေသော ကြောင့် မသင်္ကာ၍ မိမိက မေးလိုက်သည်။

“ကိုလှအေး... ခင်ဗျား အရက်သောက်လာလား”

“ဘယ်လိုပြောလိုက်တာလဲ ဆရာရယ်။ ဘုရားပေးပေ။ ကျွန် ပေးပေ။ အမေမွေးကတည်းက ကျွန်တော် အရက်မသောက်တတ်ပါဘူး။ အနံ့တောင် မခံပါဘူး”

“သေချာတယ်နော်။ မလိမ်နဲ့”

“ဘုရားစူးရပါစေ ဆရာရယ်။ ကျွန်တော် မသောက်တတ်ပါဘူး။ ဆရာမယုံရင် ကျွန်တော့်နား လာကြည့်။ ဘာနဲ့ရသလဲလို့”

“ခင်ဗျားမျက်နှာကြီးက ရဲနေလို့ အရက်များ သောက်ထားသလား လို့ပါ”

“အမေမွေးကတည်းက ဒီမျက်နှာပါ ဆရာရယ်... အဲဒီမျက်နှာ ကြောင့် ကျွန်တော့်ကို လူတွေက အရက်သမားလို ထင်ကြတယ်။ ကျွန်တော် မသောက်တတ်ပါဘူး။ တရားသမားပါ။ အခုလည်း ပုတီးစိပ်မယ်။ ထမင်း ထိုင်မယ်ဆိုပြီး ရည်ရွယ်ချက်နဲ့ ဆေးပင်စင်ယူလိုက်တာပါ”

“ဧည့်... ဟုတ်လား။ ဒါဆိုရင်တော့ လေးစားပါတယ်ဗျား။ အခုတော့ ရှိတယ်ဗျား။ ခင်ဗျားဘဝအတွက် အကြံဆိုတာလေးက ကျွန်တော် အတွက် သင်ခန်းစာ ရစရာ၊ သတိတရား ရစရာများဖြစ်နေရင် ဆင်ခြင်ပါ”

ဆင်ခြင်ရအောင်ပါ”

“ကျွန်တော့်ကိုကူညီတဲ့ ဆရာ ဆိုတော့ ဆရာသိချင်ရင် ပြောရမှာ ပေါ့။ ဆရာရယ်။ ကျွန်တော် တရားထိုင်တယ် ဆရာ။ ပုတီးစိပ်တယ် ဆရာ။ ဒါပေမယ့် ကျွန်တော့်ရဲ့ပင်ကိုဝါသနာက ဖြတ်လမ်း တို့ သိပ်ဝါသနာပါတယ်။ ဆရာ နားရွပ် သွားသလား မသိဘူး။ ဖြတ်လမ်းဆိုတာ က ဂန္ထရုနဲ့ဆိုင်တဲ့ကိစ္စတွေကို ကျွန်တော် တလေ့လာပြီး ဝါသနာပါတာ ပြောတာပါ။

ဥပမာအားဖြင့် ကာယသိဒ္ဓါပြီးတယ်ဆိုတဲ့ အဆောင်မျိုး။ တုတ် ပြီး။ ဓားပြီး သေနတ်ပြီးတယ်ဆိုတဲ့ အဆောင်မျိုး။ ဒါမျိုးက ဝိပဿနာလမ်းစဉ် ဆိုက်ရင် မလိုအပ်ဘူး ဆရာ။

ကျွန်တော်က ကိုယ့်စိတ်ကိုယ် မနိုင်သေးတော့ အဲဒီတုန်းက ငယ် ဘုန်းကပေါ့ဆရာရယ်။ သေနတ်ပြီးတယ်။ ဘာညာပြီးတယ်ဆိုတာ အဆောင် မျိုး တစ်နေရာမှာရှိတယ်။ ရောင်းဖို့ရှိတယ်ဆိုရင် သတင်းကြားတာနဲ့ ကျွန် တော် လိုက်တော့တာပဲ။ သည်းခံနော် ဆရာ။ ဆရာကပြောဆိုလို့ ကျွန်တော် က ပြောရတာပါ...။ စိတ်ဝင်စားသလား။ မဝင်စားသလားတော့ မသိဘူး”

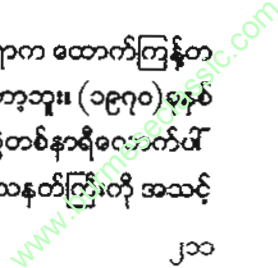
“စိတ်ဝင်စားပါတယ်...။ ကျွန်တော် သိချင်လို့ပါ။ ဆက်ပြောပါ”

“တစ်နေ့ ကျွန်တော်အလုပ်ကခွင့်ယူထားတုန်း လူတစ်ယောက်က တာသတင်းပေးတယ်။ ဝက်စွယ်ဂင်းပိတ်(ကွင်းပိတ်)ဆိုတာ ရှိတယ်တဲ့။ အဖူးက တစ်ထောင်တဲ့။ (လွန်ခဲ့သော နှစ်ပေါင်းသုံးဆယ်လောက်က ဇရာ ဖြစ်ပါသည်) ကျွန်တော်က သေချာရဲ့လားဆိုတော့ သေချာပါတယ်တဲ့။ ဘိုယ်တိုင် စမ်းကြည့်ပါတဲ့။ ကျေနပ်မှ ယူပါတဲ့။

ဒါဆိုကောင်းပြီ ဆိုပြီး ချိန်းကြဲတယ်။ နေရာက ထောက်ကြွန်တ ရာသာတောထဲမှာ၊ စုနစ်၊ လ၊ ရက်တော့ မမှတ်မိတော့ဘူး။ (၁၉၇၀)ခုနှစ် အလောက်ကလို့တော့ ထင်ရတာပဲ။ အချိန်က မွန်းလွဲတစ်နာရီလောက်ပါ”

“ကျွန်တော်ရောက်သွားတော့ ရိုင်ဖယ်သေနတ်ကြီးကို အသင့်

ခိုအမြဲတော့၊
ချိုးအမြဲတော့၊ ကြီးအမြဲတော့
ဝါးအမြဲတော့တို့
ကြုံဖူးသေးတယ် ဆရာ၊
ခြောက်လုံးပြူးရော၊
ရိုင်ဖယ်ရော၊ သူတို့ဟာတွေနဲ့
ကျွန်ုပ်မထွက်ဘူး။

လုပ်ထားတယ်။ ပစ်မကြည့်မီ ကျွန်တော် သေသေချာချာကြည့်မိတယ်။ အစွယ်တော့ အစွယ်တစ်ခုပဲ။ ဝက်စွယ်လား။ ဘာစွယ်လားတော့ ကျွန်တော် မသိဘူး။ ဒါနဲ့ ကျည်ထိုးပြီးသား သေနတ်ကိုမောင်းတင်ပြီး ပစ်ကြည့်တယ်။ ကျည်မထွက်ဘူး။ “ချောက်” ခနဲပဲ အသံကြားရတယ်။

ကျွန်တော် ဝမ်းသာသွားတယ်။ လိုချင်တာ ရပြီပေါ့လေ။ နောက် ကျည်တစ်တောင့်ထည့်ပြီး ထပ်ပစ်တယ်။ အဲဒီလိုပဲ။ ဒါပေမယ့် လိုရမယ့် ကျွန်တော်မှာ နံပါတ်(၂) လေသေနတ်တစ်လက် ပါလာတယ်။ စမ်းခိုင်း နိုင်ဖယ်နဲ့ပစ်မရတဲ့ဟာတောင် ကျွန်တော့် လေသေနတ်နဲ့ပစ်တော့ ဘာဘာ မှာမိုလိုလဲ။ ကျွန်တော်စိတ်ရှူးပေါက်တာ ပြောပါတယ်။ သူတို့ ဝက်စွယ်ထက် ပိတ်ဆိုတာကို ကျွန်တော့်လေသေနတ်နဲ့ချိန်ပြီး ပစ်လိုက်တယ်။

“ချောက်” ခနဲ အသံကြားလိုက်ရပြီး သူတို့ဝက်စွယ်ဆိုတာ အဲဒီအနတောင် ရှာလို့မရတော့ဘူး။ အကွာအဝေးက ဆယ့်ငါးပေလောက်နဲ့ တာ။ ဒါလောက်ကတော့ ကျွန်တော်လည်း ပစ်တတ်ပါတယ်။ ပစ်မလွဲအဲ အဲဒီတော့မှ ရောင်းမယ့်လူတွေလည်း မျက်စိမျက်နှာပျက်ကုန်ကြတယ်။ ကျွန်တော်လည်း စိတ်ဓာတ်ကျပြီး ပြန်လာခဲ့တယ်”

“မိုအပြုတေတို့၊ ရိုးအပြုတေတို့၊ ကျီးအပြုတေတို့၊ ဝါးအပြုတေတို့ ကြုံဖူးသေးတယ် ဆရာ၊ နည်းမျိုးစုံနဲ့ စမ်းဖူးတယ်။ ခြောက်လုံးပြုဆရာ ရှိင်ဖယ်ရော၊ သူတို့ဟာတွေနဲ့ ကျည်မထွက်ဘူး။ ကျွန်တော့်လေသေနတ် ကျတော့ သွားတာပဲ။ ကျွန်တော်ကလည်း ကျွန်တော့်သေနတ်ကို သေသေ ချာချာ သထားတာ ဆရာရဲ့၊ အခြား ဘာမှပစ်တာ မဟုတ်ဘူး။

ကျည်တောင့်ကိုတောင် ပြည်သူပိုင်မသိမ်းမီက စတိုးဆိုင်တွေက အင်္ဂလန်လုပ် ကျည်တောင့်တွေ ဝယ်သိမ်းထားတာ။ အဲဒီ ဟိုဟာ ပြီးတယ်။ ဒီဟာပြီးတယ်ဆိုတဲ့ဟာတွေ နောက်ကိုလိုက်တာ။ ကျွန်တော် မြန်မာပြည် တော်တော်နဲ့သွားတယ်။ ရှမ်းပြည်နယ်၊ ကချင်ပြည်နယ်၊ ချင်းပြည်နယ်၊ ရခိုင်ပြည်နယ်၊ တနင်္သာရီတိုင်းတွေကို သားပစ် မယားပစ်၊ ဥစ္စာစီးပွားပစ်ပြီး လိုက်တာ။ တစ်ခုမှဟုတ်တာ မတွေ့ဘူး”

“အစကတော့ ဟုတ်မလိုလိုပဲ။ သေသေချာချာ စမ်းကြည့်တော့ မှ မဟုတ်တော့ဘူး။ သောင်းကျန်းသူတွေရှိတယ်ဆိုတဲ့ နေရာမျိုးတောင် ဒီသတင်းမျိုးကြားတာနဲ့ ကျွန်တော်ရောက်အောင် သွားတယ်။ သောင်းကျန်း သူတွေကို တွေ့တယ်။ သူတို့ကလည်း ကျွန်တော့်ကို တွေ့တယ်။ အဲပေမယ့် ကိုယ့်ကိုစွဲ ကိုယ်လုပ်ပြီး ပြန်လာခဲ့တယ်။ ဝါသနာကြောင့် အသက်စွန့်ရတာ ပေါ့ ဆရာရယ်။ အခုမှစဉ်းစားပြီး တွေးကြောက်နေတယ်”

“တစ်ခါတုန်းကများ ဆရာရယ် . . . သတင်းကြားလို့ ကျွန်တော် ရောက်သွားတဲ့နေရာက ပဲခူးရိုးမတောထဲမှာ မိုးကြိုးသွားတစ်ခုကို စမ်းကြ တယ်။ သူတို့အဆိုအရ စစ်တယ်ပေါ့။ မိုးကြိုးသွားဆိုတဲ့ ဟာကလေးကို လက်ကိုင်ပုဝါကလေးနဲ့ ထုပ်လို့ ကျွန်တော့်ကို မပြဘူး။ စမ်းပြီး သေချာပြီ ဆိုတော့မှ ပြမှာတဲ့။

အဲဒီဟာလေးကို သစ်ကိုင်းခွကြားမှာတင်ပြီး နှစ်လုံးပြုသေနတ် ကြိုးနဲ့ ပစ်ကြည့်တယ်။ ပစ်လို့ မရဘူး။ မီး မကူးဘူး။ ကျည် မထွက်ဘူးပေါ့ ဆရာရယ်။ အဲဒီတုန်းက ကျွန်တော့်လက်စွဲတော် နံပါတ်တူး လေသေနတ် က မပါဘူး။

အဲဒီနှစ်လုံးပြုကို ကျည်ထိုး အလွတ်ပစ်ကြည့် ကျည်ထွက်တယ်။ အသံကြားမှ “ဒိန်း” ခနဲပဲ။ နောက်ထပ်ကျည်ထိုး အဲဒီမိုးကြိုးသွားကို ပစ် တယ်။ “ချောက်” ခနဲပဲ။ ကျည် မထွက်ဘူး။ နောက်တစ်ခါ ကျည်တစ်တောင့် အပြင်ကိုပစ် “ဒိန်း” ခနဲပဲ။ မိုးကြိုးသွားကို ထပ်ပစ် “ချောက်” ခနဲပဲ။ အဲဒီ တော့ ကျွန်တော် နည်းနည်း ယုံချင်လာတယ်”

အဲဒီအချိန်မှာ တောထဲကလူတစ်စု ထွက်လာတယ်။ လက်နက် တွေ အပြည့်အစုံနဲ့ ဆံပင်ရှည်ရှည်တွေ၊ အသားမည်းမည်းတွေ၊ အဲဒီလူ

တွေ ထွက်လာတော့ ကျွန်တော်တို့အတူ ဝိုးကြီးသွားကို စမ်းနေတဲ့လူတွေ အားလုံး မျက်စိမျက်နှာမျက်ကွန်ကြတယ်။ ကျွန်တော်ကတော့ ဘာမှန်း မသိဘူးပေါ့ ဆရာရယ်။ ခေါင်းဆောင်လို့ထင်ရတဲ့လူက -

“မင်းတို့က ဘာကောင်တွေလဲကွ့..”

“ဘာမှမဟုတ်ပါဘူး ဆရာရယ်။ ကျွန်တော်တို့က ဒီနားက ရွာ ကပါ”

“စောစောက နှစ်လုံးပြူးသံကြားတယ်။ ဘာလုပ်နေကြတာလဲ”

“စမ်းနေကြတာပါ..”

“ဘာစမ်းတာလဲ။ မင်းတို့ သေနတ်မကိုင်ရဘူးဆိုတာ နားမလည် ဘူးလား။ မသာပေါ်သွားချင် လို့လား။ သေနတ် သိမ်း.. မင်းတို့အားလုံး တန်းစီစမ်း..”

ကျွန်တော်အပါအဝင် အားလုံး ကြောက်ကြောက်နဲ့ တန်းစီရပ် နေကြတယ်။ ခေါင်းဆောင်လို့ထင်ရတဲ့လူက သူ့လက်ထဲက စတင်းဂန်း လား၊ ဘရင်းဂန်းလား မသိပါဘူး။ တချောက်ချောက်နဲ့ မောင်းတင်နေတယ်။ အဲဒီအချိန်မှာ သူတို့အထဲက လူတစ်ယောက်က -

“ဆရာ .. လွန်မယ် ဆရာ။ အဲဒီအထဲမှာ ကျွန်တော့်အသိတွေပါ တယ် ဆရာ။ ဟိုအလယ်က ဆံပင်ဖြူဖြူနဲ့လူက ကျွန်တော်တို့အဖွဲ့ကို ထမင်း ကျွေးဖူးတယ်လေ။ သူ့အိမ်မှာ ခဏခဏ စားဖူးတယ် ကိုသောင်းလေ .. ကို သောင်း ဆရာ မှတ်မိတယ်မဟုတ်လား။ သံပုရာရွာကလေ”

ခေါင်းဆောင်လုပ်တဲ့လူက မှတ်မိသွားပြီး -

“ကိုသောင်း .. စင်ပျားတို့ ဘာလုပ်နေကြတာလဲ”

“ဝိုးကြီးသွားတစ်ခုရောင်းဖို့ဖို့လို့ မြို့က ဒီလူက ဝယ်ချင်တယ် ဆိုလို့ စမ်းနေကြတာပါ။ ဆရာတို့ရှိမှန်း မသိလို့ပါ”

“ဝိုးကြီးသွား ဟုတ်လား .. ဘာကောင်းလို့လဲ”

“သေနတ် မီးမကူးဘူး .. ဆရာ”

“သေချာလား”

“သေချာတယ် .. ဆရာ။ အခု စမ်းနေတာ။ ဆရာမယုံရင် စမ်းကြည့်

ပါ”

“ဈေးက ..”

“ဆရာယူရင် လျော့ပေးပါမယ်။ ငါးထောင်ပဲ ပေးပါ။ ဒီဆရာတို့ တစ်သောင်းနဲ့ ဆိုင်ထားတာ”

“သေချာရင် ကျုပ်ယူမယ်။ စမ်းကြည့်မယ်”

“စမ်းပါ .. ဆရာ”

“မင်းတို့စမ်းတာ နှစ်လုံးပြူးနဲ့လား။ ငါ့ဟာနဲ့ငါ စမ်းရင်ဈေး”

“ကြိုက်တာနဲ့ စမ်းပါ”

သစ်ပင်ရွဲကြားမှာတင်ထားတဲ့ ဝိုးကြီးသွားဆိုတဲ့ဟာလေးတို့

ခေါင်းဆောင်လုပ်တဲ့လူက စတင်းဂန်းလား၊ ဘရင်းဂန်းလား၊ အဲဒီအိမ်ထဲ ထည့်လိုက်တာ သစ်ပင်ပါပြတ်သတ်ထွက်သွားပြီး အဲဒီဝိုးကြီး

သွားလည်း ဘယ်ရောက်သွား

မှန်း တောင် မသိလိုက်တော့

ဘူး။ အဲဒီတော့မှ ကိုသောင်း

ဆိုတဲ့ လူလည်း မျက်စိ

မျက် နှာ ယှက် လို့ ..

“စောစောက အဆောင်ဆိုတဲ့ဟာ
ကလေးဟာ “ရူး” ခနဲ
ကျယ်ကျယ်လောင်လောင် မြည်ပြီး
အပေါ်ကို ထိုးတက်သွားတယ်။
အားလုံး ကြက်သေ သေနကြတယ်”

အဲဒီပွဲလည်း ပျက်သွားတာပေါ့ ဆရာရယ်။
ခေါင်းဆောင်ဆိုတဲ့လူက ရယ်လိုက်တာ ပျက်ရည်တောင်ထွက်
လို့ စောစောတုန်းက ဒေါသနဲ့ဝင်လာတာ။ ကျွန်တော်တို့အားလုံးကို ပစ်
သတ်မလို့တဲ့။ သေနတ်သံကြားကတည်းက ဒေါပွဲနေတာတဲ့။ ကိုသောင်းနဲ့
သာမတွေ့ရင် ကျွန်တော်တို့သေတယ်တဲ့။

ခေါင်းဆောင်ဆိုသူက လူသတ်တဲ့နေရာမှာ အင်မတန် လက်ယဉ်
ဆိုပဲ။ အဲဒီတုန်းကများ ဆရာရယ်။ တစ်ပတ်လောက် ထမင်းမစားနိုင်ဘူး
တွေ့တွေ့ပြီး ကြောက်နေတာ။ မသေလို့တွေ့တာ။ အဲဒါတောင် ကျွန်တော်
ဝါသနာကို မစွန့်သေးဘူး။ ဒါပေမယ့် ကျွတ်ချိန်တန်တော့ ကျွတ်ဆိုပေါ့
ဆရာရယ်”

“ဒီအဆောင်တွေကို ကျွန်တော် တကယ်ရတော့ ဘာသုံးမှာလဲ။
ဘာမှသုံးစရာ မရှိဘူး။ ကျွန်တော်က ပုတီးသမား။ တရားသမား။ အခုန်
တရားကို မသိသေးလို့ ကျွန်တော်မိုက်နေတာ။ ရှမ်းရှမ်းပြောရရင် ငြိမ်
လမ်းကို လိုက်နေတာ။ မှားတာကို မှားမှန်းမသိဘူး။ တွေဝေနေတာ။ တိုက်
မသုံးလည်း ပြန်ရောင်းရင် မြတ်မယ်ဆိုတဲ့ လောဘတက်နေတာ။

အိပေမယ့် တစ်ချိန်မှာ ကျွန်တော်ကျွတ်သွားတယ်။ မှားပြီးမှ တိုက်
အမှားက ဘယ်လောက်အတိမှားတယ်ဆိုတာ ကျွန်တော် သဘောမခံနိုင်
သွားတယ်။ ဒီအမှားအတွက် ကိုယ့်ကိုကိုယ် ဆုံးမလို့ မဆုံးဘူး။

ဒါကြောင့်မို့လို့လည်း ကျွန်တော် ပင်စင်ယူလိုက်တာ။ ပင်စင်
ပြီး အေးအေးဆေးဆေး၊ ဝိပဿနာအလုပ်ပဲ လုပ်တော့မယ်လို့ ဆုံးဖြတ်

လိုက်တာ။ အဲဒါ တောင် မှားမိတဲ့အမှားအတွက် ကျေပျံ့မလားလို့ စဉ်းစားမိ
တယ်။ ကျွန်တော်ပြောတာတွေ ဆရာ စိတ်ညစ်သွားပြီလား... ဆရာ”

“စိတ်မညစ်ပါဘူး။ စဉ်းစားကြည့်ရင် တရားတောင်ရသေးတယ်။ ဒါ
ထက် ခင်ဗျား ဘယ်လိုကျွတ်သွားတယ်ဆိုတာလေးတော့ သိချင်သေးတယ်”

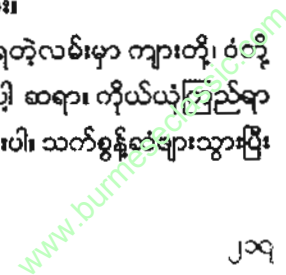
“ကျွန်တော်လည်း အဲဒါပြောချင်နေတာ... ဆရာစိတ်ဝင်စားရင်
ကျွန်တော် ဆက်ပြောမယ်။ တစ်နေ့မှာ ကျွန်တော့်ကို လူတစ်ယောက်တ
သတင်းလာဖို့တယ်။ စကားပုံတောင် ရှိသေးတယ် မဟုတ်လား။ “အမထေ
ရ်ရ အမထေရ်” ဆိုတဲ့ စကားလိုပေါ့။ ဒါမျိုးဝါသနာပါတဲ့လူရှိရာ ဒီလို
သတင်းမျိုးပဲ လာမှာပေါ့ဆရာ။

သတင်းက ရှမ်းပြည်နယ်၊ ဟိုပုန်းမြို့နယ်က ရှမ်းဆရာကြီး
တစ်ယောက်ဆီမှာ သေနတ်ပြီးတဲ့ အဆောင်တစ်ခုရှိတယ်။ ဘာအဆောင်
လို့တော့ မပြောဘူး။ စမ်းချင်သလို စမ်းတဲ့။ သေနတ် မီးမကူးစေရဘူး
အာမခံတယ်။ သေနတ်မီးကူးရင် အဲဒီသေနတ်ပိုင်ရှင်ဆီမှာ ကျွန်ခံမယ်လို့
ပြောတယ်။ ဝါသနာပါရင် စိတ်ဝင်စားရင် လိုက်ကြည့်ပါလို့ ပြောတယ်။

အဆောင်ရဲ့တန်ဖိုးကို သူ မပြောဘူး။ လုပ်လိုက်လေ ကြာသလား
လို့ ကျွန်တော်ကလည်း ဒါမျိုးဝါသနာပါတဲ့လူဆိုတော့ အလုပ်ကခွင့်ယူပြီး
လိုက်သွားတယ်။ စရိတ်အတွက် ရှိတာကလေးတွေ ပေါင်နဲ့ရောင်းချပြီး
လိုက်သွားတာပေါ့ ဆရာ။ လမ်းခရီးကလည်း မအေးဆေးတော့ သုံးရက်
လောက်နေမှ အဲဒီနေရာ ရောက်တယ်။ ဒါတောင် လိုချင်တဲ့နေရာ မရောက်
သေးဘူး”

“ရှမ်းဆရာကြီးက တောထဲမှာနေတာ... တောင်သုံးလုံးကို ကျော်
ပြီး နေထိုင်ခရီးလောက် သွားရဦးမှာ။ သွားတယ်လေ ဆရာရဲ့... ဝါသနာနဲ့
ခွဲပေါ့ ဆရာရယ်။ လူတွေက ကိုယ်လုပ်ချင်ရာကိုလုပ်နေရရင် ဘယ်လို
အခက်အခဲ မဆို၊ ရင်ဆိုင်ရတယ် မဟုတ်လား။

အဲဒီလိုပေါ့ နေ့တစ်ဝက် ခရီးသွားရတဲ့လမ်းမှာ ကျားတို့၊ ဝံတို့
အန္တရာယ်ကလည်း ရှိသေးတယ်။ ရယ်တာပေါ့ ဆရာ။ ကိုယ်ယုံကြည်ရာ
ကို ကိုယ်လုပ်နေရရင် ဒါတွေက အသေးအမွှားပါ။ သက်စွန့်ခံရဖူးသွားပြီး
မှ အဲဒီနေရာကို ရောက်တယ်။

ရမ်းဆရာကြီးဆိုတာလည်း တွေ့တယ်။ သေနတ်ပြီးတယ်ဆိုတဲ့ အဆောင်ကို မပြုဘူး။ တစ်ခုတော့ ပြောတယ်။ ကျည် မထွက်စေရဘူး။ ကျေနပ်လို့ ဝယ်မယ်ဆိုရင် တစ်သောင်းတိတိ လက်ငင်းပေးရမယ်ဆိုတဲ့ ကတိပေးရတယ်။ တစ်သောင်းဆိုတာ ဘယ်ပါမှာလဲ . . ဆရာရယ်။

ကျွန်တော်နေတဲ့ မြန်အိမ်ရောင်းတာတောင် တစ်သောင်းမရဘူး။ စုဆောင်းထားတာကလေးတွေ သုံးထောင်လောက်တော့ ပါတာပေါ့ ဆရာ။ ဒါပေမယ့် ဟန်ကိုယ်ဖို့ပေါ့”

“ကျွန်တော်တို့ဆီမှာက ဒါမျိုးရရင် ဘယ်လောက် ပေးရပေးရ ပေးမယ်ဆိုတဲ့ လူတွေက ရှိနေတာ။ သေချာရင်ယူမယ် စရံပေးထားမယ် ဘာညာပေါ့ ဆရာရယ်။ အဲဒီမှာ ဆရာကြီးက လွယ်အိတ်ထဲက သူ့အဆောင် ကလေးကို ထုတ်တယ်။ အဝတ်တစ်ခုနဲ့ ထုပ်ထားတယ်။ သစ်တုံးကလေး တစ်ခုပေါ်မှာ တင်တယ်။

ကျွန်တော့်ဆီမှာလည်း သစ်တောက မိတ်ဆွေတစ်ယောက်ဆီ က ငှားလာတဲ့ ဖွိုင့်တူးတူးတစ်လက် ပါလာတယ်။ သေနတ်ထဲ ကျည်ထည့် ပြီးပစ်ဖို့ ချိန်လိုက်တယ်။ အဲဒီအခါမှာ သေနတ်ကိုချိန်လိုက်တိုင်း သေနတ် ပြောင်းက မပြိမ်ဘူး။ ရမ်းရမ်းနေတယ်။ လက်ကပဲ တုန်လို့လား။ ခရီးပန်း လာလို့ ပင်ပန်းပြီး အားနည်းနေလို့လားဆိုပြီး ပါလာတဲ့ သူငယ်ချင်း တစ် ယောက်ကို ပစ်ခိုင်းလိုက်တယ်။

အဲဒီသူငယ်ချင်းပစ်ဖို့ ချိန်နေတုန်းကလည်း သေနတ်ပြောင်းက ရမ်းရမ်းနေတယ်။ သူငယ်ချင်းက “ထူးတော့ ထူးတယ်ကွ” လို့ပြောပြီး ထစ် ချိန်တယ်။ ကျွန်တော်က -

“မင်းကွာ သေသေချာချာချိန်ပြီး ပစ်စမ်းပါကွာ” လို့ ပြောလိုက် တယ်။ အဲဒီအချိန်မှာ ပြင်းထန်တဲ့ “တောက်” ခေါက်သံကြီးတစ်ခုကို ကြား လိုက်ရတယ်။ တောထဲမှာဆိုတော့ အသံကြီးက ဟိန်းထွက်သွားတယ်”

“ဝိုင်းကြည့်နေတဲ့ လူလေးငါးယောက်ကလည်း တစ်ယောက် မျက်နှာတစ်ယောက်ကြည့်ပြီး ဘယ်သူခေါက်တာလဲပေါ့။ ဘယ်သူမှ မခေါက်ဘူးဆိုတော့ အံ့ဩနေကြတယ်။ တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်နေတဲ့ တောထဲမှာ ကျွန်တော်တို့ လေးငါးယောက်ပဲရှိတာ။ တခြားဘယ်သူမှ လာ

ခေါက်စရာ အကြောင်းမရှိဘူးပေါ့။ ကျွန်တော့်သူငယ်ချင်းက သေနတ် ကြီးကိုင်ပြီး ကြောင်နေတယ်။

ကျွန်တော်က သူ့ဆီက သေနတ်ကိုယူပြီး သေသေချာချာချိန်ပြီး ခလုတ်ကို ညှစ်ချလိုက်တော့ “ချောက်” ခနဲပဲ မြည်တယ်။ ဝမ်းသာသွားတယ်။ လမ်းမှာ တစ်လမ်းလုံး တောကောင်တွေတိုင်း စမ်းလာတဲ့ သေနတ်။ တခိုင်း ခိုင်း ပစ်လာတဲ့ သေနတ်။ အခုမှ ကျည်မထွက်တော့ဘူးဆိုတော့ ဟုတ်ပြီပေါ့”

“သူငယ်ချင်းက ကျွန်တော့်မျက်နှာကိုကြည့်ပြီး နောက်ထပ် ပစ် ဖို့ ထပ်ချိန်လိုက်တယ်။ သူ သေနတ်ခလုတ်ကို ဆွဲဖို့လုပ်နေချိန်မှာပဲ သစ်တုံး ပေါ်မှာတင်ထားတဲ့ စောစော က အဆောင်ဆိုတဲ့ဟာကလေးဟာ “ရှူး” ခနဲ ကျယ်ကျယ်လောင်လောင် မြည်ပြီး အပေါ်ကို ထိုးတက်သွားတယ်။

အားလုံး ကြက်သေ သေနေကြတယ်။ သီတင်းကျွတ်။ တန်ဆောင် မုန်းမှာ မီးပန်းတွေ စုချည်ပြီး ကလေးတွေ ဒုံ၊ပျံလွှတ်တမ်းကစားသလိုပဲ။ အားလုံး အပေါ်ကို မော့ကြည့်ပြီး ငိုနေကြတယ်။ သေနတ်ကြီးကိုင်ထားတဲ့ သူငယ်ချင်းကတော့ငိုင်းပြီး နတ်ပူသလို တဆတ်ဆတ်တုန်နေတယ်။

မျက်လုံးကလည်း ကြောင်တောင်တောင်နဲ့ လက်ဖွဲ့ပိုင်ရှင် ရှမ်း အဘိုးကြီးလည်း ကြောင်တောင်တောင် ဖြစ်နေတယ်။ အားလုံး တစ်ယောက် မျက်နှာ၊ တစ်ယောက်ကြည့်ပြီး တောထဲက သုတ်ချေတင်လာကြတယ်။ ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ ကျွန်တော်တို့နောက်က ဆင်အုပ်ကြီးလိုက်လာ သလို တစ်တောလုံးကို ဆူညံနေတာပဲ”

“အဲဒီညက အချိန်မရှိတော့လို့ လမ်းမှာတွေ့တဲ့ ရှမ်းရွာကလေး တစ်ရွာမှာ အိပ်လိုက်ကြတယ်။ ညကျတော့ အဆောင်ပစ္စည်းပိုင်ရှင် ရှမ်း အဘိုးကြီးကို အဲဒီအဆောင်အကြောင်းမေးတော့ မဖြေဘူး။

သူမှားသွားတယ်လို့ပဲ ပြောတယ်။ ဘာကိုမှားတာလဲဆိုတော့ မဖြေဘူး။ ကျွန်တော့်သူငယ်ချင်းက ရှမ်းစကားနည်းနည်းတတ်တော့ သူ့ကို မေးခိုင်းတော့လည်း မှားပါတယ်။ မှားပါတယ်လို့ပဲ တွင်တွင်ပြောတယ်။

နောက် အဘိုးကြီးက တစ်နေရာကို လက်ညှိုးထိုးပြပါတယ်။ ရှမ်း ရွာကလေးထဲက ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်တစ်ယောက်ရဲ့အိမ်ကိုပဲ။ ကျွန်တော့် သူငယ် ချင်းက သိချင်လို့ သူ့နဲ့လိုက်သွားပြီး စကားနေတော့ ပြန်လာတယ်။ သူလည်း

www.burmeseclassic.com

မျက်စိမျက်နှာပျက်လို့၊ “သေနတ်စမ်းမိတာ မှားပါတယ်..” လို့ ပြောတယ်”

“ညအိပ်ပြီး နောက်တစ်နေ့မနက် ပြန်ကြတော့မှ ကျွန်တော့် သူငယ်ချင်းက အဲဒီအကြောင်းကို ပြောတယ်။ အဲဒီတော့မှ “ကျွန်တော် လည်း မှားပါတယ်” လို့ ဝန်ခံရမှာပါပဲ။ အဲဒီကစပြီး အဲဒီအလုပ်တွေ ကျွန်တော် စွန့်လွှတ်လိုက်တာပါ.. ဆရာရယ်။

ကျွန်တော် မကြံကောင်း၊ မစည်ရာကို ကျူးလွန်မိလို့ပါ။ တွေးမိတိုင်း နောင်တရပါတယ်။ မသိလို့ ကျူးလွန်မိပေမယ့် အပြစ် အလွန်ကြီးပါတယ်။ အဲဒီအမှားတွေ ဖြေပျောက်အောင် ဘုရား၊ တရား အလုပ်တွေပဲ ကျွန်တော်လုပ်ပါတော့မယ်”

“အကောင်းဆုံးပေါ့ ကိုလှအေးရယ်”

ဝန်ခံချက် ၊ ၊ ကိုလှအေးနှင့် ကျွန်တော် (၁၉၉၇)ခုနှစ်က တွေ့စဉ်က သူ့ဘဝအတွေ့အကြုံ ကျွန်တော့်အား ပြောပြသောကြောင့် ပြန်လည် ရေးသားတင်ပြခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ တကယ့်အဖြစ်အပျက်သည် တစ်ခါတရံတွင် စိတ်ကူးယဉ်ထက်ပင် ဆန်းကြယ်လှပါသည်။

ကိုလှအေး၏ပြောပြချက်အရ ထိုစဉ်က ကောင်းကင်ကို ပျံတက်သွားသော အဆောင်လက်ဖွဲ့ဆိုသည်မှာ ပုလင်းကလေးနှင့် ထည့်ထားသော (ရှင်သီဝလီ)ကိုယ်တော်ရုပ်ထုကလေးပင် ဖြစ်ပါတော့သတည်း။

